

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๕/๒๕๑๔ (สามัญ)
วันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๘๘ คน ครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้มีเรื่องที่จะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เรื่องที่ ๑ ได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภา แจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๔ วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติครุ (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
เสร็จแล้ว

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภา แจ้งว่าตามที่
สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติได้แล้ว รวม ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่การรถไฟ
แห่งประเทศไทย พ.ศ. และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๑๙ ของ

รัฐธรรมนูญนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๔ วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนโดยไม่แก้ไข

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๓/๒๕๑๔ (วิสามัญ)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว รับรองรายงานการประชุมเสียก่อนซี จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถือว่าที่ประชุมนี้ รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๑๔ (วิสามัญ) เชิญ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ศกนี้

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องอะไรเสียก่อน เพราะว่าการจะเสนอเรื่องนี้ต้องอยู่ในระเบียบวาระ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขออาศัยตามข้อบังคับข้อ ๓๓ (๑) ขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วน

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องอะไรครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เกี่ยวกับกรณีที่มีการประชุมกันเมื่อวันพฤหัสบดี

ที่แล้ว วันที่ ๕ สิงหาคม เรื่องเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้กล่าวคำอภิปรายก้าวร้าวต่อสถาบันนี้ และนอกจากนี้ยังฝ่าฝืนข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนอีกหลายกรณีท่านประธานที่เคารพ เนื่องด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเสนอขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วน และข้าพเจ้าขอเท้าไปถึง

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องด่วนว่าอะไร ให้หัวข้อเรื่องเสียก่อน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เรื่องด่วนว่า เท้าที่อภิปรายไปนั้นนะ ผิดมติของที่ประชุมหรือไม่ เพราะวันนั้นมติของที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติให้ถอน ถอนคำพูดซึ่งกล่าวคำก้าวร้าวเสียดสีสมาชิกของสภาผู้แทน

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า นั่งลงก่อน ผมจะชี้แจง ผมก็ได้ ขอประทานโทษที่วันนั้นพอดีลาเสีย ได้พิจารณาตุแล้ว ก็เรื่องนี่ที่ท่านเสนอมานั้นมันเป็นเรื่อง ถ้าหากว่าเป็นการกระทำผิดมติในขณะที่กำลังประชุมอยู่ ก็ชอบที่สภานี้จะหักท้วงในขณะที่ประชุม และเรื่องนี้เป็นการประชุมหรือมีกรณีขึ้นในขณะที่กำลังพิจารณาในวาระญัตติเรื่องกระทู้ถามของคุณประสงค์ เนื่องจำนงค์ และกระทู้นั้นก็ได้ผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้ถึงจะพูดอย่างไรมันก็ไม่มีผลขึ้น เพราะฉะนั้นผมขอให้ผ่านไป นี่เป็นอำนาจของประธานสภาฯ ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือเป็นอย่างนี้ บังเอิญท่านประธานสภาฯ วันนั้นก็ในวันเกิดของท่าน ท่านไม่ได้มานั่งบนบัลลังก์นั้นะครับ ที่นี้ข้าพเจ้าขออาศัยตามข้อบังคับข้อ ๑๓๔ ข้อ ๑๓๕ กล่าวไว้ว่า "ที่ประชุมสภาย่อมเป็นที่เคารพ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดในที่ประชุมโดยขาดการระหรือก่อกวนความสงบเรียบร้อยของที่ประชุม" และข้อ ๑๓๕ กล่าวว่า "ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ประธานมีอำนาจเตือน ห้ามปราม ให้ถอนคำพูด ห้ามพูดในเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ ให้กล่าวขอขมาในที่ประชุม หรือสั่งให้ออกไปจากที่ประชุมครั้งนั้น โดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาก็ได้" ที่วันนั้นขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ ให้ข้าพเจ้าอภิปรายเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : เอละ ขออนุญาต ให้นั่งก่อน เดี่ยวจะเสียบระเบียบสำหรับ
ข้อบังคับที่คุณเสนอญัตติมาตามข้อ ๓๓ ว่า ญัตติต่อไปไม่ต้องเสนอล่วงหน้าหรือเป็นหนังสือ
ขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องต่วนนั้น การขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องต่วนนั้น ต้องเป็นเรื่องต่วนเฉพาะ
ที่มีอยู่ในวาระนี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นจะเอาเรื่องนอกนี้มาไม่ได้ ขอให้ผ่านไป ผมขอใช้อำนาจ
และถ้าจะเขียนหนังสือแล้วร้องมาทีหลัง

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : นั่งลง กระตุ่ถามของคุณมีเดช วรสีหะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือเป็นอย่างนี้ครับ คือการดำเนินการตาม
ข้อบังคับ ท่านรองประธานสภาฯ วันนั้นท่านรักษาการแทนประธานสภาฯ วันนั้น บ้าๆ เป๋อๆ
ชี้โน่นชี้นี้ถึงอลเวงหมด

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาอย่ามาว่าบุคคล ไม่เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเสียใจมาก

ประธานสภาผู้แทน : เอละขอบคุณ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : กระผมขอประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี นั่งก่อน

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งกล่าวไปเมื่อกี้
ท่านใช้คำพูดว่า บ้าๆ เป๋อๆ เป็นการดูหมิ่นท่านประธานซึ่งหน้า ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ผู้นั้นกรุณาถอนคำพูดของท่านด้วย

ประธานสภาผู้แทน : กระทำการตามหน้าที่ ขอให้ถอนเถิดครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ข้าพเจ้าสุภาพบุรุษเต็มตัว บ้า ๆ เป๋อ ๆ จะเสียหาย ข้าพเจ้าขอถอน แต่ที่นี้ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างนี้ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ ผ่านไปแล้ว ๆ ไม่เอาน่า พอ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าท่านมานั่งบัลลังก์วันนั้นเรื่องไม่อลเวงอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ เอละขอบคุณ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้ถาม กระตุ้ถามด่วน ลำดับ ๑ ของนายมีเดช วรสีหะ เรื่อง เรือดูดทรายในแม่น้ำเจ้าพระยาก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน ตาม ขาพณา นายกรัฐมนตรี

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้ถามด่วน ตาม ขาพณา นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยเรือดูดทรายในแม่น้ำเจ้าพระยาก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำอย่างมากมาย เช่น ที่ปทุมธานีและอยุธยา ก่อให้เกิดทรัพย์สินเสียหายและราษฎรไม่สามารถจะพึงเจ้าหน้าที่เพื่อให้ความเป็นธรรมหรือยุติผลเสียหายที่กำลังเกิดขึ้นนั้นได้เหตุการณ์เหล่านี้กำลังมีอยู่และยังไม่มีกำหนดการสิ้นสุด จะเป็นผลร้ายต่อสังคมอย่างร้ายแรง ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. บริษัทเรือดูดทรายในแม่น้ำเจ้าพระยามีปริมาณเท่าใด ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

๒. เรือดูดทรายยังความเดือดร้อนแก่ประชาชน ทำให้ตลิ่งพัง บ้านเรือนของประชาชนทรุด เป็นการทำให้ทรัพย์สินเสียหาย ราษฎรไม่สามารถพึงพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รักษาการตามกฎหมายได้ ราษฎรจะต้องช่วยตัวเอง ทำให้เกิดการวิวาทระหว่างบริษัทเรือดูดทรายกับราษฎร รัฐบาลทราบหรือไม่ จะแก้ไขอย่างไร เมื่อไร

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านนายกรัฐมนตรีให้ข้าพเจ้ามาตอบกระทู้ของท่านผู้แทนผู้มีความสนใจในในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

เรือดูดทรายในแม่น้ำเจ้าพระยาส่วนใหญ่เป็นของเอกชน มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐ กว่าลำ สำหรับเรื่องการดูดทรายนี้ได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายเป็นส่วนใหญ่ ทั้งทางด้านกฎหมายการเดินเรือของกรมเจ้าท่า แล้วก็กฎหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ได้เป็นผู้อนุญาตโดยอาศัยพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเดินเรือในน่านน้ำไทย เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว เช่นผู้ว่าราชการจังหวัดอยุธยา ปทุมธานี อ่างทอง ที่อยู่ริมๆ แม่น้ำ หรืออยู่ริมทะเลนั้นตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งสมัยนั้นกรมเจ้าท่าขึ้นกับกระทรวงเศรษฐการ ได้ประกาศให้เป็นเจ้าหน้าที่ของเจ้าท่าประจำจังหวัด ทั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรือดูดทรายนี้ไปทำการดูดทรายใกล้ชิดฝั่งเกินไป ทำให้ตลิ่งพัง เป็นที่เดือดร้อนของประชาชน เรื่องนี้ทางกรมเจ้าท่าซึ่งเพิ่งจะได้รับคำร้องมาภายหลังที่ท่านผู้แทนผู้มีความสนใจได้ตั้งกระทู้ขึ้นมาในสภานี้ แต่อย่างไรก็ตามก่อนหน้านั้นทางกรมเจ้าท่าก็ขึ้นไปสำรวจเรือต่างๆ เหล่านี้ตามคำสั่งของกระทรวงคมนาคม เพราะว่าสังเกตเห็นว่าการดูดทรายในแม่น้ำเป็นอาชีพที่กำลังแพร่หลายทำกันเป็นส่วนมาก เมื่อทำกันเป็นส่วนมากก็มีการแย่งผลประโยชน์กัน ขัดผลประโยชน์กัน บางรายทำไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริตก็ถูกกลั่นแกล้ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วหน้าที่ในการที่จะรักษาให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็มีอยู่สองแห่ง เจ้าหน้าที่ดังกล่าวก็คือเจ้าหน้าที่ทางด้านฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ของกรมเจ้าท่า

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรี ที่ได้มากล่าวคำอธิบาย แต่ว่าผมยังข้องใจอยู่หลายประการ เพราะว่าเหตุการณ์เหล่านั้นะ เรือดูดทรายนี้มีมาหลายปีแล้วครับ แต่ก่อนนี้ไม่มีการพิจารณาว่าเรือดูดทรายนี้เป็นอุตสาหกรรมย่อย และกฎหมายที่ดินหรือว่ากฎหมายการเรือพวกนี้ไม่ได้เอาใจใส่เลยครับ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎร ราษฎรได้มาซื้อลูกปิ่นซึ่งชาวบริษัทเรือเองก็มีลูกปิ่น ซึ่งจะห้าห้ากันอยู่แล้ว ยิ่งกว่านั้นยังมียกขบวนมาร้องขอ มาหาว่ามันเกิดความลำบากอย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะ

ขอถามว่า ทำไมจึงปล่อยให้ดำเนินการมาอย่างนี้ตั้งนานมาแล้ว ซึ่งเมื่อได้รับกระทู้เพิ่งจะ
 ทำอันนี้ หรือมีอิทธิพลอันใดที่ก่อให้เกิดขึ้น อิทธิพลเรือดูดทรายอย่างนั้นหรือ อิทธิพลนี้
 ตามที่ข้าพเจ้าได้สืบมานั้นมันมีอยู่หลายเรื่อง เมื่อ ๖๖๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ตอบอย่างนี้ ก็ทำให้นึกถึงอิทธิพลของเรือด่วนมาด้วย ทั้งเรือด่วนและเรือดูดทราย นี่เป็น
 กรณีร้ายแรงที่ทำให้ตลิ่งพัง เรือดูดทรายก็เป็นกรณีหนึ่ง เรือด่วนก็เป็นกรณีหนึ่ง เรือด่วน
 นั้นก็มี กิตติ ๑ กิตติ ๒ กิตติเสนาณรงค์ พวกนี้ เพราะฉะนั้นอย่างเรือด่วนนี้ครับ ไปชนทำให้
 ให้เสียมย่นเจ้าพนักงานศาลที่ปทุมธานีเสียหาย เมื่อเขาไปทวงถาม เขาก็บอกว่าให้ไปเอาความ
 เสียหายมาจากลูกเขยรัฐมนตรีท่านหนึ่ง อย่างนี้ผมก็ไม่เข้าใจนะครับ ผมไม่เอ่ยชื่อครับ
 ท่านประธาน ผมไม่เอ่ยชื่อ แม้แต่เรือดูดทรายเหมือนกันก็ปรากฏว่ามีพันเอกคนหนึ่งนะครับ
 ผมไม่เอ่ยชื่อนะครับ จากสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ไปจัดการดูแล และปรากฏว่าไปเก็บผลประโยชน์เพื่อ
 ลูกเขยรัฐมนตรีท่านหนึ่งเหมือนกัน คิวละ ๕๐ สตางค์อย่างนี้ ผมก็รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่เป็น
 ขาวลือ ขาวลือเหล่านี้ทางรัฐบาลนี้จะแก้ไขได้อย่างไรครับ มันจริงไหม จริงไหมครับที่มีอิทธิพล
 อย่างนั้น ยิ่งกว่านี้ผู้ว่าราชการจังหวัดก็อ้างว่าเก็บผลประโยชน์เพื่อบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 เก็บจากเรือดูดทรายนี้ ผมอยากจะทราบว่าจะเก็บไปจริงไหม เก็บไปเท่าใดแล้ว บำรุงอย่างไรครับ
 เพราะว่ามีสมาชิกสภาจังหวัดปทุมธานี อยู่ชยาผมเคยถามแล้ว เขาก็ไม่ทราบว่าจะเก็บเงินมาอย่างไร
 เพราะฉะนั้นมันมีอิทธิพลที่จะกินเรือดูดทรายนี้ คล้ายๆ เรือดูดทรายเป็นแพะรับบาป ผู้ทำ
 งานนะเป็นแพะรับบาป ผลประโยชน์เสียย่นะ เป็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือว่าลูกเขยรัฐมนตรี
 อย่างนี้แหละครับ ผมจึงสงสัยมาก ผมอยากจะถามว่าข้อมูลเหล่านี้มันเป็นความจริงไหม ถ้า
 ไม่มีความจริง จะแถลงแก้ไขได้ไหมครับ จะแก้ไขอย่างไร ยิ่งกว่านี้ ๖๖๖๖ ที่เคารพ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ที่ท่านบอกว่ามี ๑๐๐ กว่าลำนั้นนะ มันมีอยู่ตลอดลำน้ำเจ้าพระยา มีที่
 จังหวัดปทุมธานีบ้าง จังหวัดอยุธยาบ้าง ท่านได้ทำถูกต้องตามกฎหมายว่าการเดินเรือนี้แหละ
 แล้วส่วนกฎหมายที่ดินนั้นปรากฏว่าทางจังหวัดทำ ส่วนอุตสาหกรรมย่อยนะ ทางกระทรวง
 อุตสาหกรรมเป็นผู้ทำ แล้วภาษีเงินได้จากเรือดูดทรายนี้มันมีบ้างไหมครับ เพื่อให้ทำให้ถูกต้อง
 ตามระเบียบ ยิ่งกว่านี้การจราจรก็รู้สึกว่าร้อฎก็ร้องมาอีก เพราะว่าเรือดูดทรายนี้มันจอด
 เป็นทิวแถวครับ ขัดขวางทางจราจรในแม่น้ำเจ้าพระยา มันมีอิทธิพลอะไรมากมายนัก เพราะฉะนั้น

ในประเด็นนี้ ผมขอถามเพียงเท่านี้ก่อนครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้ ว่าถึงเรื่องอิทธิพลก่อน เรื่องอิทธิพลเรื่องดูดยุทธยานี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เมื่อข้าพเจ้าได้สั่งให้อธิบดีกรมเจ้าท่าไปดำเนินการชั้นเด็ดขาด ถ้าหากว่าเรือลำใดไปทำความเดือดร้อนให้กับประชาชน และกีดขวางการจราจรทางเรือ ทางน้ำ ให้จัดการจับกุมลงโทษปรับแล้วแต่กรณี อธิบดีกรมเจ้าท่าก็ไปสืบเสาะจากผู้ดำเนินกิจการต่าง ๆ เหล่านั้น ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานว่า ลูกเขยลูกตัวของรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติสงสัยนั้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย อันนี้ข้าพเจ้าขอยืนยัน เพราะนอกจากอธิบดีกรมเจ้าท่าไปสอบถามแล้ว ข้าพเจ้ายังสอบถามด้วยตนเองอีกด้วย ที่นี้ว่าถึงเรื่องเงินที่เก็บไปบำรุงท้องที่ที่ราชการบริหารส่วนจังหวัดก็หมายความว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้า ได้ออกใบอนุญาต ได้เก็บเงินไป อันนี้ทางจังหวัดได้เก็บไปเกี่ยวกับเอาไปบำรุงท้องที่ อันนี้เป็นไปตามเรื่องตามราวของการบริหารราชการส่วนจังหวัดนั้น ๆ สำหรับเรื่องภาษีเงินได้นั้นอันนี้พวกนี้จะเสียหายหรือไม่เสียหาย ก็ต้องปรึกษาทางด้านกระทรวงการคลัง ซึ่งอันนี้ท่านถามมามันนอกเหนือหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมไปหน่อย แต่สำหรับเรื่องภาษี เรื่องเกี่ยวกับทะเบียนเรือ การจดทะเบียนเรือนั้น ทางกรมเจ้าท่าได้ดำเนินการทุกลำตามระเบียบ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐. รัฐมนตรีบอกว่า ไม่ทราบในข้อเท็จจริงต่าง ๆ อยู่หลายประการ ความจริงเรื่องนี้ผมได้ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เมื่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตอบ ก็อาจมีบางสิ่งบางอย่างบกพร่องบ้าง ข้าพเจ้าก็อภัยให้ เพราะว่าเหตุการณ์เหล่านี้ที่ผมถามนายกรัฐมนตรี เพราะว่ามันมีเหตุการณ์เกี่ยวพันหลายกระทรวงหลายทบวงกรม รวมทั้งกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งกระทรวงอุตสาหกรรม และรวมทั้งกระทรวงการคลังด้วย เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ผมขอขอบคุณที่ท่านบอกว่า ลูกเขยรัฐมนตรีไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ประชาชนหรือปวงชนต่าง ๆ ทราบว่า ลูกเขยรัฐมนตรีที่ว่าเกี่ยวข้องกับเรือดูดยุทธยานั้นนะ ไม่เกี่ยวข้องจริง ๆ นะครับ ท่านจะแถลงการณ์ได้ไหมว่าไม่เกี่ยวข้อง เพราะว่าความเข้าใจยังมีเกี่ยวข้องอยู่ แม้

แต่บริษัทเรือดูดทรายมันก็บอกว่าเรือดูดทรายนี้เป็นของลูกเขยท่านรัฐมนตรีราษฎรก็เข้าใจอย่างนั้น ตำรวจไปจับมาก็ไม่รู้จะจับในข้อหาอย่างไร ไปเสนอคำร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดก็บอกว่าเป็นเรื่องอาชีพของเขา ที่นี้ราษฎรจะไปฟ้องที่ไหน จะไปฟ้องที่ไหน ท่านจะแถลงได้ไหม ปิดประกาศได้ไหม หรือว่าแถลงให้ชาวอยุธยา สามโคก ปทุมธานี เหล่านี้ บอกว่า เรือดูดทรายนี้ไม่ใช่เรือของลูกเขยรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งนะ หรือว่าเรือตัวที่ทำตลิ่งพังนี้ ไม่ใช่ลูกเขยรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งนะ บอกอย่างนี้จะได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอถามอย่างนี้ก่อนครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : เสียงที่ออกมาจากคำแถลงการณ์นั้นไม่ตรงกับเสียงที่ออกจากสถานี เพราะฉะนั้นในสถานี ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วว่า เป็นลูกตัวหรือลูกเขยก็ตาม ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเรือดูดทราย วันนี้ท่านถามมาในเรื่องเรือดูดทราย ข้าพเจ้าก็ตอบในเรื่องเรือดูดทราย ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับเรืออื่น ฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอเรียนต่อท่านประธานตามที่ได้กล่าวแล้ว ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า เรือดูดทรายนี้ไม่ใช่จะไปทำอันตราย หรือไปก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างเดียว เวลานั้นเจ้าทำได้ไปเกี่ยวข้องได้วางแผนที่ต่างๆ ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้เรือดูดทรายต่างๆ นั้นนะ ไปดูดในที่ตื้นเขิน ทำให้ที่ตื้นเขินนั้นให้เรือใหญ่ๆ สามารถผ่านไปได้ อันนี้มีประโยชน์นะครับ ไม่ใช่ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องดูให้แน่ว่าอะไรมีประโยชน์ อะไรไม่มีประโยชน์ ส่วนที่ว่าประชาชนไม่มีที่พึ่งนั้น เรือดูดทรายไปดูดทรายที่ไหนก็ได้ ทำให้ตลิ่งพัง อันนี้ข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านประธานว่า เมื่อกรมเจ้าท่าได้ออกไปสำรวจ ได้ดำเนินการจับกุมเรือต่างๆ เหล่านี้เกือบ ๑๐๐ ลำที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง และเป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชน

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณ ฯพณฯ อีกครั้งหนึ่ง ที่นี้ประเด็นที่ว่ามันเสียหายอย่างไร ฯพณฯ ยังไม่ได้ตอบผม และได้แก้ไขอย่างไร นี่นะครับ ราษฎรที่บ้านทรุดหรืออะไรเหล่านี้ ฯพณฯ ทราบไหมว่ามีที่หลังคาเรือน มีความเสียหายแก่ใครบ้าง นี่ ฯพณฯ ไม่ได้พูดถึง เพียงแต่เข้าไปจับเรือดูดทราย ๑๐๐ กว่าลำ ทำไม่ถูกต้องตามระเบียบ

ผลประโยชน์ต่าง ๆ ผมก็เชื่อท่านว่า ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ว่าท่านไม่มีส่วน ที่นี้เรือดูตทรายที่อยู่ปทุมธานีครับ บางลำก็ไม่อยากจะขึ้นไปอยู่อยุธยา เพราะว่าที่ปทุมธานีได้ทราบว่าเป็นเพียงลำละ ๒,๐๐๐ บาท ที่นี้ถ้าไปที่จังหวัดอยุธยา นี้จะเก็บหมื่นบาท ทำให้ผมสงสัยว่าจะจัดเป็นล๊อคเป็นแปลงให้เรือดูตทรายอยู่นะ มันจะเป็นไปได้ไหม เพราะว่าความต้องการหรืออะไร ความเสียหายเหล่านี้มันต่างกัน ระหว่างปทุมธานีกับอยุธยา เพราะฉะนั้นเรือดูตทรายดูเวลากลางคืนนี้ ท่านมีมาตรการอย่างไร ผมได้ทราบว่าห้ามดูในเวลากลางคืน แต่มันมีการดูเวลากลางคืนอยู่อย่างนี้ ราษฎรลูกเด็กเล็กแดงบางคนก็เจ็บไข้ได้ป่วย เพราะไอเสียของเรือดูตทรายนี้ บางคนก็นอนไม่หลับ สิ่งเหล่านี้แหละครับ จะเกิดความเดือดร้อนขึ้นมา เพราะฉะนั้น ผมขอถาม ๆ ผนฯ เป็นครั้งสุดท้ายว่า สิ่งเหล่านี้ได้เตรียมการป้องกันไว้หรือเปล่า หลักการอาจดีครับ แต่ตัวบุคคลที่ปฏิบัติไม่ดี และท่านจะออกไปตรวจบ่อย ๆ ใหม กรมเจ้าท่านี้เมื่อท่านรับไปแล้วว่าจะไม่ยังความเดือดร้อนแก่ชาวแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งได้รับความเดือดร้อน เรื่องนี้อย่างแสนสาหัสมาแล้วครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามครั้งสุดท้ายของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ดังต่อไปนี้ บริเวณของราษฎรที่เกี่ยวกับทรุดลงมานั้น เวลานี้เท่าที่ไปสำรวจมาแล้ว เรือต่างๆ นั้นดูอยู่กลางลำน้ำเป็นส่วนมาก บางลำนั้นเมื่อที่กลางลำน้ำเต็มแน่น ก็เอียงมาข้างๆ เรือต่างๆ เหล่านี้ที่อยู่ข้างๆ แม่น้ำทางเจ้าท่าก็ได้จัดการให้ไปที่อื่น แต่ผลเสียหายเช่นว่าเขื่อนพังลงมาในแม่น้ำ หรือบ้านพังลงมาในแม่น้ำนั้น ยังไม่ปรากฏเกิดขึ้น แต่ถ้าหากว่าปล่อยให้เรือต่างๆ เหล่านี้ดูตทรายริมตลิ่งต่อไป อีกสักก็จะเกิดการต่างๆ เหล่านั้นขึ้น เพราะมันมีสิ่งบอกเหตุ ที่นี้ว่าถึงเรือที่แน่นอยู่จังหวัดปทุมธานี ทางกรมได้ให้ไปหากินที่อื่นนั้น ก็ไม่ใช่เฉพาะไปที่อยุธยาแห่งเดียวไกลๆ ทางเหนือปทุมธานีก็ให้ทำการดูตอยู่ และบางแห่งเช่นทางทิศใต้ของเกาะบางปะอินอันนั้นนะ ข้าพเจ้าได้ชอบไปเล่นเรืออยู่เสมอ เพราะเห็นว่าเป็นที่ตื่นเงินมาก เรือบรรทุกน้ำมันบางทีไปค้างอยู่ที่นั่นเป็นเดือนๆ เวลานี้ลดเพราะว่าไปเกยหาดทรายเข้า ทางกรมเจ้าท่าก็ขีดแผนที่ให้เรือต่างๆ เหล่านี้ไปหากินทางด้านนั้น ที่นี้มันมีอยู่อันหนึ่งว่า เรือที่ไม่อยากจะจาก

ปทุมธานีไปอยุธยา นั่นนะที่ท่านสมาชิกบอกว่าเสียเงินเท่านั้นเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบในขณะนี้ว่าได้เสียเงินกันเป็นหมื่น ๆ แต่ว่าที่ทราบมาก็หมายความว่าเรื่องที่ชุดอยู่ที่ปทุมธานีสามารถจะบรรทุกทรายเข้ามาในกรุงเทพฯ หรือเข้ามาชั้นที่ใกล้ ๆ ที่มีถนนจากพระนคร บรรทุกทรายเข้ามาในพระนครได้สะดวกกว่าเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ถามด่วน ลำดับ ๒ ของนายทองดี อิศราชีวิน เรื่องพืชไร่ในจังหวัดภาคเหนือราคาตกต่ำ เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ถามกระทรวงเศรษฐกิจ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายค้านของราษฎร ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า พืชไร่ในจังหวัดภาคเหนือ มีกระเทียม หัวหอม และมันเทศ ซึ่งเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และจังหวัดลำพูนได้ปลูกขึ้น เมื่อนำไปจำหน่ายราคาตกต่ำมาก จนถึงกับเกษตรกรเหล่านี้ขาดทุนอย่างย่อยยับ ทั้งนี้เพราะปรากฏว่ารัฐบาลได้ให้พ่อค้าในจังหวัดพระนครสั่งซื้อกระเทียม หัวหอม และมันเทศจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่าย ซึ่งเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ และทำให้ขาดดุลการค้าเป็นอย่างยิ่ง เมื่อรัฐบาลทราบ ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลประกาศห้ามมิให้พ่อค้าสั่งพืชไร่ดังกล่าวจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายจะได้หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระทบขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. กระเทียม หัวหอม และมันเทศมีราคาต่ำหรือสูง ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตมากหรือน้อยในแต่ละปี เฉพาะในปี ๒๕๑๔ นี้ กระเทียมและหัวหอมหัวใหญ่ได้ผลผลิตน้อย จึงมีราคาสูงกว่าในระยะ ๓ ปีที่แล้วมา ราคาไม่ได้ตกต่ำแต่อย่างใด ส่วนหัวหอมหัวเล็กให้ผลดี ในปีนี้ราคาจึงต่ำกว่าปีก่อนมากเล็กน้อย แต่ก็ไม่มากจนเกินไป สำหรับมันเทศซึ่งไม่ใช่

พืชไร่สำคัญของจังหวัดภาคเหนือ มีราคาอยู่ในระดับปกติมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ปีนี้ก็ยังคงอยู่ในระดับนั้น

๒. การที่ในแต่ละปีมีพ่อค้าสั่งกระเทียมและหัวหอมเข้ามาจากต่างประเทศนั้น พ่อค้าเป็นผู้สั่งเข้ามาเอง รัฐบาลไม่ได้ไปขอให้เขาสั่งเข้ามา การที่สั่งเข้ามาก็มีผลเป็นการแก้ไขความขาดแคลนสินค้าเหล่านั้น ซึ่งราคาสูงขึ้นเป็นคราวๆ เป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้บริโภคให้พ้นจากการที่คนกลางฉวยโอกาสขึ้นราคาขายสินค้าที่ขาดแคลนให้สูงเกินไป ทั้งนี้ก็เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์จะให้เอกชนทำการค้าขายได้โดยเสรีมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ อย่างไรก็ตาม ทางราชการได้คุ้มครองเกษตรกรจากการแข่งขันของต่างประเทศ โดยการเก็บอากรขาเข้า สำหรับกระเทียม ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาหรือกิโลกรัมละ ๕ บาท แล้วแต่อย่างใด จะสูงกว่า ส่วนหัวหอมนั้นเก็บภาษีขาเข้าในอัตรา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาหรือกิโลกรัมละ ๑ บาท แล้วแต่อัตราใดจะสูงกว่า

๓. สำหรับมันเทศนั้นในปัจจุบันไม่ปรากฏว่ามีผู้นำเข้ามาจากต่างประเทศ ที่คนสั่งเข้า คงมีเฉพาะมันฝรั่ง เพราะสั่งเข้ามาทำพันธุ์

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งที่ ๑ ที่ท่านบอกว่าหัวหอมหัวเล็กเวลานี้ราคาตกต่ำมากไปหน่อยนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าหัวหอมหัวเล็กเวลานี้ในจังหวัดทางภาคเหนือดังกล่าวราคากิโลกรัมละเท่าใด กระเทียมราคากิโลกรัมละเท่าใด และท่านบอกว่ามันเทศนั้นไม่ใช่เป็นพันธุ์ของพื้นเมือง อันนี้ก็ความจริง ท่านประธานที่เคารพ มันเทศนี้มีการปลูกในภาคเหนือมากกว่าร้อยปีแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ฝรั่งนำเอามาปลูกก่อน อันนี้ก็เป็นสินค้าอันหนึ่ง สินค้าหลักอยู่ในภาคเหนือเช่นเดียวกัน ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามท่านว่า สำหรับมันเทศ ท่านว่าราคาตามปกตินั้น ราคากิโลกรัมละเท่าใด และรัฐบาลทราบหรือไม่ว่า การลงทุนของชาวไร่ ชาวนาน ชาวสวน ชาวนาในภาคเหนือนั้นลงทุนมาก ซื้อพันธุ์หอม กระเทียม มันเทศ ราคาแพง เมื่อปลูกมากแล้วก็มาขายในท้องตลาดได้ราคาถูก ทั้งนี้รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเป็นเพราะ

คนกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนต่างด้าวทำต่างแดนนั้นแหละ ท่านประธาน ท่านจะแก้ไข ประการใดหรือไม่ ประการที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า รัฐบาลนี้มีนโยบายโดยเสรีในด้านการค้า อียาก จะให้ทุก ๆ คนได้ทำการค้าโดยเสรี จึงได้เปิดโอกาสให้คนต่างด้าวทำต่างแดน เวลานี้เศรษฐกิจ อยู่ในกำมือของเขาละ ๑,๕๐๐ เปอร์เซนต์ ท่านประธาน รัฐบาลก็ยอมทราบ และที่นี้เมื่อรัฐบาล ได้เปิดโอกาสให้เขาสั่งกระเทียมต่างประเทศเข้ามา อาจมาจากจีนแดง ได้วันอะไรเหล่านี้ เป็นต้น ท่านเห็นแก่ภาษีเพียงกิโลกรัมละ ๕ บาท หรือว่าท่านเก็บ ๕๐ เปอร์เซนต์นี้ ตลอดจน หัวหอม ท่านเก็บถึง ๓๐ เปอร์เซนต์หรือกิโลกรัมละ ๑ บาทนี้ รัฐบาลทราบหรือไม่ ว่ามัน กระทบกระเทือนกับเศรษฐกิจของชาติ ท่านสูญเสียเงินตราต่างประเทศไปปีละเท่าไร ท่าน ทราบหรือไม่ เมื่อท่านทราบท่านจะแก้ไขอย่างไร

นายบุญชนะ อັตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระทบขอตอบ ข้อซักถามครั้งแรก ในเรื่องราคาหัวหอมและกระเทียมนั้น ขอเรียนว่า ในปี ๒๕๑๓ ที่บางช้าง ที่อำเภออัมพวา สมุทรสงคราม ปลูกหัวหอมหัวเล็กได้น้อย เพราะถูกน้ำท่วม ทำให้หัวหอม บางช้างและหอมเชียงใหม่มีราคาดีขึ้น ในปี ๒๕๑๔ จึงปลูกมากขึ้น ผลผลิตปรากฏว่าในปี ๒๕๑๔ ทั้งที่บางช้างและเชียงใหม่ได้ผลมากกว่า ปี ๒๕๑๓ เนื่องจากดินฟ้าอากาศอำนวย ราคา จึงลดลง เพราะว่าผลผลิตได้มากขึ้น ราคาหัวหอมหัวเล็กที่จังหวัดเชียงใหม่เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ หนักละ ๑๘๐ บาท ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๔ ขึ้นเป็น ๒๐๐ บาท ซึ่งถ้าเทียบกับปีกลาย คือปี ๒๕๑๓ ปรากฏว่าราคาถึง ๓๖๐ บาท ราคาจึงตกลงอย่างที่เรียนให้ทราบแล้วนั้น

สำหรับเรื่องนโยบายการค้าเสรีนั้น ขอเรียนว่า เรื่องนี้ทางรัฐบาลได้ถือนโยบาย นี้มานาน และถ้ารัฐบาลจะมีนโยบายจะห้ามไม่ให้ส่งสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศหรือจำกัด การนำเข้าจากต่างประเทศก็ใช้มาตรการสองอย่าง อย่างหนึ่ง คือขึ้นภาษีให้สูง นี่ก็เป็น การห้ามได้เหมือนกัน อีกอย่างหนึ่งก็ใช้วิธีที่ประกาศห้ามหรือจำกัดไม่ให้นำเข้ามา รัฐบาล ในขณะนี้ในระยะหลัง ๆ นี้ได้พยายามใช้มาตรการทางภาษีอากรมากที่สุดที่จะทำได้ อย่าง เรื่องกระเทียมหรือหัวหอมที่เรียนให้ทราบนี้ ก็เริ่มแก้ไขมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ คือเปลี่ยนอัตราภาษีให้สูงขึ้น โดยคิดว่าจะช่วยผู้บริโภคได้ คือไม่ให้อัตราสูงมากเกินไป

หัวหอมหัวเล็ก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มันฝรั่ง หัวหอมหัวใหญ่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างที่เรียนให้ทราบ
แล้วนั้น พ่อค้าก็เลือกหาโอกาสส่งเข้ามาในระยะเวลาที่มีการขาดแคลน ประชาชนผู้บริโภคก็ยัง
พอหาซื้อได้ แต่ราคาส่งขึ้นไปบ้าง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจเป็นครั้งที่ ๒ ท่านแจ้งว่าหอมหัวเล็กเมื่อที่หาพบดูเหมือนจะ ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิด
น้ำหนักก็คงจะ ๖๐ กิโลกรัมราคาเพียง ๑๘๐ บาทนั้น ก็หมายความว่า กิโลกรัมหนึ่งก็เพียง
๓ บาท พุดถึงพันธุ์หอมเวลาเขาซื้อไปปลูกนะ กิโลกรัมมันกว่า ๑๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลทราบหรือไม่ ที่นี้เมื่อที่ท่านบอกว่าที่ท่านเปิดโอกาสให้ต่างประเทศเข้ามานั้น ท่านก็หวัง
ภาชีอาการจากสินค้าประเภทนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. เอกโก๊ ๒๕๑๒,
๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ ปีนั้น ท่านได้รับภาชีอาการประเภทพืชไร่เหล่านี้ในทางสินค้าขาเข้าได้
จำนวนกี่ล้านบาท อันนี้ข้าพเจ้าขอถาม ที่นี้เมื่อท่านได้ยังไม่สมดุลกับที่เราเสียเปรียบดุลการค้า
นั้น ท่านคิดจะปิดกำแพงกันเสียไม่ให้สินค้าประเภทพืชไร่จากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย
นี้จะได้หรือไม่ รัฐบาลนี้ทราบหรือไม่ว่า มีอยู่สมัยหนึ่งเมื่อสมัยรัฐบาล ฯพณฯ จอมพล ป.
พิบูลสงคราม ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่ในสถานที่ในระหว่างปี ๒๔๙๑ ถึง ๒๔๙๔ ปีนั้นรัฐบาลจอมพล
ป. พิบูลสงคราม ห้ามไม่ให้สินค้าประเภทพืชไร่นี้เข้ามา ก็ทำให้เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ชาวสวน ชาวไร่ ชาวนา ทำพืชไร่เหล่านี้เศรษฐกิจดีขึ้น ท่านประธานที่เคารพ มีรายได้ดีขึ้น
นี้รัฐบาลทราบหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นเงินจำนวนน้อยที่ท่านได้เข้ามาอย่างนี้เป็นต้น แล้วท่าน
จะเลิกเสียจะได้ไหม ห้ามเด็ดขาด ถ้าท่านคิดแต่เพียงว่า รัฐบาลนี้จะเก็บภาชีอาการให้สมดุล
กับงบประมาณแผ่นดิน ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับงบประมาณปี ๒๕๑๕ นี้แล้ว ก็ทำไม่ภาชี
อื่น ๆ ที่สำคัญท่านไม่คิดเก็บ วันนั้น ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอภิปรายกลางสภาแล้ว
เพชรนิลจินดาที่คุณหญิงคุณนายท่านผู้หญิงนิยมใช้

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ เอาทางนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เครื่องสำอางนี้ท่านควรจะเก็บให้แพง ๆ เช่น
อย่างน้ำหอมมาจากฝรั่งเศส

ประธานสภาผู้แทน : อย่าไปรื้อฟื้นเลย เรื่องงบประมาณนะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ซัวร์ เดอ ปารีส (soir de Paris) พวกนี้ท่านควรจะเก็บให้มาก ๆ

ประธานสภาผู้แทน : พุทโธ่ คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อันนี้มันเป็นเครื่องฟุ่มเฟือย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขออย่าถามว่า ท่านจะห้ามมิให้สินค้าประเภทพืชไร่เข้ามาประเทศไทยจะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะช่วยเหลือราษฎร ถ้าท่านไม่ห้ามเป็นเพราะเหตุใด

ประธานสภาผู้แทน : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายบุญชนะ อรรถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ตัวเลขเรื่องภาษีที่แท้จริง กระทบผมไม่มีมาเสนอในวันนี้ แต่ถ้าคำนวณจากปริมาณที่นำเข้าในปี ๒๕๑๓ แล้ว กระทบผมแห่ง หัวหอม และมันฝรั่งก็มีราคาตกประมาณ ๘ ล้านบาท ถ้าจะเก็บภาษีกระทบผมเชื่อว่าเก็บได้ไม่เกิน ๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเล็กน้อยอย่างท่านผู้มีเกียรติว่า สำหรับในปี ๒๕๑๔ ตัวเลขมีเพียง ๔ เดือน เราสั่งเข้ามา ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ก็คงเก็บภาษีได้ไม่เกิน ๗ แสนบาท

ตอบข้อซักถามข้อที่ ๒ เรื่องมาตรการที่จะใช้ในการห้ามสินค้าประเภทนี้ ไม่ให้เข้ามาจากต่างประเทศนั้น กระทบผมได้ตรวจดูตัวเลขอย่างละเอียดแล้ว ว่าสมควรที่จะใช้มาตรการห้าม หรือมาตรการเก็บภาษี กระทบผมก็มีความเห็นอยู่ว่ามาตรการเก็บภาษียังเป็นประโยชน์เวลาสินค้าในประเทศขาดแคลน หรือราคาสูงเกินไป พ่อค้าก็สั่งเข้ามาบ้าง เพื่อชดเชยกับที่เราต้องการส่วนที่ขาดนั่นเอง ถ้าไม่ให้สั่งเข้ามาเลยราคาอาจสูงขึ้นไปมากกว่านั้นก็ได้ แต่ถ้าถึงเวลาจำเป็น กระทรวงเศรษฐการ ก็มีกฎหมายอยู่ในมือ จะประกาศห้ามเมื่อไรก็จะทำได้ อันนี้ทางรัฐบาลจะได้พิจารณาเป็นคราว ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทน : เชิญคุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีเป็นครั้งสุดท้าย ก็เป็นที่ยอมรับทราบอยู่แล้วว่า ท่านรัฐมนตรีท่านไม่สามารถ ไม่อาจห้ามสินค้าเหล่านี้จากต่างประเทศเข้ามาได้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะขอถามท่านว่า ถ้าเมื่อท่านไม่สามารถจะห้ามสินค้าพืชไร่เหล่านี้เข้ามาได้แล้ว ท่านจะขึ้นภาษีอีก ๑๐ เท่าตัวจะได้หรือไม่ แทนที่จะเป็นกิโลกรัมละ ๕ บาท ก็ขอขึ้นเป็น ๕๐ บาท จะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือราษฎรที่เป็นเจ้าของประเทศชาติและเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาล และนอกจากนี้เมื่อขึ้นภาษีแพงอย่างนี้แล้ว ก็เชื่อว่ารัฐบาลนี้จะได้รับภาษีอากรมาก อย่างนี้ท่านจะปฏิบัติได้ไหม เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบข้าพเจ้าว่า ปัญหาคนกลางที่ไปไล่ต้อนกวางเนื้อจากพวกชาวไร่ทางภาคเหนือ นั้นนะ ท่านก็ยังไม่ได้ออกบอกข้าพเจ้า ท่านจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ทุกวันนี้เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ถ้าเป็นวันศุกร์ตอนเช้า เขาก็ออกจากเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย บรรทุกรถของเขามาเอง นอกจากนั้นมาถึงเบี่ยงบายรายทางถูกผีสูบกินอีกตามด่านต่างๆ พอมาถึงท้องสนามหลวงละ ท่านประธาน ผีถึงป่าช้าไม่ผีถึงเภา นี่มันเป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นท่านจะแก้ไขอย่างไร ปัญหาคนกลาง ท่านจะบอกว่า ข้าพเจ้าแนะนำว่า สหกรณ์ ท่านจะปฏิเสธ บอกว่าไม่ใช่เกี่ยวกับกระทรวงเศรษฐกิจอย่างนี้ใช้ไม่ได้ เพราะท่านเป็นรัฐบาล นั่งสำเนาเดียวกัน เป็นตายต้องอยู่ร่วมกัน ท่านควรจะแก้ไขสิ่งใดนี้ จะเป็นผลประโยชน์ส่วนรวม ความสุขของประชาชนเป็นใหญ่ละครับ ท่านจะแก้ไขโดยวิธีใด ออหากจะขอซักถาม แต่เพียงเท่านี้

นายบุญชนะ อรรถการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ในเรื่องจะขึ้นภาษีได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่าเวลารัฐบาลเสนอก็คงเสนอได้ต่อสภาฯ นี้ เพื่อจะพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง อันนี้กระผมจะนำไปศึกษาร่วมกับกระทรวงการคลังว่าจะทำได้หรือไม่แค่ไหน ตามที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติเป็นห่วงเรื่องดุลการค้าซึ่งเราขาดมากนั้น เมื่อคำนวณดูแล้ว สินค้าดังกล่าวที่เราส่งมาราคาไม่ถึง ๐.๐๒ เพอร์เซ็นต์ ของดุลที่ขาด เพราะฉะนั้น พูดถึงว่าถ้าจะขาดดุลการค้าก็คงไม่มากนัก สำหรับข้อ ๒ เรื่องปัญหาคนกลางนั้น กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้แทนผู้มีเกียรติ ว่าสหกรณ์ควรจะมิบทบาทมากขึ้น อันนี้กระผมรับว่าจะนำไปเสนอกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ถามด่วน ลำดับ ๓ ของนายเกียรติ นาคะพงษ์ เรื่อง
ค่าทดแทนที่ดินสร้างอ่างเก็บน้ำในจังหวัดมหาสารคาม กรมกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้า เกียรติ นาคะพงษ์ ส.ส. มหาสารคาม
ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตั้งกระทู้ถามนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อรองกับ
ท่านประธานนิดหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้อง อ่านนี้เสียก่อน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ไม่ใช่ครับ คือมันอย่างนี้ครับ ข้าพเจ้า
ดูแล้ว ผู้ที่จะตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้า คือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
เป็นตัวแทนไม่ใช่ตัวการ ข้าพเจ้าอยากจะต่อรองท่านประธาน เลื่อนกระทู้ถามของข้าพเจ้าไป
นัดหน้า และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาตอบด้วยตนเอง จะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ บรรจุเข้ามาแล้ว ไม่ได้

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ไม่ได้ก็จำเป็นจะต้องถาม แต่ว่าในขณะที่
ข้าพเจ้าอภิปรายกรณ่อย่าหักท้วงนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้แล้วแต่เรื่องของคุณ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้า นายเกียรติ นาคะพงษ์ ส.ส.
มหาสารคาม ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติชี้แจงว่าจะได้จัดสรรงบประมาณค่าทดแทน
ที่ดินให้แก่ราษฎรทั่วประเทศ เพื่อเป็นการทดแทนที่นาน้ำท่วมของกรมชลประทาน ค่าที่ดิน
ที่กรมทางหลวงนำไปสร้างถนน ให้เรียบร้อยในปีงบประมาณ ๒๕๑๔ นั้น บัดนี้ใกล้จะสิ้นปี
งบประมาณ ๒๕๑๔ แล้ว ท่านได้ดำเนินการเรื่องนี้ไปแล้วหรือยัง หากยังไม่เรียบร้อยเป็น
เพราะเหตุใด

๒. ในท้องที่จังหวัดมหาสารคาม กรมชลประทานได้ไปสร้างอ่างเก็บน้ำไว้หลายแห่ง หลายอำเภอ บางแห่งสร้างมาแล้วนานถึง ๑๐ ปี แต่ราษฎรจังหวัดมหาสารคามหลายอำเภอ ยังไม่ได้รับเงินค่าทดแทนที่ดินและที่นาที่ถูกน้ำท่วม เช่น อ่างเก็บน้ำห้วยประดู่ อำเภอบรบือ อ่างเก็บน้ำหนองเทวราช อำเภอเขียงยืน และที่อื่น ๆ อีกมาก ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า ในท้องที่จังหวัดมหาสารคามมีอ่างเก็บน้ำทั้งหมดกี่แห่ง ที่ใดบ้างที่ยังไม่ได้รับเงินค่าทดแทนที่ดิน ท่านทราบหรือไม่ว่าราษฎรทนทุกข์ทรมานและเดือดร้อนในเรื่องนี้เพียงใดแค่ไหน ท่านจะจัดการให้เรียบร้อยได้เมื่อใด

๓. นอกจากเงินค่าทดแทนที่ดินของกรมชลประทานแล้ว เงินค่าทดแทนที่ดินของกรมทางหลวงที่สร้างทางสายมหาสารคาม - บุรีรัมย์ ได้จัดการชำระไปแล้วเท่าไร ยิ่งค้างเหลืออยู่อีกเท่าไร และเมื่อไรจะจัดการให้เรียบร้อยได้

นายบุญรอด . บินทสันต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
สำหรับกระทู้ถามตอนนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ก็ตั้งใจที่จะมาตอบ แต่เนื่องจากการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมที่เลื่อนไปเป็นวันศุกร์ และท่านรัฐมนตรีได้มีการนัดหมายอื่นไว้แล้ว จึงต้องมอบให้ผมมาตอบแทน สำหรับคำถามข้อที่ ๑ นั้น สำหรับเกี่ยวกับทางชลประทานนั้นงบประมาณในปี ๒๕๑๔ ได้งบประมาณไป ๘๐ ล้านบาท ในปัจจุบันนี้ได้จ่ายไป ๖๐ ล้านบาทแล้ว และจะจ่ายให้หมดสิ้นไปในงบประมาณที่ได้มานี้ สำหรับกรมทางหลวงงบประมาณได้ไปสำหรับปี ๒๕๑๔ ๑๐๐ ล้านบาท และได้จ่ายไปแล้วหมด จึงได้โอนมาจากส่วนอื่นอีก ๓๐ ล้านบาท และจะจ่ายให้หมดไปทั้ง ๑๓๐ ล้านบาทนี้ แต่ที่ดำเนินการไปแล้วนี้ ยังไม่สามารถที่จะจัดการเรื่องที่ดินให้แล้วเสร็จได้ สาเหตุสำหรับทางด้านชลประทานก็เนื่องมาจากกรรมสิทธิ์ที่ดินเพราะว่าน้ำได้ท่วมไปแล้วก็เป็นการยากอยู่ ผมก็จะอธิบายโดยละเอียดในตอนตอบข้อที่ ๒ สำหรับทางด้านทางหลวงนั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการที่จัดการแบ่งแยก จัดการแบ่งแยก โฉนดที่ดินอะไรต่าง ๆ นั้นไม่ได้เรียบร้อยทันกับจำนวนของที่ต้องจัดการ นั้นจึงเป็นสาเหตุ และสำหรับคำถามข้อที่ ๒ ที่กล่าวถึงในท้องที่จังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับชลประทานนั้น ในจังหวัดมหาสารคามนั้นได้มีอ่างเก็บน้ำรวมทั้งสิ้น ๑๗ อ่าง ได้จ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินไปแล้ว

๓ อ่าง แต่ว่าที่เสร็จสิ้นไปจริง ๆ คืออ่างน้ำห้วยแอ่ง ส่วนห้วยคางและห้วยค้อนั้น ยังมีปัญหาอยู่บ้าง ส่วนที่เหลืออีก ๑๔ แห่งนั้น ๑ แห่งไม่ต้องจ่ายเพราะเป็นอ่างเก็บน้ำที่สร้างในที่สาธารณะ ส่วนที่เหลืออีก ๑๓ แห่งนั้นยังไม่สามารถจะจ่ายค่าทดแทนให้ได้ เพราะยังไม่มีแผนที่แสดงกรรมสิทธิ์ แต่ก็จะได้ดำเนินการตั้งที่จะได้อธิบายต่อไป คือว่าตามที่ปัญหาในเรื่องที่ว่าอ่างเก็บน้ำอันนี้สร้างกันมาตั้งนานถึง ๑๐ ปีแล้ว ก็ยังจ่ายไม่เสร็จนั้นนะ สาเหตุของเรื่องมันเป็นเพราะดังนี้ แต่เดิมนั้นการสร้างอ่างเก็บน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนะ ทางอำเภอได้ตกลงกับกรมชลประทานว่าจะจัดหาที่ดินให้เปล่าโดยไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนที่ดิน กรมชลประทานจึงได้ดำเนินการก่อสร้างตามพื้นที่ที่ทางอำเภอกำหนดให้ ต่อมาราษฎรได้ร้องเรียนขอค่าทดแทนที่ดิน คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติให้จ่ายค่าทดแทนที่ดินให้แก่ราษฎร โดยให้กรมชลประทาน ตั้งงบประมาณเป็นปี ๆ ไป ตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ เมื่อมีมติ งบประมาณก็ได้ตั้งให้เพียงตามกำลังงบประมาณ คือปีละประมาณ ๒ แสนบาทซึ่งน้อยเกินไป แต่ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ ได้ตั้งให้ปีละ ๓.๕ ล้านบาท แล้วนอกจากนั้นโดยที่อ่างเก็บน้ำเหล่านี้ได้สร้างไปแล้ว น้ำท่วมที่ดิน จึงไม่สามารถจะรังวัดแนวเขตที่ดินได้แน่นอน เมื่อไม่มีหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมชลประทานจึงไม่สามารถจ่ายเงินให้ได้ เรื่องจึงได้เนิ่นนานมาจนปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ กรมชลประทานจึงได้รังวัดคำนวณพื้นที่ของอ่างเก็บน้ำแต่ละอ่างทั้งหมดไว้ ถ้าเจ้าของที่ดินรายใดมีโฉนดตราจองหรือ น.ส. ๓ ไปแสดง กรมชลประทานก็จะจ่ายเงินให้ไปตามหลักฐานนั้น ๆ ส่วนที่เหลือที่ถูกน้ำท่วมไม่สามารถรังวัดได้ ก็จะได้ขอให้ทางอำเภอประกาศให้ราษฎรมาแจ้งเนื้อที่ครอบครองอยู่เดิม ถ้าเนื้อที่ของทุกรายรวมกันไม่เกินกว่าที่กรมชลประทานรังวัดไว้และทางอำเภอมิหนังสือรับรองยืนยันมา กรมชลประทานก็จะจ่ายเงินให้ในลักษณะเงินค่าสละสิทธิครอบครอง สำหรับวิธีการนี้ได้เริ่มใช้ตั้งแต่ในปีที่แล้ว คือได้จ่ายไปที่หนองช้างใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ และอำเภอเมืองของจังหวัดนครราชสีมา เป็นผลดี เพราะว่าถึงแม้ว่าจะไม่มี น.ส. ๓ หรือตราจอง ก็เป็นทางที่จะจ่ายเงินให้แก่ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ครอบครอง แล้วก็น้ำท่วมไปแล้วได้ และด้วยประการฉะนี้แหละ จึงคิดว่าจะสามารถดำเนินการเรื่องนี้ให้ลุล่วงไปได้โดยเร็ว

สำหรับข้อที่ ๓ ที่เกี่ยวกับเรื่องของกรมทางหลวง ทางสายมหาสารคาม - บุรีรัมย์ ทางสายมหาสารคาม - บุรีรัมย์นี้ กรมทางหลวงได้มีที่ที่จะต้องจัดการชำระค่าทำขวัญที่ดิน ทั้งหมด ๘๗๙ ราย เป็นเงิน ๒,๓๗๒,๐๐๐ บาท ในปัจจุบันนี้ได้จ่ายไปแล้ว ๑๕๙ ราย จะจ่ายให้เสร็จสิ้นในปี ๒๕๑๔ อีก ๑๐๕ ราย แล้วก็ได้ยกให้ ๒ ราย รวมแล้วก็หมายความว่าในปี ๒๕๑๔ จ่ายให้ได้ ๒๖๖ ราย และจะจ่ายให้เสร็จสิ้นในปี ๒๕๑๕ อีก ๖๑๓ ราย ผมขอตอบท่านเป็น ครั้งแรกเท่านี้ก่อน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม): ท่านประธานที่เคารพ ได้ฟังท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติตอบตามรายงานของเจ้าหน้าที่ มั่นมีหมดแต่ละครั้ง อยู่ในนี้ ก็เป็นที่พอใจนิดหนึ่ง ที่ไม่พอใจก็คือว่า ถ้าหากว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่ง สภาไม่ว่าพรรคใด ๆ ได้นึกถึงว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ชื่อว่า นายพจน์ สารสิน ผู้นี้ ชั้นแรกได้เชิญ ส.ส. ส.ป.ท. ไปฟังแนวความคิดเห็นที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เกี่ยวกับการบริหารงานของ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ แรกที่สุดเชิญเฉพาะ ส.ส. ที่สังกัดพรรค ส.ป.ท. และเมื่อมี หนังสือพิมพ์และบรรดา ส.ส. พรรคอื่นทั่วถึง ก็เลยเชิญ ส.ส. ฝ่ายค้านและพวกที่ไม่สังกัด พรรคไปประชุมชี้แจงที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ข้าพเจ้ายังจำได้ดีว่า ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ ได้พูดต่อหน้าบรรดา ส.ส. ทั้งหลายว่า เงินค่าทดแทนที่ดินนี้มันเรื้อรังกันมานาน ควรจะจัด ให้เสร็จ ก็ทำทำบอกอธิบดีกรมชลประทาน บรรดาเจ้าหน้าที่กรมทาง จัดให้เขาให้เสร็จเสียเอา เท่าไรก็จัดให้เสร็จในปีนี้ ๒๕๑๓ แล้วข้าพเจ้าก็ยังจำได้ดีว่าในการพิจารณางบประมาณฯ ประจำปี ๒๕๑๓ วาระที่ ๒ ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นี้ ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ยืนกรอกที่ไม่โครโฟนตัวนั้น รับปาก ต่อสถาบันแห่งนี้ว่า เงินค่าทดแทนที่ดินนี้ จะจัดการให้เสร็จสิ้นในงบประมาณ ปี ๒๕๑๔ เพราะได้ ขอมมาแล้ว ในการพิจารณาวาระแรกข้าพเจ้าจึงวิ่งออกไปหาหม่อมหลวงเชิงชาญ กางู อดีต อธิบดีกรมชลประทานว่า งบประมาณที่เขาให้ไปเท่านั้นล้านนะมันพอไหม ถ้าไม่พอพวก ข้าพเจ้าทั้งหลายนี้จะได้ยื่นคำร้องต่อกรมการฯ ขอให้คณะกรรมการพิจารณางบประมาณ ในปี ๒๕๑๓ ได้จัดจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินนี้ให้แก่ราษฎรทั่วประเทศให้เสร็จสิ้น โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งจังหวัดของข้าพเจ้า แต่แล้วในที่สุดคำกล่าวของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พัฒนาการแห่งชาติ ก็เหมือนกับคำกล่าวที่ไร้สาระและไม่มีความหมายอะไร เดือนนี้ วัน
 วันที่ ๑๓ สิงหาคม เหลือเวลาอีก ๑ เดือนกับอีก ๑๘ วันเท่านั้นก็จะสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔
 ข้าพเจ้ารู้ว่าเงินค่าทดแทนที่ดิน เอาแค่จังหวัดของข้าพเจ้า กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
 ไม่ได้ตั้งในงบประมาณปี ๒๕๑๕ เมื่อการประชุมคราวที่แล้ว เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของกรมชลประทาน
 วิ่งมาหาข้าพเจ้าว่า อย่าเลยท่านขอทีเถอะ ผมจะขอให้คณะกรรมการบริหารงบประมาณแปรญัตติ
 ให้ในปี ๒๕๑๕ นี้หรือค่าของคนที่เป็นผู้บริหารบ้านเมือง ขนาดเป็นรองนายกรัฐมนตรีรับปาก
 ต่อในที่ประชุมสภาผู้แทนแล้วว่า จะจัดสรรให้เป็นที่ยี่ร้อย ก็ไม่ได้ทำ ท่านชอบทำแต่สิ่ง
 ซึ่งเกิดประโยชน์ ข้าพเจ้าอยากจะขอยกคำกล่าวของ ส.ส. ชวน หลีกภัย ในการพิจารณาเมื่อ
 ตอนรัฐบาลขึ้นภาษีว่า บริษัทอะไรที่อยู่ชุปเปอร์ไฮเวย์นะ รู้ว่ารัฐบาลจะขึ้นภาษีก่อน ก็ไป
 ชำระภาษี บริษัทเสริมอะไรก็ไม่รู้มันจะเสียตั้งหลายล้าน เป็นการเอาเปรียบรัฐบาล ข้าพเจ้า
 อยากจะกล่าวว่า ท่านรัฐมนตรีผู้รู้แต่สิ่งที่ทำอะไรที่เกิดประโยชน์ในเรื่องส่วนบุคคล แต่
 ราษฎรตาตา ๆ ราษฎรที่ทนทุกข์ทรมานมา หาได้คิดถึงไม่กรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ มีมติ
 ห้ามมิให้อนุญาตให้สิ่งทอเพิ่มขึ้นอีก แต่แล้วบริษัทหนึ่งในจังหวัดอุดรฯ ได้รับอนุญาต ผู้วิ่งเต้น
 เอาไป ๒ ล้าน ท่านรัฐมนตรีผู้ชอบแต่อย่างนั้น แต่ราษฎรตาตา ๆ นี้ไม่ได้เสียเลยแล ข้าพเจ้า
 จะชี้ให้ท่านดู อ่างเก็บน้ำในจังหวัดมหาสารคามมันไม่ไซ้มี ๑๗ อ่าง มีแค่ ๑๖ อ่าง ใน ๑๖
 อ่างนั้นท่านบอกว่าได้รับชดเชยไปแล้ว ๓ อ่าง มันได้รับอย่างไรครับ ๓ อ่างนั้น คือ ๑.
 อ่างหนองบัว อย่างนี้ หนองบัวนี้เป็นหนองธรรมชาติ ลองถามท่าน ส.ส. ส.ป.ท. ของจังหวัด
 มหาสารคามสิ มันไม่ต้องไปชดเชย มันเป็นหนองธรรมชาติ ชลประทานไปทำแต่แค่ร่องระบายน้ำ
 ออกไปสู่ท้องนาเท่านั้น นี่ ๒. ห้วยคคะงโคกก่อ อ่างนี้ก็เช่นกัน หนองธรรมชาติ มันไม่ต้องเสีย
 ไม่ได้เสียค่าชดเชย ที่ท่านเสียและชำระไปแล้ว คือ ห้วยค้อ อำเภอนาเชือก ท่านชำระไปจริง
 แต่การที่ทางรัฐบาลชำระเพราะอะไร ราษฎรแห่งอำเภอนาเชือกร้องเรียนร้องทุกข์ ราษฎร
 ชูเชิญมาว่าจะเดินขบวนเข้ามาร้องเรียนนายกรัฐมนตรี ท่านจึงรีบไปจัดการ แต่อ่างอีก ๑๓
 อ่าง ซึ่งราษฎรตายแล้วก็มี ยังไม่ได้รับค่าชดเชย

๑. ทนงบ่อ อำเภอบรบือ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๔ นับถึงบัดนี้ ๒๐ ปี เนื้อที่ ๕,๔๙๐ ไร่ คิดให้ไร่ละเพียง ๔๐๐ บาท เดียวนี้มัน ๑,๐๐๐ บาทแล้ว ๒๑๙,๖๐๐ บาท
๒. อ่างแก่งเลิงจาน บ้านค้อ อยู่ติดกับในเขตเทศบาล สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ มีเนื้อที่ ๑๙,๔๖๐ ไร่ ไร่ ละ ๔๐๐ บาท เป็นเงิน ๗๗๘,๔๐๐ บาท
๓. อ่างเก็บน้ำเอกสักรสุนทร ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๕ เป็นเวลา ๑๙ ปี เนื้อที่ทั้งหมด ๔,๕๐๐ ไร่ ไร่ ละ ๔๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท และ
๔. อ่างเก็บน้ำหนองไฮ ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม สร้างเมื่อปี ๒๔๙๙ เป็นเวลานาน ๑๕ ปี จำนวนไร่ ๙,๙๘๐ ไร่ คิดให้ไร่ละ ๓๐๐ บาท ๒๙๙,๔๐๐ บาท
๕. อ่างเก็บน้ำแกดำ หนองแกดำ ตำบลแกดำ อำเภอเมือง พ.ศ. ๒๔๙๖ สร้างมานาน ๑๘ ปี จำนวน ๘,๓๔๐ ไร่ ไร่ละ ๓๐๐ บาท ๒๕๐,๒๐๐ บาท
๖. อ่างเก็บน้ำหนองคูขาด ตำบลเลิงแฝก อำเภอบรบือ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ นาน ๑๘ ปี ๑,๗๒๐ ไร่ ไร่ละ ๓๐๐ บาท ๕๑,๖๐๐ บาท
๗. อ่างเก็บน้ำหนองแวงน้อย ตำบลแวงน่าง อำเภอเมืองมหาสารคาม สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ นานถึง ๑๘ ปี ๑,๖๒๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๖๔,๘๐๐ บาท
๘. อ่างเก็บน้ำล่องหัวช้าง ตำบลบ่อใหญ่ อำเภอบรบือ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นเวลา ๑๗ ปี ๖,๓๐๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๒๕๒,๐๐๐ บาท
๙. อ่างเก็บน้ำห้วยเจาะฝอง ตำบลหนองแสง อำเภอกวาปีปทุม สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ นาน ๑๕ ปี ๗,๗๕๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๓๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. อ่างเก็บน้ำห้วยเชียงคำ ตำบลก่ำพิ อำเภอบรบือ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ นาน ๑๕ ปี จำนวน ๓,๕๑๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๕๕๐,๔๐๐ บาท

๑๑. อ่างเก็บน้ำห้วยประดู่ ตำบลบ่อใหญ่ อำเภอบรบือ สร้างเมื่อปี ๒๕๐๒ นาน ๑๒ ปี จำนวน ๑,๓๕๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๕๔,๐๐๐ บาท

๑๒. อ่างเก็บน้ำหนองกระทุ่ม ตำบลเขวาสินรินทร์ อำเภอเมือง สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ นาน ๑๒ ปี ๖,๒๘๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๖๕๑,๒๐๐ บาท

๑๓. อ่างเก็บน้ำหนองเทวราช ตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน สร้างเมื่อปี ๒๕๐๗ นาน ๗ ปี ๖,๐๕๐ ไร่ ไร่ละ ๔๐๐ บาท ๒๔๒,๐๐๐ บาท

รวมเนื้อที่ที่นาของราษฎรจังหวัดมหาสารคามที่ทำเป็นอ่างเก็บน้ำ ๑๐๒,๓๕๐ ไร่ คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๘๓๓,๖๐๐ บาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ห้วยเชียงคำนี้ อ่างที่ ๑๐ นี้ ทางสุขาภิบาลบรบือได้ใช้น้ำนั้นมาทำประปาเพื่อพี่น้องชาวบรบือ ซึ่งราคาในขณะนี้ที่ดินเหล่านี้จะสูงขึ้นอีกเท่าตัว อ้ายสูงก็ไม่ว่า ถึงจะสูงก็ไม่ว่า แต่อ้ายที่ที่มันค้างมาตั้ง ๒๐ ปี ๑๙ ปี อะไรทำไม่ท่านไม่จัด

จึงขอซักถามท่านว่า ตามที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานี้ ท่านได้ตั้งงบประมาณไว้ที่จะจ่ายเงิน ๓ ล้านบาทบาทนี้ ให้ราษฎรในจังหวัดมหาสารคาม ๑๓ อ่าง ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วนี้ให้ท่านในปี ๒๕๑๔ ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้รับรองต่อสภานี้จะได้ไหม เหลือเวลาอีกหนึ่งเดือนกับ ๑๘ วันนี่ จะเป็นเงินรายได้ก็ตาม หรือจะเป็นเงินเหลือจ่าย ท่านจะจัดการได้ไหม นี้ประเด็นที่ ๑

ข้อที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า ทางสายบรบือ - บุรีรัมย์ นั้นมีค้างอยู่นั้นนะ ท่านบอกว่ามีผู้อุทิส ๒ ราย มันไม่ใช่ ๒ ราย ๒๐๐ รายที่เขากุทิสทำไมเขาจึงอุทิสที่ดิน ก็เพราะราษฎรถูกถนนตัดผ่าน กว่าจะไปติดต่อ กว่าจะไปทำเรื่อง ส.ค. กว่าจะอะไร มันแย่มากใช้จ่ายมันมากกว่าเงินที่เขาจะได้ เพราะตีราคาที่ดินต่ำ เขาจึงยอมสละเสียท่านจะประกาศคุณงามความดีที่เขาเสียสละนั้นให้แก่ราษฎรเหล่านั้นเป็นประกาศนียบัตร ความดีความงามของเขาได้หรือไม่

ข้อที่ ๓ ในท้องที่อำเภอวาปีปทุม ในเส้นทางสายบรือ - บุรีรัมย์ นี้ กรมทางหลวงยังค้างราษฎรอยู่ ๑๐ ราย เพราะหลักฐานไม่พร้อม ท่านจะอนุมัติเป็นกรณีพิเศษเหมือนอย่างกรณีที่ท่านกล่าวเมื่อกี้ที่ว่า เอาอายุ ๑๐ รายนี้มารวมกัน เนื้อที่ไม่เกินแล้วจ่ายให้เขาจะ จะได้ไหม

ข้อที่ ๔ ๕๓ รายขออนุมัติมาแล้ว ยังไม่ได้อนุมัติ ๕๓ ราย นี้ยังไม่ได้อนุมัติขอได้โปรดรีบอนุมัติจะได้ไหม ที่ขออนุมัติจ่ายอีก ๑๐๕ รายเป็นเงิน ๑,๒๖๒,๕๓๐ บาทนั้น ขอให้จ่ายให้ทันในปีนี้ จะขัดข้องหรือไม่

นายบุญรอด บินซันต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : สำหรับที่ถามครั้งที่ ๑ ในข้อ ๑ เรื่องที่ว่าท่านจะให้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๑๔ สำหรับอ่างเก็บน้ำที่เหลือของจังหวัดมหาสารคามให้แล้วเสร็จนั้นนะ จะได้หรือไม่นั้นนะ ปัญหาของที่จังหวัดมหาสารคามและที่จังหวัดอื่นๆ เกี่ยวกับอ่างเก็บน้ำ มีใช้อยู่กับในเรื่องเงินอย่างเดียว แต่ว่าเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับในเรื่องของการที่จะต้องทำอย่างแบบที่เรียกว่าเงินค่าสละสิทธิครอบครองด้วย ซึ่งจะต้องมีการรวมกัน แล้วก็ประชุมอำเภอต่างๆ ซึ่งถ้าหากว่าทางการร่วมมือกันกับทางมหาดไทย สามารถที่จะกระทำได้ ก็เชื่อว่าจะโอนเงินจากส่วนอื่นๆ มาให้ได้ทุกแห่งไป ถ้าหากทำได้ในปี ๒๕๑๔ นี้ ทางกระทรวงรับรอง แต่ว่าปัญหาไม่ใช่มีอยู่แต่ในเรื่องของเงินอย่างเดียว แต่ตั้งที่ทราบเรียบร้อยแล้ว เช่นในเรื่องของการที่จะให้ได้ตามสิทธิด้วย

สำหรับในเรื่องของทางที่เป็นข้อที่ ๒ ที่ท่านขอ คือว่า ประกาศคุณงามความดีของผู้ที่สละที่ดินให้ ถ้าปรากฏว่ามีตั้ง ๒๐๐ ราย ไม่ใช่ ๒ ราย หลังจากการประชุมนี้เอง ผมจะไปดำเนินการ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงก็ยินดีที่จะประกาศคุณงามความดีสำหรับผู้ที่ยกให้เป็นที่แน่นอน

ในข้อที่ ๓ ที่ว่า ถ้าหลักฐานไม่พอแล้ว ก็ขอทำอย่างเดียวกับชลประทานได้หรือไม่ ก็รู้สึกเป็นเรื่องที่น่าจะกระทำได้ โดยใช้หลักเกณฑ์อันเดียวกัน อันนี้ทางกรมทางยังไม่เคยทำ ผมรับว่าประเด็นอีกเหมือนกัน จะไปปรึกษาดูซิว่าจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้

เพราะเหตุใด ผมหวังว่าท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติคงจะไว้วางใจว่าผมจะกระทำจริง ๆ

สำหรับในข้อ ๔ ที่ว่ามีอยู่ ๕๓ ราย จะริบอนุมัติได้หรือไม่ ก็ไม่เป็นปัญหาอีก ๑๐๕ ราย ถ้าทราบว่ามีปัญหาในเรื่องของการที่ขัดข้องในเรื่องของกรรมสิทธิ์อะไรแล้ว ในเรื่องเงินผมจะได้ขอให้กรมทางיעียดถ่ายจากที่อื่นมาจ่ายให้จนเสร็จสิ้น

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติที่ตอบเป็นที่พอใจ แต่ข้าพเจ้าขอย้ำว่า คำกล่าวของท่านกล่าวในกลางสภาอย่าให้เหมือนรัฐมนตรีว่าการฯ เพราะรัฐมนตรีว่าการฯ กล่าวแล้วหนีเลย ไม่รับหน้า และไม่ได้ทำจริง กว่ากระทุ้งจะเข้าต้องวิ่งเต้นเกือบจะตาย ต้องไปรบเร้าท่านประธานสภาฯ ต้องขอ เพราะว่ามันจะสิ้นปีงบประมาณ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทำจริงอย่างปากท่านพูด จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งแก่ชาวมหาสารคาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปนั้น ไม่ใช่มาพูดเล่นสิ้นประการม หลักฐานข้อเท็จจริง เมื่อข้าพเจ้ากลับไปเมื่อคราวที่แล้วนี้ ราษฎรอำเภอบรบือ เหมารถยนต์เดินทางมาพบข้าพเจ้า บางคนสิ้นกเงิน บางคนเฒ่า แก่ชรา พ่อจะตายแล้ว อยากจะได้เงินชดเชย อยากจะได้อะไรให้ลูกหลาน สิ่งเหล่านี้คือความสะเทือนใจที่เราประสบรัฐบาลรู้ไหม สิ่งเหล่านี้แหละ ข้าพเจ้าจะมอบให้ท่าน เพื่อให้ท่านได้เอาไปพิจารณาว่า มันเป็นจริงอย่างข้าพเจ้าพูดหรือไม่ บางคนอุตส่าห์เดินทางมา มาเพื่อที่จะฟังจาก ส.ส. ว่าเงินเหล่านี้จะได้ไหม แค่นั้น ก็รัฐมนตรีว่าการฯ รับปากว่าจะได้แน่ในปี ๒๕๑๔ ส.ส. ก็ดันไปบอกเขาอย่างนั้น เขาก็เร่งรัดทุกเวลา ที่ท่านตอบว่าเกี่ยวกับสวัสดิการครอบครองนะ แล้วก็ท่านบอกว่าจะโอนเงินทางอื่นมาให้ ถ้าหากมหาดไทยร่วมมือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็นั่งอยู่นั้น ท่านหันหน้าเข้าหากันสักนิดได้ไหม คนไทยราษฎรภาคอีสาน ข้าวเกลือเกลือแพง ท่านรู้ ข้าวถึงละ ๓ บาท เอาไปขายเต็มแล้ว โรงสีเต็มไม่มีที่ขายเพราะโรงสีมันเต็ม รัฐบาลก็ไม่ได้ช่วย มีโรงสีแห่งเดียวไปตั้งอยู่ที่บ้านท่าแร่ โรงเล็ก ๆ ชื่อเต็มหยุด ไม่ไปซื้อราษฎรก็ตายซิ พอถามบอกว่า โรงสีมันเต็ม ก็ทำไมโรงสีเต็มนะ ที่อื่นเก็บไม่ได้หรือ ฉางที่กันทรวิชัยก็เก็บได้ ที่ไหนก็เก็บได้ ทำไมไม่แก้ไข ราษฎรเหล่านี้ขายข้าวในยังได้เงินไม่พอค่ายารักษาโรค ไม่พอค่าเสื้อผ้า เขารอคอย นอนรอความหวังว่ารัฐบาลจะไปโปรดปรานกรุณาให้ค่าทดแทน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า

จึงขอย้ำและชักท่านว่า ที่ท่านบอกว่าจะโอนเงินจากทางอื่นมาให้ ขอให้ตอบอย่างตรงไปตรงมา และเอาความจริงอย่างลูกผู้ชายในสถาบันนี้ว่า วิธีการที่ท่านดำเนินการมาแล้วนั้นชอบที่ได้ นี่มันเรื่องกรรมสิทธิ์มันไม่เรียบร้อย มันเรียบร้อยไม่ได้ บางรายเอาที่นาเหล่านั้นไปจำนองไว้ ไม่มีเงินจะไปไถ่ มันจะมีกรรมสิทธิ์ได้อย่างไร มันจะมาทำหนังสือ น.ส. ๓ ได้อย่างไร และ ท่านรู้ใหม่ว่าในขณะนี้ราษฎรภาคอีสาน รัฐบาลดี อดล่ำหำจะหาทางให้ราษฎรได้มีที่ทางทำมาหากิน แต่ท่านทราบใหม่ว่า เจ้าหน้าที่ของท่านออกไปนะ เดียวนี้ราษฎรจะพึ่งใคร กำหนดผู้ใหญ่บ้าน ก็ยังทำ ราษฎรขอกรรมสิทธิ์ น.ส. ๓ เอามา ๖๐๐ บาท เอามา ๘๐๐ บาท แล้วราษฎรจะไปพึ่งใคร เดียวนี้ ไปดูได้ที่อำเภอเมืองมหาสารคาม ถ้าข้าพเจ้ากล่าวเท็จ นอกจากนั้นยังมีอีกหลายประการ เหลือเกิน ที่ราษฎรเหล่านี้ทนทุกข์ทรมาน ข้าพเจ้าขอเรียนข้อเท็จจริงว่า รัฐบาลนี้ชอบการขู่เข็ญ ชอบการที่เขาต้องดิ้นรน ชอบการประท้วงอ่างเก็บน้ำห้วยค้อ ข้าพเจ้าโทรเลขมาบอกท่าน บอกว่าขอให้สั่งการโดยด่วน ไม่เช่นนั้นราษฎรอำเภอนาเชือก ๖ คันรถเขาจะแห่เข้ามาร้องเรียน นายกรัฐมนตรีว่าไม่จ่ายเงินให้เขา ในที่สุดท่านเองเป็นคนจัดการลงไปจ่าย อ้ายที่เขาดีคือ เขาดีต่อ เขารั้น เขาต้องการ เขามีความจริงใจว่าเขาจะสู้ ท่านจ่าย แต่พวกตาสีตาสา อายุ ๗๐-๘๐ ปีแล้ว เจ้าของนาเหล่านี้ ท่านไม่พิจารณา เพราะฉะนั้นจึงขอสรุปว่า เอกันปีนี้จะได้ใหม่ เรื่องกรรมสิทธิ์ มหาดไทยอยู่นั้น ว่ากันเลยมีเวลา ๑๓ อ่าง ข้าพเจ้าคิดว่าทำภายในเดือนสิงหาคมนี้ก็เสร็จ ส่งเจ้าหน้าที่ทั้งชลประทาน ทั้งมหาดไทยออกไปว่ากันเลย เรียกราษฎรเจ้าของนา มา เอาจำนวน เนื้อที่นา อย่างที่ท่านตอบข้าพเจ้ามาแล้วว่า ไม่เกินเนื้อที่ของอ่าง แล้วมาจัดสรรให้เขาให้เสร็จ ภายในปี ๒๕๑๔ จะได้หรือไม่ นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าการทางไม่เคยทำเรื่องที่ว่านี้ คือเรื่องที่เขาจัดสรร เอารัฐกรที่เป็นเจ้าของที่มารวมกัน เอาเนื้อที่ แต่ท่านพูดผิดครับ กรมทางนั้นแหละทำ ชลประทานนั้นแหละไม่ทำ กรมทางเขาทำขนาดนี้ ขนาดค่าภาษี ค่าโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ราษฎร ไม่มีเงินนี้เขาไม่มีเงิน กรมทางนี้ยอมออกให้ก่อน ออกให้ราษฎรก่อนแล้วถึงหัก แต่ชลประทาน ต่างหากไม่ทำเรื่องเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่าถ้า รายใดที่ เกี่ยวกับเรื่องกรรมสิทธิ์ที่เขามี ส.ค. หรือว่า น.ส. ๓ จัดการเกี่ยวกับเรื่องการจะโอนกรรมสิทธิ์

นี้ให้แก่กรมชลประทานนั้น ให้กรมชลประทานออกเงินให้เขาก่อนแล้วหักเขาก็ได้ หรือถ้าไม่หักได้ก็ยิ่งดี เพราะมันนานเกินขอบเขตแล้ว ท่านจะทำได้หรือไม่

นายบุญรอด บิณฑสันต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : สำหรับคำถามข้อที่ ๑ ที่เกี่ยวกับว่า ๑๓ อย่างที่จะให้ใช้วิธีตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วคือจ่ายโดยวิธีใช้เงินค่าสละสิทธิครอบครองนั้น จะขอให้ผมรับรองว่าจะทำให้ได้แล้วเสร็จในปี ๒๕๑๔ ได้หรือไม่ ผมขอรับรองว่าผมจะอุทิศในการที่จะไปดำเนินการเองในเรื่องนี้ ในปี ๒๕๑๔ ให้ก็แล้วกัน แต่ผมไม่อาจที่จะไปเป็นผู้ซึ่งรู้ล่วงหน้าได้ว่ามันจะมีปัญหาอะไรอีกหรือไม่ แต่ถ้าท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติเชื่อว่าผมนี้จะตั้งใจจริง ๆ ที่จะไปดูชีววิธีการที่เขาวางนั้นเราจะทำให้ได้เสร็จสำหรับ ๑๓ อย่างของคุณเกียรตินี้จะได้หรือไม่ ผมก็รับรองได้เพียงแค่นี้ เพราะว่าก็มีปัญหาเพียงแค่นี้แหละ ในข้อที่สอง ที่ว่าสำหรับทางกรมทางนั้นจะทำได้เช่นเดียวกันกับที่ทางชลประทานทำหรือไม่ ถ้าหากว่าชลประทานทำได้ นั้นผมเองก็ได้ นี้กว่าถ้าชลประทานทำได้ กรมทางก็ควรจะได้ และการออกเงินให้ก่อน บอกว่าถ้าหากว่ากรมทางทำ ชลประทานจะออกเงินให้ก่อน ถ้ากรมหนึ่งทำได้ อีกกรมหนึ่งก็ต้องทำได้ ไม่มีปัญหาอันใด ผมจะไปดูในเรื่องนี้ด้วยตนเอง และจะติดตามให้เพื่อประโยชน์ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ผมขอรับรอง

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ณ โอกาสนี้ และเชื่อว่าท่านจะทำได้อย่างคำพูดของท่าน แต่ข้าพเจ้าขังใจอีกนิดหนึ่งว่า เมื่อท่านรับกลางสภาอย่างนี้นะครับ เพราะว่าปีงบประมาณมันเหลืออีกเดือนเศษ ๆ นี้ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านตัดเงินจากชลประทาน ๓,๘๕๓,๖๐๐ บาท เงินเพียงแค่นี้ ๓ ล้านบาท เพื่อชีวิตความผาสุกของประชาชนชาวมหาสารคาม ข้าพเจ้าคิดว่าแม้แต่ ส.ส. ในสังกัดพรรค ส.ป.ท. ที่อยู่มหาสารคามทั้งสองท่านก็คงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่าเงินเพียง ๓ ล้านบาทเท่านั้นท่านกันออกไว้เลย แล้วข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านจะดำเนินการ ข้าพเจ้ากับคุณดิ๊ก บุญเสริม พร้อมกับ ส.ส. อีก ๒ ท่านสังกัดพรรค ส.ป.ท. จะร่วมมือกับท่าน พาไปเลย เอาไปจ่ายด้วยตนเอง ขอให้ท่านกันออกไว้ให้ ท่านจะ

รับได้หรือไม่ ข้อที่สอง ข้าพเจ้าใคร่ขอฝากเป็นข้อสังเกตและให้ท่านได้รับในสภานี้สักนิดหนึ่งว่า ในการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินนี้ มันไม่ใช่เฉพาะจังหวัดมหาสารคาม อีกหลายสิบจังหวัดก็มีวิธีการแบบเดียวกัน ข้าพเจ้าข้องใจเหลือเกินว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของกระทรวงมหาดไทย คือเจ้าหน้าที่ที่ดิน ทางที่ดินกับทางชลประทานนี้จะหันหน้าเข้าหากัน ในการไปพิจารณารังวัดที่ดินที่นาของราษฎรที่ถูกเวนคืนก็ดี ที่ถูกน้ำท่วมก็ดี นี่ท่านจะหันหน้าเข้าหากันปรึกษากัน กำหนดว่าให้คนนั้นไปทำอย่างนั้นๆ ให้เสร็จภายในระยะเท่านั้น ท่านจะหันหน้าเข้าหากันได้หรือไม่ เพราะเท่าที่ปรากฏทางชลประทานก็บ่นกระปอดกระแปดชุดไปว่าที่ดินไม่จัดให้กรรมสิทธิ์ที่ดินไม่เกิดขึ้น ไม่ไปรังวัดให้ ไม่ไปสอบให้ ราษฎรก็ร้องว่าที่ดินมาถึงบับ ใครมีตัมไถ่ดี ๆ ไปให้ ก็รีบไปวัดให้ ใครคือใครตั้ง ใครพูดจาไม่เพราะก็ไม่ทำให้สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นในชนบท มันเกิดขึ้นอย่างแน่นนอน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ทางกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติจัดเรื่องนี้ให้เป็นที่เรียบร้อยและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าทดแทนที่ดินให้แก่ราษฎรจะได้หรือไม่

นายบุญรอด บิณฑลันต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :

ในข้อที่ ๑ ที่ท่านขอทราบทางชลประทานจะกันเงิน ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับที่จะชดใช้ให้อ่างของจังหวัดมหาสารคาม โดยงบประมาณปี ๒๕๑๔ ได้หรือไม่นั้น ผมได้เรียนแล้วว่า วิธีการที่ท่านนั้นจะเป็นวิธีการที่สามารถจะทำได้ เพราะสืบเนื่องมาจากเรื่องว่า เพราะว่ามีในอ่างเหล่านั้นนะ มันได้ท่วมไปหมดแล้ว จึงต้องมาใช้วิธีกันตามที่ว่า คือว่าใช้วิธีเงินสละสิทธิครอบครอง จะมีปัญหาในการที่จะล่าช้าอะไรหรือไม่ ไม่ทราบได้ แต่จะพยายาม และถ้าหากว่าไม่มีปัญหาเลยในการที่จะใช้ได้ งบประมาณปี ๒๕๑๔ เราก็ตัดฝากได้ และการที่จะขอเอามาจากงบอื่น อะไรอื่นที่มีเหลือทำได้ ผมมีความตั้งใจที่ว่า เนื่องจากเรื่องนี่ก็เป็นเรื่องซึ่งมีความลำบาก และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลายาวนาน แต่ก็เป็นเรื่องมาแต่ครั้งเก่าก่อน เรามาร่วมมือกันในการที่จะหาทางแก้ไขให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ แต่ถ้าถึงกับขนาดที่ว่าบอกว่าผมจะต้องได้ในปี ๒๕๑๔ นะ อย่างโน้นอย่างนี้ นะ ผมก็ไม่อาจที่จะรับรองได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่จะพยายามจะไปดำเนินการทันทีและกับ ส.ส. ที่มีความสนใจด้วย และไม่ใช่เฉพาะมหาสารคาม

ผมจะได้ขอท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ที่จะได้มอบในเรื่องนี้ที่ผมไปดำเนินการติดตามเป็นพิเศษ สำหรับในเรื่องนี้ขอความกรุณาให้ความไว้วางใจด้วย

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ่ถาม ลำดับ ๔ ของนายชวน กิติศรีวรพันธุ์ เรื่อง การตัดไม้ทำลายป่า ถามกระทรวงเกษตร เชิญครับ .

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ่ถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

ตามสภาพการณ์ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าได้มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าโดยทั่วไป อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้มีส่วนสมคบรู้เห็น ในการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งรายละเอียดและข้อเท็จจริงต่างๆ ข้าพเจ้าได้เสนอ ท่านนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรไปแล้ว จึงขอเรียนถามว่า

๑. ป่าธรรมชาติที่อำเภอบึงกาฬ เป็นเขตติดต่อบริเวณอำเภอบ้านแพง จังหวัด นครพนม ป่าได้ถูกทำลายไปเป็นส่วนใหญ่ ท่านทราบหรือไม่

๒. ป่าในระหว่างอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้มีการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่าเพื่อนำมาป้อนโรงเลื่อยที่จังหวัดนครพนม อันเป็นผลทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลายมาก ท่านจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร

พลตำรวจโท พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : กระทรวง เกษตรขอตอบกระตุ่ของท่านสมาชิกผู้มี่เกียรติ ดังต่อไปนี้

ในข้อซักถามในข้อที่ ๑ นั้น ป่าธรรมชาติที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย กับ อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนมนั้น มีอำเภอเซกา จังหวัดหนองคายคั่นอยู่ สภาพป่าใน ท้องที่อำเภอบึงกาฬและอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย มีไม้ตะเคียนรากขึ้นอยู่เป็นส่วนใหญ่ แต่เดิมไม้ชนิดนี้มิได้เป็นไม้หวงห้าม เมื่อมิได้เป็นไม้หวงห้ามจึงตัดฟันได้โดยมิต้องขอรับ อนุญาต เมื่อกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรได้รับทราบจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายว่าไม้

ดังกล่าวถูกตัดฟันลงมาก เกรงว่าในอนาคต สภาพป่าอาจเสียหาย จึงได้กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันขึ้น โดยประกาศให้พื้นที่ในป่าในจังหวัดหนองคายเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ และได้ขอให้ทางราชการกำหนดไม้ตะเคียนรากเป็นไม้หวงห้าม มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๑๑ เป็นผลให้การตัดไม้ตะเคียนรากตามใจชอบใจระงับไป ซึ่งเป็นการช่วยลดการทำลายป่าสงวนหนึ่ง ส่วนเรื่องการลักตัดไม้ทำลายป่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามนั้น กระทรวงเกษตรขอรับว่าได้มีการลักลอบ ตัดไม้ทำลายป่าอยู่โดยทั่วไป ส่วนการป้องกันในข้อที่ ๒ นั้น กระทรวงเกษตรขอตอบว่า การป้องกันการลักลอบตัดไม้จากป่าอำเภอสว่างนครพนม เพื่อนำมาป้อนโรงเลื่อยจักรที่จังหวัดนครพนม เพื่อ

๑. ป้องกันทรัพยากรของชาติถูกทำลายลงนั้น ทางราชการได้กระทำมานานแล้ว คือได้ตั้งด่านป่าไม้ทำอุเทนขึ้นตรวจสอบการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๘๓ ทั้งนี้เพราะระหว่างอำเภอสว่างนครพนมกับจังหวัดนครพนม มีระยะทางห่างกันประมาณ ๖๖ กิโลเมตร และมีอำเภอกำแพงแสนอยู่ นอกจากนั้นที่อำเภอกำแพงแสนยังมีด่านตรวจของตำรวจอยู่ด้วย และในท้องที่อำเภอเมืองนครพนมก็มีด่านป่าไม้นครพนมตั้งขึ้นในปีเดียวกันกับด่านป่าไม้ทำอุเทน ไม้ที่ได้มาโดยมิชอบ ย่อมยากแก่การหลบหนีได้ นอกจากรอดพ้นสายตาเจ้าหน้าที่ไป

๒. ในขณะนี้ได้จัดตั้งหน่วยป้องกันรักษาป่า และหน่วยพัฒนาป่าไม้ขึ้นในท้องที่ จังหวัดนครพนม ๒ หน่วย ให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้อีกด้วย คือ

ก. หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นค. ๑ ตรังบ้านอี ท้องที่อำเภอมุกดาหาร

ข. หน่วยพัฒนาป่าไม้ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองนครพนม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๘

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม): ข้าพเจ้าขอซักถามครั้งที่ ๑ เกี่ยวกับกระทู้ถามของข้าพเจ้าที่ได้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ตามกระทู้ถามข้าพเจ้าได้มีหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า ได้มีการตัดไม้ทำลาย

ป่าในเขตจังหวัดนครพนมติดต่อกับอำเภอบึงกาฬลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงอำเภอศรีสงคราม ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้จัดที่หนังสือปกปิดของสำนัก นายกรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๖/๓๕๗๘ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๔ เป็นหนังสือตอบของท่าน พลโท แสง เสนาณรงค์ ตอบข้าพเจ้า และหนังสือลับปกปิด ที่ สก. ๐๗๐๕ อ.ด./๑๐ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ของป่าไม้เขตจังหวัดอุดรธานี แล้วก็หนังสือ ที่ น.ก. ๐๙/๑๗๙๒ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ หนังสือทั้งสองฉบับนี้ข้าพเจ้าขอทราบเรียนต่อสมานีว่าได้รายงานเท็จต่อ ท่านรัฐมนตรีแสง เสนาณรงค์ เพราะเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตจังหวัดอุดรธานีก็ดี ป่าไม้จังหวัด นครพนมก็ดี ได้ยืนยันในหนังสือที่ตอบเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนี้ว่า ได้เข้าไปในอำเภอบ้านแพง เพื่อตรวจสอบการตัดไม้ทำลายป่าที่ข้าพเจ้าได้ร้องเรียนนี้ โดยอ้างว่าอำเภอบ้านแพง นี้ไม่สามารถจะเข้าไปดูที่ตัดไม้ทำลายป่าได้ เนื่องจากในอำเภอบ้านแพงมีผู้ก่อการร้าย ข้าพเจ้า อยากจะทราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า อำเภอบ้านแพง อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน เป็นอำเภอที่มีความสงบที่สุด ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรจะได้มีโอกาสถาม พลตำรวจตรี ชัยยง ปฏิพิมพาคม ผู้บังคับเขต ๔ ท่านจะทราบพฤติการณ์นี้ ได้ดีมาก อยากจะเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรว่า รายงานเท็จที่ส่งมา ยังท่านรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านมีมาตรการอะไรจะจัดการกับเจ้าหน้าที่ของท่าน ที่ทำให้บ้านเมืองเสียหายอย่างนี้ ข้อที่ ๑ ที่ข้าพเจ้าเรียนถาม แล้วก็อยากจะชี้ให้ท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้ทราบว่า การตัดไม้ทำลายป่าในเขตอำเภอบึงกาฬ โพนพิสัย เซกา บ้านแพง ศรีสงคราม ท่าอุเทน ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีได้มีโอกาสเดินทางไป จังหวัดหนองคายตามถนนตัดใหม่ จากอำเภอเมืองหนองคายไปที่อำเภอโพนพิสัย แล้วไปยัง อำเภอบึงกาฬ ต่อจากบึงกาฬแล้วก็เข้าไปอำเภอบ้านแพง ไม่ต้องเข้าไปอำเภอเซกา เพราะมันเป็นทางคนละสายอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูด มันคนละทาง สองฟากทางนี้ จะมีท่อนซุงเป็น ไม้ยาง ไม้ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ สองข้างทางนี้กองเป็นภูเขาเลากาเลยเดี๋ยวนี้ ครับ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรจะถามท่าน ส.ส. จังหวัดหนองคาย คุณชื่น กิติ คุณชนันท์ กิติ ท่านจะทราบว่ามีการตัดไม้ทำลายป่าจนกระทั่งหมดป่าแล้วเวลานี้ครับ นี้ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านได้มีโอกาสไปตรวจดูด้วยตนเอง อย่าไปฟังรายงานเท็จที่เจ้าหน้าที่

เสนอมาย่างนี้ มันเป็นผลเสียหายต่อกระทรวงเกษตรมาก ที่นี้ทำไม่ข้าพเจ้าจึงบอกว่ามีการตัดไม้ที่
 ท้องที่อำเภอบ้านแพงมาก ท้องที่ที่ตัดไม้ในอำเภอบ้านแพงนี้ ถ้าเพื่อทำนัฐมนตรีจะเดินทางไป
 ไปอำเภอบึงกาฬ ออกจากจังหวัดสกลนคร คือทางแยกที่จะเข้าไปอำเภอบึงกาฬนี้ มันจะมี
 ทางแยกเข้าอำเภอบ้านแพงสายหนึ่ง เรียกว่าเป็นทางหลวงจังหวัดของอำเภอบึงกาฬ ทางสายนี้
 แยกเข้าอำเภอบ้านแพงโดยไม่ต้องไปผ่านถนนริมแม่น้ำโขง ทางสายนี้เป็นที่ลำเลียงไม้เถื่อน
 ออกจากเขตอำเภอบ้านแพง อำเภอศรีสงคราม แล้วก็เข้าไปในเขตอำเภอท่าอุเทนนี้มากที่สุด
 ในขณะที่ข้าพเจ้ายืนพูดนี้ ได้มีกองไม้ยาง กองไม้ตะเคียนอยู่ที่ทางแยกที่จะออกมาอำเภอเซกา
 มีประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ ท่อน ถ้าเพื่อทำนัฐมนตรีไปวันนี้ ท่านจะเห็นว่าไม้เวลานี้ยัง
 ชักลากออกไม่ได้ เพราะเป็นหน้าฝนรถมันติด และข้าพเจ้าก็อยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ด้วยความเคารพว่า ที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานี้มันนานเหลือเกิน และก็มีการขนไม้ออกไป
 จนกระทั่งจะหมดป่าแล้ว แล้วรายงานของเจ้าหน้าที่ของท่านนั้นนะ บอกว่า ๓ ปีได้มีการตัดไม้
 เพียง ๕ พันท่อน แต่ความจริงมันตัดไปทั้งหมด ๔ หมื่นท่อนแล้ว นี่ยากจะให้ท่านรัฐมนตรี
 ได้เดินทางไปอำเภอเซกา และก็เข้าไปเขตติดต่อไปยังตำบลนาทม จังหวัดนครพนม ขึ้นอยู่กับ
 กับอำเภอบ้านแพง สองทางนี้เป็นป่าดงดิบ ไม้เวลานี้จะหมดป่าอยู่แล้วครับให้ท่านได้เข้าไป
 เพราะฉะนั้นถ้าตามหนังสือที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนไปนี่เป็นการรายงานเท็จแล้ว ท่านต้อง
 ตอบข้าพเจ้าว่ารายงานเท็จที่เสนอมายังผู้บังคับบัญชาโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ขอให้ท่านได้
 ดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย และขอให้ท่านตอบข้าพเจ้าเรื่องนี้ก่อนครับ

พลตำรวจโท พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : ตาม
 ปัญหาในข้อที่ ๑ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้บอกว่า รายงานที่ป่าไม้เขตได้รายงานขึ้นมาว่า
 ไม่มีการลักลอบตัดไม้ในเขตอำเภอต่าง ๆ นั้น ผมจะได้ไปตรวจดูว่าความจริงเป็นอย่างไร
 แล้วก็ส่วนในเรื่องข้อที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าตามทางเดินต่าง ๆ มีไม้กองอยู่มากมายนั้นนะ เวลา
 นี้ผมกำลังดำเนินการอยู่ แต่ว่าจะทำทั่วให้ถึงทุกจังหวัดในขณะเดียวกันนั้นนะ เวลาไม่ค่อยจะ
 มีมากนัก และก็อีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่จะไปกระทำ เมื่อออกไปแล้วต้องคิดว่า

จะได้หลักฐานยืนยันผู้กระทำความผิด ผมจะออกไปดู ขอยืนยันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ผมจะพยายามออกไปดูด้วยตนเองว่าความจริงเป็นอย่างไร ขอยืนยันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ผมจะพยายามออกไปดูด้วยตนเอง ว่าความจริงเป็นอย่างไร และเรื่องตัดไม้นี้ละ เรื่องต่างๆ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรู้ รู้ดี ๆ มากกว่าผมและมีหลักฐานมากกว่าผมอีก เพราะฉะนั้นท่านมีหลักฐานอะไร ขอได้โปรดนำมามอบกับผม ผมจะได้แก้ไขปัญหาต่างๆ เหล่านี้ให้ถูกต้องต่อไป

นายชวน กิตติศรีวรพันธ์ (นครพนม) : หลักฐานมีรูปถ่ายและก็มีเป็นหนังสือที่ แก้มมา และจะมอบให้ท่านรัฐมนตรีพิชัยไป ถ้าเมื่อท่านดูในรายงานของท่านนี้ ข้าพเจ้าก็อยาก จะชี้ให้ท่านเห็นง่ายๆ ว่าในกรมป่าไม้ของท่านเวลานี้ละ ด้านป่าไม้กรุงเทพฯ นี้ ท่านต้อง ยอมรับความจริงว่าไม้แปรรูปที่แปรสภาพเป็นโต๊ะเก้าอี้ เป็นอะไรต่างๆ ที่อยู่ในกรมป่าไม้ กองเป็นภูเขาเลากาอยู่ในเวลานี้ละ เป็นโต๊ะเป็นตู้เป็นเตียงแล้วนี่ ด้านป่าไม้กรุงเทพฯ ไปจับ เขา ผู้เชี่ยวชาญกรมป่าไม้ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ไม้พวกนี้ไม่ใช่ไม้เถื่อนครับ เขาทำมาสำเร็จรูปแล้ว เมื่อด้านป่าไม้กรุงเทพฯ จับก่อนจะแจ้งให้ตำรวจป่าไม้ทราบ ๔ เดือน เพราะต่อรองราคากัน ไม่ได้ ถ้าท่านไปวันนี้เดี๋ยวนี้เห็นเลยครับ กองเป็นภูเขาเลากาเลย นั่นเป็นการทำลายทรัพยากร ของชาติอยู่แล้วครับ ทำลายเศรษฐกิจอะไรทุกอย่างแล้ว ทีนี้ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนท่าน รัฐมนตรีอีกอย่างหนึ่งว่า ท่านจะมีมาตรการอะไรเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตป่าไม้จังหวัดของท่าน ท่านต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่า ถ้าการตัดไม้ทำลายป่าเล็ก ๆ น้อยๆ อย่างไม้ปลุกบ้าน อย่างข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่า ไม้ที่ราษฎรนำมาปลุกไว้แล้วตั้ง ๒-๓ ปี ข้าพเจ้าได้มี หนังสือยื่นคำร้องมายังอธิบดีกรมป่าไม้ แทนที่อธิบดีกรมป่าไม้จะได้พิจารณาโดยละเอียดว่า สภาพบ้านที่เขาปลุกไปแล้ว นี่มันเป็นบ้านอยู่อาศัย ไม่ใช่ไม้ในครอบครองเพื่อซื้อเพื่อขาย ก็มีการจับกุม เมื่อมีการจับกุม เขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว แทนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้ทำการสอบสวนให้ แล้วเสร็จในวันนั้น ถ่วงเรื่องไว้ตั้ง ๓ วัน ๔ วัน บังคับให้เจ้าของบ้านนั้นรับสารภาพ ถูกศาล พิเคราะห์ปรับไปตั้ง ๒,๗๕๐ บาท ถ้าไม่รับก็ประกันไม่ได้ ราษฎรมีแต่ทางจำนนอย่างนี้ ท่าน จะมีวิธีการอย่างไรเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของท่านอย่างที่ข้าพเจ้ากราบเรียนนี้ อยากจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ไม้ชั้นดินนั้นไม่ใช่อยู่ทางภาคใต้ ไม้ชั้นดินอยู่ทางภาคอีสานและภาคเหนือ แต่ว่า

ท่านก็กลับไปสนใจภาคใต้มากกว่าทางภาคอีสาน ไม้ที่ท่านดูจากผู้เชี่ยวชาญกรมป่าไม้ ไม้ชิ้นหนึ่ง ต้องไม้ภาคอีสาน และก็ไม้ภาคเหนือท่านคงจะจำได้ว่าจังหวัดอุตรดิตถ์นะ เขาเรียกว่ามีดง เสอเพลอเป็นดงที่อุดมสมบูรณ์ ไม้ขนาดใหญ่โตมาก เวลานั้นมันเป็นทุ่งเสอเพลอครับ เอารถ ดินตะขาบเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่านี้แหละ ถ้าเจ้าหน้าที่บอกว่าไม่ทราบ ไม่มีหลักไม่มีฐานนี่นะมันเป็นไปได้ไหมครับ ท่านประธานครับ แม้กระทั่งไม้ในเขื่อนน้ำมูล ที่กำลังตัดอยู่ในเวลานี้ ๓ ลีด ก็ไปตัดเอาไม้ในท้องที่อำเภอบึงกาฬ อำเภอศรีสงคราม อำเภอบ้านแพงนี้ เอามาสวมบอกว่า เป็นไม้ลำป่าของเขื่อนน้ำมูล นี่ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านได้มีการพินิจพิเคราะห์โดยละเอียด เพราะว่า การตัดไม้ทำลายป่านี้มันเป็นการทำลายต้นน้ำลำธาร ครับ มันเสียหายจริง ๆ ครับ ถ้าเมื่อท่านไปเห็นด้วยตนเองนี้ ท่านจะมีความสนใจมาก ไปรถยนต์ก็ได้ ไม่ต้องไปเฮลิคอปเตอร์ ข้าพเจ้ารับรองว่าท่านเดินทางจากจังหวัดหนองคาย โพนพิสัย บึงกาฬ บ้านแพง ไม่มีอันตรายแน่ ถนนหนทางที่มันชำรุดเสียหายทุกวันนี้ เพราะรถลากซุง รถสิบล้อลากซุง ออกมาทางเขตนบ้านแพง แล้วก็เวลานี้ถนนใช้การไม่ได้ เพราะรถลากซุงครับ เจ้าหน้าที่ของท่านนะรู้ดี แต่ว่าพยายามที่จะบิดเบือนรายงานไม่เป็นความจริงต่อท่านนี้ ความเสียหายมันก็ตกอยู่กับประชาชนกับชาติบ้านเมืองนี้ ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านรีบแก้โดยด่วนครับ แล้วก็อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนเวลานี้ ท่านจะแก้ไขได้ไหม โรงเลื่อยอยู่ที่จังหวัดนันทบุรีนี้แหละ เลื่อยไม้สักมาจากจังหวัดกำแพงเพชร เสร็จแล้วจะเอาหลักฐานให้ท่านเลื่อยทุกวัน วิธีการเอาไม้สักมาจากเมืองเหนือนี้ บรรทุกกระสอบมา มีแกลบปิด แอบอ้างรัฐมนตรีในกระทรวงเกษตร นี่มันเสียหาย ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านแก้ ถ้าท่านไปวันนี้ มีไม้อยู่ในโรงเลื่อยทันทีอย่างน้อย ๕๐ ท่อน ท่านบอกให้ตำรวจไปเดี๋ยวนี้ก็ได้ นี่แหละมันเป็นผลเสียหาย เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่า ไม้จากอำเภอบ้านแพงไปป้อนโรงเลื่อยนครพนม คือโรงเลื่อยมีอยู่โรงหนึ่งนั้น ไม่จริง นครพนมมี ๒ โรง โรงเลื่อยนี้ครับ โรงเลื่อยท้ายเมืองกับโรงเลื่อยเหนือเมือง โรงเลื่อยเหนือเมืองนี้ได้ขายให้กับโรงเลื่อยยิงชะ อำเภอลองนกกทไปแล้ว อำเภอลองนกกทนั้น ป่าไม้โดยมากเป็นป่าไม้ที่ทางการสงวน แต่ว่าโรงเลื่อยนี้ซื้อขายจากโรงเลื่อยของนางเหรียญ นครพนมไป ๒ ล้านกว่าบาทนี้ ถ้าคิดว่าจะเลื่อยไม้ตามโควตานี้ ผมเชื่อเหลือเกินว่า โรงเลื่อยนี้ไม่สามารถจะทำงานได้ ต้องเลื่อยไม้เดือน การล่าเลี้ยง

ไม้เถื่อนนั้นเขาลำเลียงเวลาพระอาทิตย์ตกดิน ด้านป่าไม้ที่ท่านว่าตั้งไว้ที่อำเภอศรีสงคราม กิติ ด้านป่าไม้ที่ท่านว่าตั้งไว้ที่อำเภอบ้านแพง อำเภอเซกา กิติ เป็นด้านป่าไม้สำหรับเก็บสตางค์ ให้เอาไม้ออก เข้าออกได้สะดวกเที่ยวละ ๒๐๐ บาท ถึง ๘๐๐ บาท ถ้าเมื่อท่านไม่มีมาตรการ อย่างหนึ่งอย่างใด โดยเด็ดขาดเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของท่านแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ไม้จะ ถูกทำลายโดยไม่มีทางแก้ไขเลยครับ นี่เป็นประการหนึ่ง สำหรับประการต่อไปนั้น ข้าพเจ้า อยากจะชี้ให้ท่านรัฐมนตรีได้เห็น ว่า โรงเลื่อยกิติเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ กิติ คนสองจำพวกนี้ เป็นผู้ตัดไม้ทำลายป่า ถ้าท่านไม่ดำเนินการเกี่ยวกับเขตป่าไม้ของท่าน ป่าไม้จังหวัดของท่าน เมื่อมีการโยกย้ายแต่งตั้งมีการวิ่งเต้นเสียเงินเสียทองกันแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า นโยบาย ของท่านที่จะยึดโรงเลื่อยนั้น ไม่มีผลสำเร็จ ท่านต้องแก้ไขคนของท่านก่อน ท่านต้องเอา โสดาไฟล้าง หรือต้องเผาล้างคนของท่านให้สะอาดก่อน เพราะคนของท่านมันสกปรกเหลือเกิน เรื่องนี้ครับ เสียหายต่อบ้านต่อเมืองต่อแผ่นดินมากเหลือเกิน เรื่องการตัดไม้ทำลายป่า ขอให้ ท่านเตรียมการแก้ไขเกี่ยวกับคนของท่านด้วยครับ แล้วท่านจะต้องตอบข้าพเจ้าว่า ป่าไม้กรุงเทพฯ ที่ยึดของเขามา ในกรมป่าไม้เวลานี้ ท่านจะแก้อย่างไรครับ ท่านต้องดำเนินการสอบสวน อย่า ได้เห็นแก่หน้า เพราะข้าพเจ้านี้ถ้าหากว่าจะชี้ให้ท่านเห็นแล้ว คนเป็นใหญ่ในกรมป่าไม้เวลานี้ เอาไม้เถื่อนมาทำบ้านทั้งนั้น ท่านประธานครับ ไปดูเดี๋ยวนี้ก็ได้ครับ ไม้เถื่อนทั้งนั้นครับ แล้วท่านไปแจ้งราษฎร นี่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ขอให้ท่านตอบข้าพเจ้าก่อนครับ

พลตำรวจโท พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : ผมขอ ขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้ความกระจ่างในเรื่องป่าไม้นี้เป็นอย่างมาก แล้วก็ เรื่องต่างๆ ที่ท่านพูดมานั้น โดยเฉพาะในเรื่องข้อ ๑ ไม้ของกลางต่างๆ ที่กรมป่าไม้ทำของ สำเร็จรูปหรืออุตสาหกรรมสำเร็จรูปมาแล้วนะ เช่น เป็นโต๊ะ เก้าอี้ อะไหล่อะไหล่มากองอยู่ พะเนินเทินทีกที่กรมป่าไม้นั้นนะ เรื่องนี้ผมสนใจ และได้ส่งสอบถามไปยังอธิบดี แล้วเรียก อธิบดีมาสอบถามแล้วก็ให้ความว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับมา ผมบอกว่า เมื่อจับเขามาแล้ว พันกำกับดักก็ให้ประมุขชายไป ไม่ใช่เอามาตั้งไว้ให้มันผุพังอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น ได้กล่าว ที่นี้ในข้อ ๒ ที่ท่านบอกว่า ทำไมผมจึงไปสนใจติดตามเรื่องทุจริตป่าไม้ในจังหวัด

ภาคใต้ ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดภาคใต้ครับ ภาคกลางก็จับมาแล้ว ภาคใต้ก็จับมาแล้ว ภาคตะวันออกก็จับมาแล้ว แล้วเวลานี้กำลังส่งประดาน้ำไปคนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่งไปเมื่อวานนี้ แต่จะได้ผลแค่ไหนนั้นนะ ก็อยู่ที่ความร่วมมือของผู้ร่วมงานอีกเช่นเดียวกัน เพราะผมเองนั้นนะ เป็นแต่สั่งงานอยู่ที่นี้ แต่ว่าถ้าผู้ร่วมงานเขาไม่เอาด้วย ผลมันก็ได้้น้อย เช่นกับสมาชิกสภาผู้แทนของนครศรีธรรมราชบางคนอาจรู้ดีว่า ผมได้ดำเนินการไปอย่างไร โดยเฉพาะภาคของท่านนั้นนะ ที่ท่านบอกว่าผมไม่สนใจนั้น ขอให้ผมหาหลักฐานพอสมควรที่ผมจะส่งไปแล้วไม่ได้กลับมามือเปล่า หรือว่าไล่เสียเข้าป่าอย่างนั้นนะ ผมไม่อยากจะทำครับ นี่ขอให้ท่านรับทราบไว้ด้วย ไม่ใช่ภาคเหนือผมไม่สนใจ ผมสนใจอยู่เป็นอย่างมาก เรื่องเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ด่านเอาเงินเขานี้ ได้พูดมากเหลือเกิน ได้พูดกันมาก ตำรวจทางหลวงบ้าง เจ้าหน้าที่ป่าไม้บ้าง เอาเงินนะพูดได้ครับ แต่ว่าที่นี้กฎหมายเขาไม่ค่อยจะเล่นกับเรา ไม่ใช่กฎหมายทางอาญาหรือกฎหมายทางระเบียบวินัยทางข้าราชการพลเรือน เราจะไปเอาคนออก เพียงแต่ว่าสงสัยว่าคนนั้นคนนี้ทุจริต เราไปไล่ออก เราทำไม่ได้ ผมอยากจะทำ ผมรู้ ใครทุจริต ผมอยากจะทำ ไล่ออกเหลือเกิน อยากจะทำ ไล่ออก ไล่ออกจะปลดออกเสียวันนี้เลย แต่ว่าเราทำไม่ได้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดแก้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในการลงโทษนั้นให้สะดวกแก่การที่ผู้บังคับบัญชาจะปกครองข้าราชการให้ดีขึ้นกว่านี้แล้วก็จะดีขึ้น นี่ผมขอนั่นไว้ เว้นแต่ว่าผมก็เรียนให้ทราบไว้และเว้นไว้ แต่ท่านจะมีหลักฐานอะไรละก็เอามาให้ผมก็ได้ เอามากระซิบลับ ๆ ครับ ไม่ต้อง ผมรับรอง ไม่มีเปิดเผยชื่อใครว่าจะเอาหลักฐานอะไรมาให้ผมนะ ผมรับรองด้วยเกียรติยศ ส่วนรถ ๑๐ ล้อที่ลากซุง ผมก็ทราบที่ รถ ๑๐ ล้อที่ลากซุง โดยมากไม่จดทะเบียนเป็นรถเถื่อน แต่ว่าอยู่ได้ และรถพวกนี้เมื่อเจ้าหน้าที่จับและส่งไปฟ้องศาลนะครับ ขอให้ศาลสั่งยึด พอศาลสั่งยึดปั๊บ มีบุคคลที่ ๓ มาอ้างว่าเป็นเจ้าของ ไปยื่นคำร้องที่ศาลอีกแล้ว บอกว่ารถนี้เขาไม่รู้เรื่อง เพราะว่าบุคคลผู้นั้นเขา เขาเข้าไปทำ ศาลสั่งคืนไปอีก ผมตามปราบอยู่อย่างนี้ และผมขอฝากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไว้ด้วย ในการแก้กฎหมายป่าไม้ฉบับใหม่ ขอให้ท่านหามาตรการอย่างไร ที่จะป้องกันไม่ให้รถเหล่านี้ไปกระทำผิด แล้วถูกศาลสั่งคืนในภายหลัง ผมขอฝากไว้ครับ ถ้าท่านมีเจตนาดีต่อบ้านเมืองและช่วยกัน ช่วยกันรักษาป่าไม้ของชาติ เรื่องโรงเลื่อยนนทบุรี ที่ท่านว่า ผมขอรับไว้เพื่อจะพิจารณาดำเนินการ

ต่อไป และจะเอาท่านไปด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เชิญครับคุณชวน

นายชวน กิตติศรีวรพันธ์ (นครพนม) : ท่านยังไม่ได้ตอบข้าพเจ้าว่า ท่านจะมีมาตรการอย่างไร เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของท่านนี้ ที่รายงานเท็จเข้ามา ท่านยังไม่ได้ตอบครับ และข้าพเจ้าก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้รับทราบไว้ด้วยว่า ราษฎรที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนต่อท่านประธานนี้ ที่มีไม้ปลูกบ้าน ผู้เชี่ยวชาญกรมป่าไม้ นี้ได้พิจารณาแล้วว่า ไม้นี้ไม่ใช่ไม้ลักลอบเข้ามาเพื่อปลูกบ้านอยู่อาศัยอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อธิบายว่า จะได้แก้ไขอย่างไรเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ วันที่ข้าพเจ้าเดินทางไปในที่เกิดเหตุวันนั้น ข้าพเจ้าได้ร้องเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีแล้ว อธิบดีกรมป่าไม้ ข้าพเจ้าก็ได้ยื่นเรื่องไปแล้ว อธิบดีกรมป่าไม้กลับไปฟังรายงานจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัดซึ่งเป็นเท็จอย่างที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนในสภานี้แล้ว ท่านจะมีทางใดที่จะแก้ไข เพราะในวันเดินทางไปนั้นข้าพเจ้าได้ไปพบไม้เถื่อนในบ้านป่าไม้ ๔๐ ท่อน แล้วไม่มีการแก้ไข อย่างไรเลยครับ แล้วข้าพเจ้าอยากกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่า นอกเหนือจากตัวจังหวัดแล้วทางไปยังอำเภอ ตำบลแล้ว บ้านพักอาศัยราษฎร ส่วนใหญ่เป็นไม้ที่ได้มาโดยการเลื่อยมือ ถ้าจะพูดกันภาษาสภาก็บอกว่าไม้เถื่อนทั้งนั้น แม้แต่สถานีตำรวจตำบลก็ไม้เถื่อนทั้งนั้นที่สร้าง แม้แต่บ้านเช่าชื่อของท่านผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่าน ที่มีส่วนได้เสียในกรมป่าไม้นี้ ก็ไม้เถื่อนทั้งนั้น ท่านจะมีวิธีการอะไรแก้ไขกับเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าขอให้ท่านตอบข้าพเจ้าด้วย แล้วไม้ในจังหวัดนครพนมนี้ เวลานี้ยังมีไม้อยู่ประเภทหนึ่ง เขาเรียกว่าไม้พยุง อยู่ในท้องที่อำเภอนาแก ตำบลดงหลวง บ้านก้านเหลือง มีจำนวนมาก เห็นเจ้าหน้าที่ขององค์การทหารผ่านศึกกำลังวิ่งเต้น เพื่อจะขอสัมปทานอยู่ ท่านต้องรับทราบไว้ด้วยเป็นไม้พยุง แล้วถนนจากนิคมคำสร้อยไปบ้านหนองสูง ตำบลหนองสูง อำเภอคำชะอี หมดแล้วไม้พยุงมันหมดป่าแล้ว ขอเรื่องอำเภอนาแกนี้ อย่าเพิ่งไปตัดเขาเลย โดยแอบอ้างว่า ผู้ก่อการร้ายละก็สองฟากทางนั้น มีแต่ต้นไม้ ต้นซุงทั้งนั้นนะ มีรถดินตะขาบเข้าไปดำเนินการอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการรายงานเท็จ ถ้าหากว่าท่านผู้รับผิดชอบในกรมป่าไม้ในบ้านเมืองก็ตีไม้พยายามจะไปรู้ไปเห็นด้วยตนเองนี้ ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าวันหนึ่งของเรานี้มันจะหมดเลย

ผมฟ้าจะไม่ตกต้องตามฤดูกาล เพราะการตัดไม้ทำลายป่ามันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอย้อนอีกนิดหนึ่งว่า ลำดับแรกที่ข้าพเจ้าขอร้องท่านนี้ คือ ท่านต้องแก้ไขคนของท่านเป็นอันดับที่หนึ่งครับ อย่าให้ป่าไม้ของท่านก็ดี นี่รวมทั้งป่าไม้เขตอุดร ป่าไม้จังหวัดนครพนมที่มีส่วนรู้เห็นในการตัดไม้ทำลายป่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าในริมแม่น้ำโขงนี้เป็นป่าที่ไม้อุดมสมบูรณ์ ไม้ที่ใหญ่ที่สุดเวลานี้สภาพมันหมดไปแล้ว อย่างที่ข้าพเจ้ากราบเรียนท่าน ท่านต้องสนใจหันมาสนใจในด้านนี้ แล้วหลังจากพุดจบ แล้วนี้จะได้อะไรอะไรบางสิ่งบางอย่างให้ท่านไปดำเนินการแก้ไข แล้วก็ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า นโยบายของท่านที่จะยึดโรงเลื่อยนั้น ข้าพเจ้ายังสนับสนุนท่านอยู่ ขอให้ท่านตอบเรื่องเจ้าหน้าที่ก่อนครับ

พลตำรวจโท พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : ก่อนอื่นผมขอชี้แจงเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรายงานบอกว่า ขอทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ รายงานเท็จในเรื่องที่ไปจับไม้ นั้น ความจริงเรื่องนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ส่งเรื่องมาให้ผมเหมือนกัน และผมก็ดู เป็นแต่ว่าเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้อำเภอ และตำรวจประจำตำบล อำเภอศรีสงคราม ได้รับแจ้งว่ามีบุคคลที่ถูกจับกุมมีไม้แปรรูปไว้โดยมิชอบ จึงร่วมกันไปตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าได้กระทำผิด นี้เขาว่าอย่างนั้นนะครับรายงาน โดยมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองนี้โดยมิได้รับอนุญาต ของกลางที่ยึดไว้เป็นไม้อย่าง ลักษณะเป็นไม้แดงและไม้คร่าว ใช้ดอกตะปูตอกติดกับเสา ด้านล้อมใต้ถนนที่ปลูกมานานหลายปี นอกจากนั้นก็ มีไม้แดง ไม้พยวม และไม้ตะเคียน มีลักษณะเป็นฝาและบานหน้าต่าง ของกลางที่ยึดมา ลักษณะบ้านที่ปลูกหลายปีแล้ว แล้วก็ทางกรมป่าไม้ได้มอบเรื่องให้ นายพงศ์ โสภโณ นักวิชาการป่าไม้เอกเดินทางไปพิสูจน์ ก็ปรากฏท่านเองเดียวกับที่รายงานมานะครับ และการจับครั้งนี้นะ ป่าไม้อำเภอมิได้เป็นตัวตั้งตัวตีในการจับกุม แต่มีผู้มาแจ้งต่อผู้บังคับกองตำรวจภูธร และได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และก็ในการสอบสวน ผู้ต้องหาที่รับสารภาพ การสอบสวนนั้นนะท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็รู้อยู่แล้วว่า ไม่ได้อยู่กับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ อยู่กับเจ้าพนักงานตำรวจ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราก็ไม่ได้ไปจับเอง ตำรวจเขาไปจับกันแล้วเขาก็ไปสอบกันเอง จำเลยรับสารภาพ เขาก็ฟ้องไป เราจะไปตั้งข้อหาเจ้าหน้าที่ป่าไม้ทุจริตหรือรายงานเท็จนั้นมันก็ยุ่ง

ดั่งที่ผมได้เรียนให้ท่านแล้วว่า หลักฐานจะไปเอารายงานเท็จมันก็แย่นี้ผมขอเรียนชี้แจง
 ส่วนปัญหาข้อที่ ๒ ที่ท่านว่าไม้เถื่อนอยู่ในบ้านป่าไม้จังหวัด ๔๐ ท่อน ผมไม่เคยได้รับรายงาน
 ไม่ทราบที่ท่านส่งไปทางไหน ถ้าส่งไปทางผม บางทีผมคงจะได้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว
 เพราะว่ามีหลายที่ส่งมาให้ผม แล้วผมส่งเจ้าหน้าที่ออกไปแล้ว การส่งเจ้าหน้าที่ของผมไปนั้น ผม
 ไม่ได้ส่งคนเดียวหรอกครับ ผมไม่ได้ส่งสายเดียว ผมส่งไปตรวจสอบกัน แล้วดูซิรายงานที่มานะ
 ตรงกันไหม ซึ่งบางแห่งก็ไม่ตรงกัน ซึ่งผมจะได้ดำเนินการติดตามเรื่องของผมต่อไปตาม
 วิธีการของผม บางแห่งบอกว่ามีไม้ ๔ ท่อนสายหนึ่ง อีกสายหนึ่งบอกว่ามีไม้ตั้ง ๔๐-๕๐ ท่อน
 ทั้ง ๆ ที่เป็นเจ้าหน้าที่ด้วยกัน อย่างนี้แล้วผมจะเชื่อใคร นี่รายงานที่ท่านต่อว่านั้นนะ สมาชิก
 ผู้มีเกียรติมาต่อว่า ไม่ได้ถึงผม ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ว่า โรงเลื่อยต่างๆ เลื่อย
 ไม้เถื่อน อันนี้ผมขอรับ ผมรู้สึกว่โรงเลื่อยต่างๆ ในประเทศไทยนี้มีมากเหลือเกิน แล้วผม
 คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงทราบแล้วว่า ใครเป็นเจ้าของโรงเลื่อย แล้วพวกนี้มีอิทธิพล
 มีเงิน ใช้เงิน แล้วก็เจ้าหน้าที่ของผมนะไปอยู่ป่าเนาะป่าไม้อำเภอ ป่าไม้เพียงชั้นจัตวา มันจะ
 หลบหนีไปทางไหน ก็พูดกันเท่านั้นผมคิดว่าท่านก็คงจะเข้าใจ อย่าให้ผมชี้แจงอะไรมากไป แต่
 ผมพยายามจะปราบ เวลานี้ได้จับ แล้วได้ย้ายกันมากมายแล้ว แล้วฟ้องศาลไปก็มีแล้ว ขอ
 ขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่บอกว่า มีไม้พุงอยู่ที่นาแกมาก ผมจะได้กำชับไป แล้วก็ถ้า
 ไม้ของท่านหายไปแต่ละต้นละ ขอให้รายงานให้ทราบทุกคราวด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะ-
 กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๙๗

รัฐสภา

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติครุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๕ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติครุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) มีรายนามกรรมการแต่ละสภา
ดังนี้

สภาผู้แทนวุฒิสภา

๑. นายพันธ์ สีหอำไพ
๒. นายฉวยง เอี่ยมศิลา
๓. นายญาติ ไหวดี
๔. นายน้อม อูปรมัย
๕. นายประชุม รัตนเพียร
๖. นายประเสริฐ บุญสม
๗. นายพร ศรีไตรรัตน์
๘. นายพานิช สัมภวคุปต์
๙. นางพูนศรี สุดบรรทัด
๑๐. นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข

๑. พลโท จิตต์ สุนทานนท์
๒. พลตำรวจโท ต่อศักดิ์ ยมนา
๓. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ
๔. พันโท ประเสริฐ สุดบรรทัด
๕. นายประหยัด เอี่ยมศิลา
๖. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
๗. พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
๘. นายมัลย์ หุะนันท์
๙. นายลี้วละล่อง บุณนา
๑๐. พลเรือโท สนต์ ชลออยู่

๑๑. นายสงวน กนกวิจิตร	๑๑. นายसानนท์ สายสว่าง
๑๒. นายสุธรรม สายศร	๑๒. นายสุรพงษ์ ตีร์รัตน์
๑๓. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา	๑๓. พลโท ไสว ดวงมณี
๑๔. นายสุวรรณ ธนัญญา	๑๔. นายอินทรี จันทรสถิตย์
๑๕. นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์	๑๕. นายไอศถ โกศิน

ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานคณะกรรมการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

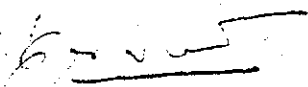
บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **อ. จันทรสถิตย์**

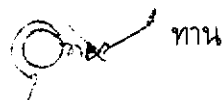
(นายอินทรี จันทรสถิตย์)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

พัชนี พิมพ์

ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาสละ ๑๕ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้เลือก นายอินทรี จันทรสดิศย์ เป็นประธานคณะ
กรรมการ และเลขาธิการวุฒิสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กอง
กรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติให้เชิญ
เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย (นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ รองอธิบดีกรมการปกครอง
และนายอาษา เมฆสุวรรณค์ หัวหน้ากองราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง) และเจ้าหน้าที่
ของกระทรวงศึกษาธิการ (นายเกรียง เอี่ยมสกุล อธิบดีกรมสามัญศึกษา และนายกมล
ประสิทธิ์สา รองเลขาธิการคุรุสภา) มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมคณะกรรมการ
ร่วมกันด้วย

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างพระราชบัญญัติที่สภา
ผู้แทนเสนอมาในมาตรา ๔ คือ

มาตรา ๔ ความเดิมของสภาผู้แทน

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช

๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา ๖ ครูสภามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องหลักสูตร แบบเรียน การสอน การอบรม การวิจัย การสอบไล่ การบริหารและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

(๒) ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู พิจารณาลงโทษครู ที่ประพฤติผิด ตลอดจนพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู

(๓) รักษาผลประโยชน์ของครู และส่งเสริมให้ฐานะของครูเป็นที่มั่นคง

(๔) ส่งเสริมฐานะของครูในทางความรู้ ความประพฤติ ความสามัคคี และความเป็นอยู่ โดยจัดให้มีการอบรม ปาฐกถา การเผยแพร่ความรู้ การสโมสรและอื่น ๆ

(๕) ให้สวัสดิการแก่ครูหรือครอบครัวของครู เกี่ยวกับที่พักอาศัย การรักษาพยาบาล การสมรส การศึกษาเล่าเรียน ฌาปนกิจ การช่วยเหลือเมื่อได้รับภัยพิบัติ การรับปรึกษาทางอรรถคดี และสวัสดิการอื่น ๆ ตามสมควร

(๖) ให้บริการแก่ครูหรือครอบครัวของครูเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจตามสมควร

(๗) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนฐานะครูโรงเรียนราษฎร์เกี่ยวกับการวางหลักเกณฑ์ให้การอุดหนุนและอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์

(๘) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและแต่งตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ ให้มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ แล้วแต่กรณีสำหรับข้าราชการครู

(๙) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดแทน ก.จ. และแต่งตั้งอนุกรรมการให้มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนได้ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๐) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาลแทน ก.ท. และแต่งตั้งอนุกรรมการให้มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนได้ในส่วนที่เกี่ยวกับพนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาของเทศบาล"

มาตรา ๔ ที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม

"มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา ๖ ครูสภามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องหลักสูตร แบบเรียน การสอน การอบรม การวิจัย การสอบไล่ การบริหารและอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

(๒) ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู ตลอดจนพิจารณา คำร้องทุกข์ของครู

(๓) รักษาผลประโยชน์ของครู และส่งเสริมให้ฐานะของครูเป็นที่มั่นคง

(๔) ส่งเสริมฐานะของครูในทางความรู้ ความประพฤติ ความสามัคคี และความเป็นอยู่ โดยจัดให้มีการอบรม ปาฐกถา การเผยแพร่ความรู้ การสโมสรและอื่นๆ

(๕) ให้สวัสดิการแก่ครูหรือครอบครัวของครู เกี่ยวกับที่พักอาศัย การรักษาพยาบาล การสมรส การศึกษาเล่าเรียน ฅาปนกิจ การช่วยเหลือเมื่อได้รับภัยพิบัติ การรับปรึกษาทางอรรถคดี และสวัสดิการอื่นๆ ตามสมควร

(๖) ให้บริการแก่ครูหรือครอบครัวของครูเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจตามสมควร

(๗) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนฐานะครูโรงเรียนราษฎร์เกี่ยวกับการวางหลักเกณฑ์ให้การอุดหนุนและอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์

(๘) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและแต่งตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ ให้มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ แล้วแต่กรณีสำหรับข้าราชการครู

(๙) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดแทน ก.จ. และแต่งตั้งอนุกรรมการให้มอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนได้ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด”

วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนเสนอมานเฉพาะใน (๒) สำหรับ (๑๐) วุฒิสภาได้ตัดออก

คณะกรรมการธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความใน (๒) ใหม่ดังนี้

“(๒) ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู พิจารณาลงโทษครูที่ประพฤติผิดตามมาตรา ๓๐ ตลอดจนพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู”

ส่วนใน (๑๐) นั้น คณะกรรมการธิการร่วมกันได้มีมติให้ตัดออกตามร่างของวุฒิสภา

คณะกรรมการร่วมกันขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้พิจารณาแล้วมา
พร้อมกับบันทึกนี้.

(ลงชื่อ) **อ. จันทรสติชัย**

(นายอินทรี จันทรสติชัย)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติครุ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยครุให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติครุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติครุ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ครุสภาอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) เงินค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) เงินผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการลงทุนและการจัดตั้งองค์การบริหารผลประโยชน์ของคุรุสภา

(๔) เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งบุคคลอุทิศให้คุรุสภามายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขข้อบังคับหรือวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้อุทิศกำหนดไว้ให้คุรุสภา รักษาและจัดการตามที่เห็นสมควรแก่ประโยชน์แห่งคุรุสภา

(๕) เงินรายได้จากทรัพย์สินของคุรุสภา

(๖) เงินรายได้อื่น ๆ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ คุรุสภามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องหลักสูตร แบบเรียน การสอน การอบรม การวิจัย การสอบไล่ การบริหารและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

(๒) ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู พิจารณาลงโทษครูที่ประพฤติผิดตามมาตรา ๓๐ ตลอดจนพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู

(๓) รักษาผลประโยชน์ของครู และส่งเสริมให้ฐานะของครูเป็นที่มั่นคง

(๔) ส่งเสริมฐานะของครูในทางความรู้ ความประพฤติ ความสามัคคี และความเป็นอยู่ โดยจัดให้มีการอบรม ปาฐกถา การเผยแพร่ความรู้ การสโมสรและอื่น ๆ

(๕) ให้สวัสดิการแก่ครูหรือครอบครัวของครู เกี่ยวกับที่พักอาศัย การรักษาพยาบาล การสมรส การศึกษาเล่าเรียน ฌาปนกิจ การช่วยเหลือเมื่อได้รับภัยพิบัติ การรับปรึกษาทางอารมณ์คดี และสวัสดิการอื่น ๆ ตามสมควร

(๖) ให้บริการแก่ครูหรือครอบครัวของครูเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจตามสมควร

(๗) เป็นที่ปรึกษาและให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนฐานะครูโรงเรียนราษฎร์เกี่ยวกับการวางหลักเกณฑ์ให้การอุดหนุนและอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์

(๘) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและแต่งตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ ให้มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ แล้วแต่กรณีสำหรับข้าราชการครู

(๙) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดแทน ก.จ. และแต่งตั้งอนุกรรมการให้ มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการแทนได้ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการอำนวยการของคุรุสภาประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานคนที่สอง อธิบดีทุกกรมในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งที่ประชุมแห่งคุรุสภาได้เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ ซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นครูมีเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี กรรมการซึ่งที่ประชุมแห่งคุรุสภาเลือกตั้งนี้ให้มีจำนวนมากกว่ากรรมการโดยตำแหน่งห้าคน

การเลือกตั้งกรรมการตามความในวรรคแรกให้เลือกจากบุคคลตามเขตและ

ตามประเภทบุคคล

การกำหนดคุณสมบัติ ประเภทบุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้ง การกำหนดเขต
วิธีการเลือกตั้งและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คุรุสภากำหนด

กรรมการซึ่งที่ประชุมแห่งคุรุสภาเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และ
อาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้ตั้งซ่อมจากผู้
ที่ได้คะแนน ถัดลงไปตามลำดับ แต่กรรมการซึ่งเข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่า
กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ถ้ากรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้น ต้องตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นตามความในวรรคแรก
ให้นำความในวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช
๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการอำนวยการมีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของ
คุรุสภาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของคุรุสภา และจะแต่งตั้งอนุกรรมการ หรือ
มอบหมายให้กรรมการอำนวยการคนหนึ่งคนใดไปทำการใด ๆ แทนก็ได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติครู
พุทธศักราช ๒๔๘๘

“มาตรา ๑๐ ทวิ ให้มีคณะกรรมการคุรุสภาประจำจังหวัดประกอบด้วยศึกษาธิการ
จังหวัดเป็นประธาน ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด เป็นรองประธาน และกรรมการอื่นอีกห้าคน
ซึ่งที่ประชุมสมาชิกคุรุสภาของจังหวัดเพื่อการนี้เป็นผู้เลือกตั้งตามประเภทบุคคล

การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคแรก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คุรุสภากำหนด

คณะกรรมการคุรุสภาประจำจังหวัด มีหน้าที่ช่วยเหลือคุรุสภาตามมาตรา ๕

(๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และตามที่คุรุสภามอบหมาย

กรรมการคุรุสภาประจำจังหวัดซึ่งที่ประชุมสมาชิกคุรุสภาเลือกตั้ง ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้ตั้งซ่อมจากผู้ที่ได้คะแนนถดลงไปตามลำดับ แต่กรรมการซึ่งเข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

การประชุมคณะกรรมการคุรุสภาประจำจังหวัด ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ สมาชิกคุรุสภาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยความประมาท

(๒) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เว้นแต่ผู้นั้นได้รับการยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์แล้วแต่กรณี

(๕) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๖) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ สมาชิกสามัญต้องมีพื้นความรู้และอยู่ในเงื่อนไขดังนี้

- (๑) ได้ประกาศนียบัตรวิชาครู หรือสำเร็จวิชาชั้นอุดมศึกษา และ
- (๒) มีอาชีพเป็นครูสอนในสถานศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ หรือได้เคยมีอาชีพเป็นครูสอนในสถานศึกษาดังกล่าวแล้ว เป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี และออกจากตำแหน่งโดยไม่มีความผิด

เงื่อนไขในการมีอาชีพเป็นครูตาม (๒) จะต้องได้รับเงินเดือนประจำ การเป็นครูสอน โดยได้รับค่าสอนคิดเป็นรายชั่วโมง หรือรายสัปดาห์ หรือได้รับเป็นรายเดือนแต่ได้รับเฉพาะเดือนที่มีการสอนไม่ตลอดปี ไม่อยู่ในเงื่อนไขนี้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในการประชุมสามัญคุรุสภาประจำปี ให้คณะกรรมการอำนวยการแถลงกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานที่ได้ดำเนินการมาในรอบปีที่แล้ว
- (๒) โครงการที่จะดำเนินการในปีต่อไป
- (๓) งบดุลประจำปี
- (๔) รายงานเกี่ยวกับงบประมาณรายรับรายจ่าย
- (๕) กิจการขององค์การจัดหาผลประโยชน์ของคุรุสภา
- (๖) กิจการอื่น ๆ ที่ควรแถลงให้สมาชิกทราบ

การแถลงกิจการต่างๆ ตามมาตรานี้ ให้เลขธิการจัดพิมพ์เอกสารต่างๆ ประกอบด้วยสมาชิกคุรุสภาที่มาประชุมสามัญประจำปี มีสิทธิสอบถามและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของคณะกรรมการอำนวยการได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเป็นสมาชิกสามัญของคุรุสภา

(๑) เป็นครูที่ได้ทำการสอนติดต่อกันเป็นเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป แม้แต่จะดำรงตำแหน่งอื่นในกระทรวงศึกษาธิการ หรือตำแหน่งอันเกี่ยวกับการให้การศึกษาในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) เป็นข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นในองค์การบริหารส่วนจังหวัด อันเกี่ยวกับการให้การศึกษาตามที่กำหนดโดยระเบียบของคุรุสภา

(๓) เป็นพนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นในเทศบาลอันเกี่ยวกับการให้การศึกษาตามที่กำหนดโดยระเบียบของคุรุสภา”

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนถึงคราวออกตามวาระ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้าง
หรือไม่

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (กรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไร
ที่จะแถลงเพิ่มเติม

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมในฐานะเป็นกรรมการในชั้นแรก
ในชั้นสภานี้ ได้พยายามที่สุดที่จะให้กฎหมายครุนี้สมบูรณ์ออกไปสู่ในการใช้ให้เป็นประโยชน์
ต่อครู แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าความพยายามของผมนั้นเกิดล้มเหลวลง ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า
เมื่อไปถึงวุฒิสภาแล้วก็ได้มีการตัดมาตรา ๖(๑๐) ออก เกี่ยวกับพนักงานเทศบาล ซึ่งในกฎหมายครุ
มาตรา ๒๔ ได้บังคับไว้ว่า ครูเทศบาลนั้นต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา หรือครูที่เป็นข้าราชการ
ขององค์การเทศบาลนั้นจะต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนว่า จุดมุ่งหมาย
ของการตั้งคุรุสภาชั้นนั้น เพื่อเป็นสภาของครูในการพิทักษ์ผลประโยชน์ของครู ให้ครูทั้งหลาย
ทั่วประเทศนี้ได้อยู่ในองค์การเดียวกันเพื่อให้ได้มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน การที่พิทักษ์
รักษาเกี่ยวกับระเบียบวินัยนั้นควรจะได้ให้คุรุสภาซึ่งเป็นผู้ที่พิทักษ์รักษาผลประโยชน์เหล่านั้น
ได้มีส่วนรู้เห็น แต่ผมก็ได้มาเห็นบันทึกของคณะกรรมการร่วมซึ่งทางวุฒิสภาส่งมานั้น
ได้บอกว่าคุณคณะกรรมการร่วมซึ่งมีคณะกรรมการเดิมร่วมอยู่หลายท่านได้มีมติเห็นชอบ
ว่า ควรจะตัดมาตรา ๑๐ ออก สำคัญของมาตรา ๑๐ นั้น หมายความว่าข้าราชการซึ่งเป็น
ครูขององค์การเทศบาลนั้น จะต้องไม่อยู่ในการพิทักษ์หรือการพิจารณาเกี่ยวกระเปียบ
และวินัย การลงโทษ หรือการเสนอความดีความชอบของคณะกรรมการทางคุรุสภา คือ
ต้องการให้อยู่ใน ก.ท. โดยตรง จุดมุ่งหมายในการที่คณะกรรมการชุดแรกได้ร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ขึ้น มิได้ต้องการที่จะให้พนักงานเทศบาลมาเป็นพวกพ้อง มิต้องการที่จะได้เสีย
สนับสนุนจากพนักงานเทศบาล แต่เราอยากจะพิทักษ์คำว่า "ครู" ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกลดอุปละ

หรือผู้ที่ถูกทอดทิ้งเสมือนเรือจ้างมาเป็นเวลานาน ผมได้ฟังคำเรียกร้องของสมาชิกคุรุสภา
 ทุกครั้ง ว่าทางเทศบาลนี้ไม่ค่อยได้รับความเป็นธรรมในการปรับระดับการทำโทษหรือการ
 พิจารณาโทษทางวินัย ไม่เหมือนกับกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้วางอัตราโทษไว้ที่คุรุสภาแล้วว่า
 โทษอย่างไร จะพิจารณาอย่างไร ให้ความเป็นธรรมแก่ครูทั่วไป ครูทั้งหลายที่สังกัดกระทรวง
 ศึกษาธิการได้รับการพิจารณาโทษอย่างละเอียดลออ และเป็นไปด้วยความเป็นธรรมอย่างที
 เคยได้ปฏิบัติมา ฉะนั้นคุรุเทศบาลจึงอยากจะได้รับ ความคุ้มครองอันนี้ในฐานะที่ตนก็เป็น
 สมาชิกของคุรุสภาเสียงเหล่านี้ได้เรียกร้องไม่ใช่แต่ผม แม้แต่ทางพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็น
 ผู้คุมเสียงส่วนใหญ่ในจังหวัดพระนคร ที่มีครูเป็นส่วนมากเป็นสมาชิกคุรุสภา ก็มีความ
 มุ่งหมายเช่นนั้น แม้ว่าพรรคสหประชาไทยซึ่งเป็นพรรคใหญ่คุมครูทั่วประเทศ ทางคุรุเทศบาลเอง
 ก็มีความประสงค์อยากจะทำให้ออกมาให้ดีขึ้น การพิจารณาโทษทางคุรุสภาได้มีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้
 เพื่อจะได้เป็นการไม่ให้ทางฝ่าย ก.ท. ได้ทำโทษแต่ฝ่ายเดียว ให้ทางผู้พิทักษ์ผลประโยชน์คือ
 คุรุสภามีส่วนได้ร่วมพิจารณาด้วย ฉะนั้นทางฝ่ายกรรมการชุดแรกจึงได้เขียนต่อเติม
 ลงไปว่า ในการพิจารณาโทษทางวินัยนั้นให้คุรุสภามีหน้าที่กระทำหน้าที่ร่วมหรือแทน ก.ท.
 เพื่อจัดระเบียบต่างๆ ให้เรียบร้อย ผมก็ยังไม่เคยได้ฟังเหตุผลของวุฒิสภาที่ไม่ต้องการให้คุ
 รุเทศบาลนี้เข้ามาอยู่ในความควบคุมของคุรุสภา ถ้าเราจะเปรียบเทียบปริมาณแล้ว คุรุกรรมวิสามน
 ศึกษากิติ คุรุกรรมอาชีวศึกษากิติ คุรุกรรมสามัญศึกษากิติ คุรุในกรมฝึกหัดครูกิติ คุรุในกระทรวง
 ศึกษาธิการกิติ ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการกิติ เป็นสมาชิกคุรุสภาซึ่งอยู่ในระดับเดียวกัน
 ทั้งสิ้น แต่เหตุใดครูในเทศบาลเราจึงกีดกันมิให้เข้ามาอยู่ในความควบคุมของคุรุสภา ผมยัง
 ไม่สามารถที่จะทราบเหตุผลอันแน่นอน เพราะว่าท่านอดีตรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้หนึ่งซึ่งมีความ
 เชี่ยวชาญในคุรุสภากันก็ไม่ได้ชี้แจง ฉะนั้นก่อนที่ผมจะได้พูดถึงว่าความได้เปรียบเสียเปรียบ
 จะมียังใดนั้น ก็ควรที่ทางท่านอดีตรัฐมนตรีได้ชี้แจงเสียก่อน แล้วผมจะได้โต้แย้ง เพราะว่า
 ยังไม่ได้ฟังเหตุผล ขอความกรุณาให้โอกาสผมอีกครั้งหนึ่ง ในฐานะที่ผมเป็นกรรมการ
 รุ่นแรก

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (กรรมการ) : ปัญหาในเรื่องนี้คือเรื่องอนุมาตรา ๑๐

ที่กรรมการร่วมเห็นด้วยกับวุฒิสภาให้ตัดออกนั้น ขอเรียนว่าคณะกรรมการร่วมได้เชิญเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายมหาดไทยและศึกษาธิการมาชี้แจงแล้ว สรุปได้ว่าเรื่องครูเทศบาลนี้ทางฝ่ายเทศบาลได้พัฒนาไปมากแล้ว กล่าวคือตามความมุ่งหมายที่จะกระจายอำนาจไปจากส่วนกลาง ทางฝ่ายเทศบาลได้วางระเบียบกฎข้อบังคับต่าง ๆ ไปแล้วเป็นอันมากและสามารถจะทำได้ ไม่อยากจะให้ถอยหลังกลับมาอีก ไม่เหมือนกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นปริมาณมาก และครูสภายังทำงานนี้อยู่ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่สามารถจะรับงานนี้ไปทำได้ แต่ทางฝ่ายเทศบาลนี้รับงานนี้ไปทำได้แล้ว และทำมาแล้วไม่อยากจะถอยหลังกลับมาอีก จึงขอให้ตัดอนุมาตรา ๑๐ นี้ออก

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมฟังคำชี้แจงของกรรมการแล้วไม่ได้รับความกระจ่าง ไม่มีเหตุผลพอที่จะไปแก้ไขร่างของสภาผู้แทนที่เราลงมติร่างไปแล้ว ถ้าหากว่าเราได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติครุนี้เกิดขึ้นมาเพื่ออะไร การแก้ไขอย่างวุฒิสมาชิก แก่มาหรือกรรมการร่วมแก่มานั้นนั้น ไม่ตรงตามเจตนาที่เราได้มีกฎหมายขึ้นในครั้งแรก เมื่อแถลงในสภาที่จะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาในครั้งแรกนั้นนะ ก็สืบเนื่องมาจากว่าพวกครูอยากจะทำที่คุ้มครองในเพื่อนร่วมอาชีพ เช่นเดียวกับพวกเนติบัณฑิต พวกแพทย์ พวกบัญชี ซึ่งเป็นวิชาชีพแขนงหนึ่ง ต่างก็มีสภาของตัวเองสำหรับคุ้มครองและรักษามารยาทของผู้ที่ประกอบวิชาชีพนั้นด้วยความเป็นธรรม เจตนาที่สภาให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เห็นว่า ครูก็เป็นอาชีพหนึ่งซึ่งมีคนจำนวนมาก การไปตัดเอาครูเทศบาลออกไปเสีย นั้นมันจะขัดต่อเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้เดิมหรือไม่เป็นประการใด ก็อยากให้สภาได้วินิจฉัย ส่วนเหตุผลที่ว่า เทศบาลจะก้าวหน้าไปมากที่จริงมันก็ได้มากได้มายอะไร และการที่ให้มีเงาบังร่มบังแดดที่จะถูกกดขี่ข่มเหงโดยไม่เป็นธรรมนั้น มันก็ไม่เกี่ยวกับการก้าวหน้าหรือถอยหลัง เพราะฉะนั้นเหตุผลมันไม่มี ส่วนจะก้าวหน้าในการศึกษานะ มันไม่ใช่อยู่ที่ว่า ปลดออกจากครูสภาแล้วมันจะก้าวหน้าไม่ใช่แปลว่าอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นเนติบัณฑิตยสภาถอยหลัง สมาคมแพทยศาสตร์มันก็ถอยหลัง สภาการบัญชีมันก็ถอยหลัง กฎหมายอัยการมันก็ถอยหลัง ที่จริงมันผิดจากข้อเท็จจริงจะถอยหลังหรือก้าวหน้ามันอยู่ที่ว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดี

หรือไม่ดี มีสมรรถภาพหรือไม่ ถ้าได้คนไม่มีสมรรถภาพ ยิ่งอยู่ไปนานมันก็ยังเหลวไหล มันไม่ได้อยู่ตรงว่ามีพระราชบัญญัติครุสภาที่ให้ความคุ้มครอง ที่นี่เราก็มาแยกชั้นวรรณะกันละที่นี้ ครูก็มีอยู่ ๒ ประเภท คือประเภทหนึ่งอยู่ในความคุ้มครองของครุสภา อีกประเภทหนึ่งไม่อยู่ในความคุ้มครอง นี่มันไม่มีเหตุผลอะไรเกี่ยวกับการก้าวก่ายหลังอะไรเลย มันอยู่ที่ที่เราตัดคนจำนวนหนึ่งไปให้อยู่ว่าแหวหรือลำพัง ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ถ้าการมีครุสภามันก็คิดกันความเจริญ มันก็ควรจะเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียทั้งสิ้น เพื่อให้มันเกิดความเจริญกันต่อไป แต่ถ้ายังอยู่ที่ไปก็คิดกันว่า ใครเป็นครูเทศบาลละก็ ไม่ได้รับความคุ้มครอง ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนให้เพื่อนสมาชิกนี้ได้รับทราบว่า กฎหมายที่ให้เทศบาลจัดการศึกษามันมีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ ฉบับแรกแล้ว แต่ตามข้อเท็จจริงเทศบาลไม่ได้จัดการศึกษาจัดแล้วก็ล้มลุกคลุกคลาน แล้วก็รัฐบาลหอบเอามาจัดหมดจัดไปไม่ไหว เด็กไม่มีที่เรียนก็โอนเอาไปให้เทศบาลจัดการศึกษา มันก็จัดไม่ถึง ๑๐ ปี ๑๐ ปีนี้มันก้าวก่ายไปมาก ๆ พระราชบัญญัติครุสภาคุ้มครอง มันจึงไม่ก้าวก่าย ก็ที่จริงมันก็ไม่ควรจะมีพระราชบัญญัตินี้ หรือถ้าจะให้เอาชีวิตศึกษา ก้าวก่ายหรือจะให้วิสามัญศึกษาหรือสามัญศึกษาก้าวก่าย มันก็ต้องปลดพวกนั้นออกหมด ให้อยู่ว่าแหวแต่กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น เอาพนักงานประจำขึ้นอยู่ในครุสภาเท่านั้น ก็ควรจะทำอย่างนั้น การทำอย่างนี้ผมมองไม่เห็นประโยชน์ ผมดูเหมือนว่ากรรมาธิกรร่วมหรือการแก้ไขในวุฒิสภานั้นไม่รู้เรื่องมากกว่า ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ไปดูสิครับตัดมาตรา ๑๐ ออก แล้วก็ไปเพิ่มอนุมาตรา (๒) ซึ่งโยงไปถึงมาตรา ๓๐ ถ้าไปดูวิธีการเขียนของกฎหมาย ผมมองเห็นว่ามันไม่ค่อยจะเหมือนกับกฎหมายอื่น ๆ แล้วก็อยากจะรู้เหมือนกันว่า ที่เขียนกันไปพิสดารถึงขนาดนั้นนะ มีเหตุผลประการใด นี่เป็นเรื่องหนึ่งแล้วอีกเรื่องหนึ่งผมยังไม่กระจ่าง เพราะถ้าหากว่าคุ้มครองครูเทศบาลแล้วมันจะถอยหลัง ถ้าหากว่าไม่คุ้มครองมันจะก้าวก่าย แล้วเราอยากให้กระทรวงศึกษาธิการถอยหลังอย่างนั้นหรือถึงเอาไปคุ้มครองครูอยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มันก็ต้องปล่อยไปให้หมด องค์การบริหารก็ตัดหางปล่อยวัดไป ไม่ต้องได้รับความคุ้มครอง ประเด็นของครุสภาที่มันดีไม่ดี ไม่ใช่อยู่ที่ใครมาอยู่ในสังกัด หลักการไม่ดีที่ผู้ร่างในสภาผู้แทนเขาร่างนะคือว่า เอาพวกอธิบดี พวกปลัดกระทรวง ซึ่งจะเป็นคู่วิวาทกับครุมาเป็นกรรมการบริหาร ผมเป็นครูอยู่กรมอาชีวศึกษา

กรมฝึกหัดครูทะเลาะกับอธิบดี เพราะไม่ได้รับความคุ้มครอง ก็ร้องไปที่คุรุสภา แล้วพวกอธิบดีที่ผมเป็นคู่ความนั้นเองนะ เป็นศาลครบตัดสินผมเอง ตรงนี้ต่างหากละมันไม่ดี แต่ว่าไม่ตะตอง คือถ้าหากอยากให้ใครๆ ก้าวหน้า ก็ตัดทางปล่อยวัด เราจะกีดกันการศึกษาหรือถ้ามันจริงอย่างนั้น เราจึงเอาองค์การบริหารมาไว้ในร่มธงของคุรุสภา เราจะกีดกันการศึกษาฝึกหัดครู อาชีวศึกษาหรือเราจึงเอาพวกนี้มาไว้ในร่มธงของคุรุสภา ไม่ปล่อยให้เขาเป็นอิสระเป็นเหมือนอย่างเทศบาล ก็เมื่อเทศบาลก้าวหน้า อยากรจะให้อาชีวศึกษาก้าวหน้าไปกู้เงิน กู้ทองก็ปล่อยตัดทางปล่อยวัดไปให้หมด ให้คุรุสภาครองตี้อยู่หลังเดียว เฉพาะคนในกระทรวงศึกษาธิการ มันก็หมดเรื่อง ผมไม่เข้าใจเหตุผล ชี้แจงอีกหน่อยเถอะครับ ท่านประธาน ผมอยากให้กรรมการชี้แจงให้เข้าใจหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : มันติดพันกันครับ ยังไม่หมด เชิญคุณชาญยุทธ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมขอประทานอนุญาตโต้แย้งท่านหม่อมหลวงปิ่น ในฐานะเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการฯ และเป็นผู้ปลุกปล้ำคุรุสภามา ผมเองก็ไม่เคยคิดว่าท่านจะถือว่าการจะให้ครูเทศบาลมาอยู่เป็นการถอยหลังเข้าคลอง ถ้าอย่างนั้นท่านก็ต้องแก้ไขราชการทั้งหมด ไม่ให้เป็นสมาชิกคุรุสภา กฎหมายนี้มันแก้ไขไม่ถูก คือถ้าแก้ไขต้องแก้มาตรา ๒๔ ด้วย คือมาตรา ๒๔ นั้นมันบังคับให้เป็นสมาชิก และเมื่อบังคับให้เป็นสมาชิก แต่เขาไม่ได้รับสิทธิอันนั้น มันเป็นการบังคับอะไรกัน บังคับผิดใจอย่างไร ผมจะอ่านให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบดังนี้ มาตรา ๕ ครูต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา นี่เป็นการบังคับ ที่นี้ครูผู้ใดบ้างจะต้องเป็นสมาชิกตามมาตรา ๒๔ ๑. ข้าราชการครู ๒. ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนในโรงเรียนและสถานศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓. พนักงานเทศบาลซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาของเทศบาล ๔. ผู้กระทำการสอนสถานศึกษาในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายอันนี้เขียนให้เขา บังคับเขา ทำไมละ บังคับแล้วเกิดไม่ให้เป็นสมาชิกมันเป็นการฝ่าฝืน มันเป็นการชมชื่นใจคน เราได้ข้อมูลมาอย่างไรว่าครูเทศบาลเขาไม่ยกเข้า ผมจะพูดไม่เกรงใจว่า ผู้ควบคุมครูเทศบาลนี้กลัวเสียอำนาจ ก็ได้ไฟท์ (fight) กันในที่ประชุมกรรมการจนหน้าดำหน้าแดง จนต้องไล่กันกลับ มันเป็นอย่างนั้น

แล้วผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าจะต้องมีการเอนเอียงและการวิ่งเต้นกัน แล้วพวกเราก็ได้เป็น
 กรรมการทุกคนอยู่ในขณะนั้นกลับไปเห็นสมยอมอย่างนี้ อีกอย่างหนึ่งผมอยากจะให้
 เห็นว่าสภาผู้แทนเป็นสภาที่ทรงเกียรติ การจะกลับไปกลับมาฉันก็รู้สึกอายตัวของผมเอง
 แต่คนอื่นจะเป็นอย่างไรผมก็ขอความกรุณาด้วย ถ้าหากว่าเกิดเป็นการพาดพิง ที่นี้ผมอยาก
 จะกราบเรียนอย่างนี้ อ้ายการถอยหลังเห็นจะไม่มี ถ้าก้าวไปเป็นอันตราย ถอยหลังดีกว่า ก็
 เป็นคำที่น่าเตือนใจ แต่ถ้าก้าวไปเป็นการดี ถอยหลังไม่ดี ก็เป็นการเตือนใจ แต่นี้ถอยเฉยๆ
 ดีไม่ดีไม่บอก ผมจึงไม่เชื่อว่าจะมีเหตุผลที่จะหักล้างเหตุผลของผม สภานี้เป็นสภาครู ผู้บริหาร
 สภาเป็นครู ครูจะต้องพิทักษ์ครู ครูจะต้องรักษาผลประโยชน์ครู ครูจะต้องคุ้มครองครู
 ครูสภาเป็นสภาของครู ครูทุกคนควรได้รับการพิทักษ์รักษาตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ กรรมการ-
 บริหารนอกจากเลือกมาจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีตำแหน่งแล้ว เรายังเลือกจากตัวเขานั่นเอง
 ตัวเขานั่นเองเป็นกรรมการบริหาร โปรดดูมาตรา ๗ ที่แก้ไขใหม่ คือเราได้วางโครงการไว้
 อย่างนี้ ครูทั้งประเทศเราจะเลือกกรรมการเพิ่มเข้ามา ๒๐ คน นอกจากตามตำแหน่งแล้ว
 เราจะให้ครูเทศบาล ๕ ตำแหน่ง ให้ครูประชาบาล ๕ ตำแหน่ง ครูอาชีวศึกษา ๕ ตำแหน่ง
 ครูวิสามัญศึกษา ๕ ตำแหน่ง ครูโรงเรียนราษฎร์ ๒ ตำแหน่ง ครูสามัญศึกษา ๓ ตำแหน่ง
 นี่คือการทำให้ครูทุกส่วนได้เป็นกรรมการ ไม่ได้ทำอย่างท่านหม่อมหลวงปิ่นเป็นกรรมการ
 สมัยนั้น คือท่านเป็นประธานโดยตำแหน่ง ท่านก็เลือกเอาอธิบดีต่างๆ มา พอครุมาประชุม
 ผมเคยได้รับเลือกมาเป็นตัวแทน พอครูคนนั้นจะยื่นขึ้นพูดว่ากระทรวงศึกษาธิการปล่อยปละ
 ละเลย ครูสภาพปล่อยปละละเลย คุณอภิัย จันทวิมล ยื่นขึ้นเลย ครูคนไหน จังหวัดไหน
 อ้ายหมอนั้นหมอบลงเลย วิธีการอย่างนี้ครูเขากลัวครับ ผมขอโทษที่ได้ออกชื่อคุณอภิัย เพราะว่า
 ท่านยื่นขึ้นจริง ๆ จะยื่นอย่างไรผมก็ไม่ทราบ จะยื่นทำไมผมไม่ทราบ แต่ว่าครูคนนั้นหมอบลง
 แต่บังเอิญประธานไม่ได้ชี้คนแข็งคนแข็งก็มีชื่ออยู่คนหนึ่งคือคุณขุนทอง อย่างนี้ คุณขุนทอง
 ก็ชักเอาเสียเหล็กจนคุณเกรียงหน้าดำหน้าแดง นี่เรียกว่าเขาก็ไม่ได้กลัวอะไร ฉะนั้น ถ้าหากว่า
 ครูนั้นได้เข้ามาเป็นสมาชิก ได้เข้าเป็นผู้บริหาร ได้มาเป็นกรรมการอำนวยการ การที่จะให้
 ความเป็นธรรมมันดี ๆ ฉะนั้นกรรมการบริหารก็ดี กรรมการอำนวยการก็ดี เลือกมาจากครู ไม่ได้
 เลือกมาจากอธิบดี ครูที่ไหนเขาจะไม่ต้องการ เอาครูต่อครุมาปกครองกันเอง ท่านประธาน

ผมคิดว่าเหตุผลอันนี้ลบล้างเสียหมดแล้ว ซึ่งไม่ควรจะไปกีดกันเขา เว้นเสียแต่ที่เราเสียตาย
 อำนาจที่จะปกครองครุฑเทศบาลเท่านั้น ผมขอกราบเรียนว่า ผู้ใดหวังอำนาจในสิ่งที่ไม่ชอบ
 ไม่เป็นธรรม ผู้นั้นจะรับกรรมเมื่อออกจากตำแหน่ง จงอย่าทำ มีอำนาจแล้วกดขี่เหยียบปาก
 เขาหรือ มันไม่ชอบปล่อยเขาเถอะ ปล่อยลูกนกลูกก กเขาปรารถนาเหลือเกิน กระทรวงมหาดไทย
 นั้นผมไม่เชื่อว่าจะไม่มีคนดี แต่ผมเชื่อว่ามีคนดีอยู่ที่จะบริหาร แต่ว่าอย่างไรก็ตามโดย
 หลักการแล้วเมื่อครุฑเขาอยู่ในที่เดียว ได้รับความคุ้มครองดี เราควรให้ลูกของเราอยู่ในที่เดียว
 เราอย่าไปหวังแทนอำนาจไว้เลย ผมเห็นว่อย่างนี้ นอกจากนั้น ท่านประธาน เมื่อเขาเป็น
 สมาชิกคุรุสภาได้อะไรบ้าง เขาเป็นสมาชิก ฌ.ป.ท. ตายลงได้เงิน ๕๐,๐๐๐ กว่าบาท และถึง
 เวลาปีหนึ่งได้มีการมาประชุมครุฑในต่างจังหวัดที่เป็นครุฑเทศบาล เขาก็ได้มาระบายข้อความ
 ที่เขาถูกกดขี่ข่มเหง เขาได้มาระบายสิ่งที่เขาขัดข้องให้แก่สมาชิกคุรุสภาทั่วประเทศได้ฟัง ซึ่ง
 น้อยเหลือเกินที่จะมีอย่างนี้ นี่แหละคือสิ่งที่จะทำให้ครุฑนี้ได้มีมานะพยายาม เพราะได้ระบาย
 สิ่งที่ดีได้รับความน้อยเนื้อต่ำใจ แล้วทุกอย่างมันจะเป็นไปด้วยทำนองคลองธรรม ผมเห็นว่า
 ครุฑเทศบาลได้ชื่อว่าเป็นครุฑ ได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกคุรุสภาอย่ากีดกันเขา อย่ากีดกันเขาเลย ขอร้องเถอะ
 หรือท่านผู้ใดมีจำนวนที่ครุฑไม่ต้องการมาอยู่กับคุรุสภาแล้ว ถ้าหากเอาสถิติมาและเอารายชื่อ
 มาแล้ว ผมพร้อมที่จะยกมือให้ครุฑเทศบาลออกไปจากสมาชิกคุรุสภา แต่ถ้าท่านเห็นว่าคุรุสภา
 ไม่มีประโยชน์แล้ว แก่กฎหมายมาตรา ๒๔ (๓) เอาครุฑเทศบาลกลับไปหมด ผมว่าครุฑเทศบาล
 จะเขียนจดหมายมาด่าท่านคนละ ๑ ฉบับไม่น้อยทีเดียว ฉะนั้นผมเห็นว่าเหตุผลอันนี้ผมก็
 ออกจะน้อยไปหน่อย แต่รู้สึกว่หัวใจของครุฑประชบาลนั้นคงจะรอฟังอยู่ ขอให้ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งต่อไปผมมั่นใจว่าท่านจะเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่งในประเทศ ขอได้
 สร้างกรรมดีแก่ครุฑเทศบาล ซึ่งขณะนี้กำลังรอฟังผลอยู่

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กระผมได้ฟังการอภิปรายเกี่ยวกับ
 ร่างพระราชบัญญัติครุฑนี้ ก็รู้สึกว่ามีเหตุผลหลายสิ่งหลายประการที่น่าจะใคร่ครวญ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง ท่านสมาชิกที่มีความเห็นว่ไม่ควรจะตัดออกได้กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัตินี้ใน
 หลักการเดิมต้องการแก้ไขและก็ได้มีอนุมาตรา ๑๐ ที่จะให้รวมครุฑเทศบาลเข้ามาอยู่ในอำนาจ

ของคุรุสภาด้วยนั้น กระทบใครจะขอทราบเรียนว่า ในร่างเดิมของกฎเกณฑ์ ไรต์ ก็ดี ไม่มีอนุมาตรา ๑๐ นี้ และร่างเดิมของรัฐบาลก็ตาม ก็ไม่มีเช่นเดียวกัน และเมื่อได้เสนอสภาแล้ว พวกเราทั้งหลายได้รับหลักการไปโดยไม่มีการประชุมเทศบาลเข้ามาอยู่ในอำนาจของคุรุสภา กล่าวคือไม่มีอนุมาตรา ๑๐ ต่อเมื่อได้ตั้งกรรมการขึ้นแล้ว กรรมการนั้นขึ้นไปแปรญัตติเป็นอนุมาตรา ๑๐ ขึ้นมา นี้ไม่ใช่มติของสภาเราไม่ใช่มติของสภาเราครับ ที่นี้กระทบอยาก จะทราบเรียนต่อไปว่าในหลักการนั้น ท่านสมาชิกบางท่านก็บอกว่าคุรุสภา ก็ควรจะอยู่ในอำนาจของคุรุสภาเหมือนอย่างสภาการแพทย์ หรือเนติบัณฑิตยสภา ซึ่งกระทบใครจะขอทราบเรียนว่า ในหลักการแล้ว การคุ้มครองป้องกันหรือให้สวัสดิภาพแก่พวกที่มีอาชีพในทางคุรุก็ดี ในทางด้านกฎหมายก็ดี หรือในทางการแพทย์ก็ดี หรือการช่างก็ดี เขาก็มีเนติบัณฑิตยสภา หรือสภาการแพทย์ คุรุสภานี้ก็มีหลักเช่นเดียวกัน แต่ทว่าเนติบัณฑิตยสภาที่ดีหรือสภาการแพทย์ที่ดี ไม่ได้มีอำนาจมากมายเหมือนคุรุสภา คือมีวัตถุประสงค์ในการที่จะส่งเสริมทางด้านวิชาการ ความรู้และสวัสดิการแก่ครู และรักษามรรยาทเกี่ยวกับผู้มีอาชีพ เช่น ทางกฎหมายหรือเกี่ยวกับทางแพทย์ก็มีจรรยาแพทย์ ครู คุรุสภานี้ก็มีหน้าที่ในการที่จะควบคุมในทางด้านวินัย ไม่น่าที่จะมีอำนาจหน้าที่มากมายถึงกับบันดลร้ายบันดลดี ทำหน้าที่แทน ก.พ. ได้เลย กระทบ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทำไมถึงจะมีพิเศษอยู่แห่งเดียวในประเทศไทย แล้วกระทบคิดว่าในโลกด้วยทั้งนี้ ก็อาจจะเนื่องจากว่า ในร่างเดิมนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและอธิบดีต่าง ๆ นี้เป็นกรรมการอำนวยการคุรุสภาโดยตำแหน่ง ที่นี้มันทำไมถึงจะให้มีอำนาจโดยปกติพวกนี้ก็เป็นกรรมการ ก.พ. ของกระทรวงอยู่แล้ว มีหน้าที่ในการพิจารณาให้คุณให้โทษเลื่อนขั้นขึ้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนอยู่แล้ว ทำไมถึงต้องโอนไปให้คุรุสภาและตัวเองก็ไปทำหน้าที่นี้ กระทบก็มาสอบดูข้อเท็จจริงก็ได้ความว่าเป็นกรรมการอำนวยการคุรุสภานั้นมีเงินเดือนกันเป็นพิเศษอีกด้วย ถ้าหากว่าอยู่กระทรวงศึกษาธิการแล้วต้องทำหน้าที่นี้ แต่ไม่มีเงินเดือนกินนี้มันเรื่องประโยชน์ครับ ไม่ใช่เรื่องแย่งอำนาจเลย และก็เรื่องประโยชน์นี้เลยทำให้เสียหลักการไป กระทบใครจะขอทราบเรียนว่า ที่บอกว่าได้มีการบังคับให้คุรุเทศบาลก็ดี คุรุองค์การฯ ก็ดี เป็นสมาชิกคุรุสภา อันนี้กระทบเห็นว่าไม่เสียหายอะไร เป็นสมาชิกคุรุสภาที่อยู่ในข้อบังคับของคุรุสภาที่จะส่งเสริมความรู้ สวัสดิการ หรือเกี่ยวกับควบคุมวินัยครูเรื่องให้ควบคุมวินัยครูครับ

ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วถ้าหากใครเรียนกฎหมายแล้วไปรับราชการที่กระทรวงใดก็ตาม จะขึ้นเงินเดือน
 มิต้องไปให้เนติบัณฑิตยสภาเป็นผู้พิจารณาหรือ จะย้ายมิต้องไปให้เนติบัณฑิตยสภาเป็นผู้พิจารณา
 ย้ายหรือ กระทบถ้าหากทำเช่นนั้นก็จะเป็นการผิดหลักการมาก แต่เหตุใดที่เทศบาลจึง
 เห็นว่าไม่มีความจำเป็น ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเทศบาลนั้นได้มีข้อบังคับระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้
 อยู่พร้อมมูลอยู่แล้ว เรียกว่า ก.ท. มีอยู่อย่างชัดเจนแล้ว และระเบียบและข้อบังคับอันนี้ก็
 เป็นข้อบังคับที่เหมือนอย่าง ก.พ. ของกระทรวงต่าง ๆ และกระผมคิดว่าก็คงเหมือนอย่าง
 ครุสภาด้วย ไม่ใช่ว่าต้องไปอยู่ครุสภาแล้วถึงจะได้ความยุติธรรม ถ้าอยู่กับ ก.ท. หรืออยู่กับ
 ก.พ. อื่นแล้ว ไม่ได้รับความยุติธรรม หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอได้โปรดเข้าใจด้วย ที่นี้ทำไมถึง
 ครอบงำการบริหารฯ ทำไมถึงว่ามาขึ้นกับครุสภา ครอบงำการบริหารฯ นั้น ท่านก็เป็นที่ทราบ
 กันอยู่ว่าเพียงแยกตัวออกมา และยังไม่มีระเบียบอะไรยังวางไว้ไม่ทันเมื่อเป็นเช่นนั้นก็ฝากงาน
 ไว้กับกระทรวงศึกษาธิการก่อน เมื่อฝากงานไว้ก็ให้อนุโลมตามโดยเข้าใช้ครุสภาเป็นผู้พิจารณา
 ตามแบบเดิม และเมื่อเวลานี้กฎหมายยังรออยู่ และทาง ก.จ. นี้ก็ยังไม่มีการระเบียบ ยังไม่มี
 ข้อบังคับที่จะให้บังคับได้อย่างถูกต้องเรียบร้อยจึงได้ ยกร่างยกเอาองค์การบริหารฯ นี้เข้ามา
 อยู่ในอำนาจครุสภาเสียด้วย และเรื่องนี้กระผมคิดว่าเราทั้งหลายก็ทราบว่าการกระจายอำนาจ
 นั้นเป็นหลักการที่ดี ที่ควรสนับสนุน เพราะว่าจะได้ปกครองกันเองและผู้ปกครองกันเอง
 เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ย่อมรู้ว่าใครดี ใครไม่ดี แค่นั้น เพียงใด ไม่ใช่ว่าครุทั้งประเทศ ครุสภานั้น
 อยู่ในกรุงเทพฯ มีกรรมการไม่กี่คน งานอื่นของตัวก็มาก แล้วจะรู้ได้อย่างไรครับว่าครุอยู่ที่
 จังหวัดบุรีรัมย์ก็ดี นครราชสีมาก็ดี คนนั้นดีคนนั้นไม่ดีแค่นั้นเพียงใด กระผมคิดว่าให้เจ้าสังกัด
 ที่เขาควบคุมอย่างใกล้ชิดดูแลนั้นละก็จะได้ผลแน่นอนกว่า ที่นี้กระผมอยากจะทราบเรียน
 อีกนิดหนึ่งครับว่า เมื่อกั้นท่านสมาชิกก็บอกว่าเป็นการแย่งอำนาจ กระผมอยากจะทราบเรียนว่า
 อำนาจนี้กระผมคิดว่าคงจะไม่มีใครแย่งหรอก เพราะเอาไปแล้วงานมันหนัก ใครมีหน้าที่
 บริหารงานมากขึ้น ก็เพิ่มภาระมากขึ้น ข้อบกพร่องก็ต้องมากขึ้น ต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น
 แต่ว่ารายได้ไม่มี ไม่มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น สมมติว่ามาอยู่กับกระทรวงมหาดไทยหรืออยู่กับ
 เทศบาลหรืออยู่กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ บุคคลเหล่านี้ไม่ได้เงินเดือนเพิ่มขึ้นครับ
 แต่ถ้าหากว่าเมื่อใดครุเทศบาลก็ดี ครอบงำการบริหารฯ ก็ได้ หรือครุในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

กิติ ต้องแยกตัวออกมาให้ ก.พ. เขาทำแล้ว กรรมการคุรุสภานี้แหละครับจะเสียรายได้ครับ คือขาดรายได้ เพราะไม่มีงานอะไรที่จะทำมาก แล้วจะมากินเงินเดือนคนหนึ่งตั้งเกือบหมื่นบาท หลายนๆ พันบาทอย่างนั้น ก็คงทำได้ยกนี้กระผมว่าเป็นเรื่องที่จะหวังประโยชน์ที่จะเสียมากกว่า ดังจะ เห็นได้ว่าในร่างเดิมนั้น ทางฝ่ายคุณญาติผู้เสนอก็คงไม่ได้มีในอนุมาตรา(๑๐)ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่มี แต่อาจมาเกิดความคิดเห็นขึ้นมาทีหลังว่า เอ ถ้าคุรุเทศบาลนี้ไม่อยู่ ต่อไปครุองค์การบริหาร ต้องออกไปแล้วต่อไปนี้ครุศึกษาธิการก็ต้องออกไปอีกอย่างนี้พวกเราจะมานั่งกินเงินเดือน ได้อย่างไร นี่ต่างหากครับที่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความคิดเห็นขึ้น แล้วก็เลยพยายามที่จะรวบรวมเอา คุรุเทศบาลเข้าไว้ด้วย ขอบพระคุณ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ผมผู้หนึ่งที่เป็นกรรมการสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติครุในวาระก่อนนั้น ตามที่กรรมการท่านหนึ่งได้ขึ้นมาชี้แจงเมื่อตะกี้นี้ ผมก็จะขอชี้แจงข้อข้องใจของท่านเป็นข้อๆ ไปเสียก่อน ข้อที่ ๑ ท่านบอกว่าเดิมอนุมาตรา(๑๐) ของมาตรา ๖ นี้ไม่มี แต่กรรมการเป็นผู้มาเพิ่มเข้าไปเอง อันนี้ผมขอกราบเรียนว่าเป็น ความจริงอย่างนั้นแต่ว่าการที่เราเพิ่มเข้าไปนี้ไม่ใช่เพิ่มเข้าไปเพราะเรามีความคิดเห็นอย่างนั้น เป็นส่วนตัว แต่มีสมาชิกสภาในสภานี้ขอแปรญัตติอีกหลายคนที่ให้ขอเพิ่มอนุมาตรา (๑๐) ยกตัวอย่างเช่นคุณขุนทอง ภูผิวเดือน แล้วอีก ๒-๓ ท่านในพรรคประชาธิปไตย แล้วทาง พรรคของผมก็มีเหมือนกันแล้วยังมีฝ่ายอิสระอีก ซึ่งขอเพิ่มอนุมาตรา (๑๐) นี้และการที่ ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนมีระเบียบมีข้อบังคับให้แปรญัตติได้ ก็หมายความว่า กรรมการก็มีหน้าที่ที่จะเพิ่มได้ไม่ใช่ว่าเขาแต่ตามที่เขา ร่างมาเดิมเท่านั้น เพราะฉะนั้น ข้อนี้ก็จึงไม่มีปัญหาว่าเราจะเพิ่มไม่ได้ในประเด็นที่ ๒ ขอเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่าท่านสมาชิก ที่ท่านแปรญัตติก็อ้างว่าเป็นความต้องการของครุรวมทั้งตัวผมเองด้วย ก็ได้เสนอให้เพื่อน แปรญัตติเพราะผมได้รับการร้องเรียนมาจากครูบาอาจารย์เป็นจำนวนมากว่า เขาไม่ได้รับความยุติธรรมในเรื่องการพิจารณาอะไรต่างๆ มากมาย ซึ่งผมจะชี้แจงต่อไป ในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านว่าการที่เอาคุรุเทศบาลเข้ามาอยู่ในความปกครองของคุรุสภาก็เพื่อประโยชน์เพื่อเงินเดือน เป็นจำนวนหลายพันอันนี้ไม่จริงครับ ถึงจะไม่เอาคุรุเทศบาลมา เงินเดือนเขาก็มีอยู่เท่าเดิม

เอามากี่ไม่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้คณะกรรมการบริหารของคุรุสภาจะไม่มีเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีก แม้จะเอาครูเทศบาลเข้ามา เอาอนุมาตรา (๑๐) เพิ่มเข้ามา ในส่วนที่ท่านว่าที่เอาก.จ. มาให้คุรุสภาทำนั้น ก็เพราะว่าทางกระทรวงมหาดไทยยังไม่พร้อมที่จะรับงาน ยังไม่ได้วางระเบียบ อันนี้ก็เห็นด้วย แต่ว่าการที่ ก.จ. ได้มอบอำนาจให้คุรุสภาทำแทนตามอนุมาตรา (๙) ของมาตรา ๖ นี้ก็ไม่ปรากฏว่าครูบาอาจารย์เขาได้รับความเดือดร้อน และไม่ปรากฏว่าคุรุสภาได้ไปแย่งอำนาจหน้าที่ของ ก.จ. มา ยกตัวอย่างนายอำเภอ ชำหลวง ก็ยังมีอำนาจหน้าที่ที่จะย้ายครู ที่จะลงโทษครูได้อยู่อย่างเดิม เพราะฉะนั้นที่ท่านกล่าวว่าอำนาจหน้าที่ที่เราจะมาเขียนในอนุมาตรา ๑๐ เพิ่มขึ้นนี้ เป็นการไปก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของ ก.ท. นั้นไม่เป็นความจริง ไม่เป็นความจริงอย่างไร ผมจะขอเอาแม่บทมาอ่านให้ท่านฟัง ขออนุญาตประธานสักเล้กน้อยครับ คือว่าส่วนที่คุรุสภาจะทำหน้าที่แทน ก.ท. นั้น มันก็เป็นส่วนทำนองเดียวกับที่คุรุสภาทำหน้าที่แทน ก.พ. หรือ ก.จ. ไม่ใช่ไปเอาอำนาจเล็ก ๆ น้อย ๆ การย้าย การเลื่อนเงินเดือน การสั่งออกสั่งเข้าอะไรไม่เกี่ยว อำนาจ ก.พ. มอบให้คุรุสภามาทำนะ มันมีอยู่เพียงไม่กี่ข้อ เป็นอำนาจหลักใหญ่ ๆ ทั้งหมด พิจารณาในส่วนที่จะต้องขออนุมัติเรื่องสำคัญ ๆ อย่างในมาตรา ๑๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนบัญญัติไว้ว่า ก.พ. มีอำนาจอะไร มีอำนาจอย่างไรบ้าง นะครับ ก.พ. มีอำนาจอย่างไรนี้มันเกี่ยวมาถึงคุรุสภาว่าคุรุสภาทำหน้าที่อะไร เพราะคุรุสภาทำหน้าที่แทน ก.พ. ในส่วนที่เกี่ยวกับครู

ข้อ ๑. รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการ ก็รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการครู

ข้อ ๒. กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันการสอบคัดเลือกอย่างนี้เป็นต้น ก็ไม่ไปสอบเอง แต่ที่กำหนดหลักสูตรให้สอบนะครับ คุรุสภาทำหน้าที่อย่างนั้น

ส่วนข้อ ๓. ตีความและวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็หมายถึงการใช้พระราชบัญญัติเทศบาล ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องครูก็ต้องให้คุรุสภาเป็นผู้ตีความแทน

ข้อ ๔. ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกเอกสารจากกระทรวง

ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล ผู้แทนของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล หรือสุขาภิบาล อันนี้ในกรณีที่จะพิจารณาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. หรือหน้าที่ของคุรุสภาที่จะทำแทน ก.ท. นั่นก็ในเรื่องที่สำคัญ ๆ

ต่อไป ข้อ ๕. รายงานนายกรัฐมนตรี นี่ก็ต่อรายงานรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย แทนนะครับ

ต่อไป ข้อ ๖. ดูแลจัดการศึกษาของนักเรียนพลเรือนในต่างประเทศ อันนี้ก็
ไม่เกี่ยว

ข้อ ๗. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและสอบไล่ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐ บาท

ข้อ ๘. ออกกฎ ก.ท. เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และวางระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อันนี้ก็คือคุรุสภาเป็นผู้จะออกกฎวางขอบเขตวงเฟรม (frame) นะครับ

ที่เราได้เถียงกันมานี้ ผมว่ายังไม่ตรงประเด็นว่าทำไมเราถึงเอาอนุมาตรา ๑๐ เข้ามาใส่ ที่ได้เถียงกันว่าเพื่อปกครอง เพื่อพิทักษ์ครูกียังไม่ตรงประเด็นนัก ที่ผมว่าไม่ตรง นั่นก็คือว่า ส่วนที่ครูต้องการเดี๋ยวนั้นมันมีอยู่อย่างหนึ่ง คือเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไร คือทางคุรุสภาที่กำหนดขอบเขต กำหนดระเบียบวางมาตรฐานไว้ว่า สมมติว่านักเรียนชั้น ป.๕ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๒๐๐ คนขึ้นไป ให้ครูใหญ่เป็นครูชั้นโทได้ นี่ยกตัวอย่างนะครับหรือมีโรงเรียนที่สอนถึงชั้น ป.๗ มีนักเรียนตั้งแต่ ๓๕๐ คนขึ้นไป ให้ครูใหญ่เป็นครูชั้นโทหรือชั้นเอกได้ นี่ยกตัวอย่าง แต่ในปัจจุบันนี้ ครูเทศบาลนี้เขาโรงเรียนมาว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม ในข้อนี้ จำนวนนักเรียนเท่ากันในเทศบาลนะครับ เท่ากันกับโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดครูใหญ่เป็นชั้นโท แต่เขาเป็นชั้นตรี หรือในโรงเรียนที่มีนักเรียนเป็นพัน เช่นเทศบาลเมืองยโสธร ก็มีเพียงครูใหญ่เป็นชั้นโท และครูอื่นๆ ไม่ได้เป็นชั้นโทเลย แม้แต่หัวหน้าหมวดวิชาอะไรต่างๆ อย่างนี้เป็นต้น ครูเขาก็บ่นว่าตั้งแต่มีการเข้ามายังไม่มีการสอบเลื่อนชั้นเลย เป็นชั้นจตุราก็เป็นมันอยู่นั่น เป็นชั้นตรีก็เป็นมันอยู่นั่น แต่ที่นี้ผมได้รับคำ

ชี้แจงจากทางเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยในตอนนั้นว่าไม่มีเงินที่จะเลื่อนชั้นเลื่อนเงินเดือนแก่ข้าราชการครูเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพ สภาฯนี้ได้โปรดพิจารณาว่า การที่เราจะอ้างเอาว่าไม่มีเงินมาขัดขวางการศึกษาของชาติ อันนี้มิได้หมายความว่าขัดขวางเฉพาะครูเท่านั้นนะครับ เมื่อครูไม่มีเงินเดือน ไม่ได้เลื่อน ค่าว่าชั้นก็หมายความว่าถึงเงินเดือน มันติดแข็งๆ อยู่เนิ่น เช่นว่าติดอยู่ ๑,๒๐๐ บาท หรือ ๑,๕๐๐ บาทอยู่นั้น ๕ ปี ๑๐ ปีก็ไม่มีการตั้งใจที่จะสอนนักเรียน ก็ปล่อยกันอีทะเละเซะอยู่ในกรุงเทพ ฯ นี่ครับ มีลูกท่านใดบ้างเอาไปฝากเข้าโรงเรียนเทศบาล ผมอยากถามนัก มีไหม มีแต่ไปเสียค่าแป๊ะเจี๊ยะกันบ้างอะไรบางอย่างเพื่ออยากให้ลูกของตนได้เรียนจากครูบาอาจารย์ที่ดี ได้รับการควบคุมดูแลจากครูที่ดี แต่ถ้าเขาไม่มีกำลังใจ ไม่มีกำลังขวัญแล้ว เขาจะเอาใจใส่ไหม อันนี้ต่างหากเป็นปัญหา คือเราไม่ได้ตั้งอยู่ในสเกลอันเดียวกัน ระหว่างครูเทศบาลกับครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด และครูอื่น ๆ อีก เมื่อไม่อยู่ในสเกลเดียวกันอย่างนั้น มันก็ได้รับความน้อยเนื้อต่ำใจ ถ้าหากจะอ้างว่าไม่มีเงิน ก็ไม่ต้องจัดการศึกษา ต่อไปผมจะเสนอกฎหมายว่าไม่ให้เทศบาลจัดการศึกษา ก็โอนให้ส่วนท้องถิ่นเขาให้หมด เพราะมันเป็นภาระของชาติที่จะต้องทำ เมื่อตนไม่มีเงินที่จะต้องทำ ไม่สามารถที่จะให้ดีได้ก็ไม่ต้องทำ ไปให้ส่วนอื่นเขาทำ แต่เดี๋ยวนี้กระทรวงมหาดไทยทำทุกอย่าง ท่านก็ทำ เสียงก็ทำ และก็ทางแพทย์ก็โอนเอาโรงพยาบาลไปหลายแห่ง งบประมาณมันก็อันเดียวกันนี่คือภาษีของประชาชน แต่การเอาไปจัดนั้นมันจัดได้ดีไหม ถ้าไม่ดีก็เอาเฉพาะที่เราทำได้ กวาดถนนให้มันเสร็จเสียก่อนถึงจะทำอย่างอื่น ถ้าหากตัดอำนาจเทศบาลออกให้เงินหน้าที่ของชาติจัดทำก็ได้ ขอประทานโทษท่านประธาน ผมว่าไม่นอกประเด็น เพราะขณะนี้เรากำลังพิจารณาว่าครูไม่ได้รับความเป็นธรรมนี้จริงหรือไม่ ผมจึงอยากจะทราบเรียนว่า ในส่วนที่ครูไม่ได้รับความเป็นธรรมนั้นนะ แนนอนที่สุดทั่วประเทศ ขอได้โปรดถามที่ไหนก็ได้ ครูบาอาจารย์หรือสมาชิกที่สภาฯนี้ที่แปรญัตติมา นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่จะอ้างว่าจะต้องไปก้าวก้ายงานของเทศบาล ข้อนี้ไม่มี การเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง เขาก็ทำไปอย่างเดิม การโยกย้ายก็ทำไปอย่างเดิม การบรรจุก็ต้องทำไปอย่างเดิม แต่ให้ครูสภาฯนี้ได้วางขอบเขตว่า ถ้ามีนักเรียนจำนวนเท่านั้น หรือเท่านั้นห้องเรียนขึ้นไป ขอให้พิจารณาให้ครูได้เลื่อนชั้นเป็นชั้นตรี หรือชั้นโท หรือชั้นเอก เมื่อวางอย่างนี้ ถ้าเทศบาลไม่มีเงิน ครูสภาฯก็ไม่ได้ไปบังคับให้

เทศบาลทำให้เทศบาลเคลื่อนได้ เพราะการเลื่อน เทศบาลต้องขอมหาที่ครุสภา ไม่ใช่ครุสภาไป บังคับ เพราะฉะนั้นเทศบาลเมื่อได้ระเบียบอย่างนั้นแล้วก็ต้องของงบประมาณเข้ามา ถ้าบ ไม่พอก็ขอผ่านกระทรวงมหาดไทย ว่านี่มันมีระเบียบอยู่อย่างนี้ โรงเรียนนี้จะต้องเลื่อนเป็น ชั้นโท จะต้องมีการขึ้นโทเท่านั้นคน ชั้นเอกเท่านั้นคนตามกรอบที่ครุสภาได้วางไว้เพื่อให้ได้ เท่าเทียมกับครุสภาครุสภาแบบนี้ ถ้ากระทรวงมหาดไทยไม่จัดให้ เพราะว่า ป.ช.บ. ไปควบคุม เทศบาล มันก็เรื่องเป็นความผิดของรัฐบาล ของกระทรวงมหาดไทยนะครับ เพราะฉะนั้น ผมจึงเห็นว่าการที่จะมาอ้างว่าไปก้าวกายไม่เป็นความจริง ส่วนการพิจารณาที่จะส่ง ก.พ. หรือ จะส่งครุสภามันก็มีคือ เลื่อนเงินเดือนสองชั้นนี้ส่ง ก็ควรเลื่อนใหม่ อันนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะทางนั้นขอมหา การเลื่อนอันดับ ข้ามอันดับสองชั้น ข้ามอันดับอย่างนี้เป็นต้น ก็ต้อง ขอมหา หรือการออกนี้ก็ต่อเสนอมาให้ครุสภาเขาวินิจฉัยว่าเขาได้รับความเป็นธรรมใหม่ คือ ออกแล้วนี่ส่งออกไปเลย ไม่ใช่มาขออนุมัติ ทำผิดส่งออกไปเลยตามกฎหมาย แต่ว่า ต้องส่งมาเหมือนกับข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมต้องส่งไป ก.พ. ครุทุกแห่งส่งมาครุสภา นั้นเอง นี่ในส่วนนั้นก็ให้เขาพิจารณา ถ้าส่งไม่เป็นธรรม ทางนี้ก็จะได้แก้ไขเพิ่มเติม ผม เห็นในประเด็นที่ว่า ครุเทศบาลไม่ได้รับความเป็นธรรม นี่ครับเป็นข้อใหญ่ ขอให้สภานี้ได้ โปรดพิจารณาว่าเราจะช่วยเขาได้อย่างไร ไม่ใช่ผมเรียกร้องหรือเอามาหรือกรรมสิทธิ์การเอามา แต่ว่าเป็นความเห็นของสมาชิกสภาส่วนมากและในคราวที่แล้วก็ได้ยกมือรับรองให้ผ่านไป แล้วโดยเอกฉันท์ก็ว่าได้ แต่วุฒิสภามาตีกลับอย่างนี้ ผมสงสัยว่ากรรมสิทธิ์ที่เราแต่งตั้งไป จากสภานี้ไม่ได้ทำหน้าที่ชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจ ผมทราบมาว่ากรรมสิทธิ์ฝ่ายสภาไปประชุม เพียง ๒-๓ คนในวันนั้นนะครับ อย่างนี้เป็นต้น เมื่อไม่ไปชี้แจงให้วุฒิสภาเขาเข้าใจ เรื่อง มันก็ออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอให้สภานี้ยืนยันตามร่างเดิมที่ได้ผ่านสภานี้ไปตั้งแต่ คราวที่แล้ว ขอขอบคุณครับ

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : ผมในฐานะที่เป็นนายกเทศมนตรีด้วยก็อยาก จะขออภิปรายบ้าง เพราะเป็นส่วนได้ส่วนเสียของเขตเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราช- บัญญัติครุนี้ ผมโดยเฉพาะไม่ค่อยอยากจะพูดมากนัก แต่รู้สึกว่ามันสมาชิกผู้มีเกียรติจะ

ทางโยครุมมากเกินไปเกินขอบเขต ผมอยากจะขอเรียนอีกสักนิดหนึ่งว่า ครูเทศบาลที่เป็นกัน
 อยู่ปัจจุบันนี้ใครมันเดือดร้อนบ้าง ผมไม่เห็นใครมันโวยวายขึ้นมา ผมว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 เราควรจะหวังผู้ที่เดือดร้อน อย่างครูนอกเขตเทศบาล ท่านลองคิดดูซิว่า หากว่าท่านเป็น
 ผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้ปกครองครู ให้คุณก็ไม่ได้ ให้โทษก็ไม่ได้ เขาจะสอนลอย ๆ อยู่ได้
 อย่างไร จะขอเงินเดือนต้องมาขอทางครูสภาอยู่เรื่อย การปกครองก็จะเป็นอย่างไร ที่ท่าน
 บอกว่าท่านรับหลักการ อนุมาตรา ๑๐ ท่านไม่ได้ใส่ไว้ เราขอเพิ่มในอนุมาตรา ๑๐ เท่านั้น
 ข้อเดียวเท่านั้น ผมว่าก็ไม่เห็นมันหนักหนาอะไร ที่พูดนี้ไม่ใช่ทางอำเจ เราต้องการกระจาย
 อำนาจ ควรจะให้นายกเทศมนตรีนั้นชักชวนเอา วิศวกรภายในเขตเทศบาลให้ครูมีประสิทธิภาพ
 ดีขึ้น ไม่ใช่ทำให้ครูด้อยลง ที่ท่านพูดไป ๆ บอกว่าครูไม่มีสมรรถภาพ ผมอยากทราบว่านายก
 เทศมนตรีไหน นายกเทศมนตรีมันหย่อนสมรรถภาพเหลือเกิน ปล่อยให้ครูทำอย่างนั้น
 ท่านอ้างหลักฐานมาสักสองแห่งได้ใหม่ว่าเทศบาลไหน ผมไม่เห็นเทศบาลไหนจะมาว่านวยเลย
 เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดเห็นใจว่าเทศบาลเรามี ๑๒๐ เทศบาล
 มีขีดแก้ไขกันให้ดี ๆ จะทำอะไรก็ทำให้ดี ๆ เพราะสภาที่ออกไปเป็นกฎหมายนี้มันต้องใช้
 บังคับเราจะแก้ยากกว่าจะแก้แต่ละครั้งที่มีอยู่ข้างนอก ๆ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนไว้
 เท่านี้ครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : เมื่อว่าผมเป็นผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอต่อ
 สมาชิกผู้แทนมณฑล พ.ศ. ๒๕๑๓ แล้วก็ได้มีคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วย
 ตลอดมาจนกระทั่งเป็นกรรมวิธีการพิจารณาแล้วเป็นกฎหมายฉบับนี้จากวุฒิสภา ผมฟังทางด้าน
 สมาชิกก็ตาม ด้านกรรมวิธีการก็ตาม ยังรู้สึกว่ามีภาระลดเคลื่อน เข้าใจคลาดเคลื่อนไปบ้าง
 ขอใช้คำพูดแบบว่าคลาดเคลื่อนบ้าง แต่ยังไม่ถึงขั้นใช้คำพูดแรงกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในบทนะที่ขอเองได้รับเลือกจากครู ๆ ของผู้ สภาเทศบาลให้ดำเนินการครูสภาประจำสมัยนี้
 ผมจึงทราบเรื่องเกี่ยวกับ การที่ท่านนางงอนที่บังริใจผิด คือเข้าใจผิดว่ากรรมการครูสภา
 นี้มันได้รับเลือกตั้ง ผมเข้าใจว่า ได้จาก มาตรา ๑๑๖ ของกฎหมายด้านการกุศล ได้รับเบี้ยประชุมครั้งหนึ่ง
 ๒๕๐ บาทต่อท่านหนึ่ง มันจึงมีเรื่องเกี่ยวกับคนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรรมวิธีการพิจารณาร่วม

แห่งจังหวัดสมุทรสงครามเข้าใจครับ คือความจริงได้รับเบี้ยประชุมครั้งละ ๒๐๐ บาทเท่านั้น และการเอาครูเทศบาลเข้ามาก็ตามหรือออกไปก็ตาม ไม่ได้ทำให้เสียหายอย่างใดเลย แต่ที่เราเอาเรื่องนี้เข้ามานั้น มันมีเหตุผลอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดกาฬสินธุ์และจังหวัดอุบลราชธานีได้อภิปรายไปแล้วมันมีเหตุผล คือเราไม่มีเจตนาเอามา แต่ที่นี้ที่ประชุมกรรมมาธิการ โดยการแปรญัตติของคณะสมาชิกสภาผู้แทน ๓ คณะด้วยกัน ขอให้เพิ่มอนุมาตรานี้ และ คณะกรรมมาธิการเราส่วนมากเห็นชอบด้วย เราจึงได้เพิ่ม เพิ่มเข้ามา ในเรื่องการเพิ่มเข้ามา ไม่ใช่ว่าคณะกรรมมาธิการนี้จะเพิ่มโดยไม่ได้ปรึกษาผู้ใหญ่ ผมเองได้กราบเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ท่านจะเห็นสมควรประการใด ท่านก็ว่าส่วนมากเอาอย่างไรผมก็เอาด้วย เราจึงเพิ่มเข้ามา เรื่องเป็นอย่างไร ส่วนที่ท่านเข้าใจผิดว่า เมื่อเอาครูเทศบาลมาสังกัดคุรุสภาแล้วจะทำให้ขาดอำนาจนายคเทศมนตรีอะไรนั้น ขอโปรดอ่านกฎหมายนี้ให้ถ่องแท้อีกครั้งหนึ่ง ต้องดูกฎหมายครู พ.ศ. ๒๔๘๘ กฎหมายครู (ฉบับที่ ๒) กฎหมายครู (ฉบับที่ ๓) ไปประกอบกับพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ เขายังได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติประถมศึกษาว่ามาตรา ๔๒ ขอโทษ การจัดการประถมศึกษาของเทศบาลนั้นให้มีคณะกรรมการอำนวยการศึกษาตามจำนวนที่ คณะเทศมนตรีจะกำหนด แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๕ คนหรือไม่เกิน ๑๑ คน ให้นายคเทศมนตรี เป็นประธานโดยตำแหน่ง และให้มีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน เป็นกรรมการ นอกนั้นให้คณะเทศมนตรีเป็นผู้เลือก หมายความว่า คณะเทศมนตรี ยังมีอำนาจปกครองตามเดิม ไม่ต้องไปกลัวว่าจะขาดอำนาจ จะปกครองครูเทศบาลไม่ได้ กฎหมายประถมศึกษาไม่ได้แก้ไข แต่หาอย่างไรจึงเอามาอยู่คุรุสภา ก็เพราะว่าครูเทศบาล ในขณะนี้มีการะอย่างที่ท่านผู้แทนอุบลราชธานีได้อภิปรายไปเมื่อกี้ และผู้แทนกาฬสินธุ์ อภิปรายไปเมื่อกี้ เขาต้องการจะมาสังกัดคุรุสภา เมื่อประชุมกรรมการสามัญคุรุสภาประจำปี ที่แล้วมา เมื่อเดือนเมษายนก็ต้องการอย่างนี้ พวกเราจึงทำตาม แต่ที่นี้ทำตามมาแล้วกลัวจะขาดอำนาจอะไรต่างๆ นั้นนะ ขอเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า อ.ก.ท. จังหวัด ก็คงมีอำนาจตามเดิม แต่เมื่อเรื่องราวส่งมาถึง ก.ท. คือที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยนั้น แทนที่จะส่งไปถึงกรมการปกครองกลับให้ส่งมาให้ทางคุรุสภาพิจารณาเอง ถือหลักว่าเป็นการปกครองของครู

โดยครู และเพื่อครู นี่เราต้องการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็สุดแล้วแต่ จะอย่างไรก็ตาม มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางคนเข้าใจว่ากรรมการสายผู้แทนไม่ได้อภิปราย ไม่ได้ชี้แจง ผมคนหนึ่งได้พูดชี้แจงในที่ประชุม แต่เมื่อที่ประชุมส่วนมากเขาไม่เห็นชอบด้วย ก็ถือว่าเห็นตามส่วนมาก แต่ผมก็พูดในสภานี้แล้ว ความเห็นส่วนมากไม่ได้ถูกต้องเสมอไป เมื่อเห็นส่วนมากอย่างไร ก็ต้องเอาด้วย แต่สำหรับผม ผมขอสงวน ผมขอยืนยันตามร่างเดิมตามที่สภาผู้แทนได้ร่างไปแล้วเพื่อรักษาเกียรติศักดิ์ของสภาผู้แทนไว้ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งนั้น ขอเรียนว่าในการเพิ่มอนุมาตรา ๑๐ นี้ เพิ่มมาแล้ว ถ้าที่ประชุมนี้ยืนยันตามร่างเดิมก็จะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ (๓) ซึ่งต้องยับยั้งไว้ เพราะวาระวุฒิสภาก็ได้ลงมติเอาไปแล้ว เห็นว่าการตัดออกหรือเมื่อยับยั้งไว้ก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกหนึ่งปีจึงเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ครูที่กำลังสนใจอยู่ ผมจึงคิดว่าเรื่องนี้ก็ขอให้พิจารณาให้รอบคอบ แล้วไม่ควรเอาเรื่องที่ไม่จริง ๆ มาอภิปรายในที่นี้ ควรจะเอาความจริงมาพูดกัน แต่ผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ผมยืนยันตามร่างเดิม

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้อภิปรายอย่างเดียวกัน ครับ ในอนุมาตรา ๑๐ ของมาตรา ๖ นี้เท่านั้น ของมาตรา ๔ แล้วที่จะแก่อนุมาตรา ๑๐ จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น

นายดิถก บุญเสริม (มหาสารคาม) : เมื่อผมฟังกรรมการชี้แจงหลายคน คนนั้นชี้แจงอย่างนั้นอย่างนี้ ก็เมื่อคนสุดท้าย คุณญาติ ไหวดี ต้องขอภัยที่กล่าวชื่อ ได้ชี้แจงให้ฟังก็เข้าใจแจ่มแจ้งขึ้นมามาก คือว่ามันเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน ครูของเราที่อยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ระเบียบเดียวกัน เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน มันจึงเป็นครูของครูไทย เหมือนกับว่าสร้างบ้านออกสเปค (spect.) โรงทหารออกสเปค (spect.) อย่างนี้ มันก็ควรจะเป็นเรื่องนี้ แต่เวลานี้ครูอีกเหล่าหนึ่งจำนวนน้อย ไปอยู่สังกัดหนึ่ง มีระเบียบแบบแผนการเลื่อนชั้น การเลื่อนตำแหน่ง แตกต่างจากครูอีกทั้งประเทศ อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าหากกระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครองร่างระเบียบแบบแผนให้ก้าวหน้ายิ่งกว่าครูทั้งประเทศ ครูทั้งประเทศก็น้อยใจไม่มีความเป็นธรรมเกิดขึ้น และในทำนองเดียวกัน ถ้าครูสภาวางมาตรฐานให้ครูทั่วประเทศ

เป็นอย่างนั้น แต่ครูเทศบาลกลับเป็นอย่างหนึ่ง ใครน้อยใจอันนี้ต่างหากท่านประธาน ประเด็น
 อยู่ตรงนี้ มันจะมีความเป็นธรรม ทหารบกควรจะต้องตัวอย่างไร ทหารเรือแต่งตัวอย่างไร
 เกิดมีอีก ทหารบกอีก ไม่แต่งตัวเหมือนเพื่อน ก็กลายเป็นทหารป่า ไซ้ใหม่ครับ ตรงนี้ต่างหาก
 ทีนี้ที่เขาจะให้ครูสภาควบคุมนะ เขาควบคุมเฉพาะในกรณีสุดท้าย ถ้าครูมีกรณีพิพาทถูกกล่าวหา
 จากเจ้าหน้าที่ครูส่วนไหนก็ตาม หรือจะเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ ที่ถืออำนาจขั้นต้น คือศาลชั้นต้น
 ศาลอุทธรณ์มาแล้ว มันมีศาลฎีกาอยู่อีกศาลหนึ่ง ก็คือครูสภา เพื่อเป็นผู้วินิจฉัยให้มันเด็ดขาด
 เหมือนกันทั่วประเทศ เมื่อกี้ได้ยื่นท่านนายกเทศมนตรี ผู้แทนสภามอบอกว่าเทศบาลไหน
 ที่ครูเดือดร้อน เทศบาลไหนที่ครูไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมจะยกตัวอย่างให้เห็น ไม่ต้อง
 เทศบาลไหนละ เทศบาลทั่วประเทศ โอนครูจากกรมสามัญศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่ให้เทศบาลจัดตามอำนาจในระหว่างที่มีการปฏิบัติ ครูในขณะนั้นเป็นครูชั้นตรี โอนไปเป็นครู
 ชั้นตรี เวลานี้ก็ยังกินชั้นตรีอยู่ โอนไปก็ปีแล้ว แต่เพื่อนที่อยู่ครูองค์การฯ ก็ดี ครูกรมสามัญ-
 ศึกษาที่ดี เขาเป็นชั้นโท บางคนจะป็นชั้นเอก นี่ไม่ต้องเรียกร้องหลักฐาน มันมีอยู่ทุกเทศบาล
 ดูเทศบาลแก่งคอยของท่านก็ยังมี ลักษณะอันนี้ไม่ต้องร้อง เพราะระเบียบของมันขัดกันอยู่
 ในตัวมันเป็นอย่างนี้ต่างหาก ท่านประธาน ทีนี้ผมจะชี้ให้เห็นอีกประเด็นหนึ่ง การบริหาร
 เทศบาล มันเป็นการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการเมืองเข้าแทรกแซง อย่าลืมนิว่เป็นวงแคบๆ
 ครับ เทศบาลไหนก็ตาม เทศบาลนครกรุงเทพฯใหญ่กว่าเพื่อนหน่อย ฝ่ายบริหารคือนักการเมือง
 ท้องถิ่นเข้าไปบริหาร เขาให้อำนาจปกครองครูอยู่ แต่ว่าถ้ามีทางการเมืองเข้าแทรกแซง ฝ่ายการเมือง
 ของเทศบาล คือเทศมนตรี คณะเทศมนตรีมักเข้าแทรกแซงทำให้ครูไม่เป็นครู เกิดเลือกตั้ง
 ครั้งใด ครูก็มักจะหวั่นไหว อ้อ นี่คณะเทศมนตรีควบคุมอยู่ ถ้าไม่ช่วยหรือเดี๋ยวก็จะโดน
 พังเล็ง ถ้าช่วยหรือฝ่ายค้านก็โจมตีครูอยู่ในฐานะลำบาก ลำบากจริงๆ ผมเคยผ่าน เป็น
 เทศมนตรีก็เป็น ควบคุมครูก็เคยควบคุม ทีนี้เราจะให้ใครดูแลครู ทหารทั้งหลายผู้จะวินิจฉัย
 ในคดีการลงโทษ ก็ควรใช้ทหารข้าราชการพลเรือนส่วนอื่น ผู้จะให้ความดีความชอบ ก็ควร
 จะใช้คนที่มีอาชีพอย่างนั้นเป็นผู้วินิจฉัย ในทำนองเดียวกันนักกฎหมายก็ควรอยู่ภายใต้ของ
 นักกฎหมาย มีจรรยาบรรณที่นี้เรื่องครู ครูมีอาชีพมาอย่างเดียวกัน เวลาที่เราแก้เพิ่มเติม
 เข้ามาแล้วว่า กรรมการอำนวยการครูสภานั้นนะ ไม่ใช่เฉพาะในตำแหน่งอย่างเดียว ยังเอาครู

ก่อนนอกเข้ามาเป็นกรรมการอำนวยการ คือเอาผู้มีอาชีพอย่างเดียวกันมา เมื่อมีเรื่องมีราว ขึ้นมาในชั้นศาลฎีกานะ คนที่ประสบการณ์มาจะวินิจฉัยได้ว่า ที่โรงเรียนมานั้นถูกไหมจะวาง มาตราฐานควบคุมครุอย่างไร ถูกไหม ตรงนี้ต่างหากครับ หรือจะเอาคนขับรถมาวินิจฉัย อันนี้จริงอยู่ไม่ใช่ดูถูกเจ้าหน้าที่กรรมการปกครอง กรรมการปกครองก็มีหน้าที่ ในขั้นต้น คือ เป็นศาลอุทธรณ์อยู่แล้ว บัดนี้ศาลฎีกาคือครุสภามีอย่างเดียวเกี่ยวกับการได้ความดีความ ชอบตรงนี้ต่างหากครับ ทำไมเราจึงจะปล่อยเขาละ คนเหล่านั้นเป็นลูกกำพร้าหรือ เป็นเหล่าอื่นหรือ ท่านประธาน ตรงนี้ต่างหากครับเรามีความต้องการอย่างนี้ สภานี้เมื่อกรรมการมีการ แปรญัตติมา สภานี้อนุมัติไปแล้ว ไม่ใช่ไม่ผ่าน สภานี้อนุมัติไปแล้ว พอถึงวุฒิสภาก็ตีกลับมา ก็ต้องวินิจฉัยกัน ผมจึงมีความเห็นว่า บรรดาครูทั้งหลายเหมือนกันที่ท่านสมาชิกภาพสินธุ์ว่า ควรจะอยู่ภายใต้กฎหมายฐานอันเดียวกัน เกี่ยวกับความเป็นความตาย เกี่ยวกับความดี ความชอบ อันนี้ต่างหาก

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (กรรมการ): ผมได้มีโอกาสที่จะขอถือการชี้แจงใน ฐานะที่เป็นกรรมการร่วม บังเอิญผมเป็นผู้แปรญัตติในเรื่องนี้ เรื่องมันถึงปรากฏมาถึง จนกระทั่งบัดนี้ แต่ว่าในการแปรญัตติในชั้นวุฒิสภานั้น ความจริงผมก็ได้แปรญัตติโดยอาศัย สิทธิและหน้าที่ที่ผมมีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ และตามข้อบังคับการประชุม เพราะฉะนั้นการ แปรญัตติของผม ก็เรียกว่าแปรอย่างเป็นกลาง ในฐานะที่มีเอกสิทธิ์ในเรื่องนี้คนหนึ่ง ในชั้น แปรญัตติในชั้นวุฒิสภานั้น ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้วว่า กฎหมายฉบับนี้ร่างได้ ผ่านมาด้วยดีในด้านสภาผู้แทน เมื่อผ่านมาด้วยดีแล้ว ผมพิจารณาไปค้นคว้าดูว่าที่มาของร่าง ฉบับนี้มันเป็นอย่างไร เมื่อพิจารณาค้นคว้าขึ้นมาแล้วก็เห็นได้ว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ ก็มี ข้อความแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นกรรมการ ซึ่งความจริงนั้นชั้นกรรมการนี้เป็นผู้ทรงสิทธิ ที่จะแก้ไขเพิ่มเติมอย่างใด ๆ ก็ได้ ถ้าหากว่าเป็นข้อปลีกย่อยหรือรายละเอียด ซึ่งเรื่องพรรคนี้ เราสู้กันอยู่ และเคยแก้ไขมามากแล้ว ที่นี้มานี้ก็อีกทีหนึ่งว่า ในการที่ผมจะแปรญัตติในชั้น วุฒิสภานั้นเป็นการสมควรหรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาดูความต้องการและเจตนารมณ์ของผู้เสนอร่าง กฎหมายนี้มาก็ดี ก็เห็นว่าเป็นการสมควร ข้อสำคัญที่ผมมีความเห็นอย่างสำคัญก็คือว่า ใน

ด้านกรรมาธิการนั้นก็ได้เชิญบรรดาผู้แทนซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็ดี กระทรวงศึกษาธิการก็ดี ได้มาร่วมด้วย หลักใหญ่มีอยู่ว่า ในเรื่องนี้ คือว่าเป็นการขัดต่อหลักการและทางปฏิบัติหรือไม่ ถ้าหากว่าจะให้ครูเทศบาลนั้นขึ้นกับคุรุสภา ก็พิจารณาเห็นกันว่ามันเป็นการขัดกับหลักการ เพราะเหตุว่าระบบของการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็ถือได้ว่าเรื่องของเทศบาลนี้เราก็ไม่ควรมาแตะต้อง เป็นเรื่องที่มีงบประมาณต่างหากส่วนหนึ่ง จากส่วนกลางไม่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นในเรื่องครูเทศบาลนี้ก็ไม่ควรแตะต้อง ก็ต้องขึ้นกับเทศบาลทุก ๆ แห่งต่อไปอย่างนั้น เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วละก็ ผมก็แปรญัตติก็มีข้ออภิปรายอย่างนี้ในที่ประชุมประกอบกับว่าทางด้านเจ้าหน้าที่ก็มาชี้แจงกัน ฝ่ายคานกระทรวงศึกษาธิการก็บอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยว เพราะเหตุว่ามาปรากฏในชั้นแปรญัตติของกรรมาธิการ คือไม่รับรู้ใดๆ ทั้งสิ้น แล้วแต่ เพราะเหตุว่าตัวไม่ใช่เจ้าของในเรื่องนี้ มาตามทางฝ่ายกระทรวงมหาดไทย ก็ส่งผู้แทนเข้ามา ก็บอกว่าเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีความประสงค์อย่างแรงกล้า เพราะเหตุว่า คือว่าเป็นระบบของการกระจายอำนาจและจะไม่ยอมเลย ยิ่งกระจายได้มากเท่าไรต่อไปยิ่งดี เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว เรามาพิจารณาดูหลักการแล้วเราก็อาจเห็นได้ว่า หลักการที่ว่านี้คือว่าที่ทางวุฒิสภาตัดออก และกรรมาธิการร่วมเห็นด้วยนั้น เป็นหลักการที่ถูกต้อง ปัญหาที่ไว้วางย ในขณะนี้ ก็คือว่าครูเทศบาลนี้ได้รับสิทธิอะไรบางประการไม่เพียงพอ เมื่อเป็นดังนี้แล้วละก็ เราจะแก้ไขอย่างไร เราไม่ได้ล้มหลักการ แต่ว่าเราต้องแก้ไขความบกพร่องว่าทางกรมการปกครองก็ดี หรือว่าทางเทศบาลก็ดี มีข้อบกพร่องอย่างไรที่จะสนับสนุนครูเทศบาลนี้ให้ได้ สมความปรารถนา พิจารณาแล้ว รัฐบาลได้ให้เงินอุดหนุนเรื่องเทศบาลมานี้ ปี ๒๕๐๖ จำได้ว่าเป็นเงิน ๖๒ ล้านบาท ต่อมาปี ๒๕๑๒ นี้อุดหนุนเป็นจำนวน ๑๑๒ ล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วละก็จะเห็นได้ว่า การอุดหนุนในเรื่องครูเทศบาลนี้ก็ได้รับประโยชน์ตามสมควรทีเดียว ทีนี้มาพิจารณาดูแล้วว่า ในปัญหาเรื่องที่ว่านี้ที่ได้รับความยุ่งยากนั้นนะ เรื่องมันมีที่มาเป็นอย่างไร กรรมาธิการก็พิจารณาเห็นว่าในเรื่องนี้ถ้าหากว่าเราตัดออกไปก็เชื่อว่าทางด้านฝ่ายสภาผู้แทนท่านคงจะไม่พอใจเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิเคราะห์ดูเสียงส่วนมากแล้ว ก็เห็นพ้องด้วยที่จะตัดความในมาตรา ๖ (๑๐) นี้ออก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลว่า ในรูปของการปกครองท้องถิ่นนั้น เราไม่ควรแตะต้อง ในเรื่องส่วนกลางของคุรุสภานี้ ถ้าจะพิจารณาจะ

เห็นว่า ครุสภานี้จะมีอำนาจเข้ามาก้าวร้าวถึงในงบประมาณของเทศบาลแต่ละแห่งนั้นครุสภาคงไม่ทราบและไม่รับรู้แน่ ๆ เพราะฉะนั้นการบรรจุครุอะไรต่าง ๆ ก็ดี เป็นเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ๆ แต่ว่าก็ยังมียกเงินอุดหนุนของรัฐบาลอยู่ที่อุดหนุนในเรื่องนี้ได้ ก็เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็คิดว่าเราพยายามทำให้มันดีขึ้น ๆ จนให้เสมอหน้ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครุเทศบาลนี้ก็มีความสะดวกสบาย เพราะเหตุว่าในเขตเทศบาล ไม่เหมือนกับครุประเภทอื่น ซึ่งอยู่นอกเทศบาลแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน แต่ว่าในรูปของเขตเทศบาลแล้ว เป็นอันว่าต่างมีความสบายด้วยกันทุกแห่ง เรื่องมันเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าในปัญหาเรื่องวุฒิสภาก็ดี สภาผู้แทนที่ดี มันก็เป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญที่กำหนดเอาไว้ว่า อย่างมาตรา ๑๒๐ ก็ว่าไว้ชัดว่า ถ้าความเห็นไม่ตรงกันแล้วก็ต้องมีกรรมาธิการร่วม เมื่อมีกรรมาธิการร่วมแล้วก็ต้องส่งไปแต่ละสภา แต่ละสภาจะวินิจฉัยอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมก็เป็นห่วงเหมือนกัน ก็คิดว่าทำอะไรทุกอย่างนี้ไม่อยากจะให้กระทบกระเทือนจิตใจทางด้านเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทน แต่เมื่อพิจารณาดูแล้วด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนมานี้แล้ว จึงได้ตัดสินใจขอตัดและทางกรรมาธิการก็เห็นด้วย และกรรมาธิการร่วมก็เห็นด้วยตามนั้น ในตัวอย่างแบบนี้ผมเป็นผู้ทำมาก็มีกฎหมาย คือพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก ซึ่งทางสภาผู้แทนนี้ได้ผ่านเป็นกฎหมายแล้วมีอยู่มาตราหนึ่งจำไม่ได้แน่ว่ามาตรา ๒๔ หรืออะไร ซึ่งเป็นปัญหาในเรื่องแร่ของกลางนั้นควรจะใช้ดุลพินิจหรือว่าบังคับให้รับ แล้วผลที่สุดทางสภาผู้แทนก็ผ่านในเรื่องนี้ไป เป็นอันว่าบังคับรับแร่ของกลาง เมื่อถึงขั้นวุฒิสภาแล้ว ผมเองก็เห็นว่ารู้สึกว่าจะรุนแรงไป ผมก็ถือโอกาสแปรญัตติในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุกอันนี้ คือมาตราบนี้ขอให้เป็นดุลพินิจของศาล เมื่อกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภาไม่เอาด้วยตามผม ผมก็มาขอสงวนสิทธิอภิปรายในวุฒิสภาอีก แต่ว่าเมื่อขณะคะแนนเสียงในวุฒิสภาแล้ว ก็เป็นอันว่ามีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ในที่สุดการพิจารณาของกรรมาธิการร่วมกัน ทั้งด้านสภาผู้แทนและด้านวุฒิสภาก็เป็นอันว่าให้เป็นไปตามที่ผมแปรญัตติมานั้น ก็แสดงให้เห็นว่าความเห็นความขัดแย้งขัดกันนี้เป็นของธรรมดา แต่ว่าเมื่อพิจารณากันโดยละเอียดล่ออีกครั้งหนึ่งแล้วเราจะเอากันอย่างไรแน่ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว บางทีวุฒิสภาอาจไม่ถูกก็ได้ อย่างในคราวนี้กฎหมายฉบับนี้ก็มีการแก้มาตรา ๖ (๒) หรือ (๓) ผมจำไม่ได้แน่ บอกว่าเอาตามมาตรา ๓๐ ซึ่งมัน

อาจขาดไป ทางฝ่ายกรรมาธิการร่วมเห็นควรแก้อย่างนั้น ตามความเห็นของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทน เราก็แก้ให้เห็นตามนั้น ก็ไม่ได้ไปถือพิธีมานะหรือไม่ได้เห็นแก่อะไรทั้งสิ้น แต่ว่าเรายอมรับความคิดเห็นกันในเรื่องนี้เป็นอย่างนั้น แม้ชักตัวอย่าง อย่างกฎหมายนายความก็เช่นเดียวกัน เรามีการแปรญัตติกันในสภาผู้แทน แต่แพ้วุฒิสภา ผมตีกลับลงมาอีก ในที่สุดวุฒิสภาเห็นด้วย ก็เลยมาเห็นด้วยกันหมดเลย กฎหมายฉบับนั้นผ่านไปด้วยดี นี่ผมชักตัวอย่างเพียงสองร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็จะเห็นได้ว่าการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการร่วมนั้น เราต้องพิจารณาด้วยความไต่ตรอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมนึกว่าถ้าหากว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็แล้วแต่ มันหนักที่ว่ามันขัดต่อหลักการ ในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปกครองครูเทศบาลมานี้เป็นเวลาตั้งไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปีหรือ ๑๐ ปีกว่า หรือปี ๒๕๐๖ ผมจำไม่ได้แน่ ก็มีระเบียบพระราชกฤษฎีกา แล้วก็ข้อบังคับต่างๆ นี้ใช้มามากมายเหลือเกิน ก็ไม่มีอะไรเสียหาย ถ้าหากว่าจะไปขึ้นกับทางครูสภาอย่างเดิมแล้วละก็ ก็จะต้องออกกันใหม่ เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติที่ดีแล้ว เราก็เห็นว่าไม่ชอบที่จะแก้ไข ประกอบกับว่าขัดหลักการอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว ในฐานะที่เราเป็นกรรมาธิการร่วมกันก็พิจารณากันโดยแง่มุมแบบนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ว่าใครจะมีเงินเดือนอะไรแค่นั้นนะ กรรมาธิการไม่ได้ไปพิจารณาถึงเรื่องนี้เลย เรามาพูดกันในที่ประชุมสภา ผมก็ถือว่าไม่มีโอกาสเกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้นในการที่กรรมาธิการร่วมกันนี้ขอตัดมาตรา ๖ (๑๐) ออก ก็ถือว่าเป็นการชอบแล้ว ก็หวังว่าเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนก็คงจะไม่ขัดข้องในเรื่องนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าขอพักการประชุม เอาไว้บ่ายสองโมงค่อยว่าต่อไป
เถอะครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป เชิญคุณขุนทองครับ

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมนายขุนทอง ภูผาเดือน สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ได้นั่งฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกและคณะกรรมการธิการร่วมได้ชี้แจงประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติครุมาตอนเช้านี้ ก็รู้สึกสงสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมต้องขอกราบประทานอภัยจากท่านประธาน ขออนุญาตกล่าวนามท่านกรรมการธิการร่วมคือ คุณสุรินทร์ เทพกาญจนา ท่านกล่าวว่าท่านได้ดูร่างพระราชบัญญัติครุฉบับนี้แล้ว ท่านเห็นว่าร่างเดิมเนะมันไม่มี มีสมาชิกแปรญัตติเข้าไปใหม่ ท่านกรรมการธิการก็เลยเห็นว่าไม่สมควรก็ตัดออก กระผมอยากจะเรียนว่า ท่านกรรมการธิการนั้นคงจะเข้าใจผิดไปบ้างอาจไขว้เขวไปหน่อย อาจถูกยารมควันหรืออะไรทำนองนี้ก็อาจเป็นไปได้ นะครับ กระผมต้องขอประทานอภัย เพราะว่าคำว่า "แปรญัตติ" นั้นมันก็หมายถึงแก้ไขเพิ่มเติมนี้ การแปรญัตติมาตราที่อนุมาตรานี้เข้าไป ก็คือตัวกระผมเองนี่ครับ บังเอิญกรรมการธิการส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย และก็ที่ประชุมสภาผู้แทนก็เห็นด้วย เมื่ออยู่ในวาระที่ ๒ ก็เหตุไฉนท่านกรรมการธิการท่านนั้นไม่ทักท้วงขึ้นไม่เห็นด้วยหรือไม่อะไรทำนองนี้ครับ ก็แสดงว่ามันผ่านไปแล้ว ขอโทษด้วยท่านเข้าใจผิด ที่นี้ท่านก็ยังกล่าวไปด้วยว่า การที่กระทำแบบท่านว่า อยากจะให้คุรุเทศบาลนี้อยู่กับ ก.ท. อยู่กับนายกเทศมนตรีนั้น มันเป็นวิธีการกระจายอำนาจ ก็ถูกของท่าน แต่การกระจายอำนาจแบบนั้นกระผมเข้าใจว่าเป็นการกระจายอำนาจแบบเหวี่ยงแห คือผู้มีอำนาจเหวี่ยงแหไป แล้วก็ชักสายใยให้ปลาใหญ่น้อยซึ่งอยู่ในแหนะ อันเป็นอาหารอันโอชะของผู้มีอำนาจต้องให้อยู่ในที่นั้นแล้วเข้าปากเข้าท้องของตัวเอง อันนี้มากกว่า ที่นี้วิธีการซึ่งคุรุสภาเขาทำอยู่เดี๋ยวนี้มันเป็นกาจกระจายอำนาจแบบหนึ่งในระบอบประชาธิปไตยซึ่งถูกต้องที่สุดในความคิดเห็นของกระผม คือว่าเพื่อนสมาชิกของกระผม คือคุณวิชัย เสวะมาตย์ ได้อภิปรายไปแล้วว่า อำนาจหน้าที่ซึ่งตามอนุมาตรา ๑๐ ซึ่งกระผมแปรญัตติเข้าไปนี้ ของคุรุสภานั้นมันมีเฉพาะอำนาจหน้าที่ซึ่ง ก.พ. มอบมาให้ แล้วก็คุณวิชัย ก็ได้อ่านตัวบทจากพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนให้ฟังแล้ว มันก็มีแค่นั้น อำนาจของนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับสายบังคับบัญชายังมีอยู่ ท่านจะพิจารณาเงินเดือนให้เขาก็ขึ้น ๆ จะทำอย่างไรก็ได้ แต่ว่าในเมื่อบางครั้งบางโอกาสซึ่ง อ.ก.ท. ของท่านนะพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าเห็นว่าไม่เป็นธรรมก็เสนอมายังคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภานี้ เพื่อขอความเป็นธรรมอีกครั้งหนึ่ง คล้าย ๆ กับว่าคุรุสภานี้เป็นศาลฎีกา เพราะที่ต้องการความยุติธรรม ท่านเป็นนายกเทศมนตรีท่านก็เป็นคน ท่านไม่ใช่พวกตมจากไหน อาจมีความคิดเห็นในทางที่ไม่ชอบไม่ควรก็ได้ ทั้งนี้ที่มีคุรุสภาเกิดขึ้นนี้ก็ต้องการอย่างนั้น กระผมก็อยากจะขอยกตัวอย่าง ท่านอ้างว่าเป็นการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นกรการกระจายอำนาจ ก็เหตุไฉนเล่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และมีจำนวนครุมากกว่าเทศบาล ก็ยังเอามาสังกัดคุรุสภาได้ ทั้งนี้อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ยังมีอยู่ สายบังคับบัญชาอะไรก็ยังมี เป็นแต่เพียงบางสิ่งบางอย่างเท่านั้นซึ่งจะต้องอนุมัติคุรุสภา เช่นการเลื่อนชั้นเลื่อนอันดับเงินเดือน การโยกย้าย ในกรณีซึ่งตำแหน่งสูงขึ้นอาจเป็นชั้นโท ชั้นเอก เหล่านี้เป็นต้น ที่ท่านสมาชิกบางท่านอ้างว่าไม่ได้มีครูเทศบาลที่ไหนดร้อองโอดครวญ ครูเทศบาลทั่วประเทศละครับร้องโอดครวญเกี่ยวกับการเลื่อนชั้น เลื่อนวิทยฐานะเป็นชั้นตรี ชั้นโท เพื่อนสมาชิกหลายคนก็ได้พูดไปแล้ว ทั้งนี้กระผมก็มีข้อเท็จจริง ครูเทศบาลเดี๋ยวนี้ถ้าจะเลื่อนเป็นชั้นโทจะต้องให้ทำวิทยานิพนธ์เหมือนกับทำปริญญาโท แต่ครูซึ่งเขามาสังกัดอยู่ที่คุรุสภานี้ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างเช่นครูเทศบาลเขาก็เป็นชั้นโทได้ ทั้งนี้เพราะว่าคุรุสภานี้เขามีอำนาจหน้าที่วางเกณฑ์มาตรฐานไว้ว่ามีปริมาณคุณภาพของงานเท่าไร ให้ครูใหญ่เป็นชั้นโทได้ ให้ผู้ช่วยครูใหญ่เป็นชั้นโทได้ ให้ครูหัวหน้าหมวด หัวหน้าฝ่ายเป็นชั้นโทได้ คุรุสภาเขามีเกณฑ์ไว้แบบนี้ นี่ละครับถึงสมควรให้ครูเทศบาลนี้มาสังกัดของคุรุสภาด้วย ทั้งนี้กระผมก็อยากจะเรียนว่า ที่อยู่กับ ก.ท.นี้ก็อยู่ได้ มิใช่ว่าจะอยู่ไม่ได้ แล้วก็ไม่ถอยหลัง แต่ไม่ดีเท่าที่ควร อยู่ก.ท.นี้เหมือนกับยืนอยู่ที่เดิม ความก้าวหน้าของสมาชิกไม่มีเท่าที่ควร แต่ถ้าให้เขามีสิทธิมีส่วนมาอยู่กับคุรุสภานี้ เขาจะก้าวหน้าไปบ้าง ท่านจะเลือกเอาอยู่ที่เดิมหรือเดินไปข้างหน้า ก็แล้วแต่ท่านนี้ครับ สมมติว่าอย่างนี้ครับ ที่คุรุสภานี้มีคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ซึ่งสมาชิกทั่วประเทศเขาเป็นคนเลือกขึ้นมา แต่ละปีนี้เขาได้เลือกตั้งตัวแทนสมาชิกคุรุสภาประจำจังหวัด

ต่าง ๆ ตามเกณฑ์ ซึ่งทางคุรุสภากำหนดเอาไว้ ให้ตั้งตัวแทนนั้นมาประชุมแต่ละปี เขามีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจ มีเรื่องไม่พอใจได้รับความคับแค้นอย่างไรเขาก็ฝากให้ตัวแทนซึ่งเขาอุตส่าห์ลงคะแนนให้มาเป็นตัวแทนช่วยไปถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้หน่อยนะ เรื่องนี้มันเป็นอย่างไร ตามคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาให้หน่อยนะ เรื่องนี้ไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างนั้นอย่างนี้ ที่นี้ครูเทศบาลเล่าอยู่ที่ ก.ท. ก.ท. ลงมติไปอย่างไร เจียบ เพราะไม่มีสภาที่จะให้เขาไปต่อรอง นี่แหละครับ คือข้อได้เปรียบเสียเปรียบ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบอยากจะเรียนว่า ท่านกรรมการนี้ การลงคะแนนตัดอนุมาตรา ๑๐ ซึ่งกระทบแปรญัตติเข้าไปนี้ออกนั้น มันเป็นวิธีการ คือเป็นการชิงลงคะแนน กระทบทราบว่า ในวันนั้นมาประชุมแต่เช้า กรรมการฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนนี้ยังไม่ทัน ก็ชิงลงมติชนะไปเลยแบบนี้ชนะไปกระทบก็ไม่ว่า ไม่ใช่ลูกผู้ชาย.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า อย่าไปว่า เราไม่รู้เหตุการณ์เขา อันนี้ไม่เอา อย่า ๆ

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : ครับ ท่านจะให้กระทบถอนหรือครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ถอนเสียหน่อยก็ดี

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : เอาละครับ ถอนก็ถอนครับ ไม่เป็นไร กระทบก็อยากจะเรียนชี้แจงต่อไปอีกว่า มีท่านกรรมการบางท่าน ท่านกล่าวว่า มีคุรุสภานี้ ไม่มีประโยชน์ กระทบก็ขอประท้วงโทษ ท่านไม่รู้ข้อเท็จจริง คุรุสภาคือสภาของครูนี้ มีประโยชน์มาก หลังจากมีคุรุสภามานี้ ครูเรามีสวัสดิการต่างๆ นานา เช่น ช.พ.ค. สมมติว่าสมาชิกคุรุสภาถึงแก่กรรมไป อย่างน้อยก็ได้ ๔-๕ หมื่นบาท ลูกเมียซึ่งอยู่เบื้องหลังก็ยังมีโอกาสได้รับมรดกตกทอดนั้น ภรรยาที่ยังอยากมีอายเสื่อหม่ม อยากมาเป็นผ้าไหมได้ด้วย เพราะว่าผ้าสามารถจะทิ้งอะไรไว้ให้พอสมควร และก็นอกจากนั้นการเลื่อนวิทยฐานะ ในเชิงความรู้ องค์การคุรุสภานี้เขามีการอบรมฤดูร้อน อบรมฤดูหนาว ก.ศ.ร. อ.ศ.ร. ให้เลื่อนวิทยฐานะ ครูเราก็มีทางก้าวหน้า เหล่านี้เป็นต้น เหตุไฉนท่านถึงจะว่ามีองค์การคุรุสภานี้ไม่มีประโยชน์ มันงินเงิน ท่านก็ไม่รู้ข้อเท็จจริงอีก จริงอยู่กระทบได้เคยเป็นสมาชิกคุรุสภา เตียวนี้ก็ยัง

เป็นสมาชิกอยู่ ครุสภานี้ก็มีส่วนที่ไม่ดีอยู่ ส่วนที่ดีนะมีมาก สมาชิกได้รับประโยชน์มหาศาล ส่วนซึ่งไม่รับประโยชน์ เสียประโยชน์ก็มี ธรรมดาครับ เมื่อवलบกคุณหารกันแล้ว ถ้าเราได้ทำไรกิจการนั้นก็ควรจะดำเนินต่อไป กระผมจึงเห็นว่าที่วุฒิสภาและกรรมาธิการร่วมตัดอนุมาตรา ๑๐ ของกระผมออกไปนี้ กระผมไม่เห็นด้วย ขอยืนตามร่างของสมาชิกสภาผู้แทนขอพบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะอภิปรายกันมาพอสมควรแล้วครับ เรื่องครุนี้ก็อยู่ที่ว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ก็อยากจะถามความเห็นที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ในการที่จะลงมติว่าเห็นชอบตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขหรือไม่เห็นชอบนั้น ได้มีสมาชิกเสนอมาขอให้ลงคะแนนลับ คือคุณชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง เป็นผู้เสนอ และมีผู้รับรองครบตามจำนวนแล้ว จึงเป็นอันว่า ในการลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กรรมาธิการร่วมเสนอมานี้หรือไม่เห็นชอบด้วยนั้น จะลงคะแนนลับ โดยการที่เรียกสมาชิก.... เชิญครับ คุณคล้าย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมใคร่จะขอเรียนท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องสักหน่อย เรื่องเราลงคะแนนเรื่องนี้ ขอได้โปรดระลึกถึงมาตรา ๒๔ ที่บังคับให้คุรุเทศบาลมาเข้าครุสภา แล้วในมาตรานี้ไม่ให้สิทธิอะไรของเขานี้ โปรดระลึกไว้ด้วยว่า มันเป็นหัวมงกุฎท้ายมังกรอยู่ ผมอยากจะเตือนไว้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เวลาเรียกชื่อ นะครับ ท่านผู้ใด เข้าคุณชอบมีอะไรครับ
ตอนนี้หมดอภิปรายแล้วนะครับ

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะเสนอ
ความคิดเห็นว่า การลงคะแนนลับนี้ ควรจะตั้งหีบไว้ข้างล่างหน้าท่านเลขาธิการฯ ไม่ควร
จะตั้งบนที่ประธานที่มองอยู่ เพราะว่ามันจะไม่เป็นความลับ ท่านประธานก็นั่งมองอยู่เรื่อย

ประธานสภาผู้แทน : พุทโธ นี่ย่ำ ๆ ประธานนี้ให้สักคนเถอะหน้า ในที่ประชุมนี้
ถ้าไม่ให้ท่านประธานก็เลิกกันละ

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : คือให้ท่านเลขาธิการฯ นี้เป็นผู้ชี้ว่าจะ
หยิบเบี่ยสองอันหรืออันเดียว

ประธานสภาผู้แทน : คุณเชื้อเลขาธิการฯ มากกว่าประธานหรือครับคุณชอบ
ผมรับผิดชอบ เชื่อผมเถอะคุณชอบ ผมขอย้ำนะครับ เมื่อท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นชอบตามที่กรรมาธิการร่วมเสนอมา ลงคะแนนเบี่ยสีน้ำเงินย้ำอีกทีนะครับ
ท่านผู้ใดเห็นชอบตามที่กรรมาธิการร่วมแก้ไขเสนอมา ลงเบี่ยสีน้ำเงิน ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
ลงเบี่ยสีแดง ส่วนท่านที่ไม่มีความเห็นอย่างไรนั้น ลงเบี่ยสีขาวเอาละครับ อะไรครับคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : บางทีอาจจะรู้สึกสงสัย ท่านควรจะตั้งประเด็น
ว่าอย่างนี้ ใครเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการร่วม ลงเบี่ยสีน้ำเงินนะครับ ถ้าเห็นตามร่างเดิม
ของสภาผู้แทน ให้ลงเบี่ยสีแดง อย่างนี้มันชัดแจ้งแดงแจ่มครับ

ประธานสภาผู้แทน : ตามข้อบังคับเขียนว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วย
ผมพูดตามข้อบังคับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถูกแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เห็นชอบด้วย เบี่ยสีน้ำเงินนะครับ ไม่เห็นชอบด้วย

เบี้ยสีแดง จะได้เรียกชื่อท่านสมาชิกตามลำดับอักษรชื่อ

ต่อไปนี่ขอเชิญเลขานุการรัฐสภาเรียกชื่อท่านสมาชิกมาลงเบี่ยงออกเสียงลงคะแนนได้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขานุการรัฐสภา ทำการแทนเลขานุการรัฐสภา) :

เมื่อผมได้เรียกชื่อท่านสมาชิกแล้ว โปรดได้นำเบี้ยมาใส่ในหีบลงคะแนนที่จัดไว้ด้วย

(รองเลขานุการรัฐสภา ทำการแทนเลขานุการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงเบี่ยงลงคะแนนในหีบที่จัดไว้ต่อหน้าประธานสภาผู้แทน 'เรียงตามอักษรชื่อที่ละคนตามลำดับอักษรชื่อจนครบ)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ลงคะแนนครบแล้ว ต่อไปนี่ขอเชิญท่านผู้มีรายนามต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายสำรวย ธรรมสุนทร ๒. นายสถาปน์ ศิริจันทร์ ๓. นายประจวบ ชนะภัย ๔. นายชอบ ภาว ๕. นายบุญเย็น วอทอง

ขอความกรุณาท่านสมาชิกทั้ง ๕ คนที่กล่าวนามแล้ว ได้โปรดตรวจนับคะแนนด้วยครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และเริ่มทำการตรวจนับคะแนน และเมื่อได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการลงคะแนนปรากฏดังนี้ ผู้ที่เห็นชอบด้วยตามที่กรรมาธิการร่วมกันแก้ไขมา เบี้ยสีน้ำเงินมี ๗๔ เบี้ย ผู้ไม่เห็นชอบด้วย เบี้ยสีแดงมี ๔๐ เบี้ย เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยตามที่กรรมาธิการร่วมกันแก้ไขมาขอขยับยั้งไว้ก่อนตามรัฐธรรมนูญ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๒๑๓๒

สภาผู้แทน

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้รวม ๓ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผลประกอบ และบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช กับพวกเสนอฉบับหนึ่งและคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนออีกฉบับ
หนึ่ง) ก่อนรับหลักการ กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. หลวงจรัญเนติศาสตร์
๒. นายถวิล สุนทรสารทูล
๓. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์
๔. นายโบแดง จันทะเสน
๕. พลตำรวจโท ประชา บุรณธินิต
๖. พลเอก ประภาส จารุเสถียร
๗. นายประมวล กุลมาตย์
๘. นายปรีดา พัฒนถาบุตร

๙. ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ
๑๐. นายวิฑูร จักกะพาก
๑๑. พลตำรวจโท สงวน จิตตาทาน
๑๒. นายสงวน ชูปัญญา
๑๓. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๑๔. นายเสริม โลกเลื่อง
๑๕. นายใหญ่ ศวิตชาติ

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการ รัฐสภาได้มอบหมายให้นายประยูร สตกเขตร์ หัวหน้าแผนกนิติ กองการประชุม เป็นเลขานุการ คณะกรรมการ

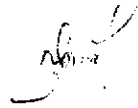
บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว ได้ยกร่างใหม่ โดยรวมทั้งสองฉบับเข้าด้วยกัน ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร และเห็นว่า สภาผู้แทนอาจารย์รับหลักการตามร่างใหม่นี้ได้ จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุม สภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **จัญญเนติศาสตร์**
(หลวงจัญญเนติศาสตร์)
ประธานกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

ปรียา พิมพ์
ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่..)

พ.ศ. ก่อนรับหลักการ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชกับพวก และคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ก่อนรับหลักการ นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก หลวงจรัญเนติศาสตร์ เป็นประธานกรรมการและเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นายประยูร สตาเซตร์ หัวหน้าแผนกยุติติ กองการประชุม เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

๓. คณะกรรมการมีความเห็นว่า หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติซึ่งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช กับพวกเป็นผู้เสนอ มีว่า "เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น" โดยมีเหตุผลว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมสมควรปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

(๑) เพื่อโอนอำนาจสอบสวนคดีอาญา ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีจากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจับกุมไปยังเจ้าพนักงานสอบสวน ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

(๒) เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

(๓) เพื่อกำหนดวิธีการให้ผู้ต้องหาได้พบและปรึกษาทนายความ

ส่วนหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีว่า “แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับอำนาจการสอบสวน” โดยมีเหตุผลว่า เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา ให้เป็นที่ชัดเจนเพื่อเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย

คณะกรรมการมีความเห็นว่า หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ อาจรวมพิจารณาพร้อมกันได้ ทั้งนี้โดยกำหนดหลักการสำคัญขึ้นใหม่ ดังนี้

(๑) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนภายในเขตอำนาจของตน

(๒) ให้มีพนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ การสอบสวน จะทำการสอบสวนร่วมกันหรือแยกกันให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มอบหมาย

(๓) พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้กระทำการจับกุม หรือสั่งให้กระทำการจับกุม ผู้ต้องหาในคดีใด จะทำการสอบสวนในคดีนั้นมิได้ เว้นแต่

(ก) การสอบสวนที่จำเป็นในชั้นต้น

(ข) การสอบสวนที่ผู้นั้นได้ทำการสอบสวนมาแล้ว

(ค) เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือ

(ง) ได้รับอนุมัติจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

(๔) ลดกำหนดการคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗ ลงดังนี้

(ก) ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปีหรือปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินกว่าสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสามสิบหกวัน

(ข) ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

๔. คณะกรรมการฯ จึงได้ยกร่างตามหลักการสำคัญดังกล่าวแล้ว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบดังได้เสนอมาพร้อมบันทึกนี้

อนึ่ง นายปรีดา พัฒนถาบุตร กรรมการมีความเห็นแย้งกับคณะกรรมการฯ โดยขอให้คงไว้ตามร่างซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ (มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕) และ

พลตำรวจโท สงวน จิตตาลาน กรรมการมีความเห็นว่า ควรให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป เฉพาะในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี แต่เพียงตำแหน่งเดียว และควรให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตมีส่วนร่วมในการสอบสวนคดีอาญาภายในเขตอำนาจของตนด้วย

สรุปแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า สภาผู้แทนอาชีพรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการฯ ยกร่างเสนอมานี้ไว้พิจารณาในวาระต่อไปได้

(ลงชื่อ)

จำรูญเนติศาสตร์

(หลวงจำรูญเนติศาสตร์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน เพื่อเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย และลดกำหนดการคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกคุมขังนานเกินสมควร

สำเนาถูกต้อง

จำนงค์ พิมพ์

ทาน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา-
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๘ ทวิ การสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี

(๑) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ

และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๔๐ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ภายในเขตอำนาจของตน

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบภายในเขตอำนาจของตน มีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบหมาย

ถ้าไม่มีหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือพนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการ แทน ทั้งนี้ตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

(๒) ให้มีพนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ การสอบสวนในคดีใดจะทำการสอบสวนร่วมกันหรือแยกกัน หรือจะให้พนักงานสอบสวนผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบหมาย

(๓) พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้กระทำการจับกุม หรือเป็นผู้สั่งให้กระทำการจับกุมผู้ต้องหาในคดีอาญาใด จะทำการสอบสวนในคดีนั้นมิได้ เว้นแต่

- (ก) การสอบสวนที่จำเป็นในชั้นต้น
- (ข) การสอบสวนที่ผู้นั้นได้ทำการสอบสวนมาแล้ว
- (ค) เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือ
- (ง) ได้รับอนุมัติจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๘ ตี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งปลัดกระทรวง-มหาดไทย เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการตำรวจอาญาจักร เว้นจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี เกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนผู้ใด เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใด โดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ และให้อธิบดีกรมตำรวจและอธิบดีกรมการปกครอง เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป มีอำนาจทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปมอบหมาย

ถ้าไม่มีหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปหรือพนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโส เป็นผู้รักษาการแทน ทั้งนี้ตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าไถ่การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่

ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวน หรือ มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นในการควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงไว้ด้วยเป็นรายวัน กำหนดเวลาดังกล่าวนี้มิให้นำเวลาเดินทางตามจำเป็นในการนำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าด้วย

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคสาม เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น หรือเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ เมื่อศาลเห็นว่ามิเหตุผลสมควรที่จะขังผู้ต้องหาไว้ก่อน ก็ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ได้ตามที่จำเป็น คำสั่งของศาลที่ให้ออกหมายขังนั้น ให้ระบุข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อศาลและความจำเป็นที่จะต้องขังผู้ต้องหาไว้ด้วย

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสามสิบหกวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาล ซึ่งได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้ส่งโอนไป”

(สำเนา)

วันที่ ๔๖๗/๑๒ วันที่ ๑๐ มี.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

พรรคประชาธิปัตย์

๑๙ ซอย ๑๙ ถนนสุขุมวิท พระนคร

โทร. ๕๗๑๗๔

๘ มีนาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ดังปรากฏตามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติฯ ที่แนบมาท้ายหนังสือนี้

ขอได้โปรดสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมของสภาผู้แทนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

(ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช)

(ลงชื่อ)

ใหญ่ ศวิตชาติ

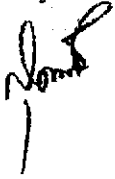
(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

(ลงชื่อ)

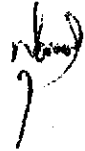
ส. ศิริธร

(นายสมบุญ ศิริธร)

สำเนาถูกต้อง

นवलจันทร์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อโอนอำนาจสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี จากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจับกุมไปยังเจ้าพนักงานสอบสวนในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

๓. เพื่อกำหนดวิธีการให้ผู้ต้องหาได้พบและปรึกษาทนายความ

สำเนาถูกต้อง

นวลจันทร์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
 เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงาน
 สอบสวนกรมสอบสวน กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออ้าง
 หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจ
 ของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่
ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่า
ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ความผิดอาญาได้เกิดใน
เขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติ ให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ
ในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็น หรือเพื่อความสะดวก
จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือถูกจับ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
สอบสวน

ในเขตท้องที่ใด มีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ใน
ความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวน ผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือผู้รักษาการแทน

ถ้าผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวโทษร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อ
ให้ทำการสอบสวนนอกเขตอำนาจ โดยแสดงได้ว่ามีความจำเป็นหรือเป็นการสะดวกกว่าที่จะ
ไปร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนตามวรรคสาม ให้พนักงานสอบสวนผู้ได้รับ
คำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้น ดำเนินการสอบสวนเท่าที่มีหลักฐานพยาน แล้วส่งสำนวนการ
สอบสวนไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ถ้ามีการจับกุมผู้ต้องหาในท้องที่อื่น นอกเขตอำนาจตามวรรคสาม และผู้ต้องหา
ขอให้พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่ตนถูกจับกุมทำการสอบสวน ก็ให้พนักงานสอบสวนใน
ท้องที่ดังกล่าวดำเนินการสอบสวนเท่าที่มีพยานหลักฐานตามที่ผู้จับกุมอ้าง และสามารถเรียก
มาสอบสวนได้ และส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพหุติการแห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษจะควบคุมผู้ถูกจับไว้เท่าเวลาที่จะถามค่าให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับ มาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวน หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะยืดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็นแต่มิให้เกินเจ็ดวัน

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคก่อน เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งผู้ต้องหามาศาล ให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหาไว้

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง เกินกว่า หกเดือน โดยจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบวัน โดยแต่ละครั้งพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณีจะต้องแสดงให้เห็นที่พอใจของศาลถึงเหตุจำเป็นที่จะต้องคุมขังผู้ต้องหาไว้

ถ้าพนักงานสอบสวน ต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาลซึ่งได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็สั่งให้โอนไป"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๘๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๘๔ ทวิ ถ้าผู้ถูกควบคุมจะขอพบ และปรึกษาทนายความ ผู้ควบคุม จะต้องอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร เพื่อให้ผู้ถูกควบคุมได้พบและปรึกษาทนายความ เป็นการเฉพาะตัว”

มาตรา ๖ ให้มีการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้น ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้มาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับบังคับแก่การสอบสวนในแต่ละเขตอำนาจ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งพนักงานสอบสวน ตามวรรคหนึ่งสำหรับเขตอำนาจนั้นๆ ทั้งนี้ภายใต้บังคับวรรคสามและวรรคสี่

ในกรณีที่ได้ตัวผู้ต้องหามาดำเนินการสอบสวนแล้ว การสอบสวนยังไม่เสร็จ ก่อนถึงกำหนดตามวรรคสอง ก็ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปได้จนเสร็จ

ในกรณีที่ไม่ได้ตัวผู้ต้องหามาดำเนินการสอบสวน ให้ผู้สอบสวนตามวรรคสอง ส่งมอบบันทึกการสอบสวนแก่พนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

(ลงชื่อ) ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช, โทษิต วิชาต, ส. ศิริธร ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ศิระ ปัทมาคม, พลโท บุศรินทร์ ภัคดีกุล, ธีรวิวัฒน์ สุทธิสงคราม,

น.อ. ผัน เปรมมณี, ชวน กิตติศรีวรพันธุ์, พล.ต.ท. ป. บุรณรัตน์, พิชัย รัตตกุล,

พล.ร.อ. สวัสดิ์ ภูติอนันท์, ดำรง ลัทธพิพัฒน์, พล.ร.อ. หลวงชลธารพดด้วงไกร ร.น.,

ชุมพล มณีเนตร, เล็ก นานา, เกษม บุญศรี, ทหาร ข้าหิรัญ, ประยูร จอประยูร

ผู้รับรอง

(สำเนา)

วันที่ ๗๔๕/๑๓ วันที่ ๑ เม.ย. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ ส.ร. ๐๔๐๓/๓๕๖๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑ เมษายน ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช กับพวก เป็นผู้เสนอ) จากที่ประชุมสภาผู้แทนไปพิจารณาก่อนรับหลักการ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมจากร่างของสมาชิกสภาผู้แทนเสร็จแล้ว ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล

ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

นवलจันทร์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

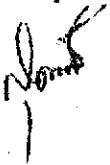
หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับอำนาจสอบสวน

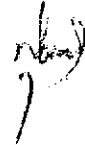
เหตุผล

เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน และเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย

สำเนาถูกต้อง

นवलจันทร์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๘

“มาตรา ๑๘ ทวิ การสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี โดยปกติให้เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ แต่

(๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มีอำนาจควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ภายในเขตอำนาจของตน

ให้ผู้กำกับ การตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบหมาย

เมื่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน

(๒) ในกรณีจำเป็น ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ หรือในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ที่ไม่มีพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจออกไปปฏิบัติหน้าที่ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้ปลัดอำเภอตรีขึ้นไปออกไปสืบสวน สอบสวนในชั้นต้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๘

“มาตรา ๑๘ ตรี ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วราชอาณาจักร มีอำนาจควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

ให้รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ มีอำนาจสั่งการแทนอธิบดี

กรมตำรวจในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบที่วราชอาณาจักร ตามที่อธิบดีกรม
ตำรวจมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๘

“มาตรา ๑๘ จัตวา ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดอำนาจการสอบสวน เขตอำนาจสอบสวน และความรับผิดชอบในการสอบสวน ของ
พนักงานสอบสวนหรือหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ
เกี่ยวกับการปฏิบัติในการสอบสวน การปล่อยชั่วคราว และกิจการอื่นเกี่ยวกับการสอบสวน
เพื่อให้การสอบสวนความผิดอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย”

สำเนาถูกต้อง

นวลจันทร์ พิมพ์

ทาน

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมสงสัยว่ายังมีอนุมาตรา (๒) ซึ่ง
 กรรมการเพิ่มเข้ามาตามมาตรา ๓๐ อะไรนี้....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้อภิปรายครับ รวมกันหมดนี้ ไม่เห็นด้วยทั้งหมด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๓ (๒) เสนอ
 ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ เพราะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ซึ่งค้างจากการประชุมคราวก่อนควรจะได้รับพิจารณา อันนี้ถัดมาเป็นลำดับที่ ๕ ที่นี้ร่างลำดับที่ ๑๓
 เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๙ กับร่างที่ ๑๔ คือร่าง
 พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติเหมือนกัน ฉบับที่ ๔๙ ซึ่งค้างประชุมมาคราว
 ก่อนนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอเป็นลำดับที่ ๖ ที่ ๗ และเชื่อว่าทั้ง ๓ ร่างนี้จะพิจารณาโดยรวดเร็ว

ที่นี้พูดโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญานั้นเป็นกฎหมายที่ใหญ่ ท่านประธานที่เคารพ แล้วก็ยาววันนี้จะพิจารณา
 ตั้งวันนี้จนถึงสองยามคืนนี้ก็ยังไม่จบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ
 ใครเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้รับรอง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ตามใจ ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้าง
 หรือไม่ครับ

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (ประธานกรรมการ) : กรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกรรมการไม่มีอะไรจะแถลง ก็ที่ประชุม.....

นายสมบุญ ศิริธร (พระนคร) : ในฐานะที่กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้มีส่วนเสนอขอให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาร่วมกับท่านหัวหน้าพรรค คือหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช และท่านอดีตเลขาธิการพรรค คือคุณใหญ่ ศรีตชาต ในการที่รัฐบาลรับไปแล้วตั้งกรรมการร่างขึ้นมาใหม่นั้น ความจริงก็เอาหลักการที่กระผมเสนอเข้าไปเขียน แต่ถ้าดูเจตนารมณ์แล้วมันไปกันคนละเรื่อง เพราะฉะนั้นถ้าจะถกเถียงกันถึงปัญหาว่าควรจะต้องรับหลักการหรือไม่นั้น ในหลักการกว้างๆ กระผมไม่คัดค้านในการที่จะรับหลักการอันนี้เอาไว้ แต่ในการที่ละทิ้งเจตนารมณ์เดิมทั้งหมดออกไปนั้น กระผมก็อยากจะฝากข้อคิดไว้แก่สภานี้ เพราะเหตุว่าการสอบสวนนี้ได้เปลี่ยนมือกันไปเปลี่ยนมือกันมาหลายครั้งหลายคราว่าอาเภอก็คงเคยอยู่ เขาก็บอกกันว่าการที่อยู่ที่อาเภอนั้นมันก็ไม่ยุติธรรม ก็เปลี่ยนมาอยู่ที่ตำรวจมาอยู่ที่ตำรวจก็เกิดขึ้นมาก็ว่ามันไม่ยุติธรรมอีก เพราะฉะนั้นเราจึงได้เสนอหลักการขึ้นมาใหม่ถือว่าเป็นกระบวนการยุติธรรม ให้ตั้งขึ้นมาเป็นกรมอิสระขึ้นสังกัดต่อกระทรวงยุติธรรม ซึ่งระเบียบการอันนี้ ระบบการอันนี้ยังไม่เคยปรากฏ แต่เรายึดถือหลักความยุติธรรมเป็นใหญ่เมื่อเป็นดังนี้คณะกรรมการที่ไปร่างมานั้นไม่ได้มีข้อความอันนี้เอาไว้เลย เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมเป็นผู้เสนอก็ขอฝากเอาไว้ว่า ในชั้นวาระที่ ๒ นั้น เราก็มีความจำเป็นที่จะยื่นหลักการเดิมเอาไว้ และถ้าเผื่อว่ามีการแก้ไขตามหลักการเดิมคือตามเจตนารมณ์เดิมไม่สำเร็จ กระผมก็คิดว่าเราก็ควรที่จะพิจารณากันด้วยความรอบคอบในพวกของเราเองว่า ควรจะสนับสนุนให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการแก้ไขลุล่วงไปด้วยดีหรือไม่ นี่เป็นเจตนารมณ์ที่กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมได้พิจารณาตุร่างกฎหมายของสองฝ่ายที่เสนอเข้าสู่สภานี้ และรับไปพิจารณาโดยตั้งกรรมการร่วมกันพิจารณานั้นนะครับ คือว่าเจตนา

อันเดิมนั้นบอกว่า การที่อำนาจการสอบสวนไปตกอยู่กับฝ่ายตำรวจแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งขึ้นตรงกับกระทรวงมหาดไทยนั้นนะ ไม่เป็นธรรม ในระหว่างการหาเสียงก็ได้มีการพูดหาเสียงกันในการทำงานที่ว่าตำรวจนะ จับเองสอบสวนเอง ก็หาความยุติธรรมไม่ได้ ซึ่งข้อเท็จจริงนั้นก็ปรากฏเป็นเช่นนั้นอยู่เป็นส่วนมาก ซึ่งข้อนี้ถ้าจะว่าเป็นทั้งหมด ก็เรียกว่า ผมไม่อาจที่จะกล่าวได้ ใช้คำว่าเป็นส่วนมาก เพราะว่าปรากฏการณ์เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ซึ่งในเรื่องนี้ทางฝ่ายตำรวจเองก็ยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเขาก็มีอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ท่านมาพิจารณาดูอีกทีหนึ่งแล้ว เจตนาของร่างพระราชบัญญัติสองฉบับนี้ ก็มีเจตนาอันสำคัญยิ่งที่ต้องการจะโอนการสอบสวนมาจากมือของตำรวจให้มาอยู่กับฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างกฎหมายของทางฝ่ายคณะรัฐมนตรี แต่ร่างกฎหมายของพรรคประชาธิปัตย์นั้นต้องการอยากจะทำตั้งคนกลางขึ้นมาเรียกว่ากรมสอบสวนให้เป็นเอกเทศ ให้ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม อะไรทำนองนั้น ทั้งสองฝ่ายนั้นจะครับ เมื่อพิจารณาแล้วทางคณะกรรมการก็ได้เอาหลักการทั้งสองอันนั้นเข้ามาร่วมพิจารณาโดยครบถ้วน แต่กลับแสดงออกมาในร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า เป็นการโอนอำนาจการสอบสวนมาอยู่กับฝ่ายปกครองโดยตรงทั้งหมด ดังจะเห็นได้จากการกำหนดหัวหน้าพนักงานสอบสวนได้แก่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ พวกนี้เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ตั้งแต่ผู้บังคับกองของตำรวจภูธร ผู้บังคับกองตำรวจกองเมือง อำเภอ กิ่ง อะไรพวกนี้นะครับ เป็นรองหรือเป็นผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวน ทีนี้กำหนดอำนาจของหัวหน้าพนักงานสอบสวนชัดเจนลงไปอีกกว่าว่าการสอบสวนนั้นจะแยกสอบสวนหรือจะให้ร่วมกันสอบสวนก็ได้ ขึ้นอยู่ที่คำสั่งของหัวหน้าพนักงานสอบสวน ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นหัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นฝ่ายปกครองทั้งหมดแล้ว ก็เท่ากับว่าการพิจารณาร่างฉบับนี้เท่ากับเป็นการโอนอำนาจการสอบสวนให้ไปอยู่การปกครองตามเดิมเหมือนเมื่อครั้งสมัยก่อนโน้น มันก็ไม่มีผลอะไรที่จะให้เกิดดุลแห่งอำนาจ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมถึงเห็นว่าเป็นการโยนกลองกลับไปให้อำนาจการสอบสวนไปอยู่ฝ่ายปกครองตามเดิมเป็นการถอยหลังเข้าคลอง ท่านประธานที่เคารพ การกระทำเช่นนั้นะครับ เรามาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งดูซิว่าผู้ที่ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองนั้นคือนายอำเภอก็ดี ข้าหลวงก็ดี ปลัดอำเภอก็ดี ท่านเหล่านี้ท่านได้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติอยู่แล้วใช่หรือไม่ อำนาจหน้าที่ที่ท่านปฏิบัติที่เห็นชัดเจน

ก็คือในด้านการพัฒนาบ้านเมือง บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ราษฎร อันไหนที่ราษฎรไม่มี ไม่ครบถ้วนในการทำมาหากินทางฝ่ายปกครองก็จัดทำให้ หรือเสนอมายังรัฐบาลนี้จัดให้ครบถ้วน ให้สมบูรณ์เพียงพอ นี่คือหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ทีนี้ถ้าหากว่าเราจะเอาอำนาจการสอบสวน ไปและให้แก่อีก ไปมอบให้แก่อีก ข้าหลวงประจำจังหวัดก็ต้องมีหน้าที่เอาสำนวนการสอบสวน มาสอบดูว่า เอ อ้ายนี้เขาสอบกันอย่างไร ถูกต้องหรือไม่จะต้มไหม ต้มหัวหน้าพนักงานสอบสวน ใหม ทางอำเภอก็ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน ทางปลัดอำเภอก็ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน หัวหน้า กิ่งก็ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน ผลที่สุดในเรื่องนั้นะครับ หัวหน้าพนักงานสอบสวนนี้ การทำงาน ก็ต้องกลัวว่าการที่ตนทำไปนั้นก็ต้องประสบความผิด ถ้าหากว่าไม่ใช้ความรอบคอบ เพราะในเรื่องการสอบสวนนี้มันเกี่ยวกับความเป็นความตายของประชาชน ถ้าตัวจะทำละเลยเพิกเฉย ไม่ดู มันก็จะไม่ปลอดภัยแก่ตำแหน่งหน้าที่ของตน ทีนี้ความระมัดระวังอันนี้แหละครับ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ฝ่ายปกครองเป็นอย่างยิ่ง ทางฝ่ายผมจึงเห็นว่ากรยกร่างฉบับนั้นะครับ ไม่เกิดผลดีแก่ทุกฝ่าย เอาอำนาจการสอบสวนให้ไปอยู่ฝ่ายปกครอง แทนที่จะเกิดความยุติธรรม เปล่า ไม่เกิดความยุติธรรม กลับเพิ่มภาระให้ฝ่ายปกครองแบกหนักเข้าไปอีก หน้าที่พัฒนา ก็พอเพียงอยู่แล้ว ถูกดำเนินยังคำคืนยังรุ่ง ในการที่จะไปติดต่อกับราษฎรเข้ากับราษฎรให้ทั่วถึง ก็ไม่มีโอกาส จะต้องมาอ่านสำนวนวันยังคำคืนยังรุ่ง นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองนี้ะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าหลวงประจำจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดของผมนี้เท่าที่เคยมาแล้ว จะเห็นว่าวันนี้ผมเซ็นใบ น.ส. ๓ ใบอะไร โอย ตั้ง ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ฉบับ ไม่ได้หลับไม่ได้นอนเลย อย่างนี้เป็นต้นเป็นตัวอย่าง และงานอีกหลายชิ้นหลายประการครับ ที่ได้รับคำสั่งไป จากเบื้องบนก็มีอยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเอาเรื่องการสอบสวนเข้าไปให้ทางฝ่ายปกครองนับตั้งแต่ข้าหลวงประจำจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ปฏิบัติซ้ำอีกเช่นนี้ ก็ผมเห็นว่าไม่ชอบด้วยวิธีการแบ่งหน้าที่ให้ปฏิบัติในทางราชการ นอกจากนั้นนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ในการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนใหญ่ทั่วประเทศ ก็ไปตั้งเอาปลัดกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน เอ ผมเห็นว่าเรื่องที่ตั้งเหล่านี้ คล้าย ๆ กับว่าเป็นการยึดอำนาจมากกว่าที่จะเจตนาดีต่อบ้านเมือง คือเอามาแต่ต้นต่อเลยครับ ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็รวบอำนาจเข้ามา เอาอำนาจอธิบดีตำรวจไปอยู่เสีย เป็นรองหัวหน้า

พนักงานสอบสวน ถึงแม้จะมีอำนาจการสอบสวนเป็นหัวหน้าการสอบสวนภายในจังหวัด พระนคร - ธนบุรี ก็ตามเถิด แต่ว่าก็อยู่ในอาณาเขตที่จะต้องเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทยอยู่ดี การกระทำแบบนี้แหละครับ ความทุกข์ยากทั้งหลายมันจะประสบ ประชาชนในตอนสุดท้าย ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า เมื่อมีการมอบอำนาจทั้งสิ้นไปให้แก่ฝ่ายปกครองทั้งหมดแล้ว และในขณะที่เดียวกันแทนที่จะมีการอาศัยกันให้มีการประชุมร่วมกัน สอบสวนร่วมกัน กลับไปมอบอำนาจเด็ดขาดในการสั่งให้แยกการสอบสวนหรือร่วมกันสอบสวนก็ได้เอาไว้ให้แก่ฝ่ายปกครองแต่ฝ่ายเดียวนี้ ความน้อยเนื้อต่ำใจก็จะเกิดขึ้นแก่ฝ่ายตำรวจ เมื่อความน้อยเนื้อต่ำใจเกิดขึ้น ฝ่ายปราบปรามคือตำรวจก็ไม่อยากจะจับกุมหรือครับ ศาลเตี้ยทั้งหลายก็จะเกิดขึ้น จับเองกูก็จะสอบสวนเสียเองเอาไหม ถ้าไม่เอาดีกว่ากันไปก็จะปล่อยไป เพราะว่าหัวหน้าพนักงานสอบสวนก็ท่านจะสั่งอย่างไรก็สั่งได้ อ้าวเคยกินอ้าวก็ไม่ได้กินอะไรท่านเองนั้นในส่วนที่เคยกินนะครับ ส่วนที่ไม่เคยกินก็ไม่อยากจะทำ เพราะทำไปแล้วก็คล้ายๆ ว่าปิดทองหลังพระ จับไปแล้วให้คนอื่นสอบสวน การฟ้องร้องคดีต่างๆ ก็เป็นฝ่ายสอบสวนดำเนินการให้คุณให้โทษก็อยู่ที่ฝ่ายปกครองแต่ฝ่ายเดียว ฝ่ายปกครองนอกจากจะมีภาระหนักในการปฏิบัติแล้วยังทำให้เกิดการแตกแยกกันขึ้นในกระทรวงมหาดไทยเอง เพราะกรมสองกรมนี้มันอยู่ในอาณาเขตของกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย ก็เหตุไหนเล่าในเมื่อตำรวจเขาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็ทำไมไม่เอามาพิจารณาดูว่า อธิบดีตำรวจท่านทำไมถึงทำอย่างนั้น ให้จับเองสอบสวนเอง ทำไมไม่แยกหน้าที่กันไป สารวัตรสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนโดยตรง ให้แยกกันออกไป สารวัตรปราบปรามมีหน้าที่จับกุม ทำไมไม่ว่ากันไปให้มันชัดเจนในกรม ซึ่งเป็นกรมที่อยู่ในอาณาเขตของกระทรวงมหาดไทยเองไม่สัมพันธ์กัน ไม่พิจารณากันให้รอบคอบ และจะแยกโอนกรมหน้าที่กรมนี้ไปให้อยู่ในอำนาจของกรมไหน ผลที่สุดอัยกรมตำรวจกับกรมการปกครองก็เกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน ความสามัคคีในวงราชการก็ไม่มี คนที่ได้รับความเดือดร้อนเป็นภาระหนักอย่างยิ่ง คือใคร คือคนเสียภาษีอากรครับ ท่านที่เคารพทั้งหลาย คือประชาชนนั่นเองครับ นั่นแหละครับ อย่างไรก็ตามนะครับ ยังมีข้อมูลอีกหลายประการที่ผมไม่เห็นด้วย ในการที่ทางคณะกรรมการได้ยกร่างฉบับนี้ขึ้นมา เพราะไม่มีเจตนาที่ทำให้เกิดความผาสุกแก่ประชาชน ไม่ทำให้เกิดความสามัคคีในชาติ และไม่

ผลดีอะไรเลยในการสอบสวน สำหรับในชั้นนี้ผมขออภิปรายเพียงแค่นี้ก่อน

หลวงจรรย์เนติศาสตร์ (ประธานกรรมการ) : ชั้นนี้เป็นแต่เพียงชั้นไปยกร่างมาเพื่อรับหลักการเท่านั้น และการยกร่างนี้เรายกร่างด้วยกรรมวิธีการวิสามัญซึ่งสภานี้ได้แต่งตั้งไป มีผู้แทนของ ถ้าผมจำไม่ผิดก็ทุกๆ ฝ่าย ดูเหมือนจะครบทุกฝ่ายด้วย เราก็เอาความเห็นฝ่ายข้างมากยกเป็นร่างนี้ขึ้น แต่ร่างนี้ไม่ใช่ร่างเด็ดขาด เป็นแต่เพียงร่างว่าจะรับหลักการหรือไม่ ผมเข้าใจว่าท่านผู้แทนผู้ที่มีเกียรติเกือบจะทุกท่านประสงค์จะแก้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องนี้ เราก็ยกร่างมา ส่วนท่านจะแก้ไขประการใดนั้น เป็นเรื่องของกรรมการซึ่งท่านจะแต่งตั้งต่อไป จะพิจารณาและแก้ไข ชั้นนี้เป็นแต่เพียงที่ท่านยังประสงค์ที่จะแก้พระราชบัญญัติ แก้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเรื่องสอบสวนนี้แล้ว ก็อาจจะรับหลักการนี้ได้ แล้วก็ตั้งกรรมการ ส่วนท่านจะแก้ไขเป็นรูปใดนั้นก็สุดแต่ท่าน กรรมการและสภาต่อไป ส่วนสำหรับกรรมการนี้ก็ยกร่างมาตามที่สำคัญเห็นว่าอะไรเหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางเท่านั้นเอง นี้ผมอยากจะขอทำความเข้าใจให้โปรดทราบเสียด้วย ไม่ใช่ว่าจะต้องเป็นเด็ดขาดตามทางนี้ ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ไม่ต้องโต้ตอบกันในเรื่องรายละเอียด เพราะเหตุว่าหลักการเราก็เขียนมาแล้ว หลักการ คือแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งเราเขียนหลักการมาให้กว้าง เพื่อที่ท่านสมาชิกจะแปรญัตติหรือแก้ไขประการใดก็สุดแล้วแต่ท่านจะเห็นสมควร

ร้อยตรี อำพัน หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : ผมได้อ่านดูร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งคณะกรรมการได้เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ที่ประธานเอาเข้ามานี้ ผมมีความคิดเห็นในทางส่วนตัวว่า ผลได้ผลเสียนั้นจะดีหรือไม่ได้อยู่ที่ส่วนบุคคลไม่จำเป็นจะต้องมีการถ่วงอำนาจ เพราะการจะถ่วงดุลอำนาจกันให้ทั้งอำเภอและทางตำรวจพิจารณาร่วมกัน หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน คือนายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งแยกหรือสั่งให้รวมพิจารณาร่วมกันก็ได้ นั้น ไม่บังเกิดผลดีแก่ประชาชนเลย ในทรรศนะในทางส่วนตัวของผม ทั้งนี้ผมขอให้เหตุผลว่า บุคคลใดถ้าหากปฏิบัติหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว ก็ดำเนินการนั้นไปได้รอบคอบ และมีผลดีแก่ประชาชน ประชาชน

ที่เกิดคดีนั้น โดยมากเขาก็อยากหลุดพ้นจากคดีเหมือนกับคนไข้อยากจะหายถึงไปหาหมอ ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เชื่อตรงมีการบิดเบี้ยวกันขึ้นมา ถ้าสมมติว่าอย่างเดี๋ยวนี้อยู่กับตำรวจ ก็เครื่องมือเครื่องมือในการพิจารณา ในการหาหลักฐานพยาน ตำรวจนั้นนะมีพร้อมอยู่แล้ว ขณะนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าไปรวมกัน ทางอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ก็จะสั่งให้ทางตำรวจนี้พิสูจน์หลักฐานอันนี้มาซิ คดีอันนี้ถ้าหากเกิดการกลั่นแกล้งไม่พอใจกันขึ้น ผลจะเป็นอย่างไร แทนที่จะเป็นผลการถ่วงดุลกันกับตำรวจไม่ทำงานเสียเพราะถือว่าไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเคยปฏิบัติมาเช่นนี้ราษฎรผู้ไปติดต่ออยากจะทำคดี เกิดเจ้าพนักงานสอบสวนทั้งสองฝ่ายมีใจไม่เชื่อตรงกันทั้งสองฝ่ายละ เกิดเบียดเบียนมา คนนี้ก็เอาเงินคนนั้นก็เอาเงิน ราษฎรที่เดือดร้อนอยากจะทำคดี ก็เลี้ยงทั้งสองฝ่าย แทนที่จะเสียนาทุ่งเดียว ท่านประธานที่เคารพ ต้องเสียนาถึงสองทุ่ง อันนี้ผมขอฝากไว้ว่ามันจะเป็นการถ่วงดุลหรือมันจะเป็นการซ้ำเติมให้ประชาชนเดือดร้อน ความคิดเห็นของผมแล้ว ผมอยากจะทำอยู่ในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อฝ่ายใดพร้อมก็อยู่ฝ่ายเดียว เป็นต้นว่า อำเภอพร้อมแล้ว เครื่องมือเครื่องมือพร้อมแล้วเจ้าหน้าที่พร้อมแล้ว พนักงานสอบสวนพร้อมแล้ว ให้ตำรวจมีหน้าที่จับอย่างเดียว ไม่ต้องสอบสวนเอาไปอยู่กับอำเภอหรือจังหวัดหรือขึ้นอยู่กับกรมการปกครองเสีย อย่างนี้ผมมีความคิดเห็นอย่างนั้นหรือไม่เช่นนั้นก็อยากจะทำให้เป็นอย่างร่างหลักการเดิมของพรรคประชาธิปไตยขึ้นไปเป็นกรมหนึ่งโดยเฉพาะ ขึ้นอยู่กับกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง กระทรวงยุติธรรม อย่างนี้ผมเห็นชอบด้วยในทางส่วนตัวของผม การที่ผมกล่าวเช่นนี้มีใช้ว่า ผมจะเข้าทางฝ่ายใด แต่เป็นข้อเท็จจริงที่ได้ปรากฏมาแล้วว่าผมเองนี้ข้าราชการนี้ก็ได้คบมามาก ข้าราชการที่เหมาะสมก็มีไม่เหมาะสมก็มาก เมื่อไปติดต่อ อย่างอำเภออย่างนี้ บางครั้งไป ๓ ครั้งแล้ว นายอำเภอก็ไม่ว่าง ปลัดอำเภอก็ไม่ว่าง ถ้างานสอบสวนไปเพิ่มเติมเข้าไปอีก ก็ยิ่งจะไม่ว่างหนักไปอีก ผมจะเรียนซักตัวอย่างจังหวัดร้อยเอ็ดของผมว่า ผมเคยไปขอใบอนุญัตติมีอาวุธและกระสุนปืนไป ๓ วันก็ไม่ได้ ผมก็ไปต่อว่านายอำเภอบอกท่านนายอำเภอครับ ทำไมนะ ผมมาตั้งหลายวันไม่เห็นใจราษฎรอย่างผมบ้างหรือ บอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องร้อน แต่ป้ายที่จะขึ้นอำเภอขึ้นบนเขียนไว้ว่า ติดต่องานอะไรไม่สะดวก ขอให้แจ้งให้นายอำเภอทราบ ผมก็เลยไปขอร้องนายอำเภอให้ปลดป้ายลง เพราะฉะนั้นมันอยู่ที่บุคคลมากกว่า ในการเบียดเบียนคดี

พริกถูกปากกา จะเอาไปอย่างใดก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ มันอยู่ที่ตัวบุคคล เพราะฉะนั้น ผมจึงไม่เห็นควรที่จะรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ดังที่ผมได้กราบเรียนมาให้ทราบ และจะขอชักตัวอย่างต่อไปอีกว่า อย่างตำรวจที่ไม่ดีก็เยอะ ถ้าหากก็มีอย่างที่ผมเรียนแล้ว มีสถิติในการที่จะเอาตำรวจออกนั้น ในระหว่างมีผู้แทนราษฎรขึ้นมา ผมเห็นว่า มีสถิติเอาตำรวจออกมาก แต่ทางฝ่ายปกครองนั้นรู้สึกจะมีน้อยเหลือเกิน ผมจะขอกราบเรียนข้อความจริงว่า มีนายอำเภอคนหนึ่งในจังหวัดร้อยเอ็ด ขณะนี้ย้ายแล้ว ต้องคดีอาญา ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุก ๑๐ ปี ก็ยังเป็นนายอำเภออยู่ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ก็ยังเป็นนายอำเภออยู่ ขณะนี้รอศาลฎีกา ก็ยังเป็นนายอำเภออยู่ อันนี้ขอกราบประทานอภัยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาจมีการหลงหูหลงตาไปบ้าง ผมไม่ได้ตำหนิ ผมเอาความจริงมากล่าว เพราะฉะนั้นการสอบสวนนี้จะอยู่ที่ไหนไม่สำคัญ สำคัญที่ตัวบุคคลจะซื่อสัตย์ ทุจริต และเครื่องมือเครื่องมือพร้อมที่จะดำเนินการทั้งทางหลักวิชาหรือไม่ ผมจึงกราบเรียนอย่างนี้ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมขอขอบพระคุณนะครับที่กรุณาให้โอกาสผมพูด ในเบื้องต้นการแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ว่า เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน ให้ปฏิบัติเป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อยอันหนึ่งว่าหลักการของกฎหมายเรื่องนี้มีอยู่ว่า เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนนี้ให้เป็นผลดีแก่ความสงบเรียบร้อย ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อเราได้พูดได้ชาวเสียงกันดูแล้ว เราก็เห็นว่าถ้าหากว่าให้การสอบสวนนี้อยู่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเช่นเดิมแล้ว ตลอดระยะเวลาผ่านมา ๒๐ กว่าปี ผลของการปฏิบัติงานนั้น ย่อมประกาศผลให้ทราบว่าประชาชนทั่วประเทศนั้นได้ร้องระงมด้วยความไม่เป็นธรรม ได้รับความไม่เป็นธรรมท่านทั้งหลายอยู่ในสภานี้มาจากประชาชน ท่านย่อมได้รับคำร้องทุกข์คำกล่าวโทษว่าตำรวจคนนั้น พนักงานสอบสวนคนนั้นไม่ยุติธรรม อันนี้เรารู้อยู่แก่ใจและชี้มทราบด้วยกันดีทุกคนแล้ว เราถึงได้ตั้งรณที่จะให้อำนาจการสอบสวนนี้เปลี่ยนไปอยู่ที่อื่น ท่านผู้เป็นประธาน ณ บัดนี้อำนาจการสอบสวนนั้นเปลี่ยนแล้วหรือยัง กล่าวโดยหลักการนั้น บัดนี้อำนาจการสอบสวนนั้นได้เคลื่อนย้ายแล้วละครับ ไม่อยู่กับที่นะครับ

เคลื่อนย้ายไปไหนเคลื่อนย้ายไปอยู่ที่นายอำเภอ อยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด และอยู่ที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เคลื่อนย้ายบ้างแล้ว ไม่ใช่อยู่ที่เดิม ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย อำนาจการสอบสวนนั้น ย่อมเป็นของหอมหวานชวนชม ย่อมเป็นเสมือนยาเสพติดนะครับ อำนาจการสอบสวนอยู่กับผู้ใดท้าวกระไดบ้านย่อมไม่แห้ง เพราะว่าคล้ายๆ กับว่าเป็นที่ประสิทธิ์ประสาทว่าจะให้ได้รับการลงโทษหรือว่าจะได้รับการปลดปล่อยเหล่านี้เป็นต้น ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ก่อนอื่นผมขอเรียนว่าโดยที่อำนาจการสอบสวนเป็นสิ่งที่หอมหวานชวนชม เพราะฉะนั้นผมถึงได้ทราบมาว่า ได้มีการวิ่งเต้นทั้งส่วนตัวและติดต่อส่วนตัว ติดต่อกันๆ เพื่อให้การสอบสวนนี้อยู่ที่เดิมท่านคงได้ยื่นมาแล้ว ผมก็ได้คุยกับท่านตั้งเยาะเย้ย เราเป็นผู้ที่รู้จัก แต่ทว่าสมาชิกสภาผู้แทนนั้นๆ ย่อมมาจากปวงชน เราจะปฏิบัติตามหลักการโดยไม่คำนึงถึงบุคคล ณ บัดนี้เราจะคำนึงถึงว่าอย่างไรหนละประชาชนของเราจึงจะได้รับความเป็นธรรมและถูกต้อง ขอให้ท่านโหวตไปทางนั้น ขอท่านทั้งหลาย ประทานโทษ ท่านก็ไม่คิดทรอกครับ ขอท่านทั้งหลายโปรดอย่าได้เห็นแก่หน้าบุคคลหรือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้โปรดเห็นแก่ประชาชนซึ่งเรามาจากนั้น อันนี้ผมขอประทานขอเรียนสำเหนียกไว้ แต่ท่านก็คงจะไม่เป็นอย่างที่ผมคิดทรอก แต่ว่าผมเรียนไว้ ท่านทั้งหลายคราวนี้อำนาจสอบสวนนั้น ผมได้เรียนแล้วว่าได้เคลื่อนที่ ได้หลุดออกจากที่เดิมแล้ว หลุดไปไหน ไปอยู่ที่หัวหน้าพนักงานสอบสวน คือให้เป็นผู้รับผิดชอบ แต่ทว่าตำรวจก็ยังคงมีอำนาจสอบสวนอยู่ เครื่องมือเครื่องมือของตำรวจนั้นก็ยังมีใช้อยู่ ถ้าหากว่าเราไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อะไรมันจะเกิดขึ้น ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็เป็นอย่างเดิมอย่างเก่า ก็ไปอยู่กับตำรวจ ตำรวจทำอะไร ตำรวจก็ซ่อมบ้างจับเอง สอบสวนเอง ก็ฟ้องเอง เรื่องมันเป็นอย่างนี้ แล้วก็มีการมาร้องทุกข์เราอีก สิ่งไม่ดีที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ล่วง ๒๐ ปีมาแล้วก็ยังจะเป็นอยู่เช่นเดิม เราก็คงจะได้รับคำร้องทุกข์เช่นเดิม บรรดาพวกทนายความทั้งหลายที่มีอาชีพเกี่ยวข้องอยู่กับการสอบสวน เราย่อมจะรู้แน่ครับ เรายุติที่สุดบรรดาพวกทนายความ แต่ว่าการที่ได้เคลื่อนย้ายหลุดมาอยู่กับนายอำเภอหรือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเหล่านี้แล้วย่อมทำให้ดีขึ้นเพราะอะไร เพราะว่ามันเป็นการคานกันนะครับ ถ้าหากว่าให้อยู่กับกลุ่มหนึ่งกลุ่มเดียวแล้ว กลุ่มนั้นย่อมต้องใช้อำนาจและใช้ดุลพินิจได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าหากว่าให้มีคนอื่นไปผสมโรงด้วยแล้วย่อมทำให้เกิดความเกรงใจ อำนาจย่อมคานกัน คือหมายความว่า แกะจะทำหนักช้อนักก็ไม่ได้

เกรงใจนายอำเภอ เกรงใจผู้ว่าราชการจังหวัด เช่นนี้มันดีซึ้นกว่าเดิมนะครับ ดีกว่าที่จะไปโยนให้กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดอย่างที่เป็นมาแล้ว ไม่เช่นนั้นเราก็เดือดร้อนต่อไปอีกนะครับ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคราวนี้ของเดิมขอประทานโทษ ตำรวจมีอำนาจสอบสวนสอบสวนในคดีหนึ่ง เป็นคดีอาญาแผ่นดิน ประการที่สอง เป็นคดีอาญาส่วนตัว เราคงเคยจำได้ว่า ถ้าหากว่ารถเกิดชนคนบาดเจ็บล้มตายละก็ แหม ผู้แทนนี้ดูเหมือนจะต้องถูกราชฎาตั้งให้ไปเกี่ยวข้องด้วยเพราะเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม ตั้งแต่ตำรวจไปทำแผนที่ ตั้งแต่ตำรวจจะเข้ากับเจ้าของรถเหล่านี้ ต้องเข้ากับผู้มีอำนาจผู้มีเงิน เรื่องนี้มันเป็นที่หนักใจแก่พวกเราทุกคน ขอประทานโทษ ท่านผู้เป็นประธาน ตำรวจดีก็มีนะครับ ผมไม่ว่าครับ แต่ตำรวจที่ไม่ดีก็มี ท่านอธิบดีกรมตำรวจซึ่งนั่งอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ก็ได้ออกโทษไปบ้างแล้ว แต่ทว่าลงโทษไปมันเป็นเพียงหนึ่งในร้อยเท่านั้นเรื่องเป็นอย่างนี้ คราวนี้คดีอาญาส่วนตัว คดีอาญาส่วนตัวนะครับ เช่นลื้อโกง เช่นยกยอกไม่มีปัญหา คราวนี้คดีอาญาแผ่นดิน เมื่อลงสารบบไว้แล้วก็มิวิธีการต่าง ๆ ที่เขาจะปฏิบัติ ที่เขาจะทำมาหากินเป็นต้นว่าที่พนักงานสอบสวนจะใช้บิดเบือนไปได้เป็นต้นว่าหาพยานไม่ได้ อะไรเหล่านี้เป็นต้น แม้ว่าจะได้ลงสารบบประจำวันไว้แล้ว เราพบเช่นนี้เสมอครับ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเห็นว่าการที่ให้นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดกระทรวงเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนรับผิดชอบนั้น ย่อมจะเป็นการคานกันซึ่งอำนาจ ย่อมจะทำให้เกิดความเกรงใจซึ้นนั้นประการแรก ผมได้เรียนมาแล้ว คราวนี้นอกจากนั้นผมขอกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าจะรอให้อำเภอนี้มีเครื่องมือเครื่องมืออันสมบูรณ์ เช่นเดียวกับตำรวจเป็นไปไม่ได้ตลอดอีก ๒๐-๓๐ ปี โอนกันไม่ได้ เพราะประการที่ ๑ งบประมาณของเราจำกัด งบประมาณของเราจำกัดนะครับ ประการที่ ๒ เราไม่สามารถจะหาคนที่ไหนไปมกมยถึงขนาดนั้น ไปให้อำเภอได้ อำเภอก็คดี ข้าหลวง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี หรือปลัดกระทรวงเป็นแต่เพียงหัวหน้า หัวหน้านี้อาจมีคำสั่งให้ร้อยตำรวจตรีคนนั้นทำการสอบสวนหรือว่าปลัดอำเภอคนนี้ ถ้าหากว่าเรื่องที่ได้รับความร้องทุกข์นะครับ ไปร่วมทำการสอบสวน มันจะทำให้ประชาชนเรานี้ได้รับความยุติธรรมดียิ่งซึ้น ๆ ไม่ได้รับการชู้เชียว หรือช่มชู้ หรือหลอกลวงให้รับสารภาพเช่นปัจจุบันนี้ ท่านผู้เป็นประธานเราหาความที่มีอาชีพหาความ เราก็เคยได้ยินว่า ตำรวจนั้นมากหลายได้เอาจำเลยออกไปสอบถามคำให้การเวลา

กลางดีครับ ตี ๒ ตี ๓ แล้วก็ซ้อมเอาบุหรี่ปั้วบ้าง เอาอย่างนั้นบ้างให้รับสารภาพ เมื่อเรื่องมาถึงศาลก็จำเป็นที่จะต้องต่อสู้กัน เพราะว่ามันเป็นความจริง แต่ทว่าในขณะที่ซ้อม ที่เอาบุหรี่ปั้วหรือชู่เชิญหลอกหลวงเขา ไม่มีใครเห็น จำเลยจะไปทพยานจากไหน ศาลก็ดูตามสำนวนเท่านั้นว่ารับสารภาพมา อ้อนี่รับสารภาพ มีพยานประกอบคำรับสารภาพแล้ว มีพนักงานสอบสวนมาให้การว่าเขารับสารภาพด้วยความจริงใจไม่มีการชู่เชิญหลอกหลวง ศาลก็ลงโทษได้แล้ว จะไปว่าศาลก็ไม่ได้ เพราะว่าศาลเขาดูตามสำนวน นี่เราได้เห็นจำเมาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเกิดการคานกัน ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนไปอยู่ที่อื่นแล้ว ย่อมจะทำให้ตำรวจผู้เป็นเจ้าพนักงานสอบสวนระมัดระวังและเกิดความเกรงอกเกรงใจยิ่งขึ้น จริงอยู่ที่ท่านผู้เป็นประธาน ผมขอกราบเรียนย้ำอีกสักนิดหนึ่งนะครับว่า เราย่อรอย เราย่อรอยที่จะให้ทางอำเภอที่มีเครื่องมือใหม่ ๆ มีพนักงานสอบสวนผู้คนพร้อมบริบูรณ์เหมือนอย่างตำรวจ เราสร้างไม่ได้หรือครับงบประมาณของเราจำกัดสร้างอย่างนั้นไม่ได้ เรามาหาวิธีที่ดีที่สุดที่จะให้ประชาชนของเราได้รับความเป็นธรรม ถ้าหากว่าเกิดคดีขึ้น อย่างนี้จะดีกว่า เท่าที่ท่านกรมการทั้งหลายร่างมานั้นผมในนามของประชาชน แม้ว่าจะไม่เต็มสมบูรณ์ดีนักก็ตาม ได้ชื่อว่าท่านได้ทำสิ่งซึ่งให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนดีแล้วเท่าที่จะทำได้ ท่านทำดีแล้วครับ ผมไม่ใช่พรรคสหประชาไทยนะครับ แต่ขอสนับสนุนครับ ท่านได้ทำดีแล้ว แม้ว่าจะไม่หมดก็ตาม เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าสมควรรับหลักการไว้ก่อน

นายชอบ ภรา (นครศรีธรรมราช) : ผม ชอบ ภรา จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมเองรู้สึกแปลกใจมากสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะแรกเริ่มเดิมทีเป็นร่างกฎหมายของพรรคประชาธิปัตย์ที่เสนอเข้ามาจะให้โอนอำนาจการสอบสวนให้ไปอยู่กับกรมการสอบสวนขึ้นต่อกระทรวงยุติธรรม ต่อมารัฐบาลได้รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการเป็นเวลา ๑ ปี หลังจากนั้นทางรัฐบาลก็ได้เสนอแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเข้ามาอีกฉบับหนึ่ง โดยมีหลักการว่า เพื่อกำหนดอำนาจการสอบสวนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ปรากฏว่าขณะนี้ ผมทราบข่าวว่าทางพรรครัฐบาลจะไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติซึ่งตัวเองเป็นผู้เสนอเข้ามา เรื่องนี้ผมทราบว่ามีเบื้องหลัง เพราะว่าบุคคลผู้ใหญ่บางคนในกรมตำรวจนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่าเอ๋ยชื่อ มันจะเสียชื่อเขาเปล่า ๆ ไม่เอา

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : ไม่เอ๋ยชื่อครับ

ประธานสภาผู้แทน : มันเป็นเรื่องที่ว่าเราควรจะได้รับหลักการหรือไม่รับหลักการ
ดีกว่า

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : ครับ เหตุที่พรรคสหประชาไทย จะไม่รับ
หลักการ.....

ประธานสภาผู้แทน : รับหรือไม่รับ มันเหตุผลของเขาครับ

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : เพราะเหตุว่ามีผู้ใหญ่บางคนในกรมตำรวจ.....

ประธานสภาผู้แทน : บอกแล้วว่าไม่เอา คือเราพูดถึงตัวเราเอง จะรับหรือไม่รับ
ความเห็นของคุณ

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : ผมพูดถึงพระราชบัญญัติครับว่า มีผู้ใหญ่
บางคนในกรมตำรวจกำลังชักเย่อกับกระทรวงมหาดไทยอยู่.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า ก็ผมบอกแล้ว คุณเอาเหตุผลส่วนตัวของคุณ

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : ที่นี้ก่อนที่ผมจะอภิปรายต่อไปว่า สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจะเห็นควรรับหลักการหรือไม่นั้น ผมใครที่จะฟังความคิดเห็น
จากพรรครัฐบาลเสียก่อนว่า ทางรัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไร สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ จะรับหลักการหรือไม่ เพราะว่าประธานกรรมการที่พูดนั้น พูดในฐานะเป็นประธาน
กรรมการ ไม่ได้พูดในนามของรัฐบาล เพราะฉะนั้นคำพูดของประธานกรรมการนี้ ยัง
เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะรับหลักการ ท่านจะตอบได้ไหม ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ท่านจะตอบได้ไหมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะรับหลักการหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายของสภา ไม่ใช่ของรัฐบาล เดี่ยวก่อนนะครับ ต้องข้อมความเข้าใจ กฎหมายฉบับนี้ สภาตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณา เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่กฎหมายของรัฐบาล

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : สำหรับความเห็นส่วนตัวของผมนั้น ผมมีความเห็นว่า แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่เจตจำนงค์ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของพรรคประชาธิปไตยที่ได้เสนอไปครั้งแรก เพื่อให้การสอบสวนนั้นไปขึ้นกับกรรมการสอบสวน กระทรวงยุติธรรม แต่ผมได้พิจารณาถึงร่างที่กรรมาธิการได้เสนอเข้ามา ก็ยังมีประโยชน์แก่ประชาชนอยู่ไม่น้อย เป็นต้นว่า ได้ลดอำนาจในการควบคุมผู้ที่เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาลงเป็นจำนวนมาก เป็นต้นว่า ผู้ที่ถูกหาว่าได้กระทำความผิด มีโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐ ปีนั้น มีอำนาจควบคุมได้ไม่เกิน ๓๖ วัน ลดลงจากเดิมถึง ๑๒ วัน และผู้ที่กระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปี ได้ลดลงจาก ๘๔ วัน เหลือ ๖๐ วัน ก็ได้ลดลงถึง ๒๔ วัน นี่เป็นส่วนดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนั้นก็ยังเป็นผลดีที่ในเมื่อโอนไปตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะได้มีการถ่วงอำนาจกันระหว่างพนักงานตำรวจกับฝ่ายปกครอง เพราะเท่าที่เป็นอยู่และปรากฏอยู่ทุกวันนี้สำหรับภาคใต้ของผมจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขอยืนยันต่อสภาที่ว่า พนักงานตำรวจซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนได้ทุจริตต่อหน้าตัวอย่างมากมาย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ผมจะยกตัวอย่างมาเล่าให้ท่านประธานฟังว่าพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครศรีธรรมราชบางอำเภอ บางท้องที่ สมมติว่าเกิดคดีอาญาขึ้น เกิดฆาตกรรมที่ไหน พนักงานสอบสวนเองหรือพนักงานตำรวจที่ทุจริตบางคนแทนที่จะไปสืบว่าบุคคลผู้ใดเป็นคนร้าย กลับไปสืบว่าบุคคลคนไหนที่มีฐานะที่ร่ำรวยกว่าเพื่อนในถิ่นนี้ และจับคนนั้นเข้าไปขัง ครั้งแรกก็ควบคุมฐานเป็นบุคคลอันธพาลก่อน นี่เป็นเรื่องจริงครับ เป็นที่เล่าลือเป็นที่รู้กันในหมู่พนักงานสอบสวนว่าการที่เอาบุคคลที่มีฐานะดีไปขัง ในเมื่อเกิดคดีอาญาขึ้นนี้ ผมก็เคยสอบถามเคยคุย ซึ่งผมมีเพื่อนฝูงหลายคนเป็นพนักงานสอบสวนอยู่ ว่าทำไมต้องทำถึงเช่นนั้น เขาก็บอกว่าเพื่อนฝูงรุ่นพี่ พนักงานสอบสวนเขาเคยทำเคยปฏิบัติกันอยู่ การที่จับคนที่มีฐานะร่ำรวยเอาไปขังไว้

ก็บอกว่าเอาไปขังไว้เพื่อให้ออกไซ้ เดียวนี้เขาทำกันถึงขั้นนี้ การที่มีผู้ก่อการร้ายมากในจังหวัด นครศรีธรรมราช ที่อำเภอฉวาง ซึ่งผมมีบ้านเกิดเมืองนอนอยู่ที่นั่น พนักงานสอบสวนเป็น บุคคลส่วนหนึ่งที่จะทำให้บุคคลที่ดี ๆ นี้กลับกลายเป็นผู้ก่อการร้ายหนักกลับขึ้นไปอยู่บนภูเขา เป็นจำนวนมาก แล้วการกระทำเช่นนี้ของพนักงานสอบสวน ในต่างจังหวัดนี้อาจไม่เหมือน ในกรุงเทพฯ ซึ่งพนักงานสอบสวนนี้ส่วนมากเป็นคนดี ต่างจังหวัดนี้ไม่กลัวต่ออะไรทั้งนั้น การรับเงินรับทองนี้ บางที่รับกันบนโต๊ะที่ทำงาน ขนาดมีคดีเรื่องหนึ่งเรื่องรับของโจร ผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร ไปประกันตัวจำเลยเอง ก็เห็นว่าจำเลยนี้ไม่มีเจตนาทุจริต รับซื้อเขาไว้ โดยไม่รู้ว่าของนี้ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เลยผมไปประกันตัวด้วยเอง เอา โฉนดที่ดินของผมไปประกัน ต่อมาเรื่องเสร็จสิ้น ผู้ที่ผมประกันก็ไปบอกว่า ให้ผมไปรับโฉนด คืนได้แล้ว เรื่องเสร็จสิ้น ผมถาม อ้าว ทำไมเสร็จสิ้น เขาบอกว่า เขาเสียเงินให้พนักงานสอบสวน ๓,๐๐๐ บาท ขนาดผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนนี้ ไปประกันตัวผู้ต้องหา พนักงานสอบสวน ยิ่งกล้าที่จะเรียกเงินเรียกทองจากผู้ต้องหา แล้วประชาชนทั่วไปนี้ เดียวนี้ภาคใต้เดือดร้อนมาก มันเป็นอย่างนี้ การที่จะโอนไป ผมเองก็ไม่แน่ใจนักว่าการที่จะโอนการสอบสวนไปอยู่ทางอำเภอ แล้วทางอำเภอจะมีแต่พนักงานสอบสวนที่ซื่อสัตย์สุจริตต่อประชาชน ไม่คอร์รัปชันแบบ ตำรวจ ผมเองก็ไม่กล้ายืนยัน แต่สำหรับผมเองนั้นขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะอย่างน้อยในเมื่อรับหลักการไปแล้ว พวกบรรดาสมาชิกทั้งหลายก็มีสิทธิที่จะแก้ไขให้เป็น ตามโครงการของพรรคประชาธิปัตย์ ก็คือว่าตามที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอเข้าไปนั้นเป็น หลักการที่ดีที่สุด ขอขอบพระคุณครับ

นายจำลอง เทวารุท (ฉะเชิงเทรา) : กระผม จำลอง เทวารุท ส.ส. ฉะเชิงเทรา พรรคสหประชาไทย ในวันที่เราประชุมพิจารณาร่างกันในพรรคสหประชาไทยนั้น พวกเรา ส่วนหนึ่งมีความโน้มเอียงในอันที่จะให้คงการสอบสวนไว้อยู่กับฝ่ายตำรวจตามเดิม เพราะว่า เรานั้นเป็นบุคคลที่อยู่มาหลายยุคหลายสมัย ทั้งในสมัยที่ท่านนายอำเภอเป็นพนักงานสอบสวน เราก็เคยอยู่ในยุคนั้นมาแล้ว ในขณะที่ตำรวจมีอำนาจในการสอบสวนโดยสิ้นเชิง เราก็ได้อยู่ ในยุคนั้นมาแล้ว ในขณะที่ทางราชการให้มีการสอบสวนร่วมกันทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ

เราก็ได้อยู่ในยุคนั้นมาแล้ว แต่ว่าผลในทางปฏิบัตินั้น ซึ่งสร้างความหนักใจให้แก่กระทรวงมหาดไทยตลอดมา เหตุที่ต้องคืนกลับไปกลับมาไม่เชื่อว่าตำรวจหรือฝ่ายปกครองนั้นจะเป็นคนของกระทรวงมหาดไทยก็หาไม่ได้ ทั้งสองฝ่ายเป็นคนของกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น แต่ว่าเมื่อเปลี่ยนกันไปเปลี่ยนกันมา ภาวะการณ์ในการที่จะทำให้เกิดการวิ่งเต้นคดี เกิดขัดแย้งกัน เกิดความสับสนกัน เกิดการช่วงชิงอำนาจกันนั้นนะ มันมีอยู่ในตัวของมันเอง อันนี้เราเคยเป็นพนักงานสอบสวนเรารู้ดีอยู่ด้วยกันทุกคนว่า มันมีอยู่ในเนื้อหาของมันนั้น ซึ่งถ้าเราจะพูดออกไปอย่างโจ่งแจ้งแล้ว ก็เป็นอันว่ากระทำให้เกิดความกระทบกระเทือนทั้งในขณะที่การสอบสวนอยู่กับตำรวจแล้วก็อาจทำความกระทบกระเทือนใจให้ในขณะที่การสอบสวนอยู่กับอำเภอ ซึ่งเราเชื่อว่าในที่นี้ในสถาบันแห่งนี้ มีทั้งข้าราชการตำรวจและข้าราชการอำเภออยู่รวมกันก็ไม่่น้อยแต่ข้อเท็จจริงที่เรามีความโน้มเอียงกันอย่างนั้นเป็นส่วนใหญ่ในพรรคสหประชาไทย เมื่อสองวันมานี้ ก็โดยได้มาคิดกันโดยรอบคอบว่า การเปลี่ยนการสอบสวนนั้นก็เท่ากับเป็นการเปลี่ยนทิศทางแห่งการวิ่งเต้นคดีเท่านั้นละ เรื่องการจะให้วิ่งเต้นคดีระงับไปหมดไปเหมือนอย่างที่เราสมมุติว่ามีเกียรติหลายคนหวังนั้นนะ ในขณะนี้เราหวังไม่ได้เสียแล้ว เรายังหวังได้ยากเต็มที เพราะฉะนั้นเราก็ต้องหาทางป้องกันว่าทำอะไรถึงจะให้การวิ่งเต้นคดีนั้นนะมันมีโทษมีภัยแก่พี่น้องประชาชนของเราหน่อยที่สุด หรือว่าให้มันเบาบางที่สุด ในขณะที่กรมตำรวจกำลังแก้ไขสถานการณ์ ผมเชื่อว่าอธิบดีกรมตำรวจและผู้ใหญ่ในวงการตำรวจหลายท่านคงทราบดีว่า ในขณะนี้เสียงที่กล่าวหาตำรวจของเรานั้นนะเป็นประการใดบ้าง มีความหนักเบาเป็นประการใดบ้าง ผมเชื่อเหลือเกินว่าผู้ใหญ่ในกรมตำรวจทราบดี และก็ได้อาศัยความพยายามอย่างยิ่งเท่าที่เราประสบเหตุการณ์ในหนังสือพิมพ์ก็ดี ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่กรมตำรวจได้พิจารณาโทษทัณฑ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจพนักงานสอบสวนผู้กระทำผิดในกรมตำรวจ ผมรู้สึกว่ายอดสถิติของกรมตำรวจนี้จะมากที่สุด คือแสดงว่ากระทรวงมหาดไทยก็ดี กรมตำรวจก็ดี ได้พยายามอยู่อย่างยิ่งแล้วที่จะแก้ไขตัวบุคคลนั้น ๆ ให้เป็นไปในทางดี ให้เป็นโทษเป็นภัยแก่พี่น้องราษฎรของเราให้น้อยที่สุด แต่ที่นี้ถ้าสมมติว่าเราเอาการสอบสวนนี้กลับไปอยู่ฝ่ายปกครอง ซึ่งงานนั้นก็มากแสนมากอยู่แล้ว อย่างที่หลายท่านอภิปรายไปแล้วว่า เวลานี้ความเคยชินของราษฎรนะรู้ว่าถ้าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นท่านนายอำเภอมีหน้าที่รับผิดชอบในทางปกครอง ในทางพัฒนา

บ้านเมือง ในทางให้การศึกษา ในการให้ความเจริญของบ้านเมือง ถ้าเป็นพนักงานตำรวจก็หมายความว่า เป็นผู้จับกุมผู้กระทำผิดเป็นฝ่ายปราบปราม ความเคยชินของราษฎรในขณะนี้เป็นอย่างนั้นเสียแล้ว ถ้าเราจะเปลี่ยนกลับมาเท่ากับเราเปลี่ยนทิศทางการวิ่งเต้นของราษฎรในการที่จะทำให้เกิดดีนี้สมหวังทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็กลับไปอำเภอเท่านั้น และผลในทางปฏิบัตินี้พวกเราในพรรคสหประชาไทยก็คิดกันว่าจะไม่บังเกิดผลตามที่เราคาดหวังในทันทีทันใด ในเมื่อเรากำลังแก้ไขเหตุการณ์กันอยู่อย่างชะงักงันเช่นนี้ ถ้าเราตีกลับเอาการสอบสวนนี้ไปให้อำเภอที่ดีหรือให้สอบสวนร่วมกันก็ดี ความยุ่งยากจะเกิดมาทั้งในด้านความสามัคคีและความแตกแยก แล้วก็ราษฎรก็ไม่รู้จะไปพึ่งใครได้ถูกต้อง เคยฟังตำรวจอยู่เคยวิ่งเต้นคดีให้หนักเป็นเบา ก็จะต้องไปวิ่งทั้งทางฝ่ายอำเภอด้วย ซึ่งผมคิดว่าผลร้ายมันก็มีแก่ราษฎรไม่จบสิ้นอยู่นั่นเอง ความโน้มเอียงของพวกเราหลายคนในพรรคสหประชาไทยมีอย่างนี้เราจึงมีความเห็นในขณะนี้ว่าเราจะไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยเหตุผลอีกหลายประการที่ผมคิดว่าเรื่องนี้เราควรจะต้องช่วยกันคิดให้รอบคอบที่สุด เพราะว่าผลร้ายนั้นที่เราหวังที่จะให้ราษฎรได้เกิดความสุขใจขึ้นมาจากการเปลี่ยนการสอบสวนนั้นนะ ผมได้สตั๊ดรับฟังแล้ว ราษฎรเขามีความต้องการแต่เพียงว่าให้เกิดความยุติธรรม จะอยู่กับใครเขาต้องการทั้งนั้น เพราะว่ามันต้องอยู่แน่ละกับใครคนใดคนหนึ่ง แต่ว่าเขาต้องการความเที่ยงธรรม ความยุติธรรม ความละเอียดละออทั้งหลายให้พวกเราช่วยกันขจัดบำบัดไปให้มันหมดไป เขาต้องการแค่นั้น ผมขอขอบคุณท่านประธาน

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : กระผม เชาว์ ชัยวิรัตน์ ไม่ลังกัถพรรคใดนะครับ ท่านประธานครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ ความจริงรัฐบาลได้เอาไปแช่เย็นไว้ตั้งนาน แล้วก็กระผมเองเป็นผู้ที่เสนอญัตติขอให้เอาร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาพิจารณากัน แล้วท่านประธานก็กรุณาเอามาพิจารณาในวันนี้ กระผมทราบดีครับ ท่านประธาน ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นประธานกรรมาธิการ ซึ่งรับเรื่องนี้ไปพิจารณาเป็นเวลานานเหลือเกิน นานแสนนาน จนกระทั่งกระผมรอไม่ไหว ราษฎรเขาบ่นอุบว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ออกเสียทีหนึ่ง แต่ที่นี้กรรมาธิการทั้งหมด

ที่ได้แต่งตั้งไปโดยสภานี้ กระผมเห็นว่าท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอก ประภาส จารุเสถียร ในข้อนี้กระผมจึงอยากจะใคร่ขอความเห็นของท่านว่า ท่านมีความเห็นประการใดในแง่ที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการในคณะนี้และเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในมหาดไทย ก่อนอื่นนะครับ กระผมขอถามอย่างนี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านมีสิทธิจะไม่ตอบได้ เพราะเป็นความเห็นของกรรมการ

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ถ้าท่านไม่ตอบ กระผมขอถามต่อนะครับ ขอว่าต่อหน้าครับ คืออย่างนี้แหละครับ ท่านประธาน กระผมทราบดีว่า ร่างนี้เป็นร่างซึ่งทางคณะรัฐมนตรีได้ปรึกษาหารือกันแล้ว โดยจอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นผู้เสนอมา ที่นี้จอมพล ถนอม กิตติขจร นั้น เป็นหัวหน้าพรรค ส.ป.ท. ซึ่งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้มา และท่านเป็นหัวหน้าพรรค ส.ป.ท. และมีลูกพรรค ส.ป.ท. ขึ้นมาเมื่อกี้ว่า จะไม่รับหลักการ กระผมก็ชักสงสัยขึ้น มันจะเป็นเพราะเหตุใดก็ไม่ทราบเมื่อก่อนนี้ในครั้งแรกที่เรา มาเป็นผู้แทนใหม่ ๆ กันทั้งสภานี้ มีความเห็นเป็นเอกฉันท์แทบจะเอกฉันท์ว่า ควรจะเปลี่ยน ควรจะย้ายการสอบสวนไปจากตำรวจ อันนี้กระผมคิดว่าคงไม่มีใครเถียง เพราะว่าการที่อยู่กับตำรวจนั้น ประชาชนทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนในแง่ที่ว่า ตำรวจได้ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการสอบสวนนี่เป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่เป็นส่วนน้อยนะครับ เป็นส่วนใหญ่ ที่นี้ปัญหาว่าเรื่องเหล่านี้เมื่อผู้แทนราษฎรได้เข้ามาในสภานี้ก็มีความคิดเห็นแทบทุกพรรคทุกฝ่าย ทุกเหล่าแม้แต่พรรค ส.ป.ท. ก็มีความคิดเห็นร่วมกันในอันดับแรก จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา แล้วทางรัฐบาลก็เห็นด้วยเหมือนกัน โดยรับเอาหลักการร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับที่ผู้แทนเสนอเข้ามาหรือพรรคไหนเสนอเข้ามาก็ตาม เอาไปโดยสภานี้ตั้งกรรมการขึ้น ๑๕ ท่าน ไปรวมพิจารณา และเดี๋ยวนี้แหละครับ จอมพล ถนอม กิตติขจร ก็ได้เสนอมาแล้ว ๑ ร่างนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ โดยมีหลักการ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา ให้เป็นที่ชัดเจน และเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อยซึ่งร่างนี้ คณะ

รัฐมนตรีก็ได้ประชุมปรึกษาเห็นชอบด้วยแล้วอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นท่านผู้ที่เป็นสมาชิกพรรค ส.ป.ท. นั้น โปรดได้เข้าใจตามนี้ด้วยนะครับ อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะพูดถึงเรื่องว่าหลักการและเหตุผล แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมของท่านรัฐบาลได้เสนอมานี้ นั้น มิได้ว่าได้โอนการสอบสวนนี้ไปให้อำเภอจะเห็นได้ว่าตามมาตรา ๘ ทวิ การสอบสวนความผิดในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี โดยปกติให้เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ นี่ส่วนใหญ่มันอยู่ตรงนี้ ที่นี้ครับ มิได้ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้นายอำเภอมีสวนมาร่วม คล้ายๆ กับว่าสะกิดสะเกาเอาไว้บ้าง อย่าให้ตำรวจเตลิดเปิดเปิดไปอีกเท่านั้นเอง ท่านประธานกระผมมีความเห็นอย่างนั้น และอีกประการหนึ่ง เพราะว่าเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีคงมีความเห็นว่า เท่าที่ปล่อยให้ตำรวจสอบสวนมาตั้ง ๒๐ กว่าปีนั้นทางตำรวจได้ทำการสอบสวนได้ผลดีหรือเสียอย่างไร ท่านจึงมีความเห็นอย่างนี้ ซึ่งกระผมก็นับถือในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรี แล้วก็ปรึกษาหารือกัน และก็ลงความเห็นอย่างนั้นนะครับ ที่นี้ในข้อ ๒ นั้น ก็ยังให้อำนาจผู้กำกับการตำรวจภูธร ผู้กำกับการตำรวจภูธรประจำอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจเหล่านี้เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนอยู่ เมื่อนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างนั้นนะครับ คล้ายๆ เป็นการร่วมกันๆ ที่นี้ร่วมกันทำงานเพื่อประเทศชาติ เหตุใดเล่าถึงมีสมาชิกบางคนคิดว่ามาร่วมกันแล้วจะแยกกัน ทำไม่ร่วมกันเพื่อจะสร้างความดีมิได้หรือ ทำไม่จะร่วมกันแล้วก็ต้องแตกแยกกันเล่า กระผมสงสัย ท่านประธาน หรือว่าจะมีอะไรให้แตกแยกกัน หรือว่ามาร่วมกันแล้วมาแย่งอะไรกัน แย่งอะไรกันแย่งกันเป็นใหญ่อย่างนั้นหรือครับ หรือแย่งอำิสลินจ้างกันครับ กระผมว่า หากว่ามาร่วมกันแล้วประชาชนทั่วประเทศจะได้รับความเป็นธรรมจากพนักงานทั้งฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ ฝ่ายอำเภอ และพนักงานฝ่ายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ทั้งสองท่านมาร่วมกัน ให้ความอบอุ่นแก่ประชาชนอย่างนี้ไม่ดีกว่าหรือครับ ท่านประธาน กระผมเองนั้นความจริงเรื่องเหล่านี้ก็ได้มีอาชีพทางทนายความมาหากินทางนี้กันมานาน ก็รู้แล้วว่าวิธีการของตำรวจเป็นอย่างไร วิธีการของอำเภอเป็นอย่างไร สมัยก่อนเมื่อเขาย้ายพนักงานสอบสวนไปอยู่อำเภอ ก็เอาปลัดอำเภอมาเป็นนายร้อยตรี ร้อยโท กระผมก็อยู่ และกลับไปจากอำเภอไปหาตำรวจ กระผมก็อยู่ แต่อันนั้นมันไม่เด็ดขาด ที่นี้เรามาาร่วมกันซิครับจะเป็นอย่างไร ลองดูซิ ให้มาคานกันไว้บ้าง กระผมคิดว่าปลัดอำเภอ ผู้ที่เป็น

ปลัดอำเภอที่ดี หรือผู้ว่าราชการา ที่เป็นผู้ว่าราชการา ที่ดี หรือนายอำเภอที่ดีหรือหากว่าตำรวจที่ดีคงไม่เข้ามาาร่วมกันทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นแน่ คงมาร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม นี่กระผมคิดอย่างนั้น เว้นแต่ว่าผู้ว่าราชการา นั้นจะเลว นายอำเภอจะเลว ตำรวจจะเลว หากเอามาร่วมกัน มันก็เป็นเลวกำลังสอง ราษฎรตาย นี่ครับ ท่านประธาน กระผมคิดอย่างนี้ และอีกประการหนึ่งกระผมคิดอย่างนี้เนะครับท่านประธาน เรื่องนี้กระผมทราบดีว่า ไม่ควรจะมาอธิบายกันอย่างมากมาย เพราะว่าท่านผู้รู้ ท่านผู้แทนที่นั่งอยู่ที่นี้ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น เรื่องนี้กระผมคิดว่าควรจะคิดอย่างนี้ครับ ควรจะรับหลักการหรือไม่เท่านั้นเอง ควรจะรับหลักการหรือไม่ เมื่อหัวหน้าพรรค ส.ป.ท. เสนอมาว่า ควรรับหลักการ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เสนอมาว่าไม่ควรรับหลักการ คณะกรรมการเห็นว่าควรรับหลักการ หากว่าไม่รับหลักการแล้ว กระผมคิดว่าสมานี้ใช้ไม่ได้ ใช้ไม่ได้ จะมากลับกลอกไปกลับกลอกมา สมัยก่อนครับ สมัยนี้พาไปเที่ยวที่ไหนบ้าง กลับมาไม่รับอย่างนี้ไม่ถูกต้องนักท่านประธานครับ ขอขอบคุณ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉัน สุมนา นิตยสุทธิ ส.ส. ศรีสะเกษ ไม่สังกัดพรรค ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอเข้ามาเนี้ ดิฉันเห็นด้วยและยินดีรับหลักการ แต่ไม่เห็นด้วยกับรายละเอียด จำเป็นจะต้องแก้ไข เท่าที่ท่านกรรมการเสนอขอร่างเข้ามา ดิฉันว่าไม่ถูกต้องนัก การที่เอาเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมาเป็นหัวหน้าเนั้น จะทำความเดือดร้อนให้ฝ่ายปกครองเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองนั้นไม่สามารถที่จะมีเวลาว่างมาควบคุมได้ ทุกสำนวน ทุกคดี เนี้เป็นเหตุหนึ่งที่จะเกิดเรื่อง ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ อ๊ะ สอบไป ๆ ถึงวันจะส่งฟ้อง ท่านครับเซ็นหน่อย รถจะออกแล้ว อย่างเนี้เป็นต้น เท่ากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเนั้น เอาเข้าข้างหนึ่งไปอยู่ในตรวนแล้วนะคะ โปรดคิดให้ดี ด้วยความรู้สึกของดิฉันเนั้น คิดว่าขึ้นอยู่ที่ตัวบุคคลเป็นใหญ่ จะอยู่ฝ่ายตำรวจก็ได้ จะอยู่ฝ่ายปกครองก็ได้ แล้วแต่บุคคล แต่ว่าบุคคลที่ดีเนั้นเราจะหาได้ที่ไหน ในเวลานี้ดิฉันอยากจะทราบ จะหาได้ที่ไหน ข้าราชการมีทุกกระสอบ ไม่ใช่มีเฉพาะกรมตำรวจ ข้าราชการมีทุกกระสอบ มีทุกย้งทุกฉาง ดิฉันยอมรับหลักการเนี้เพราะว่า การที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนแต่ฝ่ายเดียวเนั้นได้ทำความเดือดร้อนมามาก อย่างจังหวัด

ศรีสะเกษเป็นต้น ดิฉันจะไม่พูดถึงว่าเหตุการณ์ในระยะตั้งหลายสิบปีมาแล้ว พุดในระยะปีนี้แหละ พ.ศ. ๒๕๑๔ นี้แหละ เจ้าหน้าที่ตำรวจจับประชาชนไปโยนหน้าผาทั้ง แล้วกระทำการสอบสวนว่าเป็นผู้ร้าย ทั้ง ๆ ที่ทั้งตำรวจและผู้ตายนั้นแหละสมคบกันค้าพระพุทธรูป แต่ผลจากการสอบสวนปรากฏว่าผู้ตายเป็นหัวขโมย อย่างนี้เป็นต้น แล้วต่อมาก็เจ้าหน้าที่ยิงแพทย์ตำบล แต่ผลจากการสอบสวนปรากฏว่าร้องผู้กำกับฯ ออกไปตรวจสอบได้หัวกระสุนเข้ามา หัวกระสุนนั้นเป็นหัวกระสุนเก่า จะควักออกจากกระเป่า ดิฉันก็ไม่ทราบ ไม่ใช่หัวกระสุนยิงใหม่ และหัวกระสุนนั้นบุบติดดินมาแสดงว่าตกฝนมาแล้วหลายศตวรรษแล้ว ที่นี้เมื่อส่งมาพิสูจน์ปรากฏว่าพิสูจน์ไม่ออก ผู้ต้องหาก็คงจะหลุดไปตามระเบียบ นี่เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนไม่เห็นด้วยในการที่การสอบสวนอยู่กับตำรวจ เพราะว่าเขาไม่ได้รับความยุติธรรม มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายท่านเหลือเกินทั้งชั้นเล็กและชั้นใหญ่ตกเป็นผู้ต้องหา แต่เมื่อการสอบสวนผ่านไปเหตุการณ์ก็เบาบาง ๆ จนสุดท้ายหลุด ๆ เพราะผู้สอบสวนนั้นก็คือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ธรรมดาเสียย่อมไม่กินเสีย ฉันทิดก็ฉันทันนั้น ฉันทันก็มีการช่วยกัน ดิฉันจึงเห็นด้วยในการนี้ ธรรมดาตุลาแห่งอำนาจของประเทศก็มีอยู่สาม ตุลาการ นิติบัญญัติและบริหาร อำนาจแห่งความยุติธรรมมีอยู่ห้า จับกุม สอบสวน ส่งฟ้อง ตัดสินและลงโทษ อำนาจทั้งห้านี้ดิฉันเห็นว่าต้องแยกต้องแยกกัน ตราบใดที่อำนาจใดอำนาจหนึ่งมารวมกัน ตราบเท่าแห่งความยุติธรรมย่อมเอนเอียง เพราะน้ำหนักมากขึ้น แต่ดิฉันก็ไม่เห็นด้วยนักในการที่จะให้ฝ่ายปกครองเป็นหัวหน้า ไม่เห็นด้วยนัก แต่เห็นด้วยกับหลักการเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเห็นด้วยเท่านี้และยอมรับหลักการคะ

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : กระผม นายวรศักดิ์ นิมานันท์ ส.ส. เชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงเมื่อคืนนี้ กระผมก็ยังสงสัยอยู่ว่า ท่านบอกว่าหลักการจะพิจารณาเฉพาะหลักการที่กรรมาธิการได้เสนอเข้ามานี้ หลักการนั้นเป็นความจริงที่ว่าเป็นข้อความเพียงสั้น ๆ ส่วนเนื้อหาที่คณะกรรมการได้ร่างเป็นตัวบทขึ้นมานั้นก็สมควรที่จะต้องวินิจฉัยอยู่เหมือนกัน ถ้าหากจะพิจารณาเฉพาะหลักการ ข้อโต้แย้งหรือว่าความคิดเห็น ก็แทบจะไม่ต้องมาวินิจฉัยหรือพูดกันในสภาฯ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นนั้นกระผมใคร่ที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าเป้าหมายหรือจุดหมาย

ในการร่างหรือแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้เรามีเป้าหมายอย่างไร เรามีจุดหมายอย่างไรเป้าหมายละจุดหมายนั้นจะต้องอยู่ในตัวบท ซึ่งจะต้องวินิจฉัย การแก้กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น เป็นการแก้กระบวนอันหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเราก็อทราบกันดีอยู่แล้วว่า กระบวนการยุติธรรมนั้นนะมีอะไรบ้าง นอกจากศาล อัยการแล้วการสอบสวนคดีนั้นเป็นกระบวนการยุติธรรมอันหนึ่ง ถ้าหากว่าเราจะวินิจฉัยกันแล้วก็จะเห็นว่าทำไมถึงต้องแก้ แก้เพราะอะไร และผลที่แก้นี้จะตกแก่ใคร ท่านประธานที่เคารพ มีเพื่อนสมาชิกหลายคนหลายท่านได้อภิปรายว่า สำคัญที่ตัวบุคคลหรือตัวคน นี่ก็เป็นความจริง คน ถ้าจะพูดเรื่องคนทำงานหรือว่าจะวินิจฉัยเรื่องบุคคลแล้วเป็นเรื่องที่จะต้องได้เถียงกันมากมายหลายประการ ไม่ว่าจะฝ่ายไหนทั้งสิ้น แต่กระผมมีความเห็นว่าการที่เราแก้กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ เรื่องเกี่ยวแก่ข้อสอบสวน เราต้องการจะสร้างระบบขึ้น ระบบอันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะที่ผ่านมา เมื่อสมัยการสอบสวนอยู่กับอำเภอ ก็บอกว่าระบบนั้นไม่ดี อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้ว่าเมื่อก่อน ต่อมาเอาการสอบสวนไปอยู่กับตำรวจ ก็บอกว่าไม่ดี เมื่อไม่ใช้อย่างนี้แล้วละก็มาค้นคว้าหาว่ากระบวนการยุติธรรมที่ดีที่สุดนะคืออะไรที่เราจะพึงได้ กระผมก็มีความเห็นว่าการกระบวนการยุติธรรมคือศาลเท่านั้นที่เราจะพึงได้ และแนใจที่สุดว่า ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนคนไทยเราอย่างทั่วถึง เพราะฉะนั้นทางพรรคประชาธิปัตย์จึงสร้างระบบนี้ขึ้นมาใหม่ เรียกว่าให้ตั้งกรมสอบสวนกลางขึ้นมา ขึ้นตรงต่อกระทรวงยุติธรรมอย่างนี้แล้วประชาชนนั้นก็คงจะได้รับความเป็นธรรมอย่างยิ่ง แต่ท่านประธานกรรมาธิการท่านก็บอกว่า เอาไปไว้แปรญัตติกันเถอะ ตอนนั้นมาว่ากันเรื่องหลักการเสียก่อน ควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ประการใด กระผมก็เห็นด้วย แต่ทว่าท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติสองฉบับนี้ อันดับแรกพรรคประชาธิปัตย์เสนอขึ้นมาต่อมารัฐบาลรับไปพิจารณา แล้วก็ได้เสนอของรัฐบาลมีอีกฉบับหนึ่งจึงเป็นสองฉบับ สภาจึงตั้งกรรมาธิการขึ้นมา ไปพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ กระผมประหลาดใจ ท่านกรรมาธิการไม่ได้ชี้แจง แล้วบอกว่าไม่มีอะไรจะชี้แจง ความจริงกระผมอยากที่จะฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงเหลือเกินว่า ที่รับไปสองฉบับไปจากพรรคประชาธิปัตย์และของรัฐบาลนั้น ทำไมท่านจึงสร้างออกมาเป็นรูปอย่างนี้ ซึ่งจะว่าไปนะ มันไม่ตรงเป้าหมายของทั้งรัฐบาลและไม่ตรงเป้าหมายของพรรคประชาธิปัตย์เลย เป้าหมายนั้นหมายความว่าที่

กระผมกราบเรียนเมื่อคืนนี้ คือเป้าหมายที่จะให้ประโยชน์นั้นนะ หรือประโยชน์ของพวกเขาจะมา
 ไปตกแก่ประชาชน เป้าหมายนั้นไม่ตรงกับที่รัฐบาลต้องการ และไม่ตรงกับที่พรรคประชาธิปัตย์
 ต้องการ เมื่อออกมาอย่างนี้แล้วถ้ากระผมจะเปรียบก็จะเปรียบเปรยว่า ทางฝ่ายกระผมเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสมือนหนึ่งเสนอนางสีดาเข้าไป กรรมวิธีการแทนที่จะเอาไปเป็น
 รูปนางสีดาออกมา กลับไปเป็นนางสำมะหนักขาแปลงตัวเป็นนางสีดาอย่างนี้ และก็เป็นเรื่องประหลาดใจ
 เหลือเกินว่าการร่างกฎหมายของกรรมวิธีการออกมาอย่างนี้นั้นนะ มันเป็นเรื่องที่ทำให้สภา
 ได้รับความลำบากเหลือเกินในการพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าเราจะให้กฎหมายนี้
 ออกมาในรูปแบบที่กรรมวิธีการร่างขึ้นมา คือว่าง่าย ๆ ก็เป็นว่าให้มีรูปการประสม เป็นรูปประสม
 ให้มีทั้งตำรวจทั้งอำเภอมีอำนาจประสมประเสกกันในการสอบสวนคดี ว่าอย่างนั้น ทีนี้ก็บอกว่า
 วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด เรื่องอย่างนี้กระผมก็ไม่แน่ใจว่าจะดี ไม่แน่ใจว่ามันจะดีอย่างนั้น ที่กระผม
 ว่าไม่แน่ใจว่าจะดีอย่างนั้นเพราะประการใด เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุที่ว่า การที่เอามาประสม
 ประเสกกันออกมาอย่างนี้นั้น ถ้าหากว่าข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในระหว่างข้าราชการฝ่ายอำเภอและ
 ฝ่ายปกครอง ก็คือฝ่ายอำเภอและฝ่ายตำรวจแล้ว ท่านประธานที่เคารพ บาปหนักอันนั้นจะ
 ตกแก่ใคร มันไม่พ้นที่จะตกแก่ประชาชนเป็นแน่ ทำไมครับ ท่านประธานที่เคารพ ทำไมกรรมวิธีการ
 จึงไม่ได้คิดวาระบดที่ตีซึ่งเรามีอยู่ ระบบนั้นคือสร้างระบบเป็นกลางขึ้นมาเมื่อสร้างระบบเป็น
 กลางขึ้นมาแล้ว กระผมเข้าใจว่าความเป็นธรรมจะเกิดขึ้นกับประชาชนเป็นอย่างยิ่ง มันไม่ใช่
 หลักการอันนี้ จริงอยู่ที่ท่านกรรมวิธีการเขียนออกมา มันตรงกับหลักการของพรรคประชาธิปัตย์
 แต่ข้างในมันไม่ใช่ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ประหลาดใจว่าท่านกรรมวิธีการจะให้
 คำตอบกระผมได้สักเล็กน้อยไหมครับว่า ท่านกรรมวิธีการแต่ละท่านก็มีนักกฎหมาย มีอาจารย์
 ซึ่งอาจารย์ของกระผมเองแหละก็เป็นประธานกรรมวิธีการอยู่ ท่านกรุณาให้ข้อแจ่มกระจ่าง
 แก่กระผมหน่อยเถอะครับว่า เพราะเหตุใดท่านถึงร่างออกมาอย่างนี้ มีจุดประสงค์อย่างไร
 และร่างออกมาอย่างนี้ท่านรับประกันได้อย่างไรว่าประชาชนจะได้รับความสุข หรือประชาชน
 จะได้รับความเป็นธรรมพอเพียง กระผมไม่แน่ใจครับ ถ้าจะว่าไปละก็ ความแน่ใจอย่างนี้ไม่
 เกิดขึ้น มันก็เป็นเหตุให้พวกเราต้องยุ่งยากลำบากใจ จึงใคร่ขอเรียนถาม เพราะฉะนั้นกรุณา
 ตอบให้เข้าใจแจ่มชัดหน่อยเถอะครับ

หลวงจำรูญเนติศาสตร์ (ประธานกรรมการ) ที่ผมไม่ได้กราบเรียนถึงรายละเอียด ตั้งแต่ครั้งแรกก็รู้สึกว่ามีทุก ๆ ฝ่ายต้องการจะแก้กฎหมายฉบับนี้แล้วเราก็ร่างมาเป็นมูลฐาน แล้วก็เห็นว่าคงจะแก้กันต่อไปทีหลังในชั้นกรรมการ ผมก็ไม่ได้กราบเรียนรายละเอียด แต่เมื่อท่านสมาชิกต้องการจะทราบผมจะกราบเรียนให้ทราบถึงหลักการที่ร่างของพรรคประชาธิปัตย์ ในการที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอตั้งกรมสอบสวนให้ขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรมนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยเหมือนกันว่าควรจะมีกรมสอบสวน แต่กรมสอบสวนนี้จะอยู่กระทรวงยุติธรรมไม่ได้ เพราะเหตุว่าระบบการให้ความยุติธรรมของเรานี้ เวลานี้แบ่งออกเป็นสองฝ่ายคือฝ่ายเบื้องต้นกับฝ่ายเบื้องปลาย เบื้องต้นนั้นมีตำรวจและอัยการอยู่กับกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีกรมสอบสวนขึ้นมาฝากกลางระหว่างกรมตำรวจกับกรมอัยการแล้ว จะไปอยู่ที่อื่นไม่ได้ ต้องอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย จะไปอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมอยู่อย่างไรรู้ได้ ผมไม่ได้รังเกียจจะรับส่วนตัวนะ แต่ว่ามันอยู่ไม่ได้ในหลักการ เพราะเหตุว่าถ้ากรมตำรวจจับคนเสร็จส่งไปกระทรวงยุติธรรมสอบสวน กระทรวงยุติธรรมสอบสวนเสร็จส่งกรมอัยการ เพื่อฟ้องอีกที ลองโปรดคิดซึ่คว้ามันจะเป็นอย่างไร ความรู้สึกแตกต่าง มันจะเกิดขึ้น ก็ในกรรมการก็รู้สึกเห็นด้วย และก็รู้สึกเหมือนกันว่า ถ้าหากว่าจะมีตั้งกรมสอบสวนควรจะต้องตั้งในกระทรวงมหาดไทย ซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยก็อาจกระทำได้ แต่นี่ก็ยังไม่ถึงเวลาที่จะกระทำ ซึ่งผมก็นึกว่าต่อไปอาจทำได้ เพราะเหตุว่าอาจเอาคนจากกรมการปกครองมารวมกันเป็นกรมสอบสวนก็อาจกระทำได้ ผมไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรแต่เรื่องนี้ เป็นเรื่องนโยบาย ซึ่งอยู่ทางกระทรวงมหาดไทยผมก็เรียนได้อย่างเดียวว่าผมรับไม่ได้ในฐานะที่มาอยู่กระทรวงยุติธรรม เพราะเหตุว่ามันผิดที่ อย่างที่ผมกราบเรียนเมื่อกี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ คณะกรรมการก็ได้พิจารณาแล้วก็เห็นทุกอย่างว่าเราจะทำอะไรดีที่สุด อัยการที่จะทำดีที่สุด สำหรับในเรื่องการสอบสวนนี้ เวลานั้นนั้นมองไม่เห็นว่าจะไรดีที่สุด เป็นความสัตย์จริง กรรมการเองก็ไม่ได้พอใจว่ามันจะดีที่สุด แต่ก็เห็นว่ามันดีพอสมควรที่เสนอมาเป็นร่างเพื่อให้ท่านสมาชิกได้แก้ไขต่อไป จะเอาอย่างไร เพราะเหตุว่าเราไม่รู้ว่าจะไรมันดีที่สุด คืออัยการดีที่สุดนะมันอาจจะกระทำได้ แต่ว่าเงินทองก็ตีเราก็กังทำให้ไม่ได้ เงินก็ไม่พอจะตั้งกรมขึ้นใหม่ก็ลำบาก เรื่องเงินทอง เรื่องอะไรต่ออะไรพวกนี้เราก็ต้องแก้ไขหมดหลาย ๆ อย่าง อาจทำไม่ได้

รวดเร็ว อย่างที่ท่านสมาชิกประสงค์ เพราะฉะนั้นเราก็นี้กว่าระหว่างที่เราว่ามูลฐานให้ท่านพิจารณาเสียก่อนท่านจะเอาประการใดนั้นสุดแล้วแต่ท่านจะแก้ไขต่อไป เราก็เห็นด้วยประการฉะนี้ครับ ขอขอบคุณ

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผม ดิลก บุญเสริม ส.ส. มหาสารคาม ไม่สังกัดพรรค ก่อนอื่นกระผมใคร่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับคามยุติธรรมขบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน สภานี้ควรจะได้วินิจฉัยอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะผ่านร่างนี้ไป จะรับหรือไม่รับ ครั้งแรกกระผมจะขอเวลาอภิปรายถึงร่างของพรรคประชาธิปัตย์เสียก่อน เพราะว่กระผมพอใจร่างนี้ กระผมไม่เห็นด้วยกับประธานกรรมาธิการบอกว่าเวลานี้ยังไม่ถึงเวลายังมองไม่เห็นว่าจะอะไรดี ความยุติธรรมของประชาชนนั้นไม่ต้องใช้เวลาครับ ความเป็นธรรมเสรีภาพ ความเที่ยงธรรมไม่ต้องใช้เวลา เดี่ยวนี้แหละ ร่างของประชาธิปัตย์นั้นเป็นการซูดรากถอนโค่นที่จะยกเอาความยุติธรรมขบวนการยุติธรรมนี้ตั้งแต่เริ่มแรกนี้ผมชอบ กรมณะไม่สำคัญจะอยู่กระทรวงยุติธรรมก็ไม่ว่า จะอยู่กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ว่า แต่ว่ามีพนักงานสอบสวนอยู่ฝ่ายหนึ่ง ผู้จับกุมอยู่ฝ่ายหนึ่ง อย่างนี้เรียกว่าก้าวหน้ามีความคิดก้าวหน้าที่จะให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ท่านทั้งหลายที่พูดมาทุกท่านก็บอกแล้วว่า อยู่กับตำรวจก็รีดไถ อยู่กับอำเภอก็รีดไถ เราอยู่มาตั้ง ๓๐ กว่าปี เราเรื่องนี้อยู่แล้ว เรารู้ อยู่ รับเลยทุกท่านอภิปรายมารับแล้วจะทำไม่แยกหนีไปละ ก็สภามอบให้ท่านดูร่างของประชาธิปัตย์นี้เป็นตัวอย่าง ท่านอ้างนโยบายก็แสดงว่ารัฐบาลนี้ไม่ยอมรับที่จะให้ความเป็นธรรม และเริ่มต้นแก่ประชาชนໃໝ່ໆ ถ้าอย่างนั้นก็แย่ซี ก็เราร้องอยู่ เวลาหาเสียงกับประชาชนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากพนักงานสอบสวน แก่ซี เมื่อประชาธิปัตย์เขาร่างมาอย่างดี ทำไม่ไม่เอา เสียเงินเพื่อความเป็นธรรมอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนเสียเท่าไรเสียไป เพราะชาติอยู่เย็นเป็นสุขแต่เสียเพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นสุข เสียไปเท่าไรไม่มีความหมาย นี่ท่านประธาน กระผมเห็นด้วยกับร่างประชาธิปัตย์ ท่านจะเถียงไม่ขึ้น บอกว่าเป็นหลักการ พูดถึงหลักการ การสู่กฎหมายการวิพากษ์วิจารณ์กฎหมาย การพิจารณาอะไรทั้งหมด เราต้องดูใส่ใน กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

แห่งเชียงใหม่ คือ คุณวรศักดิ์ นิมานันท์ ที่บอกมาให้ท่านเอาหนังสือไป ทำไมเอาสามะนักศึกษาเข้าเข้ามา รูปร่างดี ๆ ไม่ชอบ นี่แสดงว่าท่านไม่ยอมรับที่จะให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม ที่นี้หันไปดูร่างของพรรคสหประชาไทย ร่างของพรรคสหประชาไทยเริ่มต้น กระผมว่ายังดีกว่าร่างนี้ คือไม่มีการแตกแยกในวงข้าราชการนี้ ท่านประธานที่เคารพ นายกรัฐมนตรีท่านก็กล่าวว่า ให้มีความสามัคคี ข้าราชการแตกแยกเพราะอะไร เพราะส่วนได้ส่วนเสียข้าราชการแตกแยกเพราะอะไร เพราะผลประโยชน์ ข้าราชการแตกแยกเพราะอะไร เพราะต้องการอำนาจอยู่ในมือ ต้องการตาบ ตาบอยู่กับใคร ความเที่ยงธรรมจะเกิดขึ้นหรือไม่ เราเห็นอยู่แล้ว ไม่ต้องเถียงว่าอยู่อำเภอดี อยู่ตำบองดี ไม่ต้องเถียง เหตุการณ์เรารู้มาหมด ของพรรคสหประชาไทย มีส่วนดีที่ว่ารักษาความกลมเกลียวในวงข้าราชการทั้งหลาย เราต้องยอมรับว่าในประเทศไทยเรานี้ ปัญญาชนคือข้าราชการส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครอง เรียกว่าชนชั้นผู้ปกครองเมื่อชนชั้นผู้ปกครองมีความโน้มเอียง เกิดทะเลาะวิวาทกันขึ้นแล้ว ใครได้รับความเดือดร้อน ประชาชน ตาสี ตาลา ช้างสารชนกัน หล้าแพรกก็แหลกลาญ นี้สุภาชิต ท่านประธาน กระผมยังยืนยันนี้อยู่ และยังคงเป็นต่อไป ถ้าเพียงแต่เป็นร่างของพรรคสหประชาไทยก็ยังมีส่วนโน้มเอียงที่จะให้ไม่เกิดความแตกแยก เพราะว่าให้อำเภอมีส่วนมาสอบสวน เหมือนกันกับสมัยก่อนที่จะมีการปฏิบัติให้ปลัดอำเภอไปร่วมทำการสอบสวน เรื่องใดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอเห็นว่าราษฎรจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็ส่งเข้าไปสอดแทรกไปสะกิดตำรวจว่า ระวังนะนายหรือว่าการสอบข้าราชการเวลานี้ข้าราชการเท่านั้นได้รับความเป็นธรรม ข้าราชการถูกกล่าวหาในคดีอาญาต้องสอบต่อหน้าข้าราชการด้วยกัน อำเภอต้องส่งคนไปบู้ค แต่เวลาประชาชนเกิดความเดือดร้อนทำไม่ไม่ส่งไปช่วย ช่วยแต่ข้าราชการใช้ไหม นี่ร่างของพรรคสหประชาไทยยังมีส่วนดีอยู่ตรงนี้ ท่านประธาน ที่นี้มาถึงร่างของคณะกรรมการ กระผมเห็นคืออยู่ ๒ อย่างพูดส่วนตัวเสียก่อน เดียวท่านกรรมการจะเสียใจ คือ ลดการคุมขัง อำนาจการคุมขังสมัยก่อนมันถึง ๘๔ วัน เดียวนี้ลดลงมา ๖๐ วัน แล้วให้ผู้ต้องหามีโอกาสพบทนาย นี่คือส่วนดี กระผมก็พยายามพูดด้วยความเป็นธรรมที่สุด มีโอกาสพบทนาย กระผมมีความเห็นอย่างนี้ ที่นี้ร่างอันนี้ส่วนที่เสียมีพนักงานสอบสวนผู้ทำการสอบสวนนั้นอันหนึ่ง โปรดเข้าใจว่าพนักงานสอบสวนมีสองคน คนหนึ่งพนักงานสอบสวน ผู้มีหน้าที่สอบสวน คนหนึ่งคือพนักงานสอบสวนผู้มีหน้าที่

รับผิดชอบในการสอบสวน นั่นก็คือหัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนในร่างนี้จะให้อำเภอสอบสวนก็ได้ ให้ตำรวจสอบสวนก็ได้ ร่วมกันสอบสวนก็ได้ เสร็จแล้วผู้รับผิดชอบพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคือใคร คือ นายอำเภอ คือหัวหน้านายอำเภอ ที่กิ่ง หัวหน้ากิ่ง ที่จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด อันนี้เป็นอย่างไร ทำไมจึงกลับคืนไป ท่านควรจะก้าวหน้า ทำไมกลับเข้าไปเข้ารู ไม่เข้าคลองกลับคืนไปเข้ารูให้คนแตกกันในรูปนั้น มันเป็นอย่างนี้ ก็ในการยื้อแย่งแข่งขันเพื่อผลประโยชน์ คนที่เดือดร้อนคือใคร คือประชาชน กระผมยังเห็นดีด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งร้อยเอ็ด คือคุณอำพัน ทรัพย์สินดี เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำเภอมีหน้าที่พัฒนาประเทศ มีหน้าที่สร้างพระคุณ รัฐบาลที่จะต้องพัฒนาประเทศเวลานี้ด้วยโครงการต่างๆ ๑๐,๘๐๐ โครงการ ทำได้หรือเปล่า ทำได้ดีหรือเปล่า เอกการสอบสวนเข้ามาการศึกษาเข้ามา จะแบกหนักอย่างไรเข้าไปอีก และต้องเพิ่มงบประมาณเกี่ยวกับการสอบสวนต้องตั้งข้าราชการซึ่งสำเร็จอย่างน้อยที่สุดปริญญาตรีทางกฎหมาย เป็นปลัดอำเภอทุกอำเภอรวมทั้งกิ่งด้วย ท่านคงจะรู้ ในประเทศไทยนี้ที่อำเภอท่านคงจะรู้ มันเป็นอย่างนี้ นี่แหละท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงเห็นว่าเพิ่มงบประมาณเข้ามาโดยไม่จำเป็น ถ้าจะทำกวดขันเข้าไป ตำรวจทำไม่ได้ในขณะนี้กวดขันเข้าไป ใครไม่ดีปลดออก อธิบดีตำรวจไม่ดีปลดออก ถึงไม่ปลดออก อีกปีหนึ่งไม่ต่ออายุให้ เสร็จ เอาคนใหม่เข้ามาที่ดีที่สุด ใครที่ดีที่สุดรัฐบาลมองเห็น เอามา ในที่สุดถ้าปราบตำรวจได้แล้วมันก็เสร็จ ความยุติธรรมมันจะอยู่กับประชาชนข้าราชการจะไม่มีแก่งแย่งแข่งขัน จะไม่ทะเลาะวิวาท โปรดอย่าลืมนิยามว่าอำนาจการสอบสวนเปรียบเสมือนอาหารอร่อยที่สุด ถ้าเทียบอาหารจีนก็คือหุบปลาจลามาๆ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากอาหารดีที่สุดในภาคอีสานก็เหมือนลาบ เหมือนลูกากเต็น้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นนี่แหละครับ เกิดการยื้อแย่งแข่งขัน เกิดการไม่ยุติธรรม เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น ใครอยู่เย็นเป็นสุขไม่มี ประชาชนไม่อยู่เย็นเป็นสุข กระผมจึงมีความโหน้มเอียงเห็นไปว่า ถ้าเอาของพรรคประชาธิปัตย์ กระผมยกมือให้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเอาของพรรคสหประชาไทย กระผมให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าอย่างร่างนี้กระผมไม่ให้

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมขอโอกาสมากล่าวนิดเดียวครับ ที่ท่านประธานกรรมาธิการท่านว่าเมื่อตะกี้นี้แหละว่า การที่จะมีกรมสอบสวนพิเศษขึ้นในกระทรวง

ยุติธรรมนั้น มันขัดด้วยหลักการ ผมก็ยังไม่ทราบว่าหลักการอะไร แต่ความจริงปัญหาเรื่อง สอบสวนคดี การฟ้องร้องคดี ตัดสินคดีนี้ ในต่างประเทศ เช่น อังกฤษ อเมริกา เขาขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรม ในอเมริกาในอังกฤษเวลานี้ก็กรมอัยการเขาขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม การสอบสวนก็ขึ้นอยู่กับนั้น ไม่ต้องอะไร แม้แต่ศาล วิธีพิจารณาของเราเองเวลานี้ ในกรณีที่ ราษฎรฟ้องกันเองเป็นคดีฉ้อโกงยกยก ศาลยุติธรรมได้สวนมูลฟ้อง ศาลยุติธรรมได้สวน มูลฟ้องอยู่แล้ว ในอังกฤษ ในคดีอาญาเหล่านั้นนะ แนะเขาใช้วิธีพิเศษ เขาเรียกว่าแกรนด์ จูรี (grand jury) คือเอาประชาชนธรรมดาเป็นกรรมการสอบสวน แต่นั่นละของเราก็รู้ อย่างนี้ ทำให้ไม่ไหวหรอก เพราะตามี ตามา ยายลี ตาสาแก่ทำไม่ได้ อย่างนี้มันยังใกล้เคียงเหตุนี้ แต่การ ที่จะบอกว่า การที่จะมีกรมสอบสวนสังกัดกระทรวงยุติธรรมมันขัดต่อหลักการ ผมยังไม่ เห็นว่าจะมีหลักการอะไรที่ขัด ถ้าเมื่อมีขัด แต่ว่าก็คนฟ้องอยู่กระทรวงมหาดไทย ก็โอนมา เสียก็แล้วกัน โอนกรมอัยการมาขึ้นกับกระทรวงยุติธรรมเสียก็แล้วกันซึ่งในข้อนี้ในวงการ ศาลพูดกันเสมอๆ มีความคิดนั้นนานมาแล้ว แต่มันขัดข้องเรื่องแย่งอำนาจอะไรกันอย่างไร ผมก็ไม่ทราบได้ ที่เอาอัยการไปเสียก่อน ความจริงนะอัยการควรจะต้องอยู่กับกระทรวงยุติธรรม มานานแล้ว แล้วก็เวลานี้ก็ยังคิดกันอยู่ ทำไม ผมในความเห็นของผมว่ามันควรจะแบ่ง แยกอย่างไร ที่ถูกที่ผิดมันควรจะเป็นอย่างไร คือทางกระทรวงมหาดไทยนะถ้าเกี่ยวกับอาชญากรรม มันเป็นหน้าที่ปราบปราม นอกจากนั้นก็อย่างสมาชิกว่า กระโถนท้องพระโรงมีอะไรก็ยึดใส่ๆ พัฒนาก็สารพัด เอาเถอะถ้าให้เขาปราบปรามแล้วละก็มันก็หมดเรื่องแค่นั้น คนปราบก็ปราบไป แต่ว่าคนที่จับมาแล้ว ผิดหรือไม่ผิดมันควรจะเป็นองค์การอีกอันหนึ่งต่างหาก นี่มันถึงกระบวนการ ยุติธรรมถึงจะได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มภาคภูมิ คนจับก็เป็นธรรมดาต้องการเอาคนเข้าคุก จับมาแล้วผิดได้หรือ มันก็ต้องจับมาถูก เพราะฉะนั้นถ้าจะเป็นประกันเสรีภาพของประชาชน จริงๆแล้ว ฝ่ายมหาดไทยเป็นฝ่ายจับ ปราบปรามจับ แต่ทั้งหมดที่ขึ้นกับการสอบสวนคดี การฟ้องคดี การตัดสินคดีอาญา ควรจะขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นเฉพาะข้อนี้ ผมเองก็ยังไม่เห็นจะขัดกับหลักการอะไร และถ้าอ้างว่าเอาการสอบสวนมาอยู่ในกระทรวง ยุติธรรมแล้วมันจะขัดหลักการ มันก็มีข้อเท็จจริงเวลานี้ว่าตามกฎหมาย คดีที่ราษฎรฟ้อง นั้นเอง ศาลยุติธรรมเป็นผู้สอบสวนครบว่าคดีมีมูลหรือไม่ มันก็ไม่ขัดไม่มีใครว่าขัด เพราะ

ฉะนั้นการที่จะตั้งขึ้น ผมว่ามันไม่ขัดอะไรหรอก ส่วนที่ไม่มีเงินก็เห็นใจครับ กระทรวงยุติธรรมนะ ลูกเมียน้อยก็เห็นกันมา แต่ทำไมทางฝ่ายผมจึงอยากนักอยากหนาให้การสอบสวนมาอยู่ใน กระทรวงยุติธรรม และถ้าสามารถทำได้ อยากจะตั้งการฟ้องคดีมาอยู่ในกระทรวงยุติธรรม ด้วย เพราะเห็นแล้วว่าศาลยุติธรรมเวลานี้เป็นที่พึ่งสุดท้ายของปวงชน อันนี้ท่านประธาน กรรมการการตรวจจะรู้สึกภูมิใจ เราอยู่ในองค์การเหล่านี้มานาน เป็นที่พึ่งสุดท้ายจริงๆ แล้วก็ เชื่อว่าความบริสุทธิ์ผุดผ่องมีเป็นอันมาก ซึ่งประชาชนหวังเป็นที่พึ่ง เพราะฉะนั้นจึงหวังพึ่งต่อไปว่า ถ้าเขาพวกเหล่านี้ คือสอบสวน ฟ้องร้องคดี มาร่วมอยู่ด้วยละก็ อาจจะมี ความบริสุทธิ์ ผุดผ่องขึ้น เพราะเหตุว่าธรรมดาถ้าเขาไปอยู่กระทรวงมหาดไทย เจ้าหน้าที่กระทรวงยุติธรรม ติดต่อกับประชาชนโดยตรงก็มีบ้าง เผลอไปบ้าง ไปรีดไปไถบ้าง ก็เป็นธรรมดา ส่วนได้ส่วนเสียมัน หมักหมมกันอยู่ แต่ถ้าเอามาตั้งอยู่ในกระทรวงยุติธรรมอย่างที่ศาลเป็นอยู่เวลานี้ มันเหนือออกไปเลย มันนอกจากวงการเหล่านี้ไปเลย ไม่มีโอกาสมาหาสตาจกับเขานะ พูดทำไม่มี มันน้อยที่สุด และประเพณี ความเคารพนับถือซึ่งกันและกันในวงการยุติธรรมมันมีอยู่ เป็นข้อเหนี่ยวรั้ง ซึ่งกันและกันเป็นอันมาก ซึ่งใครๆ คนใดคนหนึ่งจะไปทำความสกปรกโลสมม ท่านประธาน กรรมการการอยู่กับผมมา เมื่อเป็นผู้พิพากษาเราเคยด่ากันมาเองครับ เพราะความละเอียดต่อ บาบเหล่านี้ มันเป็นวงการพิเศษที่ขึ้นอยู่กับทำให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชน โดยไม่มีโอกาส ไปหยิบสตาจจากกระเป๋าใคร มันเป็นอย่างนั้น มีก็น้อยเต็มที ถ้ามีเกิดขึ้นก็ไว้วาย แล้วจะ นำพิศวง เมื่อผู้พิพากษาต้องทำไปทำมีดีมีร้าย ศาลเองละครับลงโทษ ศาลฎีกาเข้าไป ๔ ปี ขนาดหัวหน้าศาล นี่แสดงว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มบริสุทธิ์พอที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ เพราะฉะนั้นหลักการจะเป็นอย่างไรก็ตาม ถ้าเมื่อได้มีการตั้งกรมสอบสวนขึ้น คือเอากรมอัยการไปอยู่ กระทรวงยุติธรรม ผมว่าเมื่อนั้นเสรีภาพของประชาชนจะได้ประกันอย่างมากมากที่สุด ส่วน เงินไม่มีมันก็ต้องหามา เพราะอย่างอื่นก็ทำได้ นี่ซึ่งคนแท้ๆ จะอยู่ดีกินดีสักปานใดก็ตาม ความปลอดภัยไม่มีในส่วนร่างกาย เสรีภาพมันก็อยู่ไม่เป็นสุข อยู่ไม่สุข มันก็ไม่เย็นใจ ท่าน ประธาน ผมจึงเห็นว่าในหลักการ ท่านประธานกรรมการไม่น่าจะขัดข้องในข้อนี้

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุปราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผม

เห็นว่าควรจะได้รับหลักการ เพราะเหตุว่าหลักการที่ทางคณะกรรมการสิทธิการเสนอมาเป็นการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทุกมาตรา ตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตราสุดท้าย ที่นี้เท่าที่เรافیิจารณาตลอดเวลามา เราจะเห็นว่ามันมีอะไรหลายอย่างที่ควรจะต้องแก้ไข เช่นสิทธิของผู้ต้องหาที่จะพบทนายความได้ การตรวจค้น การขัง การควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน ถ้าหากเราจะไม่รับหลักการแล้วก็สันนิษฐานว่าตกไป เราทำอะไรไม่ได้เลย นี่แหละครับ กระทบเห็นว่าควรรับหลักการ ส่วนจะให้ทางอำเภอร่วมกับตำรวจสอบสวนนั้น ก็เป็นเรื่องของแต่ละท่านที่จะเสนอแปรญัตติเข้ามา จะให้ตำรวจอย่างเดิมหรือจะเอามาทางอำเภอทั้งหมด นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าท่านไม่รับเลย ท่านจะแก้ไขอะไรได้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ท่านแก้ไขไม่ได้ เพราะมันตกไป กระทบมีความเห็นแค่นี้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ สังกัดพรรคกิจธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายค้านของราษฎร รู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ทางฝ่ายพรรคประชาธิปไตยและทางฝ่ายพรรครัฐบาลได้เสนอกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเข้ามา เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ ท่านบอกว่าวันนี้ไม่ควรจะเถียงเรื่องอะไรกันมาก มีแต่เพียงว่าจะรับหลักการหรือไม่เท่านั้น แต่ทั้งนี้ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะขอกล่าวเท่าไปถึงประวัติศาสตร์ดั้งเดิมในระหว่างที่สมัยมีสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ จนถึง ๒๔๙๔ ตลอดจนถึง ๒๔๙๕ สมัยนั้นพรรคเสรีมนังคศิลาเรื่องอำนาจ ต้องการจะรวบรวมอำนาจการจับกุมและสอบสวนไปอยู่กับตำรวจ ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่าสมัยนั้น พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ต้องการจะเอาอำนาจอันนี้เข้าไปอยู่ในวงการตำรวจ แต่สมัยนั้นฝ่ายค้านของเราไม่ยอม และผู้แทนราษฎรส่วนมากก็ไม่ยอม ให้สมัยนั้นเป็นระบบประชาธิปไตยจริง พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ในฐานะเป็นเลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลา ก็เชื้อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพพอมาถึง ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เกิดปฏิวัติ ประชาธิปไตยของประเทศไทยก็ดับวูบลงมืดมิด ตอนนั้นคณะปฏิวัติต้องการคุมอำนาจในแผ่นดิน แม้แต่สำนักงบประมาณแผ่นดิน สมัยก่อนอยู่ในกระทรวงการคลัง ก็กลับเข้ามาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีเพราะท่านต้องการควบคุมอำนาจการใช้จ่ายต่าง ๆ

แม้แต่ราชการลับท่านก็ใช้จ่ายไปอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่อยากกล่าว ข้าพเจ้าจะไปกล่าวในวัน อภิปรายในงบประมาณแผ่นดิน ในวาระที่ ๒ ที่นี้ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจะขอเล่าให้ ท่านฟังอีกครั้งหนึ่งในจังหวัดของข้าพเจ้า ท่านประธานที่เคารพ สมัยนั้นฝ่ายการปกครอง เป็นผู้สอบสวนแต่ฝ่ายตำรวจเป็นผู้จับกุมเท่านั้น คืนวันหนึ่งราษฎร ๒ คน ในห้องที่อำเภอ ดอยสะเก็ด ถูกตำรวจรุมซ้อมตายคาที่ ท่านประธานที่เคารพ ในที่สุดสมัยนั้นถ้าไม่มีคณะกรรมการสอบสวนทางฝ่ายปกครองแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าราษฎรทั้งคู่คงตายเปล่าแน่นอน ในที่สุดไอ้เอ๋ล่าช้า ข้าพเจ้าเองเวลานั้นเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่สมัยสอง ได้ถูกแต่งตั้ง เป็นกรรมการผู้หนึ่ง ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจ เวลานั้นพลตำรวจตรี หลวง-วิฑิตพลชัย เป็นประธาน เพื่อจะขึ้นไปสอบสวนกรณีเรื่องนี้ ในที่สุดคุณหลวงวิฑิตพลชัย ขึ้น ไปก็ไม่ได้ ก็เลยไอ้เอ๋ล่าช้าไป ผลสุดท้ายผู้ปกครองเด็กสองคนนี้ ที่ถูกซ้อมตายคาที่ในคืน วันนั้น ในงานวัดเกี่ยวกับรางวัล ฟ้องเอง ในที่สุดผู้ปกครองของเด็กสองคนนี้ ถามว่าท่านผู้แทน จะเอาใครเป็นทนายความ ข้าพเจ้าบอกว่ามีผู้หนึ่งเป็นทนายความคนสำคัญที่สุดในจังหวัด เชียงใหม่ ไม่เกรงกลัวใครทั้งนั้น ก็บังเอิญเป็นลูกพรรคของประชาธิปไตย และเป็นผู้แทน จังหวัดเชียงใหม่มาถึงสามสมัยในสมัยนั้นและเวลานั้นท่านไม่ได้เป็นผู้แทน เพราะท่านเกิด ผิดพลาดไป ขอประทานโทษ ต้องกล่าวนามสดุดีเสียหน่อย.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้อง ๆ อย่างเลย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือนายอินทร สิงหนตร ท่านประธานที่เคารพ ผลสุดท้ายนายอินทร สิงหนตร ได้ว่าความเพียง ๑๕ วัน กลางวันแสด ๆ นายอินทร ถูก มาตกรรมกลางเมือง ถูกยิงตายคาที่ ผลสุดท้ายในที่สุดสร้างกรรมดีก็ได้เหตุดี ผลดี สร้างกรรม ชั่วก็ได้ผลชั่ว พลตำรวจผู้หนึ่งกับสืบทุรจวจเอกผู้หนึ่งถูกศาลตัดสินประหารชีวิตทั้งสามศาล นี้สมัยนั้นทางฝ่ายปกครองได้เป็นพนักงานสอบสวน ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองก็เกรงใจ เกรงใจเหลือเกิน เกรงใจที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ฝ่ายพรรค ส.ป.ท. เมื่อก็อ้างว่าจะแก่งแย่งอำนาจ ซึ่งกันและกัน จะแบ่งแยกแตกความสามัคคีนี้ ที่นี้ท่านก็บอกว่าควรจะไปอยู่กับตำรวจ ตามเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอธิบดีกรมตำรวจผู้ซึ่งมานั่งอยู่ที่นี้ ขอประทานโทษ ต้องออกนาม

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ข้าพเจ้าขอสดุดีว่า ท่านเป็นคนตรง ตงฉินจริง ถ้าจะเปรียบกับพงศาวดารจีนอาจจะ เป็น เป่าบุ๋นจิ้นหรือไต้สยก็ไม่ได้ เพราะท่านเอาตำรวจที่เลว ทรมารเย้ยอัยปรีดิ์ ออกจากราชการตั้งหลายคนติดคุกติดตะรางก็มี ท่านประธานความจริงตำรวจ ชาวก็มี ดีก็มากหลาย ท่านประธานที่เคารพ เป็นความจริง ที่นี้อย่างเมื่อข้าพเจ้าไปกล่าวเมื่อวานนี้ ที่เวทีลีลาศ สวนลุมพินี ข้าพเจ้าบอกว่าคนเราสันดานจะโกงแล้วมันต้องโกงจนตาย สันดาน ขูดได้สันดานขูดยาก เหมือนอย่างสมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบันนี้ท่านมีพระราชดำรัส ที่นี้ท่านจะทำอย่างไร ก็ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าร่างพระราชบัญญัติของพรรคประชาธิปัตย์ ก็ตาม ของรัฐบาลก็ตาม ที่เสนอมานี้เราไปพิจารณาแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการดีกว่าหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลานี้เป็นนิมิตอันดีที่ราษฎรปวงชนชาวไทยจะได้รับความผาสุกแล้วไม่มาก ก็น้อยไม่ทำร้ายก็พันบาท ท่านประธานที่เคารพ นี้เราไปแปรญัตติได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ ยอยากจะกล่าวไปมากมาย ข้าพเจ้าเห็นแล้วว่าพวก สป.ท. เขาจะลงมติแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า ขอยืนยันว่าต้องรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายศิริ ทุ้งทอง (อุทัยธานี) : ผมผู้หนึ่งซึ่งอยากจะออกความคิดความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับปัญหากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งผมเองจะพูดในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย ซึ่งผมเองซึ่งได้มีประสบการณ์มา เคยได้อยู่กับนายอำเภอและเคยอยู่กับตำรวจมา ซึ่งเป็นลูกเป็นผู้รับใช้ แต่ผมในฐานะที่มีฉายาว่า เกลียดตำรวจผมรับรองว่าผมเกลียดจริง เกลียดตำรวจที่ชั่ว และผมเองซึ่งเป็นผู้แทนที่ถูกตำรวจจับครั้งแรกในฐานะที่เป็นผู้แทน นี้ เป็นความจริงที่ยอมรับกันว่า ความเลวร้ายที่เป็นพิษเป็นภัยต่อประชาชนนั้นอยู่ที่ตัวบุคคล ครับ อันนี้เป็นความจริง ตำรวจที่เลวก็เป็นพิษเป็นภัยต่อประชาชน นายอำเภอที่เลวก็เป็น พิษเป็นภัยต่อประชาชน ซึ่งขณะนี้เราจะรู้ได้ว่ากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ถ้าจะโอนไป ให้ทางอำเภอ ใครละครับจะรับรองว่านายอำเภอไม่กินไม่โกง ผมนี้แหละครับที่ลาออกจาก ผู้ใหญ่บ้านมา ก็เพราะนายอำเภอโกง โกงรางวัลเสียด้วย ๘,๐๐๐ บาท ผมกล้าพูดในที่นี้ เจ็บใจ นายอำเภอเลยลาออกมา นี้หรือนายอำเภอไม่โกง และที่เกลียดตำรวจเพราะอะไร ตำรวจนี้ รังแกประชาชนเคยเห็นด่าแม่ประชาชนด้วยเครื่องขยายเสียงก็มี ผมเองถูกตำรวจจับก็เคย

ทั้ง ๆ เป็นผู้แทนแล้ว แต่ที่มันจับนั้นมันคนไม่รู้ คนเบง เพราะฉะนั้นจึงว่าเกลียดตำรวจ ที่นี้เรามาโทษว่าอะไร ๆ ก็ตำรวจก่อความเดือดร้อนให้ประชาชน จริง อันนั้นเรายอมรับกันว่าตำรวจก่อความเดือดร้อนให้ประชาชนแน่นอน ในสภานี้ก็ต้องยอมรับเพราะอะไรเล่า เกิดเรื่องนิดหน่อยก็ต้องแจ้งตำรวจไปจับ ต่อยกันตีกันตำรวจจับแจ้งตำรวจให้ไปจับ ปล้นฆ่ากันก็ตำรวจไปจับ อะไร ๆ ก็ต้องเทมาให้ตำรวจครับ อันนี้เป็นความจริงว่า ตำรวจนั้นก่อความเดือดร้อนให้ประชาชน เพราะประชาชนไม่ชอบ แต่เรามานึกถึงว่า ตำรวจที่ดีละครับ ผมกล้ายืนยันในสภานี้เช่นจังหวัดของผม ผมกล้าพูดได้ว่าเมื่อก่อนผมยังไม่เป็นผู้แทนนี้ ที่ผมมาเป็นผู้แทนนี้เพราะถูกตำรวจข่มเหงรังแก ถูกข้าราชการรังแกประชาชน จึงยอมสละทรัพย์สินส่วนตัวโดยมาในนามพรรคโดยมาไม่รู้จักใครเลยในสภานี้ เพราะเป็นตัวแทนของประชาชนในระยะอำเภอเท่านั้น คือเป็นสมาชิกสภาจังหวัด เราว่าในตัวบุคคลครับ คนไหนไม่ดี ถ้าร้องเรียนไปแล้วเขาไม่ช่วยเราจริง ๆ จึงมาโทษ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเราจะเห็นได้ว่านายอำเภอบางคนก็รังแกประชาชน ซึ่งนายอำเภอบ้านผมก็มีรังแกประชาชน ตบต่อยประชาชนมี ปลัดอำเภอยิ่งประชาชนก็มี แก่ล้งประชาชน เดียวนี้จำคุกไปแล้ว ๒๐ ปี อยู่บางขวางนี้ มันมีทั้งนั้นครับ อันนี้ไม่ว่าคนดีคนไม่ดีมันปนกันไปหมด เรามาแก้ตัวบุคคลเสียก่อน ที่นี้กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรามาแก้กฎหมายเท่าไรมันก็ไม่หายครับ ประชาชนไม่หายเดือดร้อนแน่ เราผู้ใหญ่ในรัฐบาลนี้เรารับแก้ตัวบุคคลกันใหม่ อยากจะขอเรียนถามว่าเราจะเชื่อผู้แทนนี้ผู้แทนเวลานี้เป็นปากเสียงของประชาชน ถ้าผู้แทนคนไหนมาบอก ถ้าผู้แทนที่เขาจับถือหรือเป็นผู้แทนมาแล้วนี้ ก็ต้องเป็นเรื่องจริง ขอให้ผู้ใหญ่รับความจริงกันเถอะครับว่าตำรวจคนนี้ไม่ต้องยาได้ช่วยอย่าได้เหลือกัน ผมเองยังโดนตำรวจด่าว่าผู้แทน พูดหน้าท้วงตักบึ้งโหรงเหรง ไม่รู้กฎหมายผมเคยไปจับควาย แต่นายตำรวจจะเอาเงิน แล้วก็มีการยิงต่อสู้กัน นายตำรวจผู้นั้นจะเอาเงิน แล้วก็เอาเงินจากผู้ตามควายซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ๔ คน ผมก็ไม่ยอมให้ ยังกลับกล่าวประณามผม พอร้องเรียนเข้า ไทหนละครับ ย้ายไปแค่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ไปอยู่กับท่านแล้วเท่านั้นเองเวลานี้เรื่องก็ยังอยู่ ได้ดูถูกผมต่อหน้าประชาชนต่อหน้า นายอำเภอ นี่ก็มีอย่างนี้เราว่ากันถึงตัวบุคคลดีกว่าครับ แล้วที่นี้เรามาพูดกันถึงเรื่องตำรวจ เรื่องนายอำเภอ หรือว่าพูดกันเรื่องอธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีตำรวจ มาด่ากันอยู่ ๒

คนนี้ ก็ย้ายเสื่อนั่งกินนอนกินเล่าไม่เห็นพูดกันละ ยืนกินครับ นั่งกินนอนกินมันรู้จักอ้อมเสื่อยืนกินนั้นใคร ตำรวจนี้ผมได้เคยร่วมกับตำรวจจับกุมอย่างดี ได้พยานหลักฐานอย่างดี แต่อ้ายเสื่อนอนกินหรือว่าเสื่อยืนกิน กินไม่รู้จักอ้อม นี่เราไม่เคยมาพูดกัน ใครครับ ท่านในที่นี้ ผมจะกราบเรียนให้ท่านทราบว่า ก็กรมอัยการนะครับ อัยการนี้ตัวสำคัญละครับ ตำรวจอุตสาห์จับไป ผมนี้ไปถูกฟ้องมากับตำรวจยังไม่หมดคดีเลยครับ ท้าวบุกรุก ลักทรัพย์ หมิ่นประมาท ๓ คดี เป็นลูกน้องอัยการเสียด้วย คนนี้กล่าวหาผม ยังไม่หมดคดีเลยเวลานี้ นี่อ้ายเสื่อนั่งกินด้วยเสื่อยืนกินด้วย กินจุ ก็ตำรวจจับมาแล้ว ทำการสอบสวนอย่างดี ผมเป็นพยานด้วย อัยการไม่ฟ้อง ใครจะไปฟ้องละครับ จะต้องไปจ้างทนาย ผมไม่มีเงินจะไปจ้างทนาย แล้วจะไปเอาทนายที่ไหนมาฟ้อง เราไม่ได้มาตำหนิกันเลยอันนี้ ข้อนี้เวลานี้เขาไม่วังกันแล้วครับ จับกุมนี้เขาวังตำรวจแล้ว เขาวังอัยการโน่น เสียทีเดียวเสียต่อเดียว นี่เป็นความจริงครับ ผมกล้าเอามาพูดในสภานี้ แล้วมีตัวอย่างด้วยที่จังหวัดของผมนี้เป็นแพทย์ประจำตำบล อำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท ของอนันต์ สุขสันต์ ร้องเรียนไปยังผม ถูกรถชนตาย ทางตำรวจจับได้รถแล้วมาพิสูจน์ว่ามีเลือดหยดที่กันชนรถและที่หน้ารถ แต่ทำไมครับ ตำรวจก็เอาเรื่องอย่างดิบดีแถมตำรวจผู้นี้ก็ป็นญาติกับผม ถูกฟ้องท้าวกินเงินราษฎร ที่รถเหยียบเขานี้ แต่เปล่าเลยไม่ได้กินครับ ก็อัยการไม่ฟ้องนะครับ ตำรวจจะไปฟ้องอย่างไรแล้วอัยการนี้รับรับหน้าที่ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าวันไหนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่ แล้วอัยการรับหน้าที่ เพราะเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ ก็สั่งไม่ฟ้องไป แต่เราไม่เห็นเอามาพูดกัน อันนี้เป็นความจริงครับ ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเห็นว่าเราได้โต้เถียงกันมานานแล้ว เราจะให้แก้กฎหมายฉบับนี้กันมานานแล้ว ผมไม่เห็นได้ผล เรามาแก้ตัวบุคคลกันเถอะครับ อย่าด่าแต่ตำรวจอย่างเดียว เราต้องว่ากันเป็นตัวบุคคล ในจังหวัดของผมนี้ผมกล้ารับรองว่า เวลานี้แทบจะพูดได้ว่าผู้แทนปราบตำรวจ ผมนะ ปราบจริง ๆ ผู้กำกับก็ย้ายกันไปหมดแล้วแล้วการพนันการอะไรนี้เมื่อก่อนมันเป็นความจริง ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมพูดกลาง ๆ ครับ เราจะรับกันหรือไม่รับ เรามาพูดกันตรงนี้ ถ้าเราไม่รับ เราจะแก้ไขอย่างไร จะไปอยู่กับนายอำเภอ นายอำเภอก็กินครับ ไม่ว่าใคร มันอยู่ที่ตัวบุคคล ฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะรับหรือไม่รับนั้น เรามาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ผมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งคณะกรรมการได้ร่างเพื่อรับหลักการในขั้นนี้ ผมเห็นว่าข้อแตกต่างซึ่งเราไม่หยิบยกขึ้นมาพูดกัน ประการแรกอาจทำให้สมาชิกทั้งหลายไขว้เขวและอภิปรายในประเด็นซึ่งนอกหลักการกันไปมาก ถ้าหากว่าเรายอมรับหลักการร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับใหม่นี้ ผลที่จะเกิดขึ้น คือการเปลี่ยนแปลงในด้านการสอบสวนเป็นประการสำคัญประการแรก และประการต่อไป คือระยะเวลาที่กักกันผู้ต้องหาในคดีอุกฉกรรจ์ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ดังที่คณะกรรมการได้เสนอมา ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ความคิดที่จะมีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เราต้องยอมรับความจริงว่า คือความไม่ยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรมที่เราจำเป็นต้องแก้ไข คือกระบวนการยุติธรรมในขั้นสอบสวน ถ้าจะพูดกันถึงเรื่องหลักการ ก็หนีไม่พ้นที่เราจะต้องพูดปัญหาเรื่องตัวบุคคล เพราะฉะนั้นปัญหาที่สมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาว่า เรามาแก้ตัวบุคคลกันเถอะ ผมก็เห็นด้วยกับท่านว่า ปัญหาตัวบุคคลนั้นเป็นปัญหาซึ่งแน่นอนที่สุดต้องแก้ตลอดเวลา แต่ท่านสมาชิกที่รักครับ ท่านมีอะไรให้ผมวัดไหมว่า การแก้ปัญหาคือตัวบุคคลนั้น เราจะเอาพนักงานสอบสวนประเภทไหนมาทำหน้าที่ ท่านมีอะไรมาเป็นเครื่องวัดไหมครับ ว่าคนที่จะดีนั้นจะต้องมีรูปร่างอย่างไร หน้าตาอย่างไร ก็เพราะที่ข้าราชการคอร์รัปชันหรือพนักงานสอบสวนที่โกงกินกันทุกวันนี้ ก็ล้วนแล้วแต่จบมาจากโรงเรียนนายร้อย จบจากธรรมศาสตร์ จบจากจุฬาฯ มีสถาบันการศึกษาสูงๆ ด้วยกันทั้งสิ้นและท่านไม่อาจวัดได้เลยว่าคนลักษณะอย่างนั้นจะไม่โกง คนลักษณะอย่างนี้จะไม่กินท่านไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าคนอันจะกินมากกว่าคนผอม เพราะอย่างนี้แหละครับ ปัญหาเรื่องตัวบุคคลท่านจะเอามาพูดกันในที่นี้เห็นจะยาก เมื่อเรามีหน้าที่แก้ไขหลักการ เราจำเป็นต้องแก้ที่ระบบเพราะการแก้ไขได้นั้นท่านต้องแก้ไขที่ระบบ ท่านจะฟังตัวบุคคลนั้นผมเห็นว่าไม่มีทาง และเท่าที่ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกอภิปรายมานั้น ไม่มีแม้แต่ท่านใดที่จะพูดว่าตำรวจไม่ดี เราทุกคนยอมรับว่าความบกพร่องในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น ตำรวจนั้น เป็นความจริง ตำรวจมีความบกพร่องอย่างมากมาย แต่ถ้าใครจะกล่าวว่าตำรวจแล้ว ผมก็คิดว่าฝ่ายปกครองก็แล้ว ถ้าใครบอกว่าฝ่ายปกครองแล้ว ผมก็บอกว่าฝ่ายตำรวจไม่ได้ด้อยเลยในความแล้ว ถ้าเทียบความแล้วกันแล้วพอๆ

กันครับ แต่ว่าเราสันนิษฐานว่าทุกคนเป็นคนดีเป็นคนสุจริต แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมานั้น มันพิสูจน์ให้เราเห็นตลอดระยะเวลาหลายปีมาว่า การสอบสวนเมื่ออยู่กับตำรวจก็เกิดความบกพร่องอย่างมากมาย หลายท่านบอกว่าถ้ามาอยู่กับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง แน่นนอนที่สุด ก็ย้อนกลับไปสู่อัยการเดิม คือความบกพร่องที่ต้องเกิดขึ้นอีกมากมายเช่นเดียวกับกรมตำรวจ ผมไม่เถียงเลยครับประเด็นนั้น แต่ว่าเราจะไม่หาทางป้องกันเลยทีเดียวหรือครับ ผมเห็นใจ กรรมการสิทธิเกินครับที่พยายามหาทางอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านได้ยอมรับแล้วว่า ท่านก็ไม่เห็นว่าฉบับที่ร่างนี้จะดีที่สุด แต่มันดีที่สุดเท่าที่ทำได้ในขณะนี้ ท่านประธานครับ ถ้าหากเราให้อำนาจกับปลัดกระทรวงเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ท่านประธานคิดหรือเปล่าครับว่าการสอบสวนจะดีขึ้น ผมคิดว่ามันจะไม่เป็นอย่างนั้น แต่ว่ามันจะมีทางหนึ่งซึ่งเราหาทางออกได้ในขณะนี้ คืออย่าให้ผู้จับเป็นผู้สอบสวน ซึ่งเราทำได้สองทาง คือโอนไปหาฝ่ายปกครอง แต่ถ้าฝ่ายปกครองเป็นผู้สอบสวนเอง ปัญหาที่ฝ่ายปกครองประสบอยู่ทุกวันนี้คือการพัฒนาบ้านเมืองฝ่ายปกครองมีงานอยู่ร้อยแปด แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพูดเรื่องปัญหาเรื่องงานฝ่ายปกครอง ผมไม่แน่ใจว่าผมจะพูดถูก เพราะทุกวันนี้การพัฒนาประเทศ รู้สึกว่าจะโอนไปทางสมาชิกผู้แทนกันเสียมาก ทำโรงเรียน ทำถนน ก็เป็นหน้าที่ผู้แทนกันเสียหมด บางที่ฝ่ายปกครองอาจจะมิงงานน้อยลง แต่อย่างไรก็ตามเถอะครับ ผมคิดว่าเราหนีไม่พ้นอยู่อย่างหนึ่ง คือเราต้องหากคนกลาง แล้ววิธีหากคนกลางนั้นก็คือตั้งสถาบันขึ้นมาใหม่ อย่างที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอไปแล้ว และท่านกรรมการบอกว่ายังรังเกียจที่จะให้ไปอยู่กระทรวงยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องการสอบสวนนั้น ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านมีเหตุผลที่จะอภิปราย และมีเหตุผลที่จะยกตัวอย่างจากจังหวัดของตัวเอง ขึ้นมาเป็นตัวอย่างอย่างมากมาย แต่ว่าคนที่ทำงานมากก็ย่อมผิดมาก นั่นเป็นหลักธรรมดา ผมมีความเห็นใจในพนักงานสอบสวนในข้อนี้ แต่ถ้าหากว่าเรายอมรับในความบกพร่องแล้ว เราไม่หาทางแก้ไขเลยแล้ว ประชาชนคนไทยก็เห็นจะหาที่พึ่งไม่ได้ เมื่อทางออกของเรามีอยู่เท่าที่เราคิดได้ในขณะนี้คือ ตั้งคนกลางขึ้นมาเพื่อเป็นพนักงานสอบสวนให้อยู่ในกรมสอบสวน กรมสอบสวนจะขึ้นอยู่กับกระทรวงใดก็ตาม แต่แน่นอนที่สุดต้องอยู่คนละกรมกับกรมที่จับคนร้าย ถ้าตำรวจเป็นผู้จับคนร้าย กรมสอบสวนต้องไม่ขึ้นกับกรมตำรวจและถ้าจะพูด

ปัญหาเรื่องเครื่องมือเครื่องมืออย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า กรมตำรวจมีเครื่องมือสมบูรณ์อยู่แล้ว จะโอนไปอยู่ฝ่ายปกครองหรือโอนไปอยู่แผนกอื่นจะไม่พร้อม ประเด็นนั้นก็ เป็นประเด็นที่น่าคิด แต่ถ้าหากว่าเราทำได้ มีกรมสอบสวนขึ้นมา เครื่องมือเครื่องมือไม่ว่าจะเป็นเครื่องพิสูจน์ความผิดหรือทดสอบอะไรก็ตาม เรามีโอกาสที่จะโอนกลับมาอยู่กับกรมสอบสวนได้ อันนั้นไม่ใช่ประเด็นที่จะเป็นอุปสรรคในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ เหตุผลมีอีกมากมาย ซึ่งคงจะไม่ยุติลงง่าย ๆ ผมจะไม่รบกวนเวลาท่านประธานมากนัก ผมจะกราบเรียนในประเด็นต่อไปอีกนิดเดียวครับ ประเด็นที่เราไม่พูดถึงกันเท่าไร คือประเด็นเรื่องระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหา ถ้าหากว่าเราไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ แนนอนที่สุด ร่างกฎหมายฉบับนี้จะต้องตกไป และเมื่อตกไปแล้วการสอบสวนก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ผลที่จะเกิดขึ้นคือความเปลี่ยนแปลงในประการที่ ๒ ระยะเวลาที่เราลดการควบคุมผู้ต้องหา จากระยะเวลา ๔๘ วันมาเหลือ ๓๖ วัน จะไม่เป็นผล เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกที่เคารพ ที่ท่านมีความเห็นว่า การสอบสวนไม่ควรเปลี่ยนแปลงนั้น ขอได้โปรดคิดถึงในประเด็นที่ ๒ ในประเด็นที่ ๒ คือประเด็นเรื่องระยะเวลาจำกัดผู้ต้องหาหรือควบคุมผู้ต้องหา เพราะว่า ทุกวันนี้การจับผู้ต้องหานั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีสาระรายละเอียด อยู่แล้ว ผมจะไม่เรียนท่านประธานซ้ำซากในที่นี้ ระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดคือจาก ๔๘ วัน เหลือ ๓๖ วัน ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนเหตุผลอีกนิดเดียวว่า ผมอยากให้เห็นเปลี่ยนแปลงในปัญหาเรื่องนี้ ก็เพราะเหตุว่าทุกวันนี้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจังหวัดไหน ไม่ว่า สถานีตำรวจไหน ไม่ว่าศาลไหน การจับคนร้ายมาได้แล้ว ในระหว่างสืบสวนและสอบสวน ในระหว่างที่จะฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลนั้น กฎหมายกำหนดให้ฝากขังได้เพียงระยะเท่านั้นครั้งเท่านั้นครั้ง คดีอุกฉกรรจ์ขังได้ไม่เกิน ๘๔ วัน รองลงมาไม่เกิน ๔๘ วัน ระยะเวลาเหล่านี้ถ้าประธาน จะสังเกตดูตามศาลต่าง ๆ จะเห็นว่า คดีไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ตำรวจจะต้องจับคนร้ายขังจนครบกำหนดแล้วถึงจะฟ้อง จะหายากเหลือเกินครับที่บอกว่าจับตัวคนร้ายได้นัดแรกแล้วจะส่งฟ้องเลย หาไม่ได้ ส่วนมากมักจะต้องมาผลัดฟ้อง งานของโรงพักทุกวันนี้จึงเป็นงานผลัดฟ้องเสียมากกว่าการสอบสวน ข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นมาก็ปรากฏว่าให้ระยะเวลามาก ตำรวจก็เฉยจนกระทั่งเมื่อใกล้ถึงวันฟ้องจึงได้เร่งการสอบสวนขึ้นมา เพราะฉะนั้นการจะลดเวลา

ลงมาเพียงระยะจาก ๔๘ วัน เหลือ ๓๖ วัน ผมคิดว่าสมควร แต่ถ้าหากว่าเหตุผลอันนี้เพื่อนสมาชิกเห็นด้วยแต่เราไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ เหตุผลอันนี้ก็ตกไป ผมกราบเรียนท่านประธานอีกนิดหนึ่งครับไม่ว่าเป็นประเด็นเรื่องการสอบสวนหรือประเด็นเรื่องกักกันควบคุมผู้ต้องหาในระหว่างสืบสวนสอบสวนก็ตาม สิ่งที่น่าอนที่สุกก็คือตัวบุคคลดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว แต่ท่านประธานครับ เราจะแก้ไขตัวบุคคลนั้น ผมคนหนึ่งที่มีความเห็นว่าพนักงานสอบสวนก็ดี ตำรวจก็ดี ที่เราเรียกว่าเลวหรือชั่วนั้น อย่าลืมครับว่าถ้าเรามีผู้บังคับบัญชาที่ดีแล้วข้าราชการถึงขั้นผู้น้อยจะเลวบ้างก็ยากนักที่จะแหวกไปได้ กรมตำรวจได้ยอมรับว่าทุกวันนี้ข้าราชการตำรวจถูกไล่ออกเฉลี่ยแล้วอาทิตย์ละหนึ่งคน ซึ่งเป็นที่ยอมรับข้อเท็จจริงอย่างน่าชมเชยว่า ในวงการตำรวจนั้นมีคนเลวอยู่มาก เมื่อมีคนเลวอยู่มากก็เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องเข้มงวดกวดขัน ถ้าหากว่าท่านประธานจะยอมฟังความจริงอีกนิดหนึ่ง แม้แต่ตำรวจในกรมตำรวจเองก็มีเสียงครหาไม่น้อยมากมาย การจะไปอยู่โรงพักไหนต้องดูคุณค่าของโรงพัก โรงพักนี้ดีต้องประมูลราคา การจะย้ายนายตำรวจไม่ต้องไปหาอธิบดี หาผู้หญิงที่ชื่อจันทร์จินดาหรือนางสดศรี....

ประธานสภาผู้แทน : ห้าม

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ผมไม่เอ่ยนามสกุลครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ก็ไม่บังคับ ไม่ดี

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ครับ ขอนินทาเหล่านี้ผมไม่อาจที่จะยืนยันได้ว่าเป็นความจริง เพราะผมไม่เคยประสบ แต่ว่ามันเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ฟังมาจากนายตำรวจชั้นพันตำรวจเอก แล้วผมได้ยินมาจากนายตำรวจมากมายเหลือเกินว่า เขาเองก็อยู่ด้วยความหวาดวิตก เขาบอกว่าการทำงานด้วยความสุจริตนั้น ไม่แน่ว่าอาจจะได้รับการพิจารณาด้วยดี เพราะการเล่นพรรคเล่นพวก ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งผู้บังคับบัญชาและผู้รับผิดชอบจะต้องแก้ไข เพราะฉะนั้นใครบอกว่า กรมตำรวจดี ดีกว่าฝ่ายปกครอง หรือใครจะบอกว่าฝ่ายปกครองดีกว่าตำรวจ ผมก็ไม่เห็นด้วยทั้งสองฝ่าย และผมเห็นว่าผู้ที่รับผิดชอบต่อกรม

ตำราวจโดยตรงนั้น ถ้าเราพูดกันโดยหลัก ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่โดยข้อเท็จจริงนั้น คืออธิบดีกรมตำราวจ ผมคิดว่าบุคคลทั้งสองนี้เป็นบุคคลซึ่งมีความหมายอย่างยิ่งต่อกระบวนการยุติธรรม ในฝ่ายปกครองนั้น ถ้าท่านยอมรับความจริงคนชั้นระดับปลัดกระทรวงก็เคยบังคับให้ลูกน้องให้การเพื่อประโยชน์สำหรับคนผิดอย่างที่เกิดขึ้นในกรมที่ดิน เพราะฉะนั้นถ้าผมจะตำหนิอธิบดีกรมตำราวจ ผมก็ยอมรับว่าอธิบดีกรมตำราวจไม่ได้เสีย ไม่ได้เลวไปกว่าฝ่ายปกครอง ไม่ได้เลวไปกว่าปลัดกระทรวงมหาดไทยเพราะฉะนั้นผมมีทางเดียวที่จะออก เมื่อผมไม่เชื่อสองสถาบันนี้ ผมมีทางออกทางเดียวคือ ผมตั้งสถาบันขึ้นมาใหม่ คือกรมสอบสวน ด้วยเหตุนี้แหละครับ เมื่อเราออกไปทางซ้ายหาจุดหมายไม่พบ ออกไปทางขวาไม่มีจุดที่จะพึ่งได้ ก็ต้องหาจุดอีกจุดหนึ่ง ไม่ไปข้างหน้าก็ถอยไปข้างหลัง ไม่แน่นัก กรมสอบสวน ถ้าหากตั้งขึ้นมาได้อาจเหลวแหลกยิ่งกว่ากรมตำราวจอาจเหลวแหลกยิ่งกว่ากรมการปกครองแต่ท่านประธานครับ ถ้าเราอยู่เฉยๆ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลยนั้น ประชาชนจะหันหน้าพึ่งใคร ผมขอกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ครับ

นายไขแสง สุกใส (นครพนม): ผมขอกราบเรียนเรื่องเกี่ยวกับอำนาจการสอบสวน ซึ่งจะโอนไปอยู่ทางอำเภอ ปัญหาที่เราพูดกันมานี้ จะรับหลักการหรือไม่ แต่ก่อนที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนี้ ผมใคร่จะขอเสนอข้อคิดเห็น บางทีอาจจะถูกความรู้สึกของท่านสมาชิกสภาผู้แทนหลายท่าน ซึ่งได้ประสบมาเหมือนกัน ผมอยู่จังหวัดนครพนม ได้รับสิ่งซึ่งกระทบกระเทือนจิตใจชาวนครพนม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีตำรวจนี้แหละ เดียวนี้ยังเป็นผู้บังคับการอยู่ รับราชการอยู่ ได้สร้างความหวุ่นไหวให้แก่ชาวนครพนมไม่ใช่น้อยทีเดียว ถ้าหากคนไหนที่มาเป็นตัวแทนชาวบ้าน ตำรวจคนนี้ก็พยายามที่จะรายงานมายังกรมตำรวจเพื่อจะหาว่าเขาเป็นแดงบ้าง เป็นคอมมิวนิสต์บ้าง และพวกเหล่านั้นแหละที่ถูกจับกุมคุมขังเป็นจำนวนมาก พี่น้องของเขาล้วนแต่เกิดการเกลียดชังกันอย่างมากมายทีเดียวในเรื่องตำรวจที่นี่ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า สำหรับตัวผมนั้นผมจะอโหสิกรรม ทำไม่ถึงจะอโหสิกรรม ก็อยากจะขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงไว้ว่า ถ้าไม่มีตำรวจแล้ว นครพนมก็จะไม่มีโอกาสที่จะได้แสดงความเป็นประชาธิปไตยอย่างเต็มที่ ตำรวจนี้ละเป็นคนหลอหลอม

จิตใจชาวนครพนมอย่างมาก ให้มีวิญญาณของการต่อสู้ ไม่ว่าจะเป็ใครๆ ผมเชื่อได้ว่านครพนมมีจริง ๆ เมื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๒ ผมผู้หนึ่งได้ออกไปหาเสียงสิ่งที่ผมเข้าใจอย่างที่สุดนั้น มันเป็นคนละอย่างเสียแล้ว คนที่ทำให้ผมเข้าใจที่สุดนั้น ก็คือนายอำเภอ นายอำเภอถ้าหากเขาไปทำความยุติธรรมให้แก่ชาวบ้านธรรมดา ผมจะไม่ว่า แต่นายอำเภอในที่นี้เป็นผู้ก่อวินาศกรรมระบอบประชาธิปไตยของเราอย่างใหญ่ยิ่งที่สุด ทำให้ถึงว่าอย่างนั้นก่อนจะมีการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งนายอำเภอให้ช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนนั้นคนนี้ นายอำเภอแต่งตั้งหัวคะแนนมาเป็นกรรมการโดยมีกำนันผู้ใหญ่บ้านช่วยในการที่ร่วมมือด้วย ถ้าหากเราจะไปในเขตปริมณฑล ๓๐ เมตร นายอำเภอก็ให้หัวคะแนนของเขานี้ไปรายงาน บอกว่านี่ละผู้สมัครรับเลือกตั้งมาป่วนเบี่ยนอยู่แถวนี้ แม้แต่หัวคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งจะไปป่วนเบี่ยนแถวนั้นก็จะถูกรายงาน ต่อมาเมื่อมีการเลือกตั้งผ่านพ้นไป ผมได้รับเลือกตั้งเข้ามา สิ่งหนึ่งที่ผมจะแกก่อนเพื่อนก็คือกลัวว่าต่อไปนี้กระทรวงมหาดไทยนี้แหละจะมีอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ทำไมผมถึงว่าอย่างนั้น อำนาจเดี่ยวนี้อยู่ที่ตำรวจสอบสวนเราก็จะโอนไปอยู่ที่อำเภอสอบสวน แต่ในขณะที่เดียวกัน ท่านเสื่อยินกิน ก็คืออัยการ ก็อยู่ในอำนาจของท่าน เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอพระสยามเทวาฯ ซึ่งขณะนี้ท่านจะกำลังหลับอยู่หรืออย่างไรก็ช่างเถอะ ขอให้ท่านได้โปรดได้เป็นสักขีพยานด้วยว่า ถ้าหากจะมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งเสียสละเพื่อชาติบ้านเมืองอย่างจริงใจ เรียกร้องความสามัคคีในชาติ มองเห็นความสำคัญของระบอบประชาธิปไตยเป็นใหญ่ การทะเลาะเบาะแว้งการไม่เข้าใจ การหวาดระแวงกัน จะไม่มีเป็นอันขาด ทำไมผมถึงว่าอย่างนี้ จะแกอำนาจการสอบสวนไปอยู่กับอำเภอ ในขณะที่เดียวกันสมาชิกสภาผู้แทนออกไปปราศรัย ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจับ เราก็มาร้องเรียนต่อฯพณฯ พลเอก ประภาส จารุเสถียร ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ท่านผู้นี้มีใจเมตตาธรรมต่อลูกน้องอย่างที่สุด ผลสุดท้ายปรากฏว่าหัวอกข้าข้าหนองทุกคนเลย ผู้แทนราษฎรที่เข้ามา แต่ผมก็ยังไม่ลงโทษท่านจังหวัดนครพนมซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนหลายท่านได้ทำหนังสือขอให้จับผู้ว่าราชการจังหวัดชื่อว่านายจรัส สิทธิพงศ์ ออกจากนครพนม ทว่าเป็นคนไม่เอาไหน ผมก็คัดค้านบอกว่าเขาอยู่น่า เอาไหน รออีกสักหน่อยน่าจะดี ไม่เป็นไร ปรากฏว่าสู้ไม่ได้ เพราะว่าทางฝ่ายนั้นเห็นว่าใกล้ชิดกับทางฝ่ายรัฐบาลจึงขับออกไป

ชาวนครพนมก็ดีอกดีใจว่า เออคงจะได้คนใหม่มาอย่างดีที่สุดที่จะดีได้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะเลือกสรรเป็นอย่างดีแล้วว่าคนคนนี้จะเป็นคนดีต่อชาติบ้านเมืองอย่างที่สุด พอไปถึงจังหวัดนครพนมบ้าง เรียกประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด ดำเนินนายชวน นายไชแสง สุกใส ทุกแห่ง ตราบใดถ้าฉันเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ที่จังหวัดนครพนมจะไม่ให้อ้ายสองคนนั้นมันได้เป็นผู้แทนเป็นอันขาด นี่หรือคือหัวหน้าปกครองบ้านเมือง ถ้าหากนายไชแสงพูดเท็จแล้ว ขอให้พบภูลเสวตฉัตรนี้เป็นพยาน เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว เราจะมาแก้ปลายเหตุ โอนการสอบสวนไปอยู่อำเภอ โอนการสอบสวนไปอยู่ตำรวจไม่มีความหมาย ความหมายสำคัญว่าเคารพต่อสถาบันใหม่ เราเคารพต่อสถาบันบริหารใหม่ เราเคารพต่อสถาบันตุลาการใหม่ ตุลาการหรือบริหารเคารพต่อสถาบันนิติบัญญัติหรือไม่ นี่เรากำลังต้องการ เราอย่าลืมปัญหานี้ คือพื้นฐานอันใหญ่ยิ่งทีเดียวของระบอบประชาธิปไตย ถ้าหาก พลเอก ประภาส จารุเสถียร ซึ่งผมเคารพนับถือฟ้าผ่าลงไปเลยว้า อ้ายคนไหนมันทำความอับปรียัจฉัยไร นั้น จัดการมันบ้านนี้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุขอย่างที่สุด ใครปฏิเสธบ้าง ผมไม่เคยเห็นเลย สมาชิกสภาผู้แทนพรรคสหประชาไทยและหลายพรรคได้รวบรวมกันเซ็นชื่อเพื่อจะโอนคดีมาพิจารณาที่ศาลอาญากรุงเทพฯ เพราะฆ่า ส.ส. วิชัย ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นอย่างนี้ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านไม่ต้องกลัวหรอกว่าจะยืนอยู่ข้างใคร ใครผู้ใดที่มีความปรารถนาดีต่อบ้านเมือง เราสนับสนุน ใครผู้ที่ทำลายผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ เราต้องคัดค้าน เราเชื่อว่าเราทุกคนจะต้องเป็นปากเป็นเสียง เป็นหูเป็นตาแทนประชาชน อย่าผลุบ ๆ โผล่ ๆ อย่าเป็นผีอยากอ้ายนั้น พูดอะไรไปเลยไม่ต้องกลัวพูดอย่างจริงจังจั่งเท่านั้นแหละ ฟังก็ฟัง ไม่ฟังก็ยุบสภาไปเลือกตั้งใหม่ไม่เลือกก็ไปติดคุกติดตะรางไปตามเรื่องตามราวไป เพราะอายุของท่านยังเหลืออีก ๔ ปี ๕ ปี ก็เกษียณ ท่านพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ปีหน้าก็จะเกษียณแล้ว ผมเห็นว่าควรจะได้ช่วยกันคิดแก้ไขบ้านเมือง นายกรัฐมนตรีทุกวันมา ทุกวันมาพอวันนี้รู้ว่า แหม จะแตกแยกกันในพรรคสหประชาไทย ไม่ไหวแล้ว ไม่มาเด็ดขาดซิ ต้องพูดอย่างเด็ดขาด เพราะผมจะตายในวันนี้ เพื่อนฝูงเคยรักเคยชอบกัน แหม ไชแสง เปลี่ยนใจหรือยัง ไอ้อ์ ตายแล้ว เปลี่ยนใจในคราวนี้ ผมว่าเปลี่ยนใจเรื่องอะไร เปลี่ยนใจซิ ถ้าไปยืนอยู่ข้างคุณประเสริฐ เดี่ยวเขาจะไม่ได้เสียงนะ ราษฎรแยะนะ ผมถึงบอกว่า อะไรก็ช่างเถอะ ทุก

สิ่งทุกอย่างขอให้จำคำพูดผมไว้ว่า ถ้าหากสิ่งใดที่เป็นความชั่ว ถ้าหากใครซนเข้าไปเกี่ยวข้องไป คำจุนความชั่วกำลังจะระเบิดออก มีแต่จะต้องพลอยรับเคราะห์กรรมไปในที่สุด นี่คือการพูดของผมยืนยันหยั่งดอย ให้ท่านนำไปคิดดูก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นผมจึงนับถือพลเอก ประภาส ผมจึงว่าท่านเป็นญาติของผม ท่านเป็นญาติอย่างไร ท่านปฏิเสธได้ไหม เพราะปู่ย่าผมมาด้วยกัน สามสาย ผมไปทางลุ่มแม่น้ำโขง ท่านขึ้นจังหวัดตาก ทางอะไร มันไปสามสาย มันแยกกัน ต้องพูดกันแล้ว นี่แหละครับผมถึงว่าเห็นด้วย และเมื่อก็นี้ผมถึงขอวกมามากก็เพื่อจะได้ทำความเข้าใจอีก คุณทองดี อิศราชีวิต ซึ่งผมนับถือนี้ วันนี้ผมถือว่าแย่มาก แย่อย่างที่สุดในโลก เพราะอะไร... เปล่า จะให้ถอนไหม

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า มันจะไปกันใหญ่แล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอ้า ถอน ๆ

ประธานสภาผู้แทน : คือเป็นเอกสิทธิ์ของเขาที่จะพูด อย่าไปพูด.....

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับ ถอนก็ถอน เปล่า ผมซ้อมกันไว้แล้ว.....

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ซ้อมกันไว้แล้วครับ ซ้อมกันไว้แล้วไปว่าท่าน รองประธานฯ น้อม เมื่อกี้นี้ แหม เจ็บใจมาก ส.ส. ทุกคนโกรธมาก ไปว่าท่านประธานสภาน้อม รักษาการแทนประธานบ้าง ๆ เป้อ ๆ

ประธานสภาผู้แทน : อ้าว เขาถอนไปแล้วนี่ เขาหมดแล้ว เขาไม่ได้ว่าเขาถอนแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ก็ลำดับมา.....

ประธานสภาผู้แทน : เขาถอนแล้ว ไม่เอา ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับ เดี่ยวถอนอีก.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ เปลา

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอ้า ถอน.....

ประธานสภาผู้แทน : เปลา คุณไปว่าอะไร เขาถอนแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับ ที่นี้ผม.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีเขายอมถอนแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ถอนอีก.....

ประธานสภาผู้แทน : เสียเวลาเปลา ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : วันนั้นถ้าไม่มีรองประธานสภาน้อม คณะรัฐมนตรี
ชุดนี้จะไม่เห็นกระเจงกาส่องตัวเองอย่างเด็ดขาด ไม่เห็นอย่างเด็ดขาด.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาในเรื่อง อย่า เอาในเรื่องวิธีพิจารณาความอาญา

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอาในเรื่องวิธีพิจารณาความอาญาว่า ถ้าหากไม่มี
ท่านรองประธานสภาฯ น้อมในวันนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : เข้าเรื่อง.....

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ก็มันจะเข้าวิธีพิจารณาความอาญา ท่านฟังผม
เสียก่อนครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : วิธีพิจารณาความอาญา

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมกำลังจะพูดในเรื่องวิธีพิจารณาความอาญา
มันจะไม่ทำให้เกิดผลงานออกกว่า ๑. คำว่า "สถาบันนิติบัญญัติ" นี้ได้ถูกทำลายอย่างแน่นอน
เสียแล้ว ก่อนนี้..... ท่านอย่าเพิ่งสั้นหัว เพราะวันนั้นวันเกิดท่าน ท่านไม่ได้มาฟังนี่ครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาเถอะนำ ผมอ่าน ผมฟังหรือไม่ฟังไม่ว่าผมว่าในเวลา
เรากำลังพิจารณาเรื่องแก้พระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่ เอาละ
ลงไปเถอะ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งท่านประธานกำลัง
ต้องการอยู่นั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมก็เห็นว่า ควรจะได้รับทราบด้วยว่า จะต้อง
ประกอบด้วยคนทุกคน มีความรักความสามัคคีกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นี่คือประเด็น
สำคัญ เมื่อเป็นอย่างนี้ จึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานสภาฯ ด้วยว่าขออย่างเดียวเถอะครับ
ขอให้มีความเคารพต่อกันเท่านั้น เราจะทำอะไรได้ทั้งนั้น ท่านรองนายกรัฐมนตรี บุคลิก
ลักษณะของท่านนั้น ขณะนี้เรากำลังมองท่านอยู่ว่าท่านจะเป็นผู้นำของประเทศชาติอยู่.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาเรื่องนี้ พุทโธ่ เดี่ยวคนอื่นจะได้อภิปรายบ้าง

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : คนอื่นจะอภิปราย บ้านนี้ก็คงยกมือขัดแล้วละครับ
ฟังผมก่อนครับ เอาละ ทีนี้ผมก็อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานในฐานะที่ท่านเป็นสักขีพยาน
อีกสักครั้งเถอะครับว่า ผมอยากให้ทุกคน ๒๑๙ คนนี้สบายใจ เดินไปไหนยกมือไหว้กัน
อย่างสบาย นี่พอเห็นรัฐมนตรีเดินมา หันหน้าหันแล้ว รัฐมนตรีพอเห็น ส.ส. เป็นหน้าหันแล้ว
เอ ผมว่าความเป็นชาติมันอยู่ที่ไหน ความเป็นไทยนะมันอยู่ที่ไหน กำลังหาอยู่ ท่านประธาน
พูดวันนั้น วันเกิดนะผมยังประทับใจอยู่.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกเวที ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เปล่า ก็เอามาพูดประกอบซีครับ เอามาประกอบ.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนอกเวที เอาละ พูดในเรื่องนี้ เรื่องวิธีพิจารณาความ

อาญา

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ประกอบเหตุผล แหม ท่านประธานนี่กลัวจะออกนอก ไม่เป็นไร ทางรัฐบาลก็อนุญาตแล้ว ไม่ต้องไปกลัวหรอกครับ นี่แหละครับผมถึงบอกว่า อยากจะให้ท่านประธานได้โปรดทราบทุกอย่างดีหมด และผมขอประทานกราบเรียนท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตลอดจนท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สุนทรสารทูลซึ่งเป็นรัฐมนตรีแล้ว ท่านอภิปรายออกมาเมื่อสักครู่นี้ บอกว่าผมมืด ผมไม่มีทางออก จะทำอย่างไรเล่า ท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าฝ่ายค้านของพวกผม ก็ได้ชี้แนะบอกว่าประเทศอังกฤษเขาว่าอย่างนั้น เขาว่าอย่างนี้จึงทำให้มองเห็นว่า เมื่อบ้านเมืองของเราอยู่ในความมืดมนอย่างนี้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารในกระบวนการยุติธรรมสูงสุดยังมีความมืดมนอย่างนี้แล้ว เราจะอาศัยสถาบันใดอีกเล่าอายนี้ เป็นหลักใหญ่ ทำไมผมจึงอยากจะพูดอย่างนี้ ผมจึงให้ท่านผู้มีอำนาจในบ้านเมืองซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ได้โปรดคุยกันเถอะ ไม่สายเกินไป ยังไม่สายเกินไป ก่อนที่เจียงไคเช็คจะหนีออกจากผืนแผ่นดินใหญ่ ก็จะต้องมีคนมาซุบซิบบอกว่าต้องรีบแก้ไข ถ้าไม่รีบแก้ไขจะสายเกินไป เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านทั้งหลายซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้เป็นญาติของผมทุกคน โปรดได้สังวรตัวรีบคิดเสียเถิด ก่อนที่มะเร็งจะมากินตายเสียหรือฟ้าจะผ่าตาย

นายจำนงค์ ศรีวรชาน (นครพนม) : กระผมขอเสนอให้ปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดการอภิปราย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายล้วน เวกชาลิگانน (นครปฐม) : กระผมขอความกรุณาเปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดอภิปรายและมีผู้เสนอเปิดอภิปรายมีผู้รับรอง
ถูกต้องแล้ว ผมใครจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๙ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติปิดอภิปรายร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

ผมได้รับญัตติควนสองฉบับ ในเรื่องวิธีการลงคะแนนลงมติรับหลักการหรือไม่
รับหลักการ ฉบับหนึ่งเสนอร่างให้ลงคะแนนเปิดเผยโดยการเรียกชื่อตามข้อบังคับการ
ประชุมสภาผู้แทน ข้อ ๖๑ (๔) มีผู้เสนอและผู้เซ็นรับรองมาถูกต้อง อีกฉบับหนึ่งมีผู้เสนอ
ให้ลงมติลับ ในการออกเสียงลงคะแนนขึ้นรับหลักการนี้ ให้ลงคะแนนลับ และมีผู้รับรองมา
ถูกต้อง เพราะฉะนั้นตามข้อบังคับก็จำเป็นต้องลงมติโดยคะแนนลับ แต่ว่าผู้เสนอมานั้นได้
ขอว่าตามข้อบังคับข้อ ๖๒ จะขอให้ลงมติลับด้วยวิธีข้อ ๖๒ (๒) คือว่าแจกซองกับแผ่น
กระดาษแล้วลงวิธีด้วยกาลงบนกระดาษว่ารับหลักการหรือไม่รับหลักการโดยผู้เห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้เขียนเครื่องหมาย √ ผู้ไม่เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมาย X ถ้า
ไม่ออกเสียงให้เขียนเครื่องหมาย ○ แต่ว่าการที่จะรับมติว่าให้ลงโดยอนุ ๒ ของข้อ ๖๒
นี้จำเป็นจะต้องขอความเห็นชอบต่อสภานี้เสียก่อนตามข้อบังคับ ถ้าสภาไม่อนุวัติก็ต้อง
ลงมติลับโดยลงเบี่ยงลงคะแนน เพราะฉะนั้นขอถามความเห็นต่อที่ประชุมนี้เสียก่อนว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วยในการที่ลงคะแนนโดยวิธีใส่ซองน่ะครับ โดยวิธีใส่ซอง และกาเครื่องหมาย √
และ X ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่จะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการนั้นจะต้องลงคะแนนลับด้วยวิธีตามอนุ ๒ ของข้อ ๖๒ เดียวเจ้าหน้าที่จะแจกซองและกระดาษให้แล้วถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการใช้เครื่องหมาย \checkmark แล้วใส่ซอง ถ้าไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการให้ใช้เครื่องหมาย \times เข้าใจนะครับ ถ้าไม่ออกเสียงอะไรเลย ใช้ \bigcirc เสร็จแล้วเลขาธิการรัฐสภาจะเรียกชื่อท่านสมาชิกให้นำคะแนนมาวางไว้ที่กระเบาะนั้น ให้เข้าใจวิธีด้วยเจ้าหน้าที่แจกซองได้แล้วครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษและซองแจกแก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และรองประธานสภาคนที่ ๑ ไม่อยู่ จึงได้มอบให้รองประธานสภาคนที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นประธาน ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาเรียกรายชื่อสมาชิกมาลงคะแนนตามลำดับอักษรชื่อ

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา ได้เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรชื่อให้นำซองใส่แผ่นกระดาษที่เขียนเครื่องหมายแล้วมาใส่ลงกระเบาะที่จัดไว้ในที่ประชุมที่ละคนจนครบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอเชิญสมาชิกผู้มีเกียรติต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ ๒. นายเกษม จงสวัสดิ์ ๓. นายอนันต์ ฉายแสง ๔. เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล ๕. นายวิมล วิมลมาลย์

(ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน ขณะนี้ประธานสภาผู้แทน
ได้กลับมาในที่ประชุมและขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมต่อไป เมื่อผู้ตรวจนับ
คะแนนได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการนับคะแนน ปรากฏผลดังนี้ ผู้ที่เห็นด้วย คือ
รับหลักการ โดยเขียนเครื่องหมาย √ ๘๔ คะแนน ผู้ที่ไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการโดย
เขียนเครื่องหมาย X ๘๒ คะแนน ไม่ออกเสียง ๑ คะแนน

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อไป
เสนอสงครรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕
คนพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ผมขอเสนอจำนวน ๒๑ คน ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน
และมีสมาชิกเสนอจำนวน ๒๑ คน ผมก็ขอถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน
๑๕ คน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑๕ คน เชิญครับ

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ของรัฐบาลขอ
เสนอ ๕ คน คือ ๑. พลเอก ประภาส จารุเสถียร ๒. หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ ๓. นายถวิล
สุนทรสารทูล ๔. พลตำรวจโท พจน์ เกษะนันท์ ๕. นายสมภพ โทตระกิตย์

ประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ก็เป็นที่ลืมนึกของท่านสมาชิกที่จะเสนอชื่อผู้ที่จะเห็นสมควร
เป็นกรรมการอีก ๑๐ คน เชิญคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กระผมขอเสนอ นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง (ชัยนาท) : กระผมขอถอนครับ และขอเสนอ นาย
ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : กระผมขอเสนอ นายโอบแดง จันทะเสน ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (ลพบุรี) : กระทบขอเสนอ เรืออากาศตรี บุญยง
วัฒนพงศ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายจรรยา วัฒนากร (ราชบุรี) : กระทบขอเสนอ ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : กระทบขอเสนอ นายวิชัย เสวะมาตย์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระทบขอเสนอ นายพานิช สัมภาคุปต์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กระทบขอเสนอ นายใหญ่ ศวิตชาติ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอนันต์ ฉายแสง (ยะเชิงเตรา) : กระทบขอเสนอ พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประชา ตงศิริ (สกลนคร) : กระทบขอเสนอ นายติลก บุญเสริม ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : กระทบขอเสนอ นายไชแสง สุกใส ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระทบขอถอนครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : กระทบขอเสนอ นายสมบุญ ศิริธร ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบันเทิง อับดุลบุตร (ปัตตานี) : กระทบขอเสนอ นายชิน ระวีวรรณ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

จำลองตรี อนันต์ เรืองกุล (สงขลา) : กระทบขอเสนอ นายประมวล กุลมาตย์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเลิศสิน หงษ์แสงไทย (ขอนแก่น) : กระทบขอเสนอ นายสุชน ชามพูนท
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระทบขอเสนอ นายอนันต์ ฉายแสง
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : กระผมขอเสนอ นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมขอเสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมขอเสนอ นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : กระผมขอเสนอ นายยิ่ง สิทธิธรรม
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอ นายฉวง เอี่ยมศิลา ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระผมขอเสนอ นายยศ อินทร์โกมลย์สุด
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมขอเสนอ พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (นครนายก) : กระผมขอถอนครับ

นายประชุม รัตนเพียร (ตราด) : กระผมขอเสนอ นายปรีดา พัฒนถาบุตร ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมขอเสนอ นายชวน หลีกภัย ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอ นายสถาปน กิริขันธ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายปรีดา อร่าม (กระบี่) : กระผมขอเสนอ นายพิชัย มากคุณ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : กระผมขอเสนอ นายจำลอง เทวารุท ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

จำลิบตรี อนันต์ เรืองกุล (สงขลา) : กระทบขอเสนอปิดการเสนอชื่อ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อแล้ว จะมีใครเสนอเปิดการเสนอ
ชื่ออีกไหมครับ

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงใหม่) : กระทบขอเสนอเปิดการเสนอชื่อต่อไป
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าเช่นนั้น ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะเปิดการเสนอชื่อต่อไปอีก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดการเสนอชื่อได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการเสนอชื่อได้แล้ว ขอ
ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญที่รัฐบาลเสนอ ๕ คน ซึ่งไม่ต้องเข้าแข่งขันในการเลือก คือ
๑. พลเอก ประภาส จารุเสถียร ๒. หลวงจัญญเนติศาสตร์ ๓. นายถวิล สุนทรการกุล ๔.
พลตำรวจโท พจน์ เกษะนันท์ ๕. นายสมภพ โทตระกิตย์

ที่นี้รายชื่อซึ่งสมาชิกเสนอและจะต้องเลือกไว้เพียงจำนวน ๑๐ คน คือ ๑. นาย เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ๓. นายโบแดง จันตะเสน ๔. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์ ๕. ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ ๖. นายวิชัย เสวะมาตย์ ๗. นายพานิช สัมภวคุปต์ ๘. นายใหญ่ ศวิตชาติ ๙. พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ ๑๐. นายติลก บุญเสริม ๑๑. นายสมบุญ ศิริธร ๑๒. นายชิน ระวีวรรณ ๑๓. นายประมวล กุลมาตย์ ๑๔. นายสุชน ชามพูนท ๑๕. นายอนันต์ ฉายแสง ๑๖. นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย ๑๗. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ๑๘. นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ ๑๙. นายยิ่ง สิทธิธรรม ๒๐. นายญวง เอี่ยมศิลา ๒๑. นายยศ อินทรโกมาลย์สุต ๒๒. นายปรีดา พัฒนถาบุตร ๒๓. นายชวน หลีกภัย ๒๔. นายสถาปน ศิริจันทร์ ๒๕. นายพิชัย มากคุณ ๒๖. นายจำลอง เทวารุท

ประธานสภาผู้แทน : ทั้งหมดมี ๒๖ คนด้วยกัน เลือกเอาไว้ ๑๐ คน จะได้ให้ เจ้าหน้าที่พิมพ์รายชื่อแจก ให้ขีดชื่อผู้ที่ไม่ต้องการออกเสีย ให้เหลือไว้ไม่เกิน ๑๐ ชื่อ

ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการ แจกแก่สมาชิกในที่ประชุมจนทั่วหมด)

ประธานสภาผู้แทน : โปรดกาชื่อไว้ให้เหลือ ๑๐ ชื่อนะครับ ใครยังไม่ได้กระดาษ บ้างครับ โปรดยกมือขึ้น เจ้าหน้าที่จะไปแจกให้.....

ได้หมดแล้วนะครับ ขีดรายชื่อออกเสียเลยครับ คนที่ไม่ต้องการนะครับ ไม่ใช่ กากออกนะครับ ขีดชื่อที่เห็นว่าไม่ต้องการออกเสีย ให้เหลือชื่อไว้เพียง ๑๐ ชื่อครับ

ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ แจกแก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ประธานสภาผู้แทน : โปรดขีดชื่อที่ไม่ต้องการออกเสีย ต้องการเพียง ๑๐ คน
ขีดฆ่าชื่อออกเสียเลยครับ คนที่ไม่ต้องการนะ ไม่ใช่กาออกนะครับ ขีดชื่อที่เห็นว่าไม่ต้องการ
ออกเสีย ให้เหลือชื่อไว้เพียง ๑๐ คนครับ

ต่อไปนี้ขอให้เลขาธิการรัฐสภาเรียกชื่อสมาชิกมาลงคะแนน

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา ได้
เรียกชื่อสมาชิกให้นำซองใส่แผ่นกระดาษเลือกชื่อกรรมการมาใส่ลงกระบะที่จัดไว้ในที่
ประชุมตามลำดับอักษรชื่อทีละคนจนครบ)

ประธานสภาผู้แทน : ขอย่าเพิ่งออกไปหมดนะครับ ให้เหลืออยู่ ๗๗ คน ขอ
เชิญท่านผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน ๑. เรือตรี สุพงษ์ ตั้งตระกูล ๒.
นายสุวรรณ ธนัญญา ๓. นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ ๔. ร้อยตรี อัมพันธ์ หิรัญโชติ ๕. นายปัญญา
เกสรทอง ๖. นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข ๗. นายบุญเลิศ ชินวัตร

(ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อผู้ตรวจนับคะแนน
ได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการนับคะแนน ปรากฏผลดังนี้

๑. พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ	ได้	๗๘ คะแนน
๒. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์	ได้	๖๕ คะแนน
๓. นายใหญ่ ศวิตชาติ	ได้	๖๐ คะแนน
๔. นายปรีดา พัฒนถาบุตร	ได้	๕๘ คะแนน
๕. นายอนันต์ ฉายแสง	ได้	๕๗ คะแนน
๖. นายยศ อินทรโกมาลย์สุต	ได้	๕๐ คะแนน
๗. นายสุชน ชามพูนท	ได้	๔๙ คะแนน
๘. ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ	ได้	๔๘ คะแนน

๙. นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์	ได้	๔๗ คะแนน
๑๐. นายโบแดง จันตะเสน กับ นายสมบุญ ศิริธร	ได้	๔๕ คะแนน
๑๑. นายติลก บุญเสริม	ได้	๔๔ คะแนน
๑๒. นายชวน กิติศรวิวัฒน์	ได้	๔๔ คะแนน
๑๓. นายฉวง เอี่ยมศิลา	ได้	๔๔ คะแนน
๑๔. นายชวน หลีกภัย	ได้	๔๔ คะแนน
๑๕. นายประมวล กุลมาตย์	ได้	๔๑ คะแนน
๑๖. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	ได้	๔๐ คะแนน
๑๗. นายชิน ระวีวรรณ	ได้	๔๐ คะแนน
๑๘. นายจำลอง เทวารุท	ได้	๔๐ คะแนน
๑๙. นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง	ได้	๓๑ คะแนน
๒๐. นายยิ่ง สิทธิธรรม	ได้	๓๐ คะแนน
๒๑. นายพานิช สัมภาคุปต์	ได้	๒๙ คะแนน
๒๒. นายพิชัย มากคุณ	ได้	๒๘ คะแนน
๒๓. นายวิชัย เสวะมาตย์	ได้	๒๕ คะแนน
๒๔. นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย	ได้	๒๔ คะแนน
๒๕. นายสถาปนั ศิริจันทร์	ได้	๑๘ คะแนน

ประธานสภาผู้แทน เพราะฉะนั้น คนที่ได้ที่ ๑๐ เท่ากัน ๒ คน คือ คุณโบแดง จันตะเสน กับคุณสมบุญ ศิริธร ได้คะแนนเท่ากัน ๒ คน ตามข้อบังคับให้ประธานประกาศชื่อผู้ที่ได้รับเลือกต่อที่ประชุม ถ้าได้คะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงชี้ขาด เขาเขียนชื่อคุณโบแดงมาก่อน ผมให้คุณโบแดง จันตะเสนครับ

ตั้งแต่หมายเลข ๑ ถึง ๑๐ ได้เป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วันครับ เชิญรัฐมนตรี

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ท่านประธานครับ อันนี้มันเป็นกฎหมาย
สำคัญ ผมขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ตกลงให้แปรญัตติภายใน ๓๐ วัน ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๕ นาฬิกา

